

Yaşar Cerit

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.1.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Hayat

Bazan; bir tebessüm
Bir kaç damla göz yaşı,
Kimi zaman neşe,
Kimi zaman keder,
Yaşarsın hep böyle,
Hüzün sevinç iç içe.

Bazan; çıldırmışçasına coşmak,
Delirircesine haykırmak,
Kusmak içindekileri,
Ölüm pahasına olsada;
Doyasıya yaşamak,
Dürüstlüğün acısını.

Bazan; kabuğuna çekilmek
Kopmak hayattan,
Kendince yaşadığın,
karanlık dünyada;
Bir pencere,
Bir ışık,
Aydınlığa çıkacak,
Bir yol aramak.

Bazan; tıkarsın kulaklarını
Takarsın at gözlüğünü,
Görmek istemezsin,
Hayatın gerçeklerini,
Hayatın sillesi,
Bir tokat gibi gelir üzerine,
Kaldıramazsın!
Duyarsızda olamazsın,
Sen hayatı yaşayamazsın,
Böyle yaşanmaz ki hayat.

Bazan; da bir dünya kurarsın
Hayalinde
Ne kardeş kavgası,
Ne terör,
Ne ezilen ne de ezen;
Olmasın istersin,
Öylece yaşamak,
Kardeşçe yaşamak dersin,
Özgürce, hürce
Adil bağımsızlığını,
Yaşamak istersin,
Adil bağımsızlığını,
Yaşamak ister bu hayat.

Yaşar Cerit

Açılım.mk.1

Açılım denilen günümüz kamuoyunu ve ülke gerçeğini
Anlayarak özgür düşünceyi, özgür yarınları beynimize
Örülü örtüleri açmayı olarak düşünmek istiyorum.

Yoksa açılım açmanın anlaşılır bir yanı olamaz,
Korkular sardığı beyinlerde,

Bölünme korkusu, ayrışma endişesi ve oluşması
Açılımın hangi noktaya gidebileceği noktasında ki
Belirsizlikten kaynaklandığını düşünüyorum.

Açılımı açan iktidarın, Gerçek yüzünü ortaya çıkarıp
Yarınlarını kendisinin hazırlaması olarak algılanması
Ve hiçbir fobiye yer verilmemesi,

Açılan ne olursa olsun ve bu ülkenin
Saklanacak ve de korkulacak

Bir yanınında olduğunu düşünmüyorum.

Bu ülkede kesinlikle, bir kürt sorunun olmadığını da çok iyi biliyorum.

Ülkemin her zaman ki gibi, emperyalist devletlerinin başını çeken, Amerika ve
İngiltere`nin yazmış olduğu yol haritasına göre uygulayanların pkk ile ve onların
uşaklarıyla emperyalizmin iş birlikçilerinin bir sorunu olduğunu düşünüyorum.

Yapılacak tek yol bu ülkede ağalık diasporasının ve o diasporanın zincirlerinin bir an
önce kırılmasıdır diyorum, kırılmadığı müddetçe ne demokrasiden ne özgürlükten ne de
açılan ve açılacak olan açılımlardan söz dahi edilemez diyorum.

31-10-2010

Yaşar Cerit

Yaşar Cerit

Açmadı Gelincik

Edilen yeminler bozuldu,
Sevdalar hep unutuldu.
Yıkıldı tüm umutlar,
Bir hayal oldu.
Salındı esen rüzgar'da,
Savruldu gitti yarınlar.
Yakışmadı gülüm,
Ne düne,
Ne de bugüne.
Sapsarı güneşin altında,
Açmadı be gelincik;
Hayallere dahi erişemedi,
Ah gülüm ahh
Yarınlara bile yetişemedi.

Yaşar Cerit

Adana'da Olmak

Dışarda sapsarı güneş,
Sıcak bir yaz günü,
Güneş yine saman sarısı,
Hava yine sımsıcak.
Toprak dersen çatlak çatlak,
Doğduğum bu şehirde.
Altımızda murattan bozma bir serçe,
Ah şöförüne gelince ahhh gelince,
Direksiyona binmez zil zurna içmeyince.
Çocukluk arkadaşım,
Adnan Menderes Homurlu,
Eski bir pehlivanın oğlu.
Arka koltuktakilere gelince,
Biri Arap Sedat,
Diğeri Ustura Durmuş,
Şanki iş yapmışta yorulmuş,
İkiside aynı yolun yolcusu,
Şu taksiye binince.
Adnan Menderes Bulvarına yöneldik,
Doğu köprüsünden içeriye girdik,
Barajın karşı yamacına geçiyoruz.
Hemşerim Adananın burası yenisi,
Epey uzakta kaldı eskisi,
Menderesin tam girişi,
Doktor Sisinin müessesesi.
Lunapark onun bitişiği.
Hatırlar oldum eski düğünleri,
Sayıklar oldum o günleri...
Karşımızda beyaz saray,
Offf offf beyaz sarayda,
Ne güzel de çekilirdi halay.
Barajın tam ortası,
Gözlerim arar oldu aşıkları,
Sevgi adasında,
Menderes adasında,
Barajın ortası tam ortasında,
Gölün kenarında cıvıl cıvıllar,
Çamlıkların arasında güzel insanlar.
Sıfır bir, otuz üç plakalar,
Mangalları yakıpta piknik yapanlar.
Yanyana dizilmiş kebabçılar,
Bicibicici ile şalgamcılar.
Çamlıktan burcu burcu kozalak kokuları,
Sevgi adası, Menderes adası
Karşıdan karşıya bakışirlar.
Şeyhan restturanтта dolu dolu müşteriler,
Ünlü Kolcuoğlundu kebab yiyenler...
Offf ulan offf,
Şu kebabların dumanı,
Öda ne bir balıkçı dükkanı,
Kaptan Necatinin mekanı.
Kulübeden geçilmiyor yolun sağı, solu

Tıklım tıklım insanlar dolu,
Sanki başka diyarlardayım,
Halbuki Adanadayım.
Güneş serçenin tepesinde,
Serçe de bizim tepemizde,
Cehennemi aratmıyor içimizde.
Doktorun yerinde bicibiciler dışarda,
Sıcaklık sanki umurumuzda,
Haziranda okullar da tatilde.
Şimdi çok mutluyum Adanada.
Biraz ileride Adanus bicibicicisi,
Asfaltsa alev saçıyor,
Menderes bulvarı kendinden geçmiş,
Herkes bir gölgeye kaçıyor.
Cengizin yeri karşısı,
01 Arena lokantası.
Sola dönüyoruz aşıklar bulvarı,
Her tarafa kurulmuş mangallar,
Etrafa yayılmış mis gibi kokular.
Kimileri oturuyor,
Kimileri de tavla atıyor,
Çocuklarda top koşturuyor.
Tam köşeyi dönüştü,
Gözlerim takıldı vay be!
Sıkma, börek, gözleme
Çiğköfteçiler köşede,
Hemde saklı bahçede.
Yan tarafı yeşile bürünmüş,
Kuşlar geziyor adları sülünmüş.
Aşık Ferrari parkında,
Adaşın yeri karşısında.
Artık Ziyarete yaklaştık,
Çoban Dede Türbesine,
Sağ tarafımız suyun içi,
Aşağısı burun işte burası rıhtım,
Rıhtıma tekneler dizilmiş,
Adana fm radyoyu açmışız,
Ferdi tayfurla mayışmışız.
Marina resturantın tam önündeyiz,
Orda da Yıldız Tilbe ortalığı yıkıyor,
Yıldız Adanalıyı söylüyor,
İçimiz hop hop atıyor,
Arkadakiler çoktan sızmış sayıklıyor.
Gül resturant ile atmaca yanyana,
Solunda Seyhan uygulama,
Balıkçı hocanın yeri,
Az ilerde Albartros balıkçısı.
Derken Şehitler parkındayız,
Buda kader olmalı,
Radyomuzda anons var,
Son dakika haberi diyorlar,
Bugün 20 haziran pazar,

Çok hüzünlü haber veriyorlar,
Şemdillide 11 Şehit varmış.
Önümüzde kıvrılan bir yol,
Epeyce de darmış.
Sağımda baraj gölü,
İçinde balıkçılar teknesi,
Sol tarafı dağın zirvesi,
Tam zirvede Türk bayrağı.
Az ileride çatalan barajı,
Barajın sonu batı köprüsü,
Her zaman tüter şu burnumda tüter
Adanamın öyküsü.

Yaşar Cerit

Adana'nın Sıcagında

Oy anamın benzi soluk,
Teri akar oluk oluk,
Gözlerine nurlar doluk,
Adana'nın sıcakında.

Yatar aman güzel anam,
Yanına da uzanamam,
Ben de ona dayanamam,
Adana'nın sıcakında.

Bekirlide otlar bitmez,
Gözlerimden yaşlar gitmez,
Sabah oldu kuşlar ötmez,
Adana'nın sıcakında.

Gadanı da allım senin,
Yoluna da öllüm senin,
Senin için seni senin,
Adana'nın sıcakında.

Yaşar Cerit

Adanalı Olmak

Dışarda yağmur bir kış günü,
Gece yarısı yıldızlar çekilmiş,
Şimşekler çakıyor gök kubbe kudurmuş,
Üşümemek titrememek elde mi.
Çok soğuk zemheri ayındayız,
Yaş on iki, on üç
Yeni yetmeyiz.
Bir fi tarihinde,
Külhanlar toplanıyor bu evde,
Taksiler geliyor sessiz sessiz,
Göremezsiniz Abilislide,
Dolan ayı dolun ayı.
Yerde, Gökte bu köyde
Çit yok.
Şimşekten başka seste ses verende.
Gecenin yarasaları alemin efendileri,
Birer ikişer usulca geliyor.
Geçmiş zaman olmuş ki,
Müfrezenin yanında,
Tam köy meydanında,
Kafayı komutana atmış.
Namıdiğer Ceritlerinoglu,
Halil ağanın dölü İsmet Özdemir,
Ağzını burnunu dağıtmış...
Bilinen üçü ölümle,
Görünen on üçü,
Yaralamayla sonuçlanmış.
Dikenli bir yol,
Öyle bir hayat.
Duyanlara göre bu hadise,
Çokta hafif kalmış...
Paşa paşa yatmış,
Bir kafaya?
İnfazınıda yakmış.
Yedi sene sonraya dönmüş.
Geçmiş olsuna gelir güzel dostları,
Hepsi jilet gibi,
Mongol gömlekli,takım elbiseli.
Avlunun önü tonla araba dolu,
Şevrole fındık sekiz;
Altı silindir dersenez!
Bulamazsınız siyah ve beyaz,
Ondan başka renkte göremezsiniz.
Ağır ağabeyler Abilislide,
Koca salonda gürül gürül yanıyor,
Soba da ortada.
Ciğaralar sarılıyor sohbet koyu,
Ciğaralar yakılıyor muhabbet bi milyon.
Bir tur dönülüyor,
Kafalar iki milyon.
Bu alemin raconu,
Ortama uyacaksınız!

Yoksa uydururlar koçum.
Uymayacaksan gelmeyeceksin katılmayacaksın,
Dışardan öyle martaval da okumayacaksın.
Bir etek dibinde,
Sinipte öylece kalacaksın.
Yiğitler aleminde Kurtlar sofrasında!
Dansöz gibi de kıvırtmayacaksın.
Ağır taş batman dövermiş...
Saygıda kusura afta yok.
Diller dolandı çözüldü!
Sözler geldi düzüldü!
İnce Cumaliye, Süleyman Sırrıya
Ozanlardan Sarı Remziye.
Yeni yetmeyiz sessizce dinlemekteyiz,
Kurşunun adres sormadığını;
Taa ezelden öğrenmekteyiz.
Ölümün yosuni kokusuna!
Ölümüne meraklıyız.
Barabellum, ummanla oralardan tanışırız.
Namıdîger!
Karikatür Duranlar,
Çeto Zekeriya, asfalt Rızalar
İşte bunlar Adanalılar,
Sapına kadar Adanalı külhanlar.
Sonradan olma,
Çakma da değıller koçum,
Mangal gibi yürekli olanlar,
İşte onlar gerçek Adanalılar.
İsmet emmim,
Her Adanalıyı sevmem demez mi!
Çıt yok sıcak odada,
Buz gibi esinti...
Tekrar tekrar,tane tane
Üstüne basa basa...
Evet beyler hoşgeldiniz;
Safalar getirdiniz.
Her Adanalıyım diyeni sevmem,
Ben Adananın çocuğunu,
Öz çocuğunu vefalısını severim.
Gerektiğı yerde de,
Onun yoluna baş koyarım,
Uğruna tarihte yazarım.
Yedi düvele nam salanlar,
Melez Ahmetler,
Kocavezirde deveciler
CeyhandaTarzan Mehmetler,
İbrahim Tunçlar,Özkan Arabacılar
Adananın öz çocukları.
Sinanpaşa,Yavuzlar
Kiremithaneyi hayal ettim.
Of be, of ki offf...
Emek mahallesini,Bir meydanı

Yiğitler diyarını içime öyle çektim,
Bir cigaranın dumanı gibi.
Hürriyeti, gülbahçeyi
Düş beyazı bir hayal gibi,
İliklerime kadar soludum.
Ağama söyleyim Dumlupınarda,
Yiğit kaçağa düşmüş,
Hökümetin giremediği o mahalle de.
Aynasızların yol, bel kesemediği
Yiğitlerin diyarında,
Düş görür gibiyim şimdi;
Külhanların kervanında.
Adanalı olmak yetmiyor,
Adanalı doğmak gerekiyor.
MirzaÇelebide,
Adam gibi adam olmak,
Harbiden efendilik istiyor...
Ölüm dediğin ne ki gülüm?
Ha trafik kazası ha bir deprem,
Ya da bir kör kurşuna gitmenin sevdası.
Ölüm öte yamaçta değil ki,
Ölüm beri yakada.
Ölüme de çalım atmak,
Yiğitlerin diyarı Adanada...
Bunları duyuşum bunları görüşüm,
35 yıl öncesiydi.
Şimdilerde serçe misali,
Düşlerin otobüsü gibi!
Uğrayıpta, uçtular.
Geçmiş tarihin tozlu sayfalarına gizlendiler.
Kâh Ceyhanda,
İsmail Topçular,Orhan Yorgancılar.
Kâh Adanada,
Bir mahallede bir kahvede,
Ara sıra açıldılar.
Okundular ve anıldılar,
Geriye tozlu raflara kaldırıldılar.
Testinin bir gün kırılacağını hiçte unutmadılar,
Hep tetikte yaşadılar.
Su testisiydiler gün oldu,
Su yolunda da kırıldılar...
İsmet Özdemir gibi İskenderunda,
Bir deniz kenarında,
Balıkçı lokantasında vuruldular.
Cabbar Ağzıdeli gibi yalakta,
Hem de Köy meydanında.
Asfalt Rıza gibi!
Taş köprüde,Adanada
Vuruldular koçum,
Vuruldular ama kaçmadılar.
Bu alemin kitabında yeri de yoktu,
Kaçacak delikte aramadılar.

Yürüdüler sıkılan kurşunlara,
Yıkılana dek yürüdüler...
Ölüme dahi güldüler,
Garipti bu dünya!
Vuranlar hep kaçtı,
Vuranlar hep korktu,
Vurulanlar meydanlarda kaldı,
Şokak ortasında boylu boyunca
Ölülerinden bile korktular,
Onlar ölüirken bile;
Yedi düvele nam saldılar.
İşte onlar koçum işte...!
Doğuştan Adanalıydılar,
Sonradan olmadılar,
Harbi külhan harbiden kabadayıydılar.

Yaşar Cerit

Adı Umman

Kurşunum uzun dokuzlu,
Silahım ondörtlü,
Adı da umman olmalı.
Çektin mi alnından,
Tam alnından vurmali.
Vurulmayacaksa ölüm,
Parmak tetikte kalmalı;
Kalmalı be gülüm.
Oyunsa aşk dediğin,
Güzel bir rol olmalı.
Onu da çok güzel oynamalı.
Soyutlaşmalı soyutlaşmaktan,
Bir ömür boyu da;
Rasta olmalı.
Kopmalı yaşamdan şu ömür
Kopmalı da nirvanaya ulaşmalı.

Yaşar Cerit

Adı Yok Bu Sevdanın

Güneş umarsızca kayboluyor,
Siyahlar beyazı mı çalarken,
Erguvan rengine bürünüyor;
Tez elden akşam oluyor.
Rüzgarlar bir koşuda,
Haber verirken,
Tüm umutlarım yıkılıyor.
Sevdan, canlanıyor anılarda,
Geceler el etek çekerken,
Benim tüm umutlarım;
Kayboluyor karanlıklarda.
Adı da yok bu sevdanın...
Yüreğin yüreğimde,
Sevdan türküsü dilimde,
İçimde bu sefer hüküm sürüyor.
Dört nala şahlanıpta,
Zaman atım koşuyor,
Koşuyor da koşuyor...
Gönlümde şu hasretinin,
Dizginleri tutulmuyor,
Gizli gizli büyüyor.
Kimbilir belki de,
Suskunluğum ecelim olacak.
Yüce dağlar, bir bir
Ölüm rengi gözlerde,
Zifiri karanlığa gömülüyor...
Gömüldükce bu hasretin,
Gizli gizli büyüyor, büyüdükce büyüyor.

Yaşar Cerit

Ağladım Anne

Kara kazanlar oy, kazanlar da kurulmuş
Kazmalar kürekler, toprağa da vurulmuş
Eşler dostlardan, helallıkta sorulmuş
Bağrımaya vura vura, ağladım Anne.

Sen gideli de ah, sen de çekip gideli,
Direğimiz çöktü, ben de oldum bir deli,
Babamız da göçtü, terk etti bu eli,
Bağrımaya vura vura, ağladım Anne.

Irmak gibi aktım, volkan gibi de yandım.
Eşini gömerken, seni de orda andım,
Ah yalan dünya ah, ben sana nasıl kandım,
Bağrımaya vura vura, ağladım Anne.

Yaşar Cerit

Ağlıyor Bu Gece

Gri renklerde,
Mavinin boğulduğu gece,
Nihavent dinlemek istiyor;
Ahhh bu deli gönül.
Yorgun gecelerin bağrında,
Dilimde ismin, hece hece
Dizlerimin dibinde aşkım;
Ağlıyor bu gece.
Yıldızlar zifiri karanlığın;
Mışıl mışıl,koynunda uyurken
Zaman atımın dizginleri boşanıyor.
Yüreğimde sabaha dek yarışta,
Şu yağız atım,
Dolu dizgin şahlanıyor.
Gün solarken akşamın kızılığında,
Benim şarkım çalıyor;
Hem'de nihavent makamında,
Tüm umutlarım sallanıyor.
Ceviz ağaçlarının gölgesinde,
Bir yalnızlık çemberinde,
Benim düşlerim canlanıyor.
Bu aşkımın hazin öyküsü,
Karanlığa saplanıyor.
Şu gün ufkun kızılında batarken,
Dudağımda sevda şarkısı,
Yorgun gecenin bağrında,
Dilimde ismin, hece hece
Dizlerimin dibinde aşkım;
Ağlıyor bu gece.

Yaşar Cerit

Ah Be Güzelim

Acılar birikmiş,katmer katmer
Deste deste,saman misali
Acılarım gınadadır,
Bir elim ateşte,
Diğeri yaralı yüreğimde,
Yüreğimin fitili tutuştu tutuşacak.
Ah şu deli gönül ah,
Ellerin elinde,perme perişan
Yanıp yanıpta kavrulacak.
İhtimalsiz de yaşanmıyor,
Yaşanmıyor ki be güzelim,
Şu ömürden arta kalan,
Sıfır elde var yine sıfır.
Yine aş ermelerde umutlarım,
Kahrolası bir türlü de küllenmiyor,
Küllenmiyor işte tüm anılarım.
Sensiz geceler de hapsoluyorum,
Bir sığınak arıyor gözlerim,
Hayat sanki öndücüne çıkmış,
Erkencik çıkmış gibi görünüyor.
Çok bedeller verdik,ah ahhh
Birer birer,herşeyimize el koyuyor.
Şimdi elimde kalan,
Bembeyaz bir kağıt,
Birde karakalem.
Benim hüznüm,
Benim sevincim,
Umudum,umuda,umut ettiklerim
Hepsi burda yazar,
Yüreğimden dökülen kan damlaları,
Dökülür şu kağıt üzerine de,
Sorgusuz sualsiz,yazar da yazar.
Tükenir bir gün,hayat gibi
Oda usanır,oda biter
Bir ihtimal dahi kalmaz,
Şu ömürden arta kalan,
Ne de senden kalan,ah ahh
Ah be güzelim ahhh...
Yolun sonuna mı geldik?
Geldik mi ha ne dersin?

Yaşar Cerit

Ah Sunam

Gözleri ah gözleri, yarimin duman duman
Kıyamadım bakmaya, hayal ettim bir zaman
Can canla beraberken, şu derdi de ne yaman
Derdine çare olsam, sunamın ah sunamın.

Kahrolurken içimde, kendimde onu buldum
İçin için eridim, uğruna ben de soldum
Gelen hekimlere de, hallerini hep sordum
Derdine çare olsam, sunamın ah sunamın.

Yarimin benzi solmuş, ciğerinden vurulmuş
Sunam ölecek diye, kazanları kurulmuş
Hastane kapısında, anası da yorulmuş
Derdine çare olsam, sunamın ah sunamın.

Yaşar Cerit

Ah Yalan Dünya

Gün değiyor gökyüzü ışıl ışıl,
Suları akıyor bak fışıl fışıl,
Gelen yolcu uyuyor mışıl mışıl,
Ne diyeyim sana ah yalan dünya.

Ceyhanbekirli de bir garip mezar,
Yel estikçe tozu toprağı tozar,
Mezarcılar derince çukur kazar,
Ne diyeyim sana ah yalan dünya.

Gökyüzünde uçur güzel kuşlar,
Kuşlar gelirde Bekirli de kışlar,
Benim mezarıma dizilir taşlar,
Ne diyeyim sana ah yalan dünya.

Yaşar Cerit

Ah Yar

Yüreğim sen diye çarparken,şimdi çok uzaklardasın
Göz yaşlarım sel sel akarken,sen nasıl hülyalardasın
Ben adını hep sayıklarken,yar hangi rüyalardasın
Ah yar,le yar şimdi nerdesin,feryadımı duyarmısın.

Aklım fikrim hep sende kaldı,sensizliği bilirmisin
Kalbim yine bak hüzzam çaldı,uzaklardan dinlermisin
Gözlerim yollarına daldı,bizim ele gelirmisin
Ah yar,le yar şimdi nerdesin,feryadımı duyarmısın.

Yandım ben ben yandım tutuştum,bak hala sen gelmiyorsun
Kör olası şu zalim felek,kandırdı ah bilmiyorsun
Canımdan can verirdim sana,belki de inanmıyorsun
Ah yar,le yar şimdi nerdesin,feryadımı duyarmısın.

Feryadım fiğan oldu ah yar,yüreğim yandı kavruldum
Şu senin şu aşkından le yar,dağa taşlara savruldum
Hiç ölüm aklıma gelmezdi,ben tek kurşunla vuruldum
Ah yar,le yar şimdi nerdesin,feryadımı duyarmısın.

Yaşar Cerit

Ah Yıllar

Yıllar kar topu gibi,oldu saçlarımda
Boşuna ağartmadım,ben bu yaşlarımda
Ömür geçti baksana,hoş zamanlarımda
Yıllar bana geri ver,versene gençliğimi.

Geceler sensizlikte,bir çığ gibi düştü
Zifiri karanlıklar,üstüme üşüştü
Yaz günü yüreğim de,kış gibi büzüştü
Yıllar bana geri ver,versene gençliğimi.

Su gibi aktı zaman,pembe hayallerde
Doymadım doyamadım,geçen ömürlerde
Dünya yalanmış meğer,dönmez gidenlerde
Yıllar bana geri ver,versene gençliğimi.

Yıllar yıllar ah yıllar,acı tatlı bitti
Bir oyunmuş yaşamak,elden kaydı gitti
Oldu bittiye geldi,nerelere itti
Yıllar bana geri ver,versene gençliğimi.

Yaşar Cerit

Akdeniz'den Marmaraya

Sen gidince ah sende varıp gidince,
Büyük çok büyük boşluklar bıraktın,
Bir yanım göçük altında,
Bir yanım da yıkık dökük kaldı.
Akdenizden yelken açtım,
Yelken açtım hayalimde Marmaraya.
Boğuşur dururum şu dalgalarla,
Ah ah şu senin yokluğunda,
Heycanlar, arzular kanatlanıpta uçup gitti;
Uçup da gitti sen gidince.
Geceye dönük saatlerimde,
Benim umutlarım tükendi,
Umuta umut ettiklerim de,
İşte sen de varıp gidince.
Bölündü yar bölündü,
Gece yarılarında uykularım,
Benim uykularım diken,
Uykularım hançerdir gözlerim de.
Bir damar çekildi yüreğimden,
Kahroldum ey yar kahroldum,
Her offf çekişlerim de, ince ince
Alev alev yanıpta,
Akdeniz de ben kayboldum,
Kayboldum işte sen de varıp gidince.

Yaşar Cerit

Aklıma Düştün

Seni aradım dün yine,
Dut ağacının, çıplak kalan
Dalları altında;
Ayak izlerine rasladım.
Yapraklarla örtülü,
Çalıların arasına,
Gözlerim takıldı;
Ve ben biliyordum.
Ugrayıp gezinmişsin,
Dün akşam üstü,
Gelmişsin sen buralara.
Ağacımızla konuşmuş,
Altında oturmuşsun...
Kokun sinmiş çünkü...!
Yaşanan sonbahara.

Yaşar Cerit

Aklımdasın

Gece yarılarında uykularım diken,
Uykularım hançer gözlerimde,
Bölünür yar bölünür uykularım,
Bir damar çekilir yüreğimden.
Yok olurum of of,
Yok olurum senin yokluğunda,
Her of çekişlerimde,
Kızgın lavlar örülür,
Benim volkan dağlarımda.
İmil imil çirasız tutuşurum,
Şu karanlık gecelerde,
Uyanırım kanterlerde kalırım,
Yok olurum yar,
Yok olurum senin yokluğunda,
Şu aklımda kaybolurum.

Yaşar Cerit

Alacalı

Beni hep bir varmış,
Bir yokmuşlara inandırdılar,
Hayatın ne zaman ki,
Sır perdesini araladım,
O vakit ben başımı,
Göğe kaldırdım.
Gökten düşen yağmurlar,
Damlayarak gözyaşlarıma karıştı.
Bir gülümseme beliriverdi,
Şu asık çehremde.
Gök kuşağının,
Bir rengini gördüğüm an,
Kendi kendime dedim,
İşte o zaman dedim ki,
Bu son öykünün aslıymış;
Meğer dedim.
Ve en sonunda,
Bir başlangıcımda yokmuş dedim.
Hala bir şeylere,
Nefes almaya ve sevmeye;
Simsıkı sarılmaya.

Yaşar Cerit

Aldatırsan Eğer

Kör olsun gözlerin göremiyessin,
Elini elime süremiyessin,
Yok olsun bedenin töremiyessin,
Beni başkasıyla aldatırsan eğer.

Dökülsün saçların tel telli olsun,
Günden güne benzin sararsın solsun,
Giydiğin gelinlik kefenin olsun,
Beni başkasıyla aldatırsan eğer.

Bir sevgiliye ah bin can değer,
Benden başkasını öpersen eğer,
İsterim vallahi orada geber,
Beni başkasıyla aldatırsan eğer.

Yaşar Cerit

Alışamadım

Bir gün,
Bir gün uçacaktın bebeyim,
Uçacaktın yuvandan
Bak zamanı geldi işte
Ayrılık vakti yaklaştı
içim kan ağlasada;
Sana gitme diyemem,
Diyemem bir tanem,
Bunu söyleyemem,
Ayrılık zili, çaldı çalacak
Nasıl dayanırım ben şimdi!
Ne yaparım yokluğunda?
Yok ki bunun çaresi
Hadi vedalaşalım
Güle güle bir tanem
Güle güle
Bu ilk ayrılışımız
Ellerini ellerimden,
Usulca alıpta gittin;
Gittin bir tanem
Ardın'dan hıçkırıklara boğuldum
Tutamadım kendimiTutamadım
Canımdan can gitti
Bir yanım eksik kaldı.
Boşluktaım sanki,
Yokluğunun boşluğunda
Buram buram burnumda tütüyorsun
Her anım seninle bir tanem
Uyku girmez gözlerime
Rüyalarım da yoksun artık;
Gecem gündüzüme karıştı.
Günler dersen,
Günler yok artık
Haberin varmı?
Günler isim değıştirdi.
Özlemle başlayıp,
Hasretle bitiyor.
Bu gün günlerden özlem,
Sevdiğin yemeyi pişirdim yine
Nasıl da hasret koktu her taraf
Hasretin sardı içerimi
Ah..ah..sofraya yine,
yine fazladan tabak koymuşum
Bunu hep yaparım bilirmisin?
Bazan da odana götürürüm yemeğini,
daha gelmemiş derim.
Ahh çeke çeke geri dönerim.
İşte böyle
Yokluğuna alışamadım bir tanem,
alışamadım...

Yaşar Cerit

Ali Cengiz Oyunu.mk.2

Türkiyede Cumhurbaşkanlığı makamını 7 yıldan 5 yıla indirmek için ve Bu makamı artık Meclisin değil,halkımızın seçmesi için AKP hükümeti referandum kararı almıştı.AKP nin adayı ise Abdullah Gül dü,21 ekim 2007 referandumundan evetçilerin çoğunluk oyuyla 11.Cumhurbaşkanı Abdullah Bey seçilmişti.Ama gelin görünki,2012 nin ağustosunda tarih kapıya dayanmış misafirlik bitmiştir.Eğer Abdullah bey tekrar aday olup Halk tarafından da seçilip köşke ev sahipliğini devam ettirirse,Recep Tayip Erdoğanın hep işaret ettiği 2023 hedefi tutmayacağından,bir kanun teklifiyle bu seçimin süresini halkın iradesine rağmen AKP tekrardan 7 yıla çıkarmıştır.Nedeni Ali Cengiz oyunudur.

9.Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezerin

10.Cumhurbaşkanı Süleyman Demirelin,

11.Cumhurbaşkanı Abdullah Gülün,

bir daha adaylıklarını koymaması içindir.Böylelikle de Abdullah bey ile Recep bey arasınında gönül kırgınlığı başlamıştır.

Hal böyle olunca,AKP nin çözülme sürecide hız kazanmıştır

Özellikle dış politikanın çok tutarsız olması nedeniyle,Dünya Ülkelerinin gözünde AKP ve dış işleri Bakanı Davutoğlunun imajı yerlerde sürünmüştür.

Şu Ali Cengiz oyununa bakın.Bunlar bir zamanlar Erbakan hocanın milli görüş talebeleriydi.

1-Abdullah Gül,

2-Recep Tayip Erdoğan,

3-Bülent Arınç,

4-Mehmet Ali Şahin.

Bunlar Fazilet Partisi kapanınca,ardından Saadet Partisini kurdular,

bu Partinin tam kuruluşunun 24. ncü gününde AKP yi kurarak Erbakan hocayıda

şırtından vurdular.Hocaları bunlara o zamanlar ekranlardan yaramaz çocuklar demişti.

İşte bunlar 21 Ekim 2007 seçimlerindeki Halkın iradesini ellerinin tersiyle itip

Halkıyla kedinin,fareyle oynadığı gibi oynamaktadırlar.

Recep beyin hedefi şimdiki Cumhurbaşkanının görev süresini bir kanun teklifiyle 2 yıl daha uzatarak 2014 yılına kadar köşkte kalmasını sağlamıştır.

Abdullah beyden sonra Cumhurbaşkanlığına aday olacaktır.

Seçimlerde gerekli oyu aldığıında 5+5 uygulamasını devreye sokup işaret ettiği üzere 2023 hedefinde ulaşmış olacaktır.

Türkiye Cumhuriyetinde başına daha çok çoraplar öreceklendir.

Bunların ihtiraslarının yüzlerce sonuçlarının sadece ikisini Halkımıza tekrar hatırlatmak istiyorum.

1-hatırlarsanız 20 Mart 2003 tarihinde Okyanus ötesinden Başını Amerikanın çektiği kan içici Emperyalist ülkelerin desteğiyle komuşumuz Irak'a

Türkiyenin Adanada ki İncirlik Hava üssünden bu ölüm makinalarının uçuşuna izin vermesiyle,Irak'ı bomba yağmuruna tutmalarını tüm dünya ülkeleride sessizce izlemişti. Sonuç Iraktaki Camilerin bombalanması,sivil halkın katledilmesi,toplam birbuçuk milyon insanın hunharca öldürülmesi, binlerce Iraklı kadının tecavüze uğrayıp hamile kalması,babası belli olmayan binlerce çoni piçlerinin dünyaya gelmesiydi.

Şimdi Ağustos 2012 itibarı ile yine aynı senaryoların komuşumuz Suriyenin topraklarında da ne yazık ki uygulanmasıdır.

2-Hatırlarsanız 2012 den önceki Ünüversite sınavlarında,

Cumhurbaşkanlığının süresinin kaç yıldır sorusuna,

5 yıl diyenler doğru,

7 yıl diyenlerde yanlış cevap vermişti.

Biri komuşumuz Irakı'n parçanması ve Irak Halkının vebali,

diğeri ise bizim çocuklarımızın geleceğinin vebalini
Önce yüce Allaha havale ediyor sonrada sizlerin yorumuna sunuyorum.

02-08-2012

Yaşar Cerit

Alkış Çal Türkiyem

Kölelik düzenini,yıkmaya geldik biz
Halkımızın Hakkını,almaya geldik biz
Esaret zincirini,kırmaya geldik biz
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

İşçi sınıfı haydi,bak ufuk göründü
Aydınlar silivride,yıllarca süründü
Laiklik düşmanları,etrafa büründü
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

Kula kulluk etmeyin,Allah birdir Allah
Dört kitabın temeli,inanmaktır vallah
Halkım uyandı artık,hadi gidin yallah
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

Yaşar Cerit

Allahından Bulasın

Ah çeke çeke geldi, bak yine akşamlar
Karanlık erken çöktü, gör şahit yıldızlar
Beni aldattın beni, senin için ahlar
Sevmiştim ey vefasız, Allahından bulasın.

Deymezmiş sana zalim, bende olan tutku
Sevmek benim içimde, tarifsiz bir korku
Affetmem seni asla, atamadım şoku
Sevmiştim ey vefasız, Allahından bulasın.

Bekleyip durdum öyle, sen ararsın diye
Alemlere mi daldın, gelmedin ne diye?
Belki hatırlar sandım, hadi birşey söyle
Sevmiştim ey vefasız, Allahından bulasın.

Bulmadım senden yana, hiçbir zaman vefa
Sürmedim süremedim, şu dünya da sefa
Behlül oldum salındım, çektim durdum cefa
Sevmiştim ey vefasız, Allahından bulasın.

Yaşar Cerit

Altı Ocak

Ceyhan nehri akmış / bulanı bulanı
Ovaya düşman çökmüş / dolanı dolanı
Bu millete şehitten / yeterli kalanı
Altı ocak Ceyhanın / kurtuluşu bugün.

Adana,Ceyhanda / her yer çalkalandı
Birer birer çeteler / mercinde şahlandı
Kuva-i Milliyeden / bayrak dalgalandı
Altı ocak Ceyhanın / kurtuluşu bugün.

Ölenler şehit düşmüş / sahip çık atana
Onların torunuyuz / can feda vatana
Bir fatiha okuyun / ne mutlu yatana
Altı ocak Ceyhanın / kurtuluşu bugün.

Her yer ateş çemberi / kalanları küldü
Bu yurt için öldü / çok kanlar döküldü
Halkın bağrından düşman / alınıp söküldü
Altı ocak Ceyhanın / kurtuluşu bugün.

Yaşar Cerit

Anaerkil

Gelinler avuçlarıyla,
Baharın ilk çiğ damlalarında,
aldığı mayanın geleceğiyle,
Önün bereketiyle uğraşırken;
Seni nenen büyüttü kıl adırda.
Anlamazsın anlayamazsın ki!
Sen bu tadı.
Step atlarını,
Bozkırın insanını.
Otağında tek obada,
Amcayı, Babayı
Anaerkil yapıda.
Teyzeyi, dayıyı
O çekik gözleri,
Sana anlatanda olmadı.
Nerden bilesin ki!
Yaşayanda kalmadı,
Stepte ki,
O bozkırda ki,
İşte bu hayatı.

Yaşar Cerit

Anjelik Topuzlu

Sen Şu gözlerimde,akan bir nehir
Deli yüreğimde,büyüyen Şehir
İlk okuduğum,romantik Şiir
Anjelik topuzlu,sevgilim benim.

Şu ismin dilimde,hep hece hece
Dizimin dibinde,ağlıyor gece
Senin sevdan canım,bana bilmece
Anjelik topuzlu,sevgilim benim.

Gözlerim uyku da,hep seni arar
Sensiz geceler ah,bir garip sarar
Gönlümde Şu sevdan,ah bana zarar
Anjelik topuzlu,sevgilim benim.

Yaşar Cerit

Anlamadım

Yıllar yılı her daim,unutmadım unutamam
Seni nasıl kaybettim,hiç aklımdam çıkaramam
Bu kaderin oyunu,ben kendimi avutamam
Ben ben değilim şimdi,n'oldu bana anlamadım.

Yalvarmışım tanrıma,şu kader nasıl ayırdı
Sen uyurken sonsuzda,benim gönlüm çok kırıldı
Çok direndim hayata,hayat beni anlamadı
Ben ben değilim şimdi,n'oldu bana anlamadım.

Yeminim vardı ezelden,son noktayı koymuştum
Söz vermişim kalbime,kapatıp mühür vurmuştum
Yad ettikçe ben seni,inan sözümde durmuştum
Ben ben değilim şimdi,n'oldu bana anlamadım.

Yıllar sonra ansızın, beklemediğim bir anda
Kalbimi nasıl çaldı,ben de bunu anlamadım
Sen benim ruhumdasın,damarlarım ki kanda
Affet diyemiyorum, n'oldu bana anlamadım.

Yaşar Cerit

Anne

Daha karnındayken ben,
Başladın anne...
Başladın zahmetimi çekmeye
Ya çocukken!
Çokmu üzdüm seni anlatsana?
Kaç kere sabahladın?
Kaç sabahı kucakladın anne.....
Uykunu çok mu aldım gözlerinden?
Kaç kere aç kaldın?
Yemedin,
Ben yiyeyim diye,
Nasıl sevgi bu anne....
Bu nasıl sevgi?
Artarak eksilmeyen;
Bitmeyen, tükenmeyen
Ben artık büyüdüm anne...
Hala aynı sevgi,
Aynı his.
Ayağım taşa değse,
Hissedersin, için yanar bilirim;
Sevinçlerim, sevincin,
Kederlerim, kederin oldu;
Nasıl ödenir ki!
Nasıl ödenir hakkın anne...
Sen benim başımın tacı,
Sensin her derdimin ilacı,
Bir başkadır anne,
Bir başkadır anne sevgisi,
Dua eden nefesin
İçindeki yürek sesin
Hiç bitmesin,
Tükenmesin anne.....
Tükenmesin nefesin.

Yaşar Cerit

Annem Annem

Bir zamanlar oyunları,rüyalarda kurardık
Beş taşı yakan topları,sokaklarda oynardık
Dün okul yollarında ah,düşe kalka koşardık
Hayal bahçelerinin biz,çocuklarıydık Annem.

Rüyadan uyandık şimdi,pembe yastıklar gitti
Kötülere kurban olduk,şu kader neler etti
Bir koşuluk çağımızmış,oyunmuş oda bitti
Hayal bahçelerinin biz,çocuklarıydık Annem.

Sevinçler kursağımızda,ağladık Annem dolduk
Şu yalancı baharların,çevresinde hep solduk
Melek gelmiştik dünyaya,kader mahkümü olduk
Hayal bahçelerinin biz,çocuklarıydık Annem.

Annem Annem canım Annem,tezdir artık canımız
Geri dönülmez yoldayız,içe akar kanımız
Günahsız geldik dünyaya,kötü oldu anımız
Hayal bahçelerinin biz,çocuklarıydık Annem.

Yaşar Cerit

Annemi Özledim

Dün gece yine rüyamda,
Beyazlara bürünmüştün,
Kabrinde öylece,
Mahzun mahzun,uyuyordun anne.
Kara toprakta dinlenen,
Yeşillere bezenen eyy güzel insan.
Yıldızlar eşliğinde,
Seni öylece izliyordum,
Anne ben seni çok özlüyordum.
Uzaklardan çok uzaklardan,
Ben sana el çırpıyordum,
Duyuyormusun beni?
Sana sarılmayı istiyordum.
Toprağında dinlenen,
Yeşillere bezenen,eyyy güzel insan.
Gömülmüştü karanlığa annemin öyküsü,
Dilimdeydi tüm Annelerin,
Şevda türküsü.
Üstüme yağmur yağıyordu,
Gök mavi çıldırmıştı,
Hoyratca coşuyordu Anne.
Bir koşuda haber verdi rüzgarlar,
Hava griye çoktan dönmüştü,
İşte o sıralar,
Ecel peşimdeydi Anne.
Ecel pençesinde can çekişirken,
Fırar etmişti ruhum sana doğru,
Sana özlemim yosuni yeşiliydi,
Yeşildi tüm renkler yeşildi Anne.
Gözlerimde bir garip ışık vardı,
Ölüm rengiymiş ahhh ahhh!
Ölümün ta kendisiymiş;
Gözbebeklerimde ki Anne.
Burnumda ölümün kokusu,
Beyaz kefeneye biçilmiş ayrılığın dokusu.
Benide al yanına Anne,
Beleyiver kollarında,
Ninniler söyle ne olur,
Salla beni o kucağında;
Kucağında salla beni Anne.
Bulutlar örtüşüyor artık,
Gözlerim perdeleniyor,
Meğer sensizlik çok zormuş,
Ölüm kadar soğukmuş Anne.
Biyormusun kokunu özlüyorum!
Her yer karanlık,
Gözlerim perdeleniyor,
Sensizlik ölüm kadar soğuk,
Üşüyorum,çok korkuyorum Anne.

Yaşar Cerit

Arama Gönül

Gönül bahçesine / giremiyorsan
Hiç tat alamazsın / yaban ellerde
Sana çarpan kalbi / göremiyorsan
Ne gezersin gönül / şu yadellerde.

Aklını, fikrini / boşuna yorma
Gözlerin yollarda / hiç hayal kurma
Ellerin hava'da / gezinip durma
Ne sorarsın gönül / şu yadellerde.

Melül melül bakma / kime edersin naz
Olmaz olmaz deme / gönül uslanmaz
Gün gelir ardına / kimse yaslanmaz
Ne sararsın gönül / şu yadellerde.

Sevdana bir kefen / biçemiyorsan
Aşkın şerbetini / içemiyorsan
Bu yalan dünya'yı / çözemiyorsan
Ne ararsın gönül / şu yadellerde.

Yaşar Cerit

Arkadaş

Adını sayıklayamadığım,
Öyle bir aşk istiyorum.
Toz pembe rüyalarımda,
Nefesinden ciğerlerlerime çekebileceğim,
Vücut adına,
Anotomi adına,
Var olan adına sayıklayabileceğim.
Ve yine ardından,
Yolun tam ortasında,
Bir tır çarpmışcasına,
Karabasanlardan uyandığımda,
Bögürerek lavaboya koşturacak,
Beni böyle yaşatacak,
İşte öyle bir aşk istiyorum arkadaş.

Yaşar Cerit

Asfalt

Keskin bir koku gibi,
Genzini yakıyorsa,
Ağladığın şu gece.
Hırıltı gibi geliyorsa,
Duyduğun her fısıltı...
Ölümün sesi gibi,
şizofreni yanında ağırlaşıyorsa,
Kaçacak bir yerin,
Siyah duvarlarda yoksa.
Kaybolacak gözlerden,
Ağlayan çocuğun avuçlarından,
Kan içiyorsa gülüşlerin.
Sıcak asfaltta yiyorsa,
Dost bildiğin arkadaşların.
Yapacak tek şeyin,
Tek birşeyin var;
şimdi erik ağacından,
İnme zamanıdır.

Yaşar Cerit

Aşağı Mezopotamya

Anatolia aşağı mezopotamyada,
Frat,Dicle üçgeninde
Kim bilebilir ikibin yıl sonrasını!
Bence ben bilebilirim,
Hem öncesini,
Hem de sonrasını.
Bu topraklarda,
Çatlak topuklu Anaların,
Kara sabana bağlı hayatların,
Düşerken göbek bağlarını,
Helenistik çağın kokusunu.
Keser giyotin keskinliğiyle,
Ve insanlık tarihini,
Nuhun gemisini Ağrı dağında
Bulacak üçbin,beşbin yılıda;
İnanın bu topraklarda.

Yaşar Cerit

Aşk Buysa Eğer

Her an seni düşünüyör,
Her zaman kokunu özlüyorsam,
İsmi ni ıslak dudaklarım andıkça,
Bir hoş oluyor,
İçmeden sarhoş oluyorsam,
Duvarda ki resmine bakmaktan,
Boynum kırılıyor,
Aynalara yaklaşıp uzaklaşmaktan,
Dizlerimin bağı çözülüyorsa,
Penceremden her dışarı baktığımda,
Gözlerim dolunaya dalıp,
Öylece dalıp dalıp gidiyorsa,
Bu her bakışımda,
Nöbet krizine giriyorsam,
Şu esir kış gecelerinde,
Buz tutmuş yatağımda,
Bu yangınlarım sanaysa,
Uğruna uğruna yoluna,
Ölmekte istiyorsam senin yokluğunda,
Sen bende senli gecelerde,
Ben ben diye şu içimde,
O ılık nefesini hissediyorsam,
Şu sol yanımdın en dibinde,
Şeni oracıklarda saklıyorsam,
De hadi okuyun aşıklar,
Erik ağacından inme zamanıdır.
Aşka şiir yazan şairler,
Aşk buysa eğer,
İnanın aşk,
Ölmeye çoktan değer.

Yaşar Cerit

Aşk Yakar

İçimde bir at şahlanır,
Dolu dizgin başını alırda gider,
Gönlümde kırbaç sesleri,
Sevdalı yüreğimde yine sen,
Hatırlarım seni senli geceleri...
Dar gelir bana bu şehrin caddeleri.
Her geçtiğim sokakları,
Nakış nakış işlerim ben yüreğime,
Yağmurun her damlasında,
Islak ıslak,kokun siner içime.
Yürürüm gölgem ve ben,
Bir yalnızlığın ortasında,
Çıkmazlara düşerim geceyarıları,
Eksilip eksilip ufalırım ben.
Sözde geçmez şu gönlüme,
Dinmez içimde bir türlü çalkantılarım...
Zaman çarkında döner dururum,
Gözlerimde zaman eriyipte akar,
Düşer yerlere bin parçam,
Senin sevdan hep beni yakar.

Yaşar Cerit

Aşkın Yaşı

Serseri bir kurşun gibi,
Geliverir ansızın,
Şaplanır yüreğine,
İnceden bir sızı başlar.
Yavaş yavaş, yayılır
Damarlarına kadar,
Bir kor gibi yakar,
Yakar içini yakar...
İşte o zaman,
Başlar gönül sancısı,
Kör olur gözlerin,
Duymaz olur kulakların.
Yaşa başa bakmaz,
Deli gönül bu,
Bahar ya da sonbahar,
Bu neyi değiştirir?
Adı aynı, tadı aynı.
Sonbaharında olsan da;
Aşkın yaşı varmı ki...!
Ne fark eder,
Ha onsekiz, ha kırksekiz.

Yaşar Cerit

Aşkıını Haykırmak Gerek

Sen yine yalnızsan, çok üşüyorsan
Elin yanağında düşünmen gerek
Şu kış gecesinde üzülüyorsan
Yüregine beni çağırman gerek.

Bir beden olmayı / çok istiyorsan
Aşk'ta gurur olmaz / bu aşk diyorsan
Onsekiz yaş gibi / hep titriyorsan
Kendini koynuma savurman gerek.

Nefes alışında / her dalışında
Nefes nefese can / hep kalışında
Bana kenetlenip sarılışında
Ateşinle beni kavurman gerek.

Tül perdeyi açıp / gün doğduğunda
Öter kuşlar öter / er olduğunda
Gözbebeklerinde / fer soldüğunda
Ayrılık vaktini kavraman gerek.

Seherin bir vakti / uyandığında
O mahmur gözlerin / nazlandığında
Ayrılık kapıya dayandığında
Son defa aşkıını haykırmak gerek.

Yaşar Cerit

Atam

O mavi gözlerin'den,biz aldık hürriyeti
Emanet ettin bize,sen bu cumhuriyeti
Bize şartsız bıraktın,milli hakimiyeti
Hakkın ödenmez Atam,sana canımız feda.

Daima ışık ettin,aydınlık yolumuzu
Ufuk nedir bilmezken,sen açtın ufkumuzu
Tarihlere geçirdin,bu güzel yurdumuzu
Hakkın ödenmez Atam,sana canımız feda.

Cesurdur türk milleti,asla olmaz korkusu
Emanetindir bize,kimin olur kuşkusu
Laiktir cumhuriyet,hürrüriyettir coşkusu
Hakkın ödenmez Atam.sana canımız feda.

Bağımsızlığın adı,bu Ulusun kavramı
Nasıl coştum ben nasıl,deşme benim yarımı
Atam'dan armağan bak,Cumhuriyet bayramı
Hakkın ödenmez Atam, sana canımız feda.

Yaşar Cerit

Atmaca Tırnağında

Deler gecenin sessizliğinde umutlarım,
Buruk bir gülüş, dudaklarımda sevdan,
Karakışta kalmış şu ömrüm.
Gölge vurmuş yanaklarıma,
Ezilir yüreğim takvim yapraklarında.
Umut ellerimde ateşten bir meşale,
Sustukça yüreğim atmaca tırnağında.

Yaşar Cerit

Attılar Sevgili

Düş pembesi karanfili,
Kor ateşin üzerine,
Hiç düşünmeden,
Olacakları bilmeden bilemeden,
Attılar sevgili attılar,
Kalmadı pembesi,
Avuçlarında karanfilin.

Yaşar Cerit

Avularda

İzlenilen bir Şeyin yoksa..!
Yaşamın kısa metrajlı filminde,
Sen seyircimisin,
Şu cep sinamada,
Fiğuranmısın yoksa,
Küçük küçük karelerde.
Senaristler yollarda,
Rejisörler öplüklerde,
Müezzin, imamlar
Kürdi hicazkar makamlarda.
En iyi dublaj,
Jako papağanlar.
Yapımcı ise her zaman;
Küçük küçücük olan,
O sakızlı avularda.

Yaşar Cerit

Ay Bakışlı

Kara gözlü,
Ay bakışlı,
Düşünceli kız,
Düşüncelerim deprem;
Bedenim buz...
Kapılmışım poyraza,
Savrulmuşum senden yana,
Bak bir bana.
Yüreğim dursun,
Gözlerin değil,
Ellerin dokunsun.
Yüz yıllık olmasın,
Bir canlılık,
İnsanlık tarihine geçen,
Bir anlık olsun.

Yaşar Cerit

Ay Karanlık Gök Karanlık

Hava da yağmur kokusu var,
Bulutlar kararmış katran karası,
Güneşin vakti gelmiş batıyor,
Güneş batıyor.
Şu karanlığın ardından,
Hava buz gibi,
Gökyüzünden yıldızlar,
Birer birer çekiliyor.
İlk akşamdan,
Ay karanlık,gök karanlık
Yok hiçbir yerde aydınlık...
Sahilde balıkçılar telaşlı,
Telaşlı ve yoğun koşuşturmaca.
Karanlığı yırtan bir ses,
Açılmayın sakın denize,
Açılmayın diye feryat var,
Eski denizcilerden,kör atmacadan
Bir elinde şarap şişesi,
Diğerinde denizci feneri,
Avazı çıktığı kadar bağıriyor...
Hava koptu kopacak,
Kopacak ha uşaklar,
Karayel geliyor kuzeyden karayel,
Kesilmezde artık hızı.
Masmavi sularda,
Kızılca kıyametler kopuyor.
Dalgalarda boğuşan tekneler,
Vurgun yer deniz kızı...
Umutlar hoyrat rüzgarlarda,
Sevinçler terk'i diyarlarda.

Yaşar Cerit

Ay Yüzlüm

Bir yanım acıyorsa sevmelerimde,
Özlemlerim sönmeyen közse şu yüreğimde,
Besliyorsam hasretimi koynumda,
Bir sözüne,
Senin bir gülüşüne,
Şavruluyorsam geceleri,diyar diyar
İddia ediyorum ben sana,
Benim kadar sevemezsin ki.
Senin yokluğunda,
Her an ismini anıyorsam,
Her soluk alışımda,
Seninle yatıyor,
Ilık nefesini soluyorsam,
Hercai sabahlara seninle de kalkıyorsam,
İddia ediyorum sana ay yüzlüm,
Benim kadar sevemezsin ki.
Bir gün bana haber salsan,
Ve bana desen ki,
Bu koca şehir dar geliyor bana,
Başım belada selvi boylum,
Desen ki ar geliyor bana,
Bir elim kanda olsada,
O dar gününde koşar gelirim ben sana,
Yıkarım o şehri,
Yakarım o Nilüferi,
Sen bilemezsin ki bu sevmeleri,
Akıl sırda ermez ki,
İddia ediyorum ben sana,
Sen benim kadar sevemezsin ki.

Yaşar Cerit

Ayna

İlk önce,
Kumdaki kristalı buldu,
Daha sonra,
Sınırlı gelişen beyniyle,
Hayaline sordu.
Ölümsüzlük iksirinin,
Durmadan yüzyıllarca,
Düşünü kurdu,
Çirkinleşen güzelliğinde,
Ve aynasını,
Sırlı camını buldu.

Yaşar Cerit

Baba Ocağı

Dökün helede dökün / kızın kınasını
Çağırında gelsin hey / göccek bacısını
Babası da dertlenir / içer sarhoş olur
Kaldırın masasından / şunun rakısını.

Eline de yakmışlar / gelin kınasını
Ellemeyin ağlasın / dertli anasını
Baba ocağı sonra / hayal mayal olur
Varsında dolansın oy / öpsün halasını.

Çifte çifte takılı / burması elinde
Kırmızı kuşağı da / incecik belinde
Gardaşı da bağlarken / sarhoş bir hoş olur
Adananın düzünde / aşığı yelinde.

Ana kucağı da oy / kele baba ocağı
Hani nerede kaldı / emmisi uşığı.

Yaşar Cerit

Bahar Gibi Yaşamak

Ağaçlar yeşillere bürünmüş,
Erikler çiçek açmış,
Toprak suya doymuş,
Sergilemiş hünerlerini.
Menekşeler, sümbüller
Rengarenk açmış çiçekler,
Hanımeli kokusunu bırakmış,
Baharın ilk damlalarına,
Süslenmiş her taraf,
En güzel elbiselerini giyinmiş yer yüzü.
Güneş dersen,
Bir başka bugün,
Bir başka güzel gök yüzü.
Bu ilkbahar sabahında,
Güne başlamak,
Dalına sıkıca tutunmak,
Bu kısacık ömürde,
Bahar gibi yaşamak;
Hayatın her mevsiminde.

Yaşar Cerit

Bahar Gözlüm

Her off çekişlerimde,
İçli içlidir,
Bir keman sesidir özüm.
Hazindir duygularım içimde,
Hep senli senli kokar,
Sensiz senli kokar benim hüznüm.
Çıksam şu karlı dağlara,
Şirt versem kayın ormanlarına,
Nefes nefese her kalışımda,
Her nefes alışımda,
Solurum ben seni iki gözüm.
Hayat bize gülücüklerini hep esirgedi,
Hoyratça dağıtmadı be güzelim.
Hep erteledi,
Hep eylülde gel dedi,
Hep eylülü fısıldadı kulaklarımıza.
Sezonun hiç bitmediği,
Bir yerlere doğruydu yolculuklarımız,
Dağlardaydı, tepelerdeydi gözümüz.
Kekik kokan yamaçlarda,
Yamaçların eteklerindeydi umutlarımız,
Umuda umut kattıklarımız...
Bir bahar şenliğinde,
Bir içli keman sesinde,
O seste kaldı özümüz.

Yaşar Cerit

Bahar Kız

Ben kışına bahar sundum,
Kırık hayatlardan,
Ruhum kayıptı,
Hazan vurmuş uçuşan yapraklara.
Ağaçların gölgesinden yoksun,
Durgun akan deremde,
Ben bahar kızı çimdirdim,
İçimde sakladığım,
Bahar kızı büyüttüm,
Küçük evde balkonumda.

Yaşar Cerit

Bak Oğul

Ak gerdanlı anan,
Seni karnı burnunda,
Dokuz ay taşıdı,
Hemde çok zor şartlarda,
Seni öyle doğurdu
Oğullar veresin diye,
Çatlak topuklu nenen,
Torunlarını gezdirdi de,
Sirtında büyüttü,
Soyları sürsün diye.
Bellerine sardılar kalın kuşaklarla,
Ekin tarlalarında,
Başaklar açsın diye.
Orak ayının kızgın sıcağında,
Vızıldeşan arılar onları soktu,
Tarlalarda,takımlarda
Yapışan üvezler hep onları ısırđı,
Ağıllarda,havlularda
Kışlediler kınalı elleriyle kışlediler;
Seni işte öyle büyüttüler.
Çapa da dövdüler,
Bazlama da pişirdiler.
Senin tüm umutların,
Ekşi ekşi kokan,
Onların terlerinde gizliydi,
Vurdukları her kazma,
Yine onların alınlarının teriydi.
Çapalarının önünde,
Ö ayırık otlarında geleceğın saklıydı.
Acı türkülerin kör akşamlarında...
Sarı sapsarı kızların,
Tombul tombul memelerinden,
Ak sütleri kovalara sağılırdı,
Senin helal lokmandı.
Onlar haram yemedi,
Kızına kızanına da,
Haramı hiç elletmedi.
Şimdilerde bak oğul,
Her tarafı foseptik kokan,
Adına da şehir konan,
Betonların yığınlarında,
Kaybolduğın an,
Ara sıra aklına getirde,
Oralarda bizi an.
Dogduğın bu köyde,
Her şey farklıydı,
Farklıydı Ceyhanbekirlide,
Buna da inan.

Yaşar Cerit

Bakkal Ahmet

Dün gece bir rüya gördüm,
Rüyamda ölüyordum dostlar,
Vallahı billahi de ölüyordum,
Önce yıkadılar beni,
Sonra tabuta koydular,
Namazımı da kıldılar,
Mezarlığa götürdüler,
Gömecekler dostlar gömecekler,
Rüya bu işte sanki uyanıktım,
Kafamı kaldırdım bir baktım,
Başımda kimsecikler yoktu,
Uzakta sadece bir kişi ağlıyordu,
Önce seçemedim yüzünü,
Sonradan tanıdım bizim Ahmetmiş,
Bana öylece bakıyordu,
Bakkal Ahmet namussuz Ahmet,
Sonradan tanıdım onu,
Beni sevdiğinden değilmiş,
Borca verdiği şaraplara ağlıyordu.

Yaşar Cerit

Bakmak ile G6rmek

G6rdüğünle baktığın arası,
Bir çay kaşığı,
Beyaz pirincin,
Yüzelliden çok olmasıdır.
Bakmak ile görmek,
Bura da adım yok...
Masa da sandalyemde,
Derse biri şu güzel,
Hadi sen iyisin,
Bakarım gördüğümde,
Sana,
Ben gerçekten körüm,
Görürüm baktığımda,
Ama.

Yaşar Cerit

Beddua

Bastığın yerler hep sular alsın,
O gözler var ya öylece dalsın,
Gözlerin kara günlerde kalsın,
Ellere gönül verirsen eğer.

O kulakların çınlasın dursun,
O ayakların sürünsün dursun,
Başın dönsünde yüreğin dursun,
Ellere gönül verirsen eğer.

Bir sevgiliye ah bin can değer,
Sen başkasını seversen eğer,
İsterim inan orada geber,
Ellere gönül verirsen eğer.

Yaşar Cerit

Bekirli'de

Ceyhandan yilankaleye,yorgun argın çıkınca
Yukardan çukurovayı,seyre ordan dalınca
Şu güneş doğudan gelip,batısından akınca
Bekirlide bekirli'de,yar güzeli görmeli.

Ceritli uşağının koçum,sözü,gözü de toktur
Altıgözün pınarları,taa ezeliinden çoktur
Ağca ağca cerenleri,bağlarımızda yoktur
Bekirli'de gölyerine,demirkırı sürmeli.

Güneyde kamışlıhöyük,arpa,buğday bitince
Anavarza şu kuzeyden,derdini de dökünce
Kışlak düzlüğüne yavrum,bir yorgunluk çökünce
Bekirlide bekirli'de,lale,sümbül dermeli.

Yaşar Cerit

Bekirli'de Yok Gayrı

Güzeldi,nazlıydı bekirli'de papatyalar.
Yalın ayakla koştuğum,
O çocuksu yıllar...
Boruk dönenin pişirdiği o bazlamalar.
Bu köye bağlantım var taman,
Aklıma düşer oldu bir zaman.
Irgatları pamuk tarlasında,
Kazmayı döverlerdi barak havasında.
Yarım asır geçmiş aradan,
Hasibe hatuna yapılan konaktan,
Sesler çıkar,zaman zaman
Viraneye dönmüş aman.
Bu köye bağlantım var taman,
Aklıma düşer oldu bir zaman.
Geçip giden yılların gerisinde,
Yolcusuyum artık şu sonbaharın,
Yüzümün kırışık çizgisinde,
Genliğim akıp gitmiş taman,
Aklıma düşer oldu bir zaman.
Azzığını koşarak götürdüğüm,
Çoban Veli,
Dükkanından gazozlar içtiğim,
Gillen Ali,
Köy kahvesinde sohbet eden,
Zekeriye emmi,
Öreninde mariuna yetiştiren,
Göde Ali,
Aklıma düşer oldu bir zaman...
Toprak olmuşlar yok gayri.
Yok işte kırmızı otobüslü,
Efendi dayı.
Yok gayrı sarı minübüslü,
Alipaşa, emmioğlusu muhtarAli...
Göremezsın artık bu köyden dolunayı,
Bir zaman kuzular meleşirdi ağılında,
Seyis Muratı,atı da nanayı,
Kangallar ürürdü kapısında,
Koskoca cüsseli Nuru dayı.
Bu köye bağlantım var taman,
Aklıma düşer oldu bir zaman,
Toprak olmuşlar yok gayrı.
Beli kuşaklı ebem Hürü,
Yedi adakla doğuran Sebahat Anam.
Şalvarlar diken topal Dudum,
Şuna gibiydi benim Hülya halam.
Baharına hazan vurmuş,aman aman
Gözü kara oktay ağam,
Aslan gibiydi dedem,babam...
Bu köye bağlantım var taman,
Dayım kızı Şafiye Sultan,
Toprak olmuşlar yok gayrı,
Aklıma düşer oldu bir zaman.

Yaşar Cerit

Bekirliden Kimler Geçti

Bu erkek gardaşın / şu gız bacına
Azrail onları / önceden seçti
Toprağı tanıda / bir bak yatana
Köylüm bu köy bizim / bir yolcu gibi
Bekirliden kimler / geldi de geçti.

Şu emmin,o deden / ebenle baban
Ölüm yaklaştıkça / soğuk kış gibi
Bu köyün her ferdi / senin akraban
Köylüm bu köy bizim / bir yolcu gibi
Bekirliden kimler / geldi de geçti.

Bu halan,şu anan / kalamadılar
Ekim oniki de / sonbahar gibi
Defne kadar bile / olamadılar
Köylüm bu köy bizim / bir yolcu gibi
Bekirliden kimler / geldi de geçti.

Hancı,yolcu ah ah / kalamadılar
Nilüfer açar ya / zamansız kimi
Mola verdiler oy / duramadılar
Köylüm bu köy bizim / bir yolcu gibi
Bekirliden kimler / geldi de geçti.

Yaşar Cerit

Bekliyoruz

Dayanacak güç yoksa kollarında,
Bir zamanlar nasılda güçlüydük,
Diyebiliyorsan şu anda,
Bir zaman aşımı,
Tedavülü geçmiş bir ürün gibi,
Bitmiş olan yaşamındır.
Ölümü beklediğin kaçınılmaz,
Alternatıfsız bir anındır.

Yaşar Cerit

Belli de Belli Yar

Uzun yolları aşır,bir türlü gelmedin
Hasta düştüm yatağa,derdimi bilmedin
şu kara yazgımı ah,sen gelip silmedin
Yolun sonu belli yar,belli de belli yar.

Doktor neşteri vurdu,ciğerim kanıyor
Kanıyor anam anam,yüreğim yanıyor.

Zalımmiş şu geceler,sensiz çekilmiyor
Gözlerim perdelendi,kimse seçilmiyor
Ben canımdan bezdim oy,yardan geçilmiyor
Yolun sonu belli yar,belli de belli yar.

Doktor neşteri vurdu,ciğerim kanıyor
Kanıyor anam anam,yüreğim yanıyor.

Umudum yoktur artık,yarınlar karanlık
Eller başıma geldi,şu hayat seyranlık
Azrail başucumda,canım bir anlık
Yolun sonu belli yar,belli de belli yar.

Doktor neşteri vurdu,ciğerim kanıyor
Kanıyor anam anam,yüreğim yanıyor.

Yaşar Cerit

Ben

Kalabalığın ortasında,
Sineklere benzerim,
Geçmişleri bana benzer,
Çöplükte doğarlar.
Her insan bilmez onları,
Üç günlük hayatlarından,
Kimsenin haberi yok,
Yok olduklarından;
Doğacaklarından.

Yaşar Cerit

Ben Anadoluyum

Bolu dağlarında Koroğluyum,
Ahırdağı, gavurdağlarında Dadaloğluyum
Mihaliççık, sarıköyde YunusEmreyim
Nevşehirde, karacahöyükte Hacıbektaş velyim.
Horasanda dogan, Karamanda yaşayan
Konyada yatan Mevlanayım.
Kızıl ırmakta, uzun yaylayım
Gemerekliyim, kangalliyım
Şarkışlada Aşık veyselım,
Erciyes dağlarında kuzu yatağıyım,
Binboğanın dogusunda Elbistan ovasıyım,
Batısında Dibek dağlıyım,
Güneyinde Göksun çayıyım,
Bünyesinde oyyy oyy Işık dağlıyım.
Torasların en zirvesiyim,
Ben oraların Kızıl kayasıyım.
Cudide Mehmetçiğim,
Nuhtan kalan Heştan köylüyüm,
Keskinde Cerit kalesiyim.
Ben dağların bu dağların,
Yüksekten uçan Kartalıyım,
Aslan avına çıkan Kangalıyım.
Ben işte dolu doluyum,
Ben işte Anadoluyum.

Yaşar Cerit

Ben Kahrolurum

Geceler uzun,yollar uzak düşer
Kanterler içinde bölünür uykularım,
Yar ben şu yatağımda,
Ellerim başımda kalakalırım.
Ayıksam sonradan,
Ellerimi uzatsam sana doğru,
Seni tutamam bile düşlerimde,
Deli divane olurum,
Kabuslardan her uyandığım da ben kahrolurum.
Rüzgar olmak isterim peşin sıra,
Fırtınalar koparmak isterim denizlerinde,
Dalgalara hükmetmek,
Ben ismini haykırmak isterim.
Yeryüzünden,gökyüzüne,yedi düvele
Hatta isterim ki,
Gökyüzünü taşlamak isterim...
Felek dediğin,
Dibi bucağı görünmeyen bir evren,
Sen içimde süren bir devran,
Bende bu karasevdan,
Çırpınır dururum,
Kahrolurum yar senin yokluğunda kahrolurum.
Delsen geçsen şu geceleri,
Geceler yeğın,geceler soğuk
Buz tutar yatağım donarım,
Sıtmalar tutar yar görseñ ya beni,
Allar basar allar,
Düşünürken ben seni...
Benliğimde kaybolurum,
Sabah olmaz bir türlü,
Tanrıya el açarda yalvarırım,
Sabah olsun diye.
Sabah olsa da ne çıkar ki,
Gün döndüğünde yine gece yine gece,
Şu dilimde ismin hece hece,
Yar ben yine kahrolurum.

Yaşar Cerit

Ben Yaşayamam

Yüzünü görmesem de sevgilinin,
Gözlerim de silinmez ki yüzü.
O yaşadıkça ben yaşarım,
Mısralarım da hayat bulur kalemim.
Ölümüm olmasın onun ölümü,
Ben yaşayamam ki kalemim kırılınca,
Şiirler yazarım sevgiliye,
Yel eser kokusu gelir bana.
Dökerim gönlümü beyaz sayfalara,
Dalar giderim mısralara.
Biraz yeryüzü,
Biraz da gökyüzü toplarım.
Kendimce masallar kurarım,
Öyle dalarım ki,
Ayaklarım yere bastığında,
Yalnızlığımı oturur da ağlarım.

Yaşar Cerit

Benim Babam

Soykasını çıkarıp,babamı soymuşlar
Kazanlar kurup anam,son defa yumuşlar
Helallığını alıp,tabuta koymuşlar
Omuzlarda salınır,gider benim babam.

Başımıza birikti,dostlarla,el alem
Böyle yazılmış aman,kırılmış o kalem
Felek çarkın kırılsın,gözlerimde elem
Omuzlarda salınır,gider benim babam.

Hava bozdu şaşkınlım,ha bire bulanır
Yağmur çiseler yağmur,yücede dolanır
Yeşil tabut içinde,yolcumuz ıslanır
Omuzlarda salınır,gider benim babam.

Şu bekirlinin yolu,giderek akıyor
Gözlerim donuk donuk,hüzünlü bakıyor
Gökkubbe kudurmuş oyy,şimşekler çakıyor
Omuzlarda salınır,gider benim babam.

Yaşar Cerit

Benim gözde Önemli

Önemli olan yaşamında,
Bir kuşun kanadında,
Edebiyatı değildir,
Önemli önemlidir.
Bir yaşam boyu,
Kazanılan birikimler,
Önemlinin sonucu,
Önemli olabilmesi,
Bedeni ile ilgili,
Verilecek kaybedilecek,
Ugruna belki;
Belkide ölünecek.
Önemli böyledir,
Gözümdeki,
Gözde önemlidir.

Yaşar Cerit

Benim Türküm

Balıkçılar geldi,
Balıkları var.
Balık, deniz, sakal
Akşamdan az sarhoşluk.
Ağlarda balık,
Ağlarla balık.
Benim düşüm,
Yüzlerdeki hüzün.
Bir gün sermayeye karşı,
Kazanacak benim türküm.

Yaşar Cerit

Beri Gel

Çatma kaşlarını öyle, ezgin azgın
Kaldırda başını bir, çevrene bakın
Herkez akrabaya kırgın, herkez dargın
Nergiz ol çiçek aç, aşiretim beri gel.

Gölyeriyle aşağıda, karacanlıktan
Mecidiye,üçevler, yazı yolundan
Altıgözlerle,yalakevi, yarsuvatdan
Sınır çiz emmi ol, aşiretim beri gel.

Hacıömerle gardaşı, mehmetaliye
Öksüz mehmet a kızı, ebem hürüye
Fettahlı kızı kayın, oktay emmiye
Abdes al divan dur, aşiretim beri gel.

El salladımda, kimse geri dönmüyor
Dünya hali bu, hiçmi hiç bitmiyor
Selam söylen ceritliye, ocak tütüyor
Torun ol,yiğen ol, aşiretim beri gel.

Yaşar Cerit

Beyincikler

Anasına soğuk ve yağmurlu,
Köleşmiş nasırlı ellerle.
Bu sabah akan dünyanın,
En güzel çayının kenarında,
Anasına yoksullaşıyor...
Yok oluyor;
Oluyor izden giden özden.
Dilimlenen bağırttırarak,
Keyifle izlenilen,
Acınmayacak bu varlıklara,
Düşleri bazılarının büyükte olsa,
Çoğunun bağırsakları çalışmıyor;
Yediği diyet bisküvileri oysa.
Yaşamları fotomontaj fotoğrafları,
Sıfırlaşan kara kalem yaşları,
Ölümlü dizellikli beyincikler;
Beyincikler, gelincikler.
Anasından almış vaz geçilmeyecek,
Çok şey yemek isteyecekler,
Anasına soğuk,
Babasına soğuk,
Sıcak yüzleri özleyecekler.

Yaşar Cerit

Bezdim Gayrı

Evlerinin önü çeşme,
Yüreğimi öyle deşme,
Geçme burdan,geçme geçme
Bu ellerde duyan olur.

Sabah olur / horoz öter
Tan yerinde / soğuk beter
El görmesin / geçme yeter
Bu ellerde / kıyan olur.

Yüreğimi öyle deşme,
Geçme burdan,geçme geçme.

Yal dökülmüş / köpek yalar
Emmimoğlu /haber salar
Gönlüm yoktur / davul çalar
Bu ellerde / vuran olur.

Bedenimde / ruhum ayrı
Bende bıktım / bezdim gayrı
Aşiretim / görsün hayrı
Bu ellerde / viran olur.

Yüreğimi öyle deşme,
Geçme burdan,geçme geçme

Yaşar Cerit

Bilim Kurgulaşmak

İnsan varlığından utanıyor,
Bu yarım kürede,
Salt sen varsın yaşamdasın,
Uzakta yaşıyorsun,
Kaç bin yıl var aramızda?
Diye salaklaşıyor,
Bilim kurgulaşıyor.
İşte bu çaresizlik,
Beton misali, aramıza giriyor,
Senle olacak, olmasını özlediğim,
Her yaşamsal güdüyü!
Binalaştırıyor,
Bu binalar gün ve gün,
Gökdelenenleşiyor.

Yaşar Cerit

Bilinmeyen Denklemlerde

Bana takılma güzelim,
Düşlerimde kaybolursun,
Aydınlığın karanlıkta kalır,
Çaresiz bensizliğe hapsolursun.
Kahrı çekilmez ki karanlığın,
Her gece yüreğine korlar düşer.
Yatağına alırsın yalnızlığı,
Yalnızlığında buz gibi çığlar eser.
Göz kapaklarına ağıtların çöker,
Kadere isyan eder kahrolursun.
Bana takılma güzelim,
Ahh güzelim gülerken mahvolursun.
Yerle göğün arasında!
Beni arar arar da, durursun.
Baksan bile göremezsün ki,
Aritmetikte bilinmeyen denklemlerde,
Pi sayısı gibi.

Yaşar Cerit

Bir At Şahlanır

Gün dönerken kör geceye,
Dertlerim batar salınır gider,
İğne iğne hüzünlerde.
Özlemlerim yatar hüzünlerim bi haber,
Bir yolcu beklemesinde,
Ninnilerim çalar,
Mahmur umutlar beşiğinde.
Uykularım kaçır,
Düşlerime sızır,
Uyuyamadığım gecelerimde!
Siner içime bir yalnızlık çemberinde.
Gün doğup şafak sökerken,
Uyanamadığım kör şafaklarda
Bir gül solar,
Yeşilim yapraklar kırağı çalar,
Ölüm rengi gözlerde..!
Kabuk bağlar yaralanan ciğerim,
Dizginleri kopan bir at şahlanır,
Hırçınlanan yüreğimde,
Dörtnala koşar da koşar,
Karanlık gecelerimde.

Yaşar Cerit

Bir Balıkçı Teknesinde

Aydınlık vurur gönlüme,
Umutlarım göz kırpar,
Güne doğan güneş gibi...
Bugün gökyüzü,
Dalga dalga masmavi,
Güneş desen saman sarısı,
Bulutlar ise bembeyaz hani.
Martılar uçuşuyor denizin üstünde,
Umutlar yeşeriyor,
Yine bahar,yine yaz.
Ahhh kuşlar göçmen kuşlar,
Yine döndüler ilkbaharda,
Bu kentin kuşları cıvıl cıvıl,
Sevmek gibi,aşk gibi ne güzel.
Boğazın derinliğinde,
Martıların eşliğinde,
Baharı yaşıyorum istanbulda,
Akşama dönük saatlerde,
Balık ekmek sarıyerde,
Sevmek gibi,aşk gibi ne güzel.
Sefere çıkan gemiler,
Mehtaba uzanan gecelerde,
Gemilerde tayfaların haykırıışları,
Oltalarda balıkların çırpınıışları,
Denizin sessizliğinde,
Sevmek gibi,aşk gibi ne güzel.
Yıldızlar parlıyor gökyüzü aydınlık,
Balıkçı teknelerinin küreğinden,
Yakamoz vuruyor denizlerine,
Sevmek gibi,aşk gibi ne güzel.
Yine geceler sessizleşti,
Yine hüznün çöktü birden bire,
İçime üşütme tuttu balıkçı teknesinde,
Yine hayallerim kadehlerde kaldı...
Şu gecenin sessizliği,
Hayasızca üstüme apandı,
Her yer karanlık,
Gemiler yol almış,
Bir rasgele uğurlamasında,
Çoktan seferlerde,
Dönüşü olmayan akşamlarda.
Deniz deliriverircesine dalgalanır,
Şu deniz sanki içimi dinler,
Hiç dinmeyen bir fırtına var içimde,
Haykırıışlarım mısralarımda,
Duygularıma eşlik eder,
Bir balıkçı teknesinde.

Yaşar Cerit

Bir Deniz Ağlar

Alev alev yanar gönlümün sarayları,
Şu yüreğimde bir deniz ağlar.
Gökyüzüne bakarım,
Sayarım tek tek yıldızları.
Sevmek kolay mı!
Kolay mı ha!
Benim içimde bir orman yanar.
Motif motif yüreğime,
Nakışlayarak işlerim,
Benim ciğerimde bir volkan kaynar.
Yüreğimde sabır,gözlerimde isyanlar
Beyazımı çalarken şu siyahlar,
Gönlümün deli gönlümün,
Tüm sürgüleri çekilir,
Düşlerimde kayarken yıldızlar,
Toplarım ben ben toplarım,
Ateş rengi gülleri,
Kan kırmızı kandan kırmızı!
Batar bana dikenleri.
Benden gayri,
Söyle benden gayri!
Kim bağrına koyar?
Alev sarısı bu gülleri.
Sevmek kolay mı kolay mı ha!
Yüreğimde şu yaralı yüreğimde
Bir orman yanar.
Uykusuz gözlerimde bir deniz ağlar.

Yaşar Cerit

Bir Eylöl Gününde

Doğada yapraklar,
Esiyor rüzgarlar,
Bir eylöl gününde,
Hepsi düşüyorlar.

Çıplaktı ağaclar,
Dökülen yapraklar,
Bir eylöl gününde,
Hepsi üşüyorlar.

Islanmış kayalar,
Altında magralar,
Bir eylöl gününde,
Hepsi küsüyorlar.

Yaşar Cerit

Bir Mendil Yolculuğunda

Son yolcusu olaydım,
Bu yol olsun gittiğim,
Bir mendil yolculuğunda,
Akşam üstü yağmurunda,
Gözyaşları döktüğüm.
Gelişlerim çok hevesliydi,
Gidişlerim tarumar...
Günlere gebe kaldı,
Yüreğimdeki har.
Yükü kervanlarımda,
Yüreğimde vurur sonrasında acılar.
Kalemim ağlar kağıdım da
Seni yazar bu ayrılıkta!
Sende olmayanları da.
Can kafeste bir nefes gibi,
Şu ayrılığın rüzğarında,
Sönüverecek sanki her an fitili.
Boynuma geçer yağlı bir kement;
Hemde,ilmek ilmek.
Yollar yorgun,ben yorgun
Yüreğim hep tetikte,
İçimde bir küheylan,
Dörtnala şahlanır;
Bu at beni ölüme koştururur.
Özlemlerim derinleşir,
Bir vadi de depresir.
Son yolcusu olaydım,
Bu yol olsun gittiğim,
Bir akşam üstü yağmurunda,
Gözyaşları döktüğüm.

Yaşar Cerit

Bir Menzile Gidiyorum

Kalabalığın içinde,
Yalnızım ben yapayalnız.
Sağım,solum kuruyan
Çalı,çırpı misali.
Bir kovanın içinde,
Vızıldayan arı gibi!
Tek başıma uçuyor,
Bir menzile gidiyorum.
Acılar yürek dolusu,
Akıyor gözpınarlarımdan,
Suskunluğum kıpırdamayan,
Yaprak gibi dallarda...
Solup giden güneşte,
Topluyorum bezginliği.
Serseri bir kurşun gibi!
Tek başıma savruluyor,
Bir menzile gidiyorum.

Yaşar Cerit

Bir Sanatçı

Ülkesinin karanlık günlerini görür,
Meşalesi elinde hedefine yürür.

O ezilen halkların safında yer alır,
Tuttuğu ışığıyla göğü aydınlatır.

Tozlu, topraklı yolda bir gün kalırsa tek,
Aldırmaz hiç bir şeye bekler sabrederek.

Bir elinde kalemi gönlünde gül açar,
Halkına tercumandır umut, ışık saçar.

Bağımsızlıktan yana o tavrını alır,
Halkının öncüsüdür meydanlarda kalır.

Alandan, sokaklardan yolundan hiç sapmaz,
Yurtseverlere asla demoğoji yapmaz.

O bir barış elçisi yüreği güzeldir,
Bembeyaz güvercindir halkına özeldir.

Yaşar Cerit

Bir Şairin Mektubu

Şu ülkenin düştüğü hale bakın!

Türkiye Büyük Millet Meclisinin,tam 550 vekili var.

Hepsinin bir eli yağda,bir eli'de bal'da.

Üstelik utanmadan sıkılmadan,AKP si,CHP si,MHP si,BDP si

Bunların dünya görüşleri ayrı ayrı olsa'da iş paraya gelince,

Maaşlarına yüzde yüze yakın zam yapılmasını oy birliğiyle onaylayarak,

Hem fikir olabiliyorlar.Yazık çok yazık bunları yazarken bile benim yüzüm

Kızarıyor.Neden mi? Emeklinin hali belli yorumu size bırakıyorum.

Gelelim şimdiki iktidara,Terörü sıfır nokta'da teslim almışlardı.Ekonomiyi

Düzelteceğiz,fakir,fukaranın hakkını yemiyeceğiz,yedirmeyeceğiz,yolumuz

İslam,rehberimiz Kur'an diyerek yola çıkmışlardı.Oda güzel.

Dini bütün yaşayan tertemiz insanların oylarını'da alarak büyük çoğunlukla İktidar

koltuğuna'da oturmuşlardı.10 yıldır AKP hükümet'te...Yani Devlet.

Bu devletimizin sadece bir bakanını anlatmaya çalışacağım.

Dış İşleri Bakanı Ahmet Davutoğlu.Ankara kırlangıç sokaktaki 5 katlı süper Villasının

kirası öğrendiğimize göre tamı tamına 51 bin liraymış. Çalışan

Aşçılar,uşaklar,hizmetçiler,garsonlar,sekreterler ve bir yığın koruma Ordusuyla,bu

Bakanın Devlete toplam maliyeti 60 bin lirayı buluyormuş.

Bu masrafa bakanın maaşı'da eklenince hesabını siz görün.Sadece Allah

derim.Matematikçi değilim...SSK dan'da 25 yılını tam doldurmuş,8000 iş gücüyle

emekli olmuş birisiyim.

Yanlış okumadınız 2400 koruma ordusuyla Van'a,Baba ocağına'da 500 Korumayla

giden,yeni yeni uçaklar alınarak,kızıyla,eşiyle diyar diyar gezilere çıkan,hep gece

yarılarına denk getirilip,vekil maaşlarını yüzde yüze varan zamlara hiç müdahale

etmeyen ülkemin Başbakanı.

Ülkemin sanatçılara siz kimsiniz diyor.Evet Başbakanım biz kimiz!

İlk başta okuma özürlü bir toplumuz.Her şeyi çabuk unutan,sindirilmiş,

Yazarı,Çizeri,Gazetecisi,Aydını,Komuta kademesinin üst rutbeli Paşaları zindanlara atılıp

esir tutulmuş,bunun akabinde PKK nın ikinci adamı Şemdin Sakık'ın bu komutanlar

aleyhinde, mahkemece tanık olarak dinlenilmiş yine aynı günlerde PKK tarafından açlık

grevleriyle diz çökertilmiş bir ülkenin isimsiz sanatçılarından birisiyim. Yıllarca Türkiye

Cumhuriyetine hizmet eden,bu ülkenin anti emperyalist komutanları; hem katil hem'de

terörist ilan edilmiş mahpus damlarına atılmış.Bebek katilleri ise gizli tanık sandalyesine

oturtulmuş.Yakın zaman'da bu ülke'de Apo'da gizli tanık olursa,genel af'lada kodesten

çıkartılırsa, bu meclise BDP nin genel başkanı olarak'ta gelirse hiç şaşırmanın.Hadi be

canım sende diyenleri duyar gibiyim.Hemen kızmayın,somut bir örnekle hatırlatayım

bari.Sebahat Tuncelin PKK silahlı terör örgütüne üye olmak suçunu işlediğinin sabit

olduğu gerekçesiyle 8 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırılmıştı.Kocaelinin Gebze ilçesinde

bu cezasının 9 ay'ını yatarken'de,İstanbul 3. Bölge'den bağımsız milletvekili seçilerek

bu Sebahat Tuncel,25 Temmuz 2007 tarihinde'de cezaevinden tahliye edilmişti. Artık

saadete gelelim emekli maaşım tamı tamına 980 lira.Ev kiram 550 lira,elektirik tüketim

tutarım 46 lira,bir sürü abuk subuk vergilerle fatura tutarım 70 lira,su faturam 42

lira,ev telefonum aynı keza 25 liralık konuşulmuş ama faturası 40 lira,cep

telefonum,kredi kartım,150 sisilik motorsikletimin yıllık vergisi 65 lira,sigortası'da 105

lira,litresi 5 liraya dayanan benzini,yiyeceğimiz,giyeceğimiz,tatilimiz şurda

dursun.Bunları hiç katmıyorum.Çünkü bunların hepsi bize çok lüks

başbakanım.Haklısınız biz kimiz! biz herşeye rağmen,dik duruşunu sergileyen, helal

lokma yiyen onurlu insanlarız. Sizin hükümetiniz pırlanta,yakut,inci ve elmastan KDV

almazken,biz yediğimiz ekmeğe,bulgura,makarnaya,eti geçtik.İçtiğimiz çeşme

suyuna,giydiğimiz dona,yaktığımız oduna,elimiz mecbur takır takır vergi ödeyen,sokak

lambalarının ücretleri bile bu halktan kesilen,elektiriğini kaçak kullanan

hırsızların,faturası dahi bizlerden tahsil edilen kimsesiz kimseleriz biz.Yeri gelmişken

Küba Devletini örnek vermek istiyorum, çünkü biraz beyin cimlastığı yapmamıza çok katkısı olacağını düşünüyorum. Küba'da Millet Vekili maaşı yok. Becereksiz çıkarlarsa halkın geri çağırma hakkı var. Emeklilik yok, harcırah, yolluk yok. Sadece ve sadece hizmet etme onuru var; yani onların meclisinde sadece idailistler ve yurtseverler var. Her şeye rağmen söylemişiniz biz'de ne var Başbakanım. Emekli'ye yazdığım bir şiirimle sözlerimi noktalıyorum.

23-11-2012

.....
.....

Emekli

Ne babasından gördü / ne de anasından
Kışta çöktü dumanı / tütmez sobasından
Maaş zammı çok gülünç / Devlet babasından
Kederiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Satıldı sendikalar / hep oyunlar kurdu
Bir lokmacık ekmeği / boğazında durdu
Gelenlerde vurdu hep / gidenlerde vurdu
Kefeniyle baş başa / kaldı şu emekli.

Hergün günlük giydiği / ellik oldu giyecek
Konudan, komşusundan / hep gelir yiyecek
Mert biri çıkmıyor ki / hop durun diyecek
Kendisiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Garip emekçilerin / bitmiyor çilesi
Pazara gitse bile / dolmuyor filesi
Vallahi tükenmiyor / meclisin hilesi,
Kaderiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Yaşar Cerit

Yaşar Cerit

Bir Şey Diyemedim

Karşı kaldırımda, seni dün görünce
İçim bir hoş oldu, bir Şey diyemedim
Seni bu Şehirde, ansızın görünce
Dilim lal oldu da, bir Şey diyemedim.

Gözlerimi diktim, bakmadın hiç bana
Yokluğun kötüymüş, diyemedim sana
Düşmanmıyız Şimdi, bir satır yazsana
Dilim lal oldu da, bir Şey diyemedim.

Küslük yakışmıyor, sensiz hiç olmuyor
Mahküm ettin beni, günlerim dolmuyor
Bana ettiklerin, sana da kalmıyor
Dilim lal oldu da, bir Şey diyemedim.

Diyemedim yarım, sana diyemedim
Dilim lal oldu da, bir Şey diyemedim.

Yaşar Cerit

Bir Zalim Yüzünden

Çok kahrını çektim, yalan dünyanın,
Ah birgün olsunda, sefa sürmedim.
Eller düğün dernek, edip gezdi de,
Bir zalim yüzünden, bende gülmedim.

O yarin ateşi, ciğer pareler,
Günden güne azar, dert hareler,
Açılır yürekte, göz göz yareler,
Bir zalim yüzünden, bende gülmedim.

Aşkın ocağında, yürek dağlarım
Fırtınalar dinmez, hergün çağlarım
Söylerim söylerim, durmaz ağlarım
Bir zalim yüzünden, bende gülmedim.

Yaşar Cerit

Biz Varız

Umarsızca kayboluyor güneş,
Hergün zifiri karanlığa gömülüyor.
Ölü toprağı serpilmiş,
Kardelenlerin asi tahtına.
Kafdağında hayal de değildi,
Gömülüp giden kızılığa.
Mustafa Kemalın dostları,
Düşmüştü olmayan umutsuzluğa,
Mustafa kemal samsuna çıka geldi,
Çakmak çakmak,gözlerde
Mustafa Kemal güneşi gördü.

Biz varız dedi...

Biz varız tek yürek sevdalarda,
Biz varız tek yumruk kavgalarda,
Biz varız tek bayrak rüzgarlarda,
Özgürlüğe çıkan bu yollarda;

Biz varız dedi.

Yaşar Cerit

Bizim Elimiz

Hürüuşağı altından,gıyka geçitten söküne
Söküne bakın uşaklar,keşiş suyudur yolumuz
Kumkale önü haştırın,ver elini de gebene
Oğuzların bozokundan,bayattır bizim boyumuz.

Koptu yine göç eyledi,Ceyhandan Cerit elleri
Bir zaman ortaasyada,Hazardı bizim suyumuz
Altayların güzel oğlu,Ergenekon etekleri
Oğuzların günhanoglu,Arıldı bizim koyumuz.

Bakın hele hele bakın,sıra sıra şu dağlara
Türkülerimiz söylenir,güzeldir bizim huyumuz
Konar benim aşiretim,yeşil örtülü bağlara
Cerit Bekirden uzanır,asildir bizim soyumuz.

Yaşar Cerit

Bizim Obaya

Gökyüzünden düşler yağıyor,
Kışlak düzlüğünden,
Meyremçil beline.
Kırçıl çul çadırda,
Ninem bağdaş kurmuş,
Kirmen elinde yün eğeriyor.
Tam eşiklikte kuşluk vaktinde,
Dedem namazını kılıyor.
Tarhana ocakta,
Üstü açık mis gibi kokuyor.
Gelinler,kızanlar
Bir koşuşturmacada,
Kimi süt sağıyor,
Kimi de tandırın altını yakıyor.
Şafak sökerken Türkmen çadırından,
Çiğler damlıyor çiğler,
Meleşiyor kuzular obanın ağılında.
Her taraf buram buram,
Yarpuz kokuyor.
Az ötede Bir çift kangal uzanmış,
Koyunların içinde,
Yüce dağlara meydan okuyor.
Gözleri dağın eteklerinden,
Zirveye taşınmış...
Taa uzaklardan,yükseklerden
Vahşi sesler yankılanıyor,
Kara kapkara kartalların sesleri
Kulakları tırmalayıp!
Gelip kayalara çarpıyor,
Bu ellerde cirit atıyor.
Yağız at tımarında,
Taylar bozkır düzlüğünde,
Taydaşlarıyla oynaşiyor;
Çifte atıp coşuyor.
Gün çoktan akmış,
Gün dönmeye yüz tutmuş,
Güneş artık süzülüyor,
Dağın öte yakasına,
Kendini oraya atıyor.
Kışlak düzlüğünden yaylak bozkırına
Bir yorgunluk akıyor.

Yaşar Cerit

Bizim Salih Meyhaneci

Bitmesin sarhoşluğum sabaha dek,
Bugün kapatma dükkanı meyhaneci,
Kapatma bu gün!
Benim içim yanıyor,
Mecelimde yok ayaklarım tutmuyor,
Sende varıp gitme,
Gitme be meyhaneci!
Doldur şu rakımızı tek tek.
Gel hele otur şu masaya,
Tanıştırayım seninle bu Salihi,
Doğma büyüme bizim köylü,
Anlayacağın oda Ceyhanbekirlili.
Çocukluk arkadaşım iyi içer!
Ağzına şu zıkkımı vurdumu;
Sabahı da, sabah eder.
Bizim Salih babasının yolunda,
Nerde akşam orda sabah,
Çıplak Osman gibi oda hovarda.
21 aralık 1982 de,
Düziçinden evlendirdik,
Hatceyi ordan gelin getirdik.
Senesi dolmadı dedik ya,
Bizim Salih berduş,
Babasının yolunda,
Yetermi Salihe gelin Hatce
Benimle pavyonlarda her gece.
Kumalar üst üste,
Yerliye kıran girdi ya?
Biri azerbeycandan,
Adı Saile Kurbanova;
Zaman geçti eskidi oda.
Hatce çiftlik dönderecek ya,
Çocukları dizmiş boydan boya,
Şinan,Şadiye,Selda, İrem elleşir
eee anasının adı öteki kızı Hediye,
Bizim gelin onlarla haşır neşir.
Salih boş dururmu bu arada,
Üçüncü kuma Kezbanda gelir,
Anlayacağın sıfır kilometre de değil.
eee meyhaneci dedik ya,
Babası çıplak Osmanın yolunda.
Kart zampara ondan hiç gerimi,
Dahada ileri,
Dört kadında onda,
Bir mutfak iki odalı bir evde!
Üç kız, on oğlan
Ayrı ayrı tonlarda,
Hele büyük hatun cinhacı;
Oda başka bi fonlarda.
Bak Salih gülüyor meyhaneci,
Anladım niye güldüğünü,
Anam öldüğünde muziplik yapacak ya,

Komşusu ben olacam demez mi?
Mezarlıkta başladı konuşmaya,
Anamın yanındaki boş yeri,
İşte o yeri istemez mi.
Söze başladı bu anan varya,
Garibin düğünümü olur,
Kimseler gelmedi bizim düğüne!
Araba çektide Sebahat teyze geldi,.
Hey meyhaneci uyuklama,
Ardından akşamada bize yemek verdi.
Şist meyhaneci sayıklama,
Salih bu lafları nerde dedi biliyormusun?
Tam anamın mezarı başında.
Daha koymadan o çukura,
Aslanım koçum Salih,
Mezarlıkta denecek bu lafmı,
Lafın laf değil dediysekte,
Nuh dedi peygamber demedi,
Salih işte meyhaneci,
Bak Salih görüyormusun?
Meyhaneci kipri Hasanda,
Meraklandı sonunda.
eee yıllar su gibi akıp geçti,
6 nisan 2009 da
Azrail bu seferde,
Aslan gibi babamı seçti.
İyi dinleyesin meyhaneci,
Mühendis telefon eder köye,
Mezarını anamın yanına kazın diye,
Mustafa ahh bizim Mustafa,
Bunu anlar anlamasına da,
Kırvrem İsmette,
Tamam kazarız der demesine ama?
Anamın mezarı yan yatmış bu arada.
Şışt meyhaneci kafam çok güzel,
Hemde bi milyon ha!
Kim yatmış diye,
İkide bir artık sorma bana,
Anamın mezarı yan yatmış,
Martta nisanda bizim köye,
Durmadan yağmur yağmış!
Kırvrem İsmet burası olmaz demiş,
Köyden Hasan emmim çıka gelmiş,
Bire oğlum ha bura,ha ora
Ayşe anamın yanına,
Gelin şuraya kazın demiş,
Kazmışlar kazmasına da?
Elli metre var anamla,babamın arasında,
Mezarından da su çıkmış o arada,
Meyhaneci meyhaneci,
Sende güzel oldun bu arada,
Ben su istemiyorumki;

Babamın mezarı su dolu diyorum!
Şu yanındaki muzip var ya,
Bak Yaşar ananın yanında,
Şükrü ağaya nasip olmadı demez mi,
Hemde babamın mezarı başında.
Bu Salihten meyhaneci,
Bende korkar oldum sonunda.
Halbuki ben bunların oğluydum,
Elli metre var şimdilerde ikisinin arasında,
Ölürsem bir gün, hangisinin koynunda yatarım o zaman?
Biri anam, biri de babamdı!
Ben kiminle uyurum geldiğimde,
Kırvrem İsmet kazsaydın be,
Anamla,babam sarılısaydı be,
Ceyhanbekirli yıkılırmıydı?
Hey meyhaneci işte gönlüm kırık,
Ne vardı kipri ne vardı,
Babam,Anama kavuşsaydı.
Offf offf yine kafam güzel oldu bakın,
Salih mezar yerini de garantiledi,
Bütün hesabı da bana yükledi;
Üstü sende kalsın.
Sarhoşluğum sabaha dek bitmesin,
Bugün kapatma meyhaneci,
kapatma be bugün?
Benim içim yanıyor,
Mecalim yok ayaklarım da tutmuyor,
Sende varıp gitme,
Gitme be meyhaneci!
Gitme uykum hiç gelmiyor,
Doldur şu rakımızı tek tek;
Bitmesin sarhoşluğum sabaha dek.

16-06-2009

Not:Salih Şahin:Yıl 2012 salı günü saat 11.00 de
Hakkın Rahmetine kuvuştu buda kader olsa gerek,
Ceyhana nefnedildi...Allah Rahmet Eylesin.

Yaşar Cerit

Bob Marley

Rasta dost marihuanasıyla,
Regi felsefesi müziğin,
Bob Marley.
Kristof katlelderken,
Jamaika yerlilerini,
Bereketli kauçuk tarlalarına,
Çalıştırmaya;
Şiyah köleler getirildi.
Yeşil olan,
Soğuk Afrikadan,
Yüzyıllardır sürüyor,
Günümüzde,
Afyon kokan;
Nefeslerde.

Yaşar Cerit

Bozgun

gülsün gözlerin
gül,
fersiz gözlerde,
bir umut gibi
kilitleme kapıları
bırak bahara dönüşsün
yüreğın de her bozgun
yeter ki taşıma hamal gibi burukluğunu
insana inmez mi bütün yollar
çıkma mı insana
küçük bir köprü de bulsan
geç karşıya
yalın ayak
sırılsıklam
bırak ardında kalsın
yaşanmış her ne varsa

Yaşar Cerit

Bu Noktada

Kelimeler gelmiyor,
Anlaşılmıyorsa tüm mimikler,
Çaresizlik ve ulaşamamanın,
Şikintisi kahrediyorsa seni.
İçinde beklemeden acı,
Çok temiz duyguların yeşeriyorsa...
Bunları bir şekilde ele alıp,
Yaşadığını düşünüyor,
Eğer üzülyorsan yirmi yılın boşa geçtiğini...
Dolu geçmemesinin,
Muhasebesini yapıyorsan,
Yaşamın hiçte önemli olmadığını düşünüp,
İçinden sıyrılmak istiyorsan,
Düştüğün psikolojik travmayı.
Ve bu noktayı,
Kimselerle paylaşamıyorsan...
İçinden bir ses,
Yardıma ihtiyacın var diyerek,
Ölüm seni takip ediyorsa,
Kemiriyorsa intihar duygularını...
Benim gibi, kaç kişi vardır
Deyipte yandaş arıyorsan...
Toplu intihar kıyımlarında,
Her sabah ezanı,
Toprak seni kokusuna çekiyorsa.
Hadi yine iyisin,
İyisin be dostum bu noktada.

Yaşar Cerit

Bu Şehirde

Gün batarken,
Erguvan renginde akşamlar,
Gökyüzü bak yine kuzguni,
Güneş kızılına çoktan, dönmüş.
Alev rengi ahhh ahhh,
Eflatunsuya bürünmüş,
İçimdeki tüm aşklar,
Samanyolunda çalar hüzünlü şarkılar.
Yıldızların eşliğinde,
Nazlı nazlı,akan şu nehirde
Bir bir,anılarım yatar
Doğduğum bu şehirde.
Damla damla,yağmurlar raksta yar,
Denizin koynuna girer bak yakamozlar.
Yatma saatleri gelmeli,
Elleme uyusunlar,
Benim burda aşkımında bir noktası var.
Bu geceye parantez açtım ben,
Benim için zorda olsa,
Ayrıntısın artık sen.
Yıldızların eşliğinde,
Nazlı nazlı,akan şu nehirde
Ayrıntılarım kalır,offf offf
Doğduğum bu şehirde.

Yaşar Cerit

Bu Şehirde Yoksun

Gün ışıırken, yolunu gözlüyor,
Gün batarken, seni özlüyorum;
Özlüyorum işte hazin gecelerimde.
Yine kış çöktü,
Yine yağmur yağıyor,
Kaldırımlar ıslak, yollar su doluyor
Pencereye vuran her damlada!
Hüzünlenip dalıyorum uzaklara,
Ne gelen var, ne de giden!
Uzayıp giden yollar;
Şu yollar gibi yüreğim ıp ıssız.
Biliyormusun şimdi, beni duyuyormusun?
Çekipte gidişin geliyor hep aklıma,
Hemde sebepsiz yere gidişin var ya,
Aklıma düşüyor her yağmur damlasında,
Gidişini düşünüyorum pencerenin arkasında.
Uzayıp giden sisli hayallerimde,
Mahvoluyorum kararan gecelerimde,
Dalıp dalıp gidiyorum,
Göğsüm daralıyor nefes dahi alamıyorum,
Terler boşalıyor bedenimden,
Sonrasında, allar basıyor beni,
Boğazımda hırıltılar çoğalıyor,
Unutamıyorum bir türlü seni unutamıyorum,
Haykırmak istiyor, haykıramıyorum!
İlle de uyumak, inadına uyumak istiyorum,
Şu alacalı nazlı seherde,
Şafak söktü sökecek onu da görüyorum,
Anlıyorum ki artık bu şehirde yoksun.

Yaşar Cerit

Budala

Hadi anlat bana
Neyi bekliyorsun,
Sen bu hayatta?
Şüslü, püslü bir yaşam mı!
Ölümde unutma,
Hesaba, kat ama.
Yoksa budala!
İşine geldiği gibi,
Özgürlükmü;
Yaşa hadi onuda
Nereye kadarsa,
Yeryüzünde,
Dibine kadar yaşa
Bu yarım kürede,
Ne kadar özgürsün!
Kuralları da unutma
Hesaba kat ama.
Şimdi kaldır başını,
Gökyüzünde,
Mavi bulutlarda,
Bak uçuşan kuşlara;
Dinle beni budala!
Duyuyormusun?
Özgürlüğün tanımını,
Görüyor musun;
İşte göklerde
Pır, pır kanat
Seslerinde.

Yaşar Cerit

Bul Beni

Karlar yağarken Şu dağlara,
Düş beyazı,
Korlar düşerken sevdalara,
Gül pembesi,
Ozan olup ağtlı hayatlara,
Ansızın girilesi,
Umutlar göz kırparken,
Gökyüzündeki yıldızlara,
İnim inim inliyesi,
Söylenmemiş bir türküyüm bu dağlarda;
Duy beni duy.
Düş beyazı dağlara çiğler düşerken,
Çisi çisi,
Şu kardelenler diyarında,
Sevdalara yelken açarken,
Yakılmamış ağıtlarım bu dağlarda,
Duy beni duy.
Deli divane bir kardelenim,
Asilerin asil tahtında,
Dağdan dağa gezerim,
Elden ele düşerim,
Ormanlardan sor beni,
Sora sora,
Bul beni bul.

Yaşar Cerit

Bulutların Üstünde

Şu İda dağının,
Havası,suyu bir başkaymış,
Bir başka güzelmiş meğer,
İçime çektim çektimde soludum.
Ne derdim,
Ne de hüznüm kaldı,
Başka çarptı yüreğim nedense.
Manastırın önünde akan bir çeşme,
Gökyüzü derseni!
Ressamın tuvalinde ki,
Renkler gibi de değil,
Bir başka gri,mavi.
Aşağılara dalıp dalıpta bakınca,
Şairin okuduğu toz pembe,
O toz pembe şiir gibi de değil.
Uzaktan bakınca deniz de masmavi...
İda dağının eteklerinde,
Zeytinlikler salınıyor sere serpe,
Zirvenin tepesinde,
Çizgi çizgi,boyutlar
Çok güzel;
Ah çok güzel,şu bulutlar.
Hayal ettim bir an;
Bir an bulutların üstünde,
Yalın ayak gezdiğimi hayal ettim...
Hep gezindim mavi hayallerimle.
Kanat açtığım kara sevdamda,
Kendi kendimi yeniledim,
Bulutların arasına daldı;
Daldı da gitti gözlerim.
Ellerin ellerimde,
Gözlerin gözlerimde,
Başımı omuzlarına koymayı,
İsterdim oracıktan çok isterdim,
Mavi gök kubbeye bakmayı,
Sonra bulutların üstünde,
Özgürce beraber uçmayı.
Ne kaldı ah şair ne kaldı!
Ne kaldı ki bundan öte..!
Bu aşk burda bitmesin,
Hiç bitmesin dedim,
Damar damar,bulutların üstünde
Vuslat olmasa bile,
Son durak olsun son durak,
Burası son durak, olsun istedim.

Balıkesir / Altınoluk
6 Eylül 2010

Yaşar Cerit

Can

Gelip geçiyoruz,
Teker, teker bu handan,
Rüzgarın etkisiyle,
Ağaçtan düşen yaprak gibi,
Savruluyoruz Can;
Birer birer savruluyoruz.
Küçük saksılara doluyor,
Buluşup ta birleşiyoruz,
Bir avuç toprakta,
Tıpkı çiçekler gibi,
Biz yeniden Can, yeniden yeşeriyoruz.

Yaşar Cerit

Can İçinde

Canlar vardır hep dost kalır,
Ömür boyu senle beraber,
Şikayet etmez kahr çeker,
Halden anlayan canlar vardır.
Nazlı yarin bir sitemi,
Nazlı cana öyle nazdır,
Hem anadır,hem babadır.
Sen sen diye sen der,
Seninle güler,seninle ağlar
Somsoğuk kış gününde,
Sen olurda bahar açar içinde...
Uğruna yokluğuna çare arar,
Korku nedir bilmeden,
Siyahında ilerlerken,karanlık geceler
Güvendiğın tek bakışında,
Senin için sürgünden gelir;
Sürgünlere geri döner.
Muhtaç olduğun an,
Candan anlayan canlar,
Halden anlayan dostlar vardır,
Canlar vardır can içinde.

Yaşar Cerit

Canlanır Bundan Sonra

Boynu bükük düşmüş lale,sümbülde yoktur neşe
Toprak özlemde ah toprak,hasret kalmış güneşe
Yağmur yağarsa ne güzel,her tarafta pür neşe
Renğarenk çiçek açıp,canlanır bundan sonra.

Yağmurun sesi çok güzel,bir aşkı doğuracak
Toprağa düşen her damla,baharı duyuracak
Gökyüzünden akan sular,toprağı doyuracak
Renğarenk çiçek açıp,canlanır bundan sonra.

Derelerde dolup taşı,bak yağmurun sesine
Şu kara toprak doymaz ki,alır canı nesine
Toprak ıslanmış baksana,güllerin neşesine
Renğarenk çiçek açıp,canlanır bundan sonra.

Yaşar Cerit

Cansuya Mektup

Doksan dördün,
Onuncu ayının dördünde,
Dördünde saatin kaç?
Ve aynı dakika içerisinde,
Yaşadığımız bu dünyada,
Kaç bebek doğdu acaba?
Gelecekleri belli olmayan,
Farklı kişilerin farklı bebekleri.
Hepsinin yarınları başka,
Bambaşka hayatları olacak.
Emekten yana olanlar olacak,
Sermayeden yana olanları olacak.
Sonuçta yaşarsan,
İki temel çelişki,
Emek ve sermaye çelişkisi...
Ya ezenlerden,
Ya da ezilenlerden olacaklar.
Nereden, nasıl doğduklarının
Hangi Anne Babadan olduklarının;
Hiç bir önemi olmamalıdır ki.
Cansu okuduğun şu müfredattan,
Başka bir yaşamın gerçeği var,
Var olduğunu zaten;
Sen kendin çözeceksin.
Servet hanım ve Ahmet beyin,
Sen kızsın, sende kardeşini
Can Hüseyini, Cansu
Kısaca seveceksin, hemde ölesiye.
Öyle seveceksin ki, varlığının anlamı,
Onlarsız bir hiç olmamalıdır.
Çekirdek aile dediğimiz,
Var olan bağlarımızdır.
Bizi yaşamları barışık tutan,
Kimsenin bölmeye cesaret edemeyeceği,
Yıkılmaz temel taşlarımızdır.
Umarım o yeşil gözlerin,
Bu yaşamı hümanistçe,
Ve insanları sınıflandırmadan,
Kucaklayan bir gelecekte yaşarsın.
Umarım ailenle birlikte birgün buluşuruz.
Bir tahta çardak altında
Ellerinden çay içer,
Geçmiş zamanı konuşuruz.

25-07-2009

Yaşar Cerit

Ceren

Bulutların altında siyah,beyaz
Bir film gibi geçecekse yine bu yaz,
Ömür dedğin şu anıların,
Pembe tokalarında saklıdır kızım.
Senin yarınların,yine'de umutların olsun.
Kahpe düzenin ayarı yok çünkü...
Şu körpecik yüreğinde umutların,
O umutların güneşten sıcak şimdi.
Bir kuşun kanadında,
Tozpembe bulutlarda,
Elin çenende hayalini kurar,
Diyar diyar,uçar durursun.
Sabırsızdır şimdi beklemelerin,
Bu yaşta doruğundasın heyecanların,
El çırpar senin sevinçlerin.
O körpecik yüreğin,
Daha süslü yalanlarla jiletlenmemiştir,
Zalim felekle aranda açılmamıştır.
Maya'dadır meleğim acıların maya'da,
Hem'de bakır tencereye,
Bir avuçluğa çalınmıştır.
Vesselam kuzum çiçeği burnunda,
İlk heyecanların eşliğindesin.
Daha ana kucağı,
Baba ocağının beşiğindesin,
Anlıyacağın güzelim hayatın başındasın.
Senin sağın ve solun bir maraton,
Asaletin yeter ama onyedi yaşındasın.
Yüreğine yüreğinin en dibine,
Henüz kızgın saclar kurulmamış,
Küllenip'te çöreklenmemiştir.
Şu gönlünde kara sevdaların,
Bir deli duman gibi,
Başında eser durur.
Tozpembe duygular koynundadır.
Düşlerin ise diz buyundadır.
Yıllar benim gibi,kartopu misali
Henüz saçlarına düşmemiştir.
Ah'lar,vah'lar şu deli gönlünden
Yığın yığın,yaşlar gözbebeklerinden,
Ah kuzum ah daha süzülmemiştir.
Evcilik kurarsın hayallerin'de,
Her doğan yeni bir gün'de,
Yarınlara yakışmaktan başka,
Beklenen beklentilerde.

12-08-2008

Yaşar Cerit

Cerit Elleri

Anavarzaya çıktım da göz eyledim,
Oradan Yılkale'yi seyreyledim,
Demirkırı Yarsuvata deheyledim,
Selam olsun obamdan Cerit elleri.

Sarılmış toroslarda duman dağları,
Titretir cereni nehirleri çağları,
Yemyeşil gezdimde ne güzel bağları,
Selam olsun ceyhandan Cerit elleri.

Haber gitdi Keskinliden Yozgatlıya,
Birlik geldi Çağlayandan Ceyhanlıya,
Deh atım, Bağbaşından Çiçekdağlıya,
Selam olsun obamdan cerit elleri.

Yaşar Cerit

Ceritlerinoğlu

Y aban ellere bıraktım, ben yüreğimi
A lışamadım gurbete, sıla kokar kimliğim
ř u şehrin kr dğş, aldı götürdü genđliđimi,
A laca karanlığa sapan, kimbilir kağıncı sarhoşuyum!
R ezilce hayatın, savurduğu bir berduşuyum.
C elallenir gözüm, yüreğim yara alır,
E sir düşerim apansız,gremem o sokakları
R ahmet kokar ülkemin bereketli toprakları
İ zim izimin üstünde,günahkar kalır
T ertemiz beyaza basar kirletir karları.

Yaşar Cerit

Cerrahpaşa

Beni Cerrahpaşaya yatırmışlar,
Vurmadan iğneyi de batırmışlar,
Aklımı başımdan oy aldirmışlar,
Ana bu kuzundan haberin varmı.

Kuşmuydum kanatlanıp uçarmışım,
Şoka verirler deyip kaçarmışım,
Üstüm başımı yırtıp yolarmışım,
Ana bu kuzundan haberin varmı.

Yata yata sağım,solum çürümüş
Bütün dertler ardıma yürümüş
Gardaş bana uzak yollar görünmüş,
Ana bu kuzundan haberin varmı.

Beyaz önlüğü bana giydirmişler,
Zipraksâ,invagayı içirmişler
Morfin vurup kendimden geçirmişler,
Ana bu kuzundan, haberin varmı.

Benim çocukluğum hep durgunmuydu,
Komşu kızları bana vurgunmuydu,
Oğluna bu hastalık uygunmuydu,
Ana bu kuzundan, haberin varmı.

Yaşar Cerit

Ceyhanbekirinin bürokrat ve siyasetçileri

Bugün'de Çukurovadan yetişen,Bürokrat Ceritoğullarıyla bi tanışalım istedim. Anadolunun büyük aşiretlerinden Cerit aşireti bir çok bürokrat,devlet adamı ve siyasetçi yetiştirmiştir.Önceliğimiz çukurova sonraki günlerde tüm Anadolu'da ki Ceritoğullarını anlatmaya çalışacağım.

1-HASAN CERİT: doğumu 1923- Ölümü 1994.Ceyhanbekirli Köyündendir.1970 li yıllarda II dönem CHP den Adana Milletvekilliği yapmıştır.

2-İBRAHİM POLAT:Ceyhanbekirli köyündendir.Maraş başsavcılığı,Ağır ceza reisliği,daha sonra Yargıtay Başsavcı yardımcılığı yapıp yüzünün akıyla emekli olmuştur.

3-ADNAN FATİN ÖZDEMİR:1963 doğumlu Ceyhanbekirli köyündendir.

21.dönem MHP den,Adana Milletvekilliği yapmıştır.

4-ZEKİ KORKMAZ:Ceyhanbekirli köyündendir.Halkçı Parti ilçe başkanlıkları yapmıştır.

5-HÜSEYİN CERİT:Ceyhanbekirli Köyündendir.CHP gençlik koları başkanlığı yapmıştır. CHP genel sekreter yardımcılığı ve ilçe başkanlığı yapmıştır.

NAMİK CERİT:Ceyhanbekirli Köyündendir.Anavatan partisi ilçe başkanlığı yapmıştır.

6-M.YILMAZ METE:1922 İmran köyündendir.Anne tarafından Cerit olup,XI dönem.CHP den Adana Milletvekilliği yapmıştır,görevlerinin arasında,Cumhuriyet Senatosu Üyeliği, Aynı zamanda'da Devlet Bakanlığı yapmıştır.

FAZİL GÜLEÇ:1923 doğumlu Elmagölü Köyündendir.1960 İhtilalinden sonra CHP den II dönem Adana Milletvekilliği yapmıştır.

11-01-2013

Yaşar Cerit

Ceyhanbekirli'de Kuva yı Milliye

Henüz 1.dünya savaşının kanayan yaralarını saramazken,
Bu kezde,önce ingilizler,sonrada fransızların işgaline maruz kalmıştır,
Bu topraklar.O sırada Türk ulusu çok yorgundu,özellikle hem silahsızlardı,hemde
gençlerini cephede bırakmışlardı.

İşte bu ortamda,önce İngilizler sonra'da Fransızlar Çukurova ya girmişlerdi.
Bu topraklara girdiklerinde,karşılarında duracak öyle düzenli bir ordu'da yoktu,silahsız
savunmasız bir ceyhandı.Fakat işgalçiler bir noktayı gözardı etmişlerdi.Türk ulusunun
kadınının,erkeğinin,yaşlısının ve bıyığının yeni terlemiş gençlerinin yüreğinde yatan,o
çoşkulu vatan sevgisini unutmışlardı.

İskenderun körfezinden,Türk topraklarına ayak basan ingilizler,Ceyhan,Adana
istikametine geceli gündüzlü ilerleyerek,

Önce Ceyhanı işgal ettiler,ama ingilizler ceyhan'da fazla kalmadılar.

İki üç ay gibi kısa bir süreden sonra 1919.ekiminde aralarında Fransızlarla
anlaşarak,petrolün kalesi olan Musula göz dikerek,Çukurovaya da hayal ettikleri bir
ermenî devletinin kurulmasını isteyen fransızlara bırakarak çekilmişlerdir.Karargahları
şimdiki sakarya ilkokulunun yeridir,sakarya ilkokuluyla itfaiye arasında bulunan tüm
evlerin,ticaretle uğraşan ermenilere ait olmasıdır.Kadirliden Kazım Bozdoğanın
anlatımlarına göre,o zamanlar

Kendisi küçükmüş,endel köyünde,babası kerimoğlu Hacı Bozdoğan,
Bozdoğan aşiretinin çete reisi,dir.Bozdoğan çeteleri ile Ceritlerin çete reisi olan
Ceyhanbekirliden,Hacıömer ve Hürü çiftinden 1898 yılında doğan.1956 yılının nisan
ayında hakkın rahmetine kavuşan cesareti dillere destan merhum Mehmetali
Cerittir.2003. temmuz ayında Osmaniyenin,zorkun yaylasında,elma gölünden İsmet
Güleçyüzün oğlu,Hakkı Güleçyüz ile büyüklerin konuşmalarına şahit olduğumuz ve
dedelerimizin arkadaşı olduğunu öğrendiğimiz ak saçlı ve yüz yaşın üstünde olduğunu
söylediğinde pür dikkat kesildiğimiz bu zat,inceyer köyünden Ahmet koyuncudan
başkası değildi.Sözlerine tane tane,çocuklar diye başladı,ceyhanbekirli köyünden
Mehmetali Cerit bizim çete reisimizdi,yine sizin köyünüzden,Hacıismail oğlu Ahmet
Polat ve Ali Karakaya vardı.Bunlar çok mert insanlardı.,yine çok cesur biri olan ve
mecidiye köyünde oturan mağralı Musa vardı bizim bağlı olduğumuz Kuva-yı
Milliye'de.Çete reisi olduğu için dedenize bir emir geldi.Fransızlar deniz yoluyla
iskenderun körfezine inecek ve tren yoluyla Ceyhan istikametine gelecekler,ne
yaparsanız yapın o treni durdurun diye.Bunun üzerine çete reisi Mehmetali cerit tüm
çeteleri topladı ve mercin ırmağına vardık,ırmak çok taşmıştı,fakat bizi hiçbir şey
durduramazdı ve durduramadı da.Taşkın suya karşı yüzdük ve karşı yamaca
geçtik.Veysiye köyünden geçen teren yolunun raylarını söktük raylarıda köylerimize
getirdik.Daha sonra tüm çetelerle mercinde birleşip,vatan savunmasına geçtik,mercin
ırmağı bir cehennemdi artık.Mühimmatlarımızı mercindeki eski bir değirmende
birleştirip,hendekler açarak kendimize siper yaptık,Mercin harbinde fransızların
kumandanı olan Arakir de o yaylım ateşinin altında öldürülmüştür.6 ocak geldiğinde de
Ceyhan düşman ordularından tamamen kurtulmuştur.Savaştan neçe sonra Ankaradan
yurt geneline Mustafa Kemalın gönderdiği bir heyet gelmiştir bu heyettekiler,savaştaki
gazi olanları belirleyip bir teşekkür edip madalyalarını takmak ve maaşa bağlamak
içindir.Ceyhanbekirli köyüne gelen heyeti çok iyi karşılayan o onurlu insan Kuva-yı
Milliyenin cesur çete reisliğini yapmış olduğu halde de mütavaziliğini orda da
koruyabilen.Gelen heyete madalya için savaşmadım,ben gazilere bağlayacağınız maaş
içinde savaşmadım diyebilen,(İstiklal madalyasını alan çete reisleri o dönemler mebus
olabiliyorlardı) ben gerçek vatanseverim onun için bu dediklerinizi kabul
etmiyorum diyerek,Mustafa Kemalın heyetini kibarca gönderebilen kahraman bir
adamın torunu olmaktan gurur duyduğum için bunları kaleme almak zorunda
kaldım.Sebebi ise Kuva-yı Milliye'de dedem Mehmet Ali Ceritin hiç adının
geçmemesi,onun kemiklerinin sızlaması demektir buda benim kanıma dokunduğu

içindir.

08-02-2012

Yaşar Cerit

Ceyhanbekirinin Yüzölçümü

Ceyhanbekirli,kösrelinin hududunu çıkarken,yolun sağ tarafı kamışlı hüyük. Kamışlı hüyüğe mütakip besten bey arazisi vardır.2600 dönüm olan bu tarla zamanında çerkez beyi olan Besten beyden satın alınmıştır.Yine o tarihlerde de Ceritlerin beyi olan İmren köyünden Haceli beydir.İşte bu tarla kamışlı hüyüğe yakın mesafededir.Hacıomarlar karasüleymanın 6 ncı oğlu Atila ceritin sürdüğü tarlanın mevkisidir.Tepesi delik hüyüğü kösreli hududundan girişte sol tarafında kürtala lakaplı (aliağa) ve Hacıismail Polatın orçandan Orçan ise Nuru ile emmioğlu olup Ceyhanbekirliyi ilk yurt tutanlardır. Satın alınan bu araziye geçince yine ceritoğullarından Polat ve Korkmaz taifesinin elinde bulunan araziler görülür.21 parsele kadar yalak yolu ile kösreli yolu arası bu iki taifeye aittir.Ceyhanbekirinin önu 21 parsel denen araziler Timuçin (demircidede) nin evlatları olan İmamhüseyin Demir,Mehmetali Özdemir, kızları Hürü,Selver ve en küçük oğlu Hacıomarın evlatlarının arazileridir.Ceyhanbekirinin toplam arazisi 20.000 dönüme yakındır.

13-10-2012

Yaşar Cerit

Ceyhanbekirliye Hoşgeldiniz

Rüzğarları hür kuşları da hür,
Kuğulu akan ırmağı gürül,
Coşuyor ha bire deli gönül,
Ceyhanbekirliye hoşgeldiniz.

Herbir ferdi bizim akrabamız,
Yatar içinde anamız, babamız
Paşası da bol hepsi ağamız,
Ceyhanbekirliye hoşgeldiniz.

Yiğitleri harmanlı delidir,
Dik yerleri meralı kelidir,
Bayatdır boyu ceritdir,
Ceyhanbekirliye hoşgeldiniz.

Kuva-i Milliye çetesi,
Çete reisleri Mehmet Alisi,
Yiğitlerinde Yaşar delisi,
Ceyhanbekirli ye hoşgeldiniz.

Demir, Özdemiri, Polatıdır
Korkmaz, Ceriti gardaşdır
Hepsi de bunların yoldaşdır,
Ceyhanbekirliye hoşgeldiniz.

Himalayaların atlı oğluna,
Turan ovasının kahir yoluna,
Şu yiğitlerin harman yurduna,
Ceyhanbekirliye hoşgeldiniz.

Yaşar Cerit

Ceyhanın Kuruluşu

CEYHAN:

1853-1856 kırım savaşı sonrası,Kozan ve Kuban nehri dolaylarında yaşayan; Tatarların bir kolu olan Noğaylar.Osmanlı devletinin iskan politikası doğrultusunda, Hemite kalesi ile Misis arasında ki bölgeye,Ceyhan nehrinin iki tarafına da yerleştirildiler.Çiftlikleri Büyük Mangıt,Yahşiler,Kılıçkaya,Hamit bey Köylerine iskan edilmişlerdir.Noğayların bir kısmı yerleştikleri yerlere,Noğayca KOPMUŞ yani:yurdundan,yuvasından ayrılmış anlamına gelen şimdi ki CEYHANIN ilk adını, 1.KOPÇAK olarak vermişlerdir.

Ceyhanın merkezinin ilk yerleşik toplumunu oluşturmuşlardır.1864 tarihinde Noğay Abdul Kadir Ağa buraya ilk camiye inşa ettirmiştir.

1877-1878 Osmanlı,Rus savaşı

(93) harbinden) sonra Kırımlılar,(Tatarlar) Çerkezler,Papaklar,Rumeli Göçmenleri, Bölüm bölüm Ceyhan ovasına yerleştirilmişlerdir.Kopçak adından sonra buraya yerleşen halk,hayvanlarını dik bir yardan indirip kumsal yerlerde suladıkları için,

2.YARSUVAT adını vermişlerdir.Yrsuvattan sonra da bir süre 3.MİNARELİ Köy adını verdilerse de bu ad da tutmamıştır.Adananın paşası Bahri paşa Ceyhan daki bu gelişmeleri izler ve 2 nci Abdulhamitin izniyle 4.HAMİDİYE adını alır.

1896 yılında da Cebelibereket(Osmaniye) sancağına bağlanır.

1909 yılında 2.Abdulhamitin tahttan indirilmesinden sonra çıkan Ermeni kargaşası üzerine burada bulunan örfi idare dolayısı ile de 5.olarakta URFIYE adını almıştır.

19 temmuz 1926 tarihinde ilçe haline getirilmiştir.

Cumhuriyetin ilanından sonrada 3 mayıs 1929 da ise 6.olarak CEYHAN adını almıştır. Ortaasyadan gelen Türkmen aşiretler bu bölge deki iki nehre de CEYHUN VE SEYHUNA benzedikleri için.CEYHAN VE SEYHAN adlarını koymuşlardır.

CEYHAN:1-haziran 1922 de Adanaya bağlanmıştır.

Ceyhanın kurtuluşu ise 6 ocak 1922 dir.

Kaynağım ve alıntılarım:Çukurovanın yükselen yıldızı Ceyhan 2000 dergisi.

Yayınlayan:Ceyhan Kaymakamlığı

Kaymakam:Mehmet Öklü ye şükranlarımı sunarım.

16-01-2013

Yaşar Cerit

Ceyhanlım

Güneş usulca batar, yılankale ardından
Ne olur batan güneş, yükünüde salıver,
Külhanbeylerin koşar, kopar gider bağrından
Yılankaleden gardaş, baykuşları salıver.

Burası Adana'nın, Ceyhan ilçesi
Külhan analarının, bitmez çilesi.

Gözler hışımlı gülüm, yürekleride taşkın
Emanet gönüllerde, kalp vermez ışkın
Çekilir oy tetikler, gören duyanlar şaşkın!
Toprakkaleden gardaş, ağıtları salıver.

Burası Adana'nın, Ceyhan ilçesi
Külhan analarının, bitmez çilesi.

Bizim sokaklarda bakın, ölümün tiz korkusu
Bellerinde silahlar, ecelin pis kokusu
Kefenede sarılır, yiğitlerin dokusu
Anavarzadan gardaş, haberleri salıver.

Burası Adana'nın, Ceyhan ilçesi
Külhan analarının, bitmez çilesi.

Ölüm halayı kurar, içimiz yara bağlar
Eli kolu sarkarda, nice gelinler ağlar
Teli duvağı yasta, sevdalar yürek dağlar
Çukurovadan gardaş, türküleri salıver.

Burası Adana'nın, Ceyhan ilçesi
Külhan analarının, bitmez çilesi.

Yaşar Cerit

Ceylanım

Ben her gece gönlümde,saraylar kurarım
Ne tahtlar kurarım da,ne tahtlar yıkarım
Sabahı sabah eder,hepsinden bıkarım
Dalar gider gözlerim,seni arar ceylanım.

Kulağımda seslerin,tatlıydı sözlerin
Mıh gibi çakılıydı,o güzel gözlerin
Şu benim yüreğimde,duruyor izlerin
Dalar gider gözlerim,seni arar ceylanım.

Ben her gece gönlümde,rüzğarlar kararım
Rüzğarlara hükmeder,selamlar salarım
Gelir beni alırlar,hülyaya dalarım
Dalar gider gözlerim,seni arar ceylanım.

Artık gelsen ceylanım,cerenler meleşir
Uzaktan sesin gelir,yollar cebelleşir
Nasıl özledim bilsen,can canda eyleşir
Dalar gider gözlerim,seni arar ceylanım.

Yaşar Cerit

Cezaevi Yakın

İki çocuk vardı,
Yeşil bankta,
Apartmanın karşısında,
Allah var,
Allahları var.
Hergün aynı yerde,
Bıkmadılar bu mahallede,
Ve her noktada gözleri,
Ne kimileri vardı,
Nede kimseleri.
Oturmaktanda sıkılmadılar,
Biri sakallı, erken çıkmış
Öbürü enli ama,
Çocuksu halleri,
Bir gün patlak verecek,
Bu yaptıkları;
Benim bildiğim işleri.

Yaşar Cerit

Cudide Vurdular Beni

Şu ömrümün baharında,gülmeyi bilemedim
Mevlam bunu böyle yazmış,bahtımı silemedim
Müfrezeyle çıktım dağa,Cudiden inemedim
Peygamberin ocağında,vurdular anam beni.

Şehitlik alın yazısı,bana sakın ağlama
Düşüne de vura vura,yüreğini dağlama
Başını eğme ne olur,karaları bağlama
Peygamberin ocağında,vurdular anam beni.

Gardaşımı Asker edin,Cudide nöbet tutsun
Önce Vatan sonra Bayrak,evi barkı unutsun
Güneşin doğduğu yerde,geleceğe saf tutsun
Peygamberin ocağında,vurdular anam beni.

Keleş eti deldi geçti,ciğerimden ah yandım
Dolandı başım dolandı,bir çalıya dayandım
Cudinin tepesinde oy,al kanlara boyandım
Peygamberin ocağında,vurdular anam beni.

Asker ocağında beni,omuzlara aldılar
Kefensiz yatarmış Şehit,elbiseyle saldılar
Al Bayrağımı da tabuta,sarmalayıp sardılar
Peygamber ocağında,vurdular anam beni.

Bana artık çok karanlık,görünmüyor yeryüzü
Burak atın sırtındayım,gülüyor bana yüzü
Bulutlarda uçuyorum,ne güzelmiş gökyüzü
Peygamberin ocağında,vurdular anam beni.

Yaşar Cerit

Çatlak

Manavgat da demokrasi de,
Fırından ekmek aldım,
Çıkışta gazete ve sigarayı unuttum.
Yaşlanıyoruz demekki,
Olacak ya..!
Bir marketten aldığım,
bırakamadığım şu meredimi.
Ben çıkarken,
Bir beyefendi de giriyordu,
Elleri poşetli,
Poşetine dizim çarptı;
Özür diledim.
Ne yapayım olan oldu..!
Beyefendi ise,
Anlamadığım bir sebeple,
Bana çatlak dedi,
Güldüm geçtim.
Ertesi gün markete yine uğradım
Banada marketçi söyledi,
Meğer o beyefendinin
Kestanesi çizikmiş.

Yaşar Cerit

Çatlasın

Adını andırmayan, rüyalar utansın,
Tadını unutturan, dudaklar utansın;
Ağaca kazdırmayan, budaklar utansın
Utansın da dağlar kayalar çatlasın.

Bizi ulaştırmayan, uzun yollar utansın
Bizleri kavuşturmayan, kader utansın
Bu aşkı alkışlamayan, eller utansın
Utansın da eller tırnaklar çatlasın.

Yaşar Cerit

Çeker Gelirsin

Şimdi naz edersin/ama hepsi boş
Sende sevda çeker/Bir gün dönersin
Bu aşkın elinden/olursan sarhoş
Yalvarır boynunu bükerek gelirsin.

Günden güne boynu/bükük solarak
Yaşarsın gönlüne/hicran dolarak
Bana ettiğine/pişman olarak
Ağlayıp gözyaşı döker gelirsin.

Şimdi senin güzel/sevmektir çağın
Sevgisiz kalırsa/yanar dudağın
Aşarsın üstünden/belki şu dağın
Benim özlemimi çeker gelirsin.

Yükseğe uçuşan/şu kuşlar gibi
Havlında çığırın/baykuşlar gibi
Gökten pike yapan/atmaca gibi
Kalbine aşkını gömer gelirsin.

Yaşar Cerit

Çılgın Kız

Provoke edilmiş,
Küçük kız,
Rimelinden akıyor;
Rujların sıvanmış,
Olmadık bir yerlere.
Dünyanın medeniyetlerinden,
Bak düştüğün yere,
Düşeceğin yerlere.

Yaşar Cerit

Çıta

Yine yeniden aşk,
Geliyorsa hiç beklemediğin,
Su katılmamış rakı tadında.
Açıklanacak sarhoşluğu da,
Yoksa bu ihanetin,
Kendi kendine,
Ve kendi içinde.
Yaşama yeni bir tutunma,
Pençesi attırmıyorsa da,
Avını yakalayan çıta misali.
Aşk her zaman diliminde,
Ölüm ya da
Bitkisel yaşamda.

Yaşar Cerit

Çoban

Sürüler geçiyor,
Arabalar yollarda,
İnsanlar oturuyor koltuklarda.
Şöför kızgın çok kızgın,
Eli hep kornada,
Korna çalıyor hoyratça.
Bu arada, ıslık çalıyor
Eselekli çoban,
Islığını çalıyor;
Kime çalındığı bilinmeden.
Anlamışlar gibi,
Ah inekler ahhh inekler,
Arabalarda uzaklaşıyor.
Gökyüzüne bakıyor çoban,
Çoban gülümsüyor,
Kime gülündüğünü,
Kimselere göstermeden...
O türküsünü söylüyor,
İneklere aldırmadan.

Yaşar Cerit

Çoban Osman

Yarım asır önceymiş deyişine!
Kuru bir dal yaralamış gözünü,
Yaşama devrik bakardı
Çok üzüldü, üzülmesine
Kavalın da hep, hüzün çalardı
Güneşe çevirmezdi hiç yüzünü,
O gündür, bu gündür
Yarım asır geçmişti,
Eline bir dal parçası dahi almadı.
Kaçışan koyunlarına,
Kavaliyla hükmetti!
Yaşama devrik bakardı,
Çoban osman.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Çöpçüler

Yine bir güz sabahında,
Dolu dizgin sonbahar hüküm sürüyor,
Kuruyan yapraklar misali,
Savruluyor bu deli gönülde,
Toprağına, gönlüm dökülüyor.
Darmadağınım doğduğum bu şehirde,
Yalnızlığım birikiyo,r ara yerlerde,
Artık çöpçüler topluyorlar,
Dertrlerimi, bütün hüznlerimi,
Keşkelerimi unutmuşken,
Dünden kalan herşeyimi süpürüyorlar.
Belki dediğim dileklerimi,
Umutlarımı, yarınlarımı topluyorlar
Yarınlara umarak kurduğum,
En güzel düşlerimi;
Benim en güzel düşlerimi atıyorlar.

Yaşar Cerit

Çünkü

Beni anlayamazsın!
Çalamazsın?
Ölümün soğuk ıslığını,
Sabahlara dek,
Serseri sokaklarda.
Beni sevme güzelim,
Acı verir giderim.
Kırılırsın,
Dökülürsün,
Çok üzülürsün.
Yinede unutma!
Yokluğunda ölecek,
Bir yarın var,
Şenin arkanda.
İşitirmisin uzaklarda,
Çok uzaklardan,
Şen beni! ?
Benim için,
Öyle birisin,
Bir hiç değilsin.

Yaşar Cerit

Dalgalansın Bayrağım

Ötme bülbülüm ötme,şu kışlanın başında
Yenice asker oldum,ergenliğin yaşında
Hep şehitlerim yatar,toprağında,taşında
Ay yıldızlı bayrağım,dalgalansın yurdumda.

Ben elimde tutarım,kutsaldır o sancağım
Yurdumun dağlarında,dalgalansın bayrağım
Şehit mertebesinde,varsın olsun son çağım
Ay yıldızlı bayrağım,dalgalansın yurdumda.

Düşmana karşı koyup,düşmanını atandır
Vatan uğruna ölmek,varsın ölmek vatandır
Bayrak için ölenler,namus için yatandır
Ay yıldızlı bayrağım,dalgalansın yurdumda.

Ali,Veli andımız,bu ocakta mehmetçik
Doğu,batı ülkümüz,tek yumrukta mehmetçik
Güney,kuzey marşımız,tek yürekte mehmetçik
Ay yıldızlı bayrağım,dalgalansın yurdumda.

Yaşar Cerit

Dangalaklar

Meşe kaplama masa,
Masada dirsek,
Dirsekte kafa;
Kafada saçlar.
Masada altı ayak,
Dördü sabit,
İkisi kafada.
Masada dosyalar,
Dosyada failer,
Failer dışarda;
Masada o salaklar.
Neden yazıyorum!
Anlatsam birilerine,
Anlayamaz dangalaklar.

Yaşar Cerit

Davet

Veremem sana,ak günlerin umudunu,
Ve dolunayın bakışında,
Uç odalı bir ev de kuramam,
Kan ağlarken ülkem.
Çocuklara ben dizimde,
Ninni de söyleyemem.
Kuru baş soğan kadar kuru,
Bir sevgiden başka;
Bir şeyde veremem.
Ne aşkından deliye dönerim,
Ne de ferhat olur dağlara düşerim,
Seveceksen böyle sev beni;
Unut aklından şu geçenleri.
Şu dağ,bu orman demeden,
Gezegen bir evle,
Ölümü her'an benimle,
Tetikte yaşamaya ne dersin.

Yaşar Cerit

Delikanlı

Sabah mı oluyor yeniden,
Kaçınıcı sabahım bilemem,
Yinemi geldin,
Öttüğün yere!
Öleceğin yere.
Çöplüğünde ölümler,
Seninle halay çekiyor.

Yaşar Cerit

Delikanlıca Sevmek

Bir düş kırıklığında başlar,
Apansız kapını çaldığında ayrılık.
Umarsız olursun acılarında,
Acılarınla baş başa kalırsın.
Bir kış gününde,
Gönlündeki şu zemheride,
Yağmurlar inmeye başlar,
Ağlamana gerek kalmaz ki,
Gökyüzü senin için ağlar.
Her düşen su damlasında,
Kendi içinde boğulursun.
Hayat sahnesinde oynamak,
Al aşağı olmak,
Perde aralarında kendini yaşamak,
Zordur be güzelim...
Beklediğin gün de doğmaz,
Tanrı da kalır duaların.
Gece karanlığı üzerine çöker,
Allar basar kan ter içinde,
Kimseler yanında olmaz,
Sonbahar hüküm sürer şu deli gönülde.
Yalnızlığında kıyametler kopar,
Her şeyin apar topar,
Gökyüzünü taşlamak geçer içinden,
Artık istemezsin bir aydınlık,
Umutların suya düşer, birer birer
Ne yardan bir selam,
Ne de bir haber,
Düş kırıklığında donu kalırsın,
Apansız kapını çaldığında ayrılık.
Bir yanın tufan,
Diğer yanın volkan,
Kendi karanlığında çaresiz kalırsın...
Acılar dolar taşar,
Yürekler dolusu göz pınarlarında,
İçinde köprüler yıkılır,
Umutlar tükenir,
Gizlenir göz bebeklerine isyanların,
Delikanlıca sevmek buna dersin.
İyiden iyiye koyar ayrılık,
Açılır hayatla aran,
Dünya yine döner durur,
Nasıl dönerse dönsün,
Umurunda olmaz zaman.

Yaşar Cerit

Demokrasi Bulvarı

Yine sabah oldu,
Severim bu saatleri oldum olası.
Ezan okunuyor yan camiden,
Kepenk sesleri,
Güne başlayan kuşlar.
Demokrasi bulvarından,
Miş gibi kokular yayılıyor,
Çiğ börekçi, papağandan.
Servis otobüsünden,
Uykusu gelmiş gececiler iniyor
Uykusunu alamamış gündüzcüler biniyor,
Servise geç kalanlarda koşuyor.
Ara gazları depriyaj'dan,
Bizim sokakta yankılanıyor.
Küçük pencereden sokağı izliyorum,
Bir teleşle koşuşturmaca başlıyor,
Koşuya çıkmış Asım abi,
Benim ev sahibi.
Elazığlı Mehmet, karşı komşum
Hiç yatmamış benim gardaşım.
Mersin'li görünürlerde yok,
Belkide izinli,
Üst katıma dersen, onlar izmir'li.
Bitişik komşum Fatma teyzem,
Parekente köyünden
Dolmuşçu oğlunu yolculuyor,
Korelinin minibüsünden
Kimbilir!
Bugün bu şehirde
Kaç kişi sarhoş olacak,
Öyle veya böyle
Kaç kişi ölecek
Kimbilir!
Kaç kişide doğacak.

Yaşar Cerit

Deprem

Sallanıyor yer sallanıyor,
Televizyon düştü,
Elektirikler kesildi.
Her taraf ana, baba günü
Mahşer gibi.
Deprem mahali
Adana, Ceyhan ilçesi
Altı nokta yedi şiddetinde,
Benim kafam ise bi milyon,
Dokuz nokta onyedi olsada farketmez,
Sarhoşum mektubum hiç okunmaz.
Kaçan kaçana
Karşı komşu zifafta
Neyseki ikinci evlilik,
Ve ikinci katta.
Gerdek gecesi kendini atıyor,
Ayağı kırılmış sallantı durmuş.
Yeni gelin kız yatıyor.
Korkunun gözünü seveyim,
Adı lazım değil,
Aslanlısı kuyruklusu,
O kendisini biliyor,
Orta sınıf delikanlısı,
Don gömlekle kaçıyor.

Yaşar Cerit

Depresif

Hava gri,
Gri iŖte buğun hava,
Hava buğun gri.
Sevemedim guneŖi ben,
Oldum olası,
Siyah giyerken.
Çok sevdim rüzgarı,
Yağmurlu kopan havayı.
Askerden getirdiğim,
Hakilikten çıkmıŖ,
Yırtık parkeyi.
Kopan havalarda,
Öldürürmü öldürmezmi!
Bilmem bilemem,
Köpek öldüren Ŗarabı,
Bayat leblebiyi.

YaŖar Cerit

Derdimle Divaneyim

Ben sevdami büyüttüm,gönlümün sarayında
Taht kurmuştun içime,ömrümün baharında
Ansızın çıka geldi,beklenmedik anında
Ben sana doyamazken,ölüm alıp götürdü.

Bahar geldi,yaz geçti,kara kışı neyleyim
Düğün dernek kuruldu,kimle gönül eyleyim
Delî gönül ah gönül,derdimle divaneyim
Ben sana kavuşmazken,ölüm alıp götürdü.

Zalim felekte seni,kopardı şu bağrımdan
Hayalini kurarken,vurdu beni narımdan
Farı gönül elimden,gitti ahu zarımdan
Ben sana varamazken,ölüm alıp götürdü.

Yapacak çok şey vardı,içimde ukte kaldı
Toz pembe hayallerde,ümitler yarım kaldı
Bundan sonra hayatta,yaşanacak neler kaldı
Ben sana kıyamazken,ölüm alıp götürdü.

Yaşar Cerit

Derman Olmadı

Küskünüm hayata / saymam ayları
Derdime katladım / hep acıları
Aynalarda kırdım / geçen yılları
Derdime dermanı / veren olmadı.

Bu gurbetel bana / yabancı bir el
Şu geceleri geç / geceleri del
Beklerim sevdiğim / sen çabuk gel
Derdime dermanı / veren olmadı.

Acılarım katmer / katmerli olmuş
Yüreğimde yara / kan ile dolmuş
Al al yanaklarım / sararmış solmuş
Derdime dermanı / veren olmadı.

Olmadı olmadı / ah yar olmadı
Yıllar geldi geçti / ecrim dolmadı
Kara talihimmiş / kimse sormadı
Derdime dermanı / veren olmadı.

Yaşar Cerit

Devrim makale

Ah aşk ah, sen nelere kadersin ki bu kadar güçlü olduğunu bilemezdim. Geceleri sabahın ilk ışıklarına kadar gözümü dahi kırpmadan birbiri ardına yaktığım sigara izmaritleri ile dolu kültüblam. Dağlara tepelere çıkıp da haykırısı gelmedi mi kimsenin içinizde, sevdiğini aşkını itiraf edemeyip kendi kendine erirken. Ah aşk ah, sen nelere kadersin ki ben bilemedim. Sevgilinin bir gülüşü için kahırlı geçen bir gecenin sabahına kavuşmadan kötü haber bekler gibi titrek yatağın içinde kıvrılırken. Aşk için bir tasvir yapabilmek mümkün mü? Mümkün mü kifayetsiz kelimelerle evrenin gidilmemiş görülmemiş köşelerini, sanki dün oradaymışçasına heyecanla anlatabilmek. Mümkün mü olanları inkar etmek, ıspanyada emzik için ağlayan bebeği susturabilmek yada Bolivya dağlarında bir dilim ekmeği bir kurşuna değiştirmek. Mümkün mü Arjantin'de yada Şili'de stadyumun içine tıkıldığı halde gökyüzünü kapatabilmek. Aşk demek hayal demek, hayal dünyasında demek, devrim demek daha iyiyi hayal etmek demek, hayaline aşkı katmak demek.

Devrim, var olana karşı bir başkaldırı hikayesi değildir aslında, devrim var olanı daha iyiye götürme çabasıdır. Devrim insana ve doğaya duyulan aşkın en yoğun yaşandığı bir duygudur kendi hayatını hiçe sayarak. Devrim tutkudur, devrim sonsuzluğa ulaşmaktır, kayan her bir yıldızın ardından.

"Ağır ağır ölür tutkudan ve duygularından kaçanlar, beyaz üzerinde siyahı tercih edenler, gözleri ışılatan ve esnemeyi gülümseyişe çeviren ve yanlışlıklarla duyguların karşısında onarılmış yüreği küt küt attıran bir demet duygu yerine "i" harflerinin üzerine nokta koymayı yeğleyenler". Sustu mu Neruda, sustu mu şiirlerini okuyan dudaklar, duymaz mı oldu kulaklar dans eden hecelerini, kelimelerini. Öyle ise aşkta bitti, öyle ise devrimin de bitti. Beyhude didinmiş o kadar canlar. İçindeki devrim ateşi sönmüşse, aşkında bitmiş demektir. Sus sus ve git, git artık ne gözlerim görsün ne kulaklarım duysun sessizliğini.

27-02-2011

Yaşar Cerit

Dinle Çocuk Makale

Ülkemizin bekasını hedef alan, terör ve organize suç örgütü olan bu PKK, CIA'nın kurduğu bir örgüttür. Özelliği ise; uyuşturucu trafiğinden, Silah, mazot, sigara ile kaçak çay'dan elde ettiği paralarla finansa edilmektedir. Bunların Ülkemize girişleri ise;

İşbirlikçiler tarafından sağlanmaktadır. Dinle çocuk bir düşün!

Sınırdan girdirmeyecek, Gümrükten geçirmeyecek,

Gökten zembille mi indirecekler? Senin o küllahına anlatsınlar.

Bu PKK'nın ana üssü yurt dışında ki Avrupa Birliği Ülkeleridir. Kara paralarını aklama merkezleri ise İsviçre bankalarıdır. PKK'nın mali anlamda, çok korkunç bir şekilde 50 milyar dolarlık güce sahip olduğu saptanmıştır.

Ülkemizin 2013 te MİT, Emniyet ve Jandarmaya ayrılan bütçesi ise 22 milyar liradır. Bunlar sana birşey ifade etmiyormu ne dersin?

Merkezleri ise Kuzey Irak'ta ki Kandildir. Dinle iyi dinleyesin çocuk...

Bizim bu ülkemizde kesinlikle bir Kürt sorunu yoktur.

Şövenist Kürtçülerin sorunu vardır.

Sen daha doğmadan önce 1970-1980 yılları arası Ülkemiz sağ ve sol İdoolojilerin kardeş kavgasına şahit oldu. Binlerce gencimiz birbirini öldürdü.

Çok ocaklar yanarak kül oldu. Binlercesi de 12 Eylül Cuntası tarafından işgence gördü. Ardından gençler bir sağ'dan, bir sol'dan idam edildi. Sonuçta olan yine fakir, fukaranın gariban çocuklarına oldu. Geri'de gözü yaşlı Analar,

Yüreği yaşlı Babalar kaldı. Bizlere yalanlarla, talanlarla dolu bir dünya bıraktılar. Dinle çocuk şu tarihi iyi belleyesin.

1984 te'de çok ince ayrıntılarıyla yazılmış senaryoyla,

Çizilmiş bir yol haritasıyla, figuran olarak;

Äpo diye birini bu ülkenin karşısına çıkarıp bela ettiler. Diye diye, dilimizde tüy bitti gayrı. Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarının Milli mücadelesi

Ülkemizi işgal eden Emperyalist ülkelere karşı Türküyle, Kürdüyle, Çerkeziyle, Lazıyla, Avşarı ve Ceritiyle omuz omuza verilen bir kurtuluşun destanıydı.

Türkiye Halklarının aynı bayrak altında, bu toprakların üstünde Millet olmanın bir temel taşıydı. Bunu unutma çocuk.

Bağımsızlık benim karakterim diyen Atanı sakın unutma.

Gerçek Milliyetçiler, gerçek devrimciler, gerçek devletçi ve yurtseverler onlardı. Sana anlatmam o ki. Çok uzun yıllar geçmesine rağmen,

Emperyal güçler yine sahnede, yine yerli işbirlikçileriyle iş başında.

Äpo'nun 1984'te sahne almasıyla birlikte ilk hedefleri;

Doğu ve Güneydoğu'da ki halkların aydınlanmasını engellemek için,

Okulları basıp, yakıp yıktılar. Elleri öpülesi idailist Öğretmenlerimizi öldürdüler.

İkinci hedefleri; Çok geniş istihdam yaratacak, o bölgemize aş, iş dağıtacak

büyük şirketlerin şantiyelerini bastılar. İşçilerini öldürüp,

İş makinalarını yaktılar. Bunlar okumayı, öğrenmeyi, aydınlanmayı körelttiler.

Aş, işi kesip kalkınmayı engellediler.

İşte bunları uygularken, En büyük ihaneti ve kötülüğü Kürt halkına PKK yapmıştır. Ardından Ülkemiz bir kaosa sürüklenmiş, binlerce Şehit haberleriyle yasa bürünmüş, korku dağları bürümüş, ortalık kan gölüne dönmüştür.

Yollar kesilip otobüsten insanlar indirilmiş kurşuna dizilmiştir.

Artık insan kaçırın, haraç toplayan bu PKK kendi bünyesinde ki militanlarını dahi gözünü hiç kırpmadan temizlemektedir. hala'da devam etmektedir.

İşte çocuk bu PKK Emperyal güçlerin elinde bir maşadır.

Bu tetikçiler şövenist Kürt kimliği kılıfıyla, yoksulluğun diz boyu olduğu

bu Coğrafya'da cirit atarken; Bunda'da o bölge'de ve Devlet içinde,

İllagal yuvalanmış Mit elamanlarının faili meçhul cinayetlere imza atmasıyla

Doğu ve Güneydoğu Halkları iki arada bir dere'de kalmışlardır.

Bu sebeplerden dolayıdır ki Anadolunun diğer illerine çok büyük göçler olmuştur. Geride kalan Halk ise Emperyal güçlerin emrinde olan, Ağılık diyasporasının ve PKK'nın arasında, sindirilip, sıkıştırılıp ezilmeye mahkûm edilmiştir. Bak çocuk seninde aklın ermeye başladı artık.

Gözlerimizin önünde apaçık sergileniyor. Önce Irakı işgal edip bölüp, parçaladılar. Kuzey Irak'ı yarattılar. Ardından Arap baharı adında Tunus, Mısır, Libya'yı kaoslar ülkesi yapıp kan gölüne çevirdiler.

Bunları neyle yaptılar çocuk yine yerli işbirlikçileriyle yaptılar.

Gördüğün gibi sıra Suriye'de; Esat nereye kadar dayanacak, günün birinde onu'da indirecekler. Olan Ülkeye ve insanlarına olacak,

Hayat yine devam edecek. Kuzey Irak'ı, Kuzey Suriye'ye ekleyip birleştirecekler. Ondan sonra sıra İrana mı gelir?

Bir ucu'da bize mi dokunur?

Yoksa Hazar denizine kadar uzanır mı?

Onu'da yaşayıp sen göreceksin, umarım ben yanılırim çocuk.

15-1-2013

Yaşar Cerit

Diyar Diyar

Aylar oldu görmüyorum,
Yollarını gözlüyorum,
Ben seni çok özlüyorum,
Bir türlü yar gelmedin yar.

Şu ekinler başak açtı,
İlkbaharın gülü saçtı,
Hani güller sana taçtı?
Bir türlü yar gelmedin yar.

Ömrüm bitti senin için,
Bu ayrılık bize niçin?
Ben ağlarım,için için
Bir türlü yar gelmedin yar.

Varıp gittin,ömür bitti
Ben yanarım,yıllar gitti
Şu derdimi,el işitti
Bir türlü yar,gelmedin yar.

Gelmedin yar / gelsene yar
Gezme öyle / diyar diyar.

Yaşar Cerit

Doğma Güneş Doğma

Benim dağlarırma, karlar yağar durur
Tipiside çöker, dolusuda vurur
İmirin iti gibi, damarlarım kurur
Doğma Güneş doğma, sende bizim ele.

Yüce tepelere, deli boran çöker
Yamaç sisli aman, şafak sisli söker
Açar kardelenler, tohumunu döker
Doğma Güneş doğma, sende bizim ele.

Dere bizim dere, bulanık akıyor
Yüzen balıklarda, mahsunca bakıyor
Nazlıdır kuşlarım, seherde şakıyor
Doğma Güneş doğma, sende bizim ele.

Yaşar Cerit

Döneksizdir Efendi

Aslanım bu koca şehir,
Bana hiç yabancı değil ki,
Yaban ellerden,
Yumak yumak hasretimi gömerim.
Yaşadığım tüm anıları,
Dünden kalan ne varsa,
Motif motif ben yüreğime işlerim.
Taş kaldırımları,
Çilekeş yolları,
Aslanım babam gibi delikanlıdır,
Konakoğlunda Oğuzların bulvarı.
Anam gibi de asıldır,
Şu Ceyhanın bereketli toprakları...
Sevgiliye şiir gibi yazarım,
Yazarım da tam kalbime kazarım.
Bacım gibi güzeldir,
Gardaşım gibi de özeldir,
Bu Şehirin insanları,
Döneksizdir efendi döneksizdir;
Tüm sevdaları.

Yaşar Cerit

Dönerim Birgün

Gurbetin acısıyla, yaşlı gözlerim
Seni ağlatmasın, yanık sözlerim
Her zaman düşünür, seni özlerim
Üzülme cananım, dönerim birgün.

Bilirim sılada, harab olduğunu
Benzinin sararıp, nasıl solduğunu
Gözlerin yaşlı, hicranla dolduğunu
Duyarım cananım, dönerim birgün.

Gözlerin yaşlı, yaşlarla ağlarsın
Çeşmi siyah, yüreğini dağlarsın
Yaşlımısın sen, karalar bağlarsın
Bağlama cananım, dönerim birgün.

Altıyüzon günü, sen sayamazsın
Geldiğim günler, koklar doyamazsın
Benim nazlımdın, sen elin olamazsın
El olma cananım, dönerim birgün.

Yaşar Cerit

Dönüp Gel Yurduna

Derdin dertlere, birgün ağlarsa
O yanık bağrın, hicran dolarsa
Güller derđahında, gülün solarsa
Dönüp gel yurduna, eline oğul.

Hep ellerin derdi, yürek dağlarsa
Geçtiğin yolları, pusu bağlarsa
Dost bildiklerin, düşman sağlarsa
Dönüp gel yurduna, eline oğul.

Yaralı parmaklar, nasırdır bizde
Yoğurttan kaymaklar, doğaldır bizde
Sofrada lokmalar, helaldır bizde
Dönüp gel yurduna, eline oğul.

Yaşar Cerit

Dönüşsüz Yolculuklarda

Hayalimde tatlı gülüşlerine kapılırim,
Beklerim o anı,
Sen benim yanımda olmasanda,
Ben yine de severim,
Beklemelerimde zamanı.
Burcu burcu çiçektir burnumda ümitlerim,
Savrulur şu gözlerimden,
Sevdalı o bakışlarım.
Gizlenir yar gizlenir,
Motif motif yüreğime işlenir,
Bakirdir oyyy güzelim,
Benim en güzel düşlerim.
Her yanıımı sarsa da,
Sensiz bir gecede,
Sarmalasa da sevda ateşi,
Gözlerimde sitem olmaz ey sevgili,
Pırıl pırıl düşlerimde,
Saklarım inan ben seni.
Dönüşsüz yolculuklarda,
Çalkalansa da deli gönlüm,
Kadere gönül koymak,
Kitabımızda yoktur be güzelim.
Varsın hangi yöne eserse essin rüzgar!
İnan şarkımızı gelir kulağıma fısıldar,
Gece yarılarında mühürlense de gönlüm,
Her nefes alışımında solurum ben seni...
Matemimde gizlerim ey sevgili.
Kundaklarım yangınlarımı koynuma,
Çingıllarını bile sıçratmam etrafıma.
Takvimler hangi mevsimde olursa olsun,
Beklerim o anı,
Saatler kaç gösterirse göstereyin,
Hayalimde tatlı gülüşlerine kapılırim,
Ben yine de severim,
Beklemelerimde zamanı.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-1-

Akar gözlerden,
Kanlı yaşlar gelir.
Zehirde olsa,
Dost elinden içilir.

2

Yalanda söyleyemiyor,
Söylesemde dil kekeleyemiyor,
Yüzümde kızarmıyor;
Büyüdüm mü ne..!

Yaşar Cerit

Dörtlükler-10-

Ya hiç sevmeyeceksin,
Ya da çok seveceksin,
Ya burda kalacaksın,
Ya, ya da gideceksin.

2

Ne anlatsam boş,
Ne söylesem hoş,
Evet kaşar kız,
Her kucağa koş.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-11-

Sabahın eriydi,
Kuşların civıltılarında,
Kaldırımında ben,
Yürüyorum adım adım.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-12-

Gökler hüzünlü bak yine,
Bulutlar ağlıyor,
Denizler hırçın bu gece,
Balıklar oynuyor.

2

Pencerede perdeler ince bir tül,
Nakışlarla zerafetin süsüdür,
Günler görmüş ne geceler geçirmiş,
Kısacık hayatların örtüsüdür.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-13-

Dünyaya geldin büyük sancılarda,
Sen doğarken Anan öldü yanında,
Sana ilk öpücüğün Güneşlendi,
Susuz kalmış şu çorak topraklarda.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-14-

Altıyüz yaşında genç gibiydiler,
Ne sultanlar geldi bir bezle gittiler,
Ölüm herkes gibi sanada gelmez mi?
Diğerleride hep böyle zannettiler.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-15-

Ben gelecek yarınlara kanmam ki,
Bugünü yaşarım,dolu dolu ben
Yarınlar gelip geçmiyecek mi ki?
Yaşıyorsam tek gerçek bugün ve ben.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-16-

Deli ol çekme derdini dünyanın,
Akıllı ol sonu yok ki dünyanın,
Kederle yüklemişin gam yükünü,
Çeker durursun şu yalan dünyanın.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-17-

Kara toprağın derinliklerinden,
Daha ne fidanlar yeşerecek,
Gökyüzünün mavi eteklerinden,
Daha ne ruhlar gelip geçecek.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-18-

Tan yeri ağarıyor,bak şu gökyüzüne
Baksana işte baksana,güneş göründü
Atmış kemendini bulutların üstüne,
Her taraf aydınlığa nasılda büründü.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-19-

Gavurdağının çam kokulu yamaçlarından,
Karanlık dere süzüle süzüle akıyor,
Aşağılarda söğütlerin yapraklarından,
Oğul vermiş arılar,şu sıcakta yakıyor.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-20-

İnsanoğlunu ilim bilgilendirir,
Zaman dediğimiz,çok iyi bir usta
Bilim flozofları ilgilendirir,
Akılları geliştirir her hususta.

2

Müşterisiz hanmış dünya,
Anam,babam olmayınca
Yalan olmuş serap,hülya
Seyircisi kalmayınca.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-21-

Yağmur istemem,artık yağmur
Bu gözyaşlarım,yeter bana
Ben biriktirim,avuç avuç
Şu çığlıklarım,inan sana.

2

Bir bakış çaktım,şu dünya ya
Ömrüm sonbaharda dökülen,
Yapraklar gibi benim ömrüm,
Dönüp baktığımda ayna ya.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-22-

Dünü bırak,dünde kalsın
Derdi tutma,sular alsın
Yarın sensiz,ya olursa
Toprak,tabut,tahta salsın.

2

İçimde bir yerlerde,
Seni saklarım seni,
Toz pembe hayallerde,
Sende arama beni.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-23-

1

Şu başımda esen,
Bir sevda yelidir,
Faydasız ne desen,
Gönlümün feridir.

2

Buğün başım dumanlı,
Bekleşirim limanda,
Efkariyım efkarlı,
Bir yolcuymuş şü handa.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-3-

Yanık
Can ağıdı bu can,
Bu delip geçiyor
Bu eşik, bu kapı
Hepsini örtüyor.

2
Kızma yaşadığın güne,
Beyaza giyinmiş şu şehirde,
Yumulan güzel gözün,
Yaşama açılan acı yüzün.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-4-

Varamadı sarı elmaya
Oysa çok yakınındaydı,hatta yanında
Ama sarı elmanın kurduydu
Larvasından böyle doğmuştu.

Güney

Güney

Kaç yaz geçti marenosturumda,
Kaç güzel vardı,side sahilinde
Sarı oğlumla kumlarda
Güney denizde,almancı kızda kesişte.

Çocuklar

Sokaklarda çöp karıştıran çocuklar,
Senenin kaç gününü hatırlanırsınız?
Bayramda verilen sadakaları,
Ne yazık ki buna bile sevinirsiniz.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-5-

Tüm kapıları kapat
Kapat ne olacak!
Üç günlük şu ömürde
Başın göğe mi erecek.

2

Ermesin soysuzun dölü,
Kopsun kökünden emi dili,
Gazi ye söz söyleyenler!
Nenesinden sorsun o günü.

3

İyi kapitalist yoktur,
Yalnızca az, ya da çok kötü
Kapitalist vardır.

4

Hava da yağmur kokusu var.
Ağaç dalında salınırlar,
Yüreğimde tüm sevdalar
Dolu dizgin şahlanırlar.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-8-

Kaldırım:..Göğün ve denizin,
Birleştiği yer,
Ve sen..!
Bana adres sorma.

2

Kimin elleri,
Kiminin gözleri bomboş,
Ne düşünürler ki..!
Toplam düşleri,kaç akıl eder ki.

Yaşar Cerit

Dörtlükler-9-

01

Sıfır bir Adana`lılar,
Sonradan olmadılar,
Gerçek kabadayılar;
Harbiden Ceyhan`lılar.

2

Dışarda fırtına,
İçimde yangınlar,
Yıkılında dağlar;
Kayalar ağlasın.

Yaşar Cerit

Dörtlükler -2-

Giyotin parıltısı düşünceleri,
Ceplerinde bilyelerle,
Yarınları bile yoktu,
Dün gelen çingenelerle.

2

Deniz feneri yüreğimde,
Yanıyorum görmüyormusun..?
Teknen ufak,teknem batacak
Hiç korkmuyormusun.

Yaşar Cerit

Dörtlükler -6-

Dışarda fırtına,
İçimde yangınlar,
Yıkılında dağlar;
Kayalar ağlasın.

Siyahında ilerler,
Karanlık gecelerin,
Korku nedir bilmez,
Asma uçları.

Güvendiğim tek bir bakışında,
Sürgünlerden geldim.
Senin için en muhtaç,
Olduğun anda.

Ben ben diye içimde,
Seninle ölümlere varım.
Sana ölürüm diyen biri,
Biri var bak içimde.

Yaşar Cerit

Dörtlükler -7-

Ne giden geri dönüyor,
Nede gelen beri geliyor.
Haklı olmak yetmiyor,
Haklı ölmekte bitmiyor.

2

Ben artık buğulu göllerin,
Ilık suları gibi,
Akı vermesini istiyorum.
Gözlerinin gözlerimden içeri.

3

Türkülerin özünde,
İnsan onuru vardır.
Onurlu yaşamaktır,
Var olmaktır.

4

Şoyutlaşmak,soyutlaşmaktan
Ömrün rasta olmalı.
Kopmalı şu yaşamdan,
Nirvanaya ulaşmalı.

Yaşar Cerit

Dörtlükler 24

Helal hiç tükenmez,
Bitmez bir varlıktır.
Haram günlük lokma,
Karın doyurmaktır.

Yaşar Cerit

Duman Gözlüm

Bulutlar kararmış, yıldızlar çekilmiş
Havada yağmur kokusu var.
Salınır ağaç dallarında,
Tüm sevdalar.
Doludizgin bir at şahlanır gönlümde,
Yarış tutar sabaha dek şu yüreğimde.
Mühür vurmak isterim ben bu geceye,
Nöbet tutsun ay,
Sabaha dek duman gözlüm,
Hasret yumağında sitemdir dertlerim,
Yürek sabırdır, İsyandır gözlerim.
Bak yine bulutlar ağlıyor
İnce ince dükülüyor,
Toprakla aşkını izlerim.
Hafiften bir rüzgar eser,
Rüzgarın yüzüme vurduğu yelinde ayrılık.
Gecemde bir gündüz ağlar,
Sevdam buza keser yüreğimde,
Çok çok derinlerde,
İçimde sonbahar hüküm sürer,
Benim uykusuz gecelerimde,
Birer birer, yıldızlar kayar
Mühür vurmak isterim ben bu geceye.
Doludizgin bir at şahlanır deli gönlümde,
Yarış tutar sabaha dek şu yüreğimde,
Dizginleri hiç tutulmaz.
Nöbet tutar ay,
Sabaha dek duman gözlüm,
Yüreğim esir düşer,
Umutlarım sürgünlerde.

Yaşar Cerit

Duyulur Ceridin

Andırın'dan görünür / Şu haştırın kalesi
Bre ceridin eli'de / başınızın belası
Demirkır Şahlanıyor / kükreler aslan yelesi
Yiğidimin harmanı / delisi'de ceridin.

Şu toprağa verilmiş / analısı,kızlısı
Yürekler dađlanmıŐ / tükenmiyor sızısı
Üzerine örtülmüŐ / moryeŐili,karası
AŞireti toplanmış / Bekirli'de ceridin.

AŞiretim yaylağı / törbüzeğe sürünce
Katar olmuş mayalar / toprak yolda süzünce
Bahar gelmiş kıŐlađa / nergizlerin düzünce
Şu Göksundan sesleri, duyulur'da ceridin

Yaşar Cerit

Düş Beyazı

Zambak kadar beyaz!
Akasya dallarında,
Süzülürken gün,
Düş beyazı
Rüzgarın yüzüne vurduğu,
Yelinde ayrılık.
Yüce dağlara
Örtüler yürümüş.....
Gece dersen karanlık!
Ay karanlık,
Hepten karanlık;
Gök kubbeyi
Erguvan rengi bürümüş.
Ölüm rengi gözlerde,
Ak günlere,
Düş beyazı dağlarda
Kefen biçilmiş.

Yaşar Cerit

Düştü

Hayat daha yeni düştü,
Hiç farketmeden,
Kaybetmek korkusunu;
Yaşadığım güne.
Anlam verdirmeden!
Oysa ne kadarda gençtim,
Dünden önceki günden,
Zamanın bir önceki gerçeğinden.
Sürülüp gelen nesiller,
Çok farklı kısaçmış bu,
Yaşadığım cenderede.
Ne de çok, ekmeğini yemişim
Döne hatunun ellerinden.
Düştü hayat oysa düştü,
Dünden itibaren,
Düştü hayat işte,
Hiç farketmeden,
Kaybetmek korkusunu,
Yaşadığım güne,
O günden itibaren.

Yaşar Cerit

Edilgenler

Yaşanmış tüm yaşamlar,
Sanal gibi tarihe geçiyor,
Sanal dediğimiz alem ise,
Günümüzde yaşananlar oluyor.
Beyin fırtınası,
Var olmanın dayanan dayatılması,
Alabildiğince,
Alana kadar;
Bu sanal zevk sürüyor.

Yaşar Cerit

Efe

Köpekler,
Ah köpekler,
Akşama hırlar köpekler,
Sabaha uluyan köpekler.
Yemek yiyen,
Acıkmiş,
Tok köpekler.
Bir elinde,
Keser,
Bir elinde,
Ruj,
Yine ağlıyor;
Efeler.

Yaşar Cerit

Efendi

İtalyanların çizmesi, Fransızların süngüsüymüş
Cephede karafatmalar, cehennemın döngüsüymüş
Kınalı saçlarında ki, Cumhuriyet örgüsüymüş
Rahmet dile sen onlara, onlar mezarda üşüyor
Kelle dediğın askerler, baksana şehit düşüyor.

Hitler dediğın o paşa, Lozanda bir tarih yazmış
Onlar ülkeyi satmamış, kefensiz mezarlar kazmış
Ne ağlamış, ne sızlamış, ne de ettikleri nazmış
Rahmet dile sen onlara, onlar mezarda üşüyor
Kelle dediğın askerler, baksana şehit düşüyor.

Bindokuzyüz yirmiüçte, tekbirle meclis açmışlar
Onlar dinsizde değilmiş, hurefaları yıkmışlar
Dogu, batı, güney, kuzey, hepsine güneş saçmışlar
Rahmet dile sen onlara, onlar mezarda üşüyor
Kelle dediğın askerler, baksana şehit düşüyor.

Yaşar Cerit

Efkarlı

Gözlerim daldı yine,
Daldı işte bu gecede,
Efkarlıyım sevgili hep efkarlı,
Yüreğin yüreğimde,
İsmin dilimde, hece hece.
Hayatın sillesi bir tokat gibi,
Ayrılıkta, yaşanılacak hayat efkarlı.
Feleğin sillesi her gün ensemde,
Görsem de seni görmesem de,
Aşkların en güzeli yine efkarlı.
Güneş efkarlı, Bulut efkarlı
Denize sorsan rüzgar efkarlı,
Toprak efkarlı, tohum efkarlı
Beni doğuran kısrak efkarlı.

Yaşar Cerit

Elde Olmadan Sevmek

Elde olmaksızın geceler, gündüzler boyu
Düşünmek seni,
Sızmak sarhoş olmak,
Defalarca sende ayılmak,
Güzeldir milyonlarca sende kalmak.
Fark etmez duran saatler,
Bir saat öncesi, sonrası da yok
Zamanda yaşıyorum seni.
Gönlüme dolduran,
En güzel düşün erişemediğim,
Ve sarhoş düşüncelerde,
Seni yaşamak güzel şeymiş diyorum,
Bir başka çarpar sende yüreğim,
İmkansızlıkta yaşamak,
İmkan bulmak sana,
İmkanların en güzeli,
Bir başka yaşatırım seni.
Gönlümde incitmeden,
Misafiri olursun kalbimin,
Hoş sohbetlerde dalar giderim.
Bir başkasına aitmişsin, ne çıkar bundan
Elde olmaksızın sevmek buna derim,
İç sızlamalarımından,
Kaderim diye sevmek seni.
Burun çekişlerimde, içli içli ağlayarak
Göz yaşlarımda bulmak seni.
Bir kapta dolmayan düşüncelerde,
Doyasıya yaşamak seni.
Çocuksu kıskançlıkta beklemek,
Ve elde olmaksızın,
Delicesine sevmek seni.
Güneşin doğuşunda, batışında bulmak seni
Silip silip yazmak, defalarca yazmak,
Bıkmadan yazmak yeniler beni.
Başı boş yollarda yularsızdır anlarım,
Tadına ermek dizginsiz sindirmek seni,
Bunların hepsini topla aritmetik gibi,
Bilinmeyen denklemlerde,
Pi sayısında aramak seni,
Ve bir ömür boyu,
Elde olmaksızın sevmek seni.
Ummadık bir anda karşılaşmak seninle,
Yaşadığımı hisseder güç verir bana,
Bir kaynaktır sevmek seni.
Sen ol her vaktimde,
Yaşamalısın yaşadığımca,
Seni yaşamak sende kalmak,
Senden yana yüzsüzce acı çekmek,
Baharda yeşeren çiçekler gibi,
İnan tazeler beni.
Gönlüm öyle ışınlar,
Haz duyar yaşadığım her anda,

Senden yana herşey, zevk verir bana.
Çocuk elinde, elmalı şeker gibisin
Bitmesini istemediğim herşeydin,
Ekmeksin,susun, havasın
Sen beni yaşatansın,
Nefes alışlarımda,
Sen olunca güzeldir,
Soluk alışlarım inanmalısın,
Sensin bana neşe,
Sensin bana hüznün,
Var olur seninle her vaktim.
Horozlar öter, kuşlar cıvılda
Sendedir sabahlarım, ömürsün benim için,
Güzellikten çok çok öte,
Bir duygusun çirkinliğimde,
Senden yanadır sevgilerim,sen oldukça
Toprak susadığı zaman suya,
Doyumsuzca çeker ya, kana kana
İşte böyledir özlemlerim,
Gem vurulmaz sevgilerim sana.

Yaşar Cerit

Elleri Zencinin

Beyaz gibi beyaz,
Ap ve aksa,
Hiç lekesi yokmuş,
Öyle'de deniyorsa.
Bu kanatlarda.
Suçumu kelebeğin,
Halimi mahsumluğun,
Beyaz gibi beyaz,
Ap ve aktan yana,
Saf tutanlar tarafında,
Sipere girenler,
Meyil veren sinikler,
Elleriniz zenci ellerinden'de kara.

Yaşar Cerit

Elli Beş Yaş

Bilmezdim aynalar yalan söylemezmiş,
Bu ömür artık yolun son çeyreğinde.
Günler geçtikçe gençliğini ararmış,
Bitmiş gülümseme ütoptik gözlerde,
Umutlarım çöl ortasında dalarmış.

Yaş elli beş;

Şu bedenime baksana şaşmış kalmış,
Eller yorgun,gözler yorgun hepsi harap,
Hazan vurmuş bedenime bak sararmış,
Ne haldeyim ah bana ne oldu yarap?
Gözlerim fersiz sabahlara kararmış.

Yaş elli beş;

Şu yanaklarıma tel tel gölge düşmüş,
Ézilir yürek takvim yapraklarında,
Artık harcanacak ömür de kalmamış,
Adres değişikliği akşamlarında,
Ömür dediğin kaç bahar saltanatmış.

Yaş elli beş;

Bak biletimiz yalnızlığa kesilmiş,
Yalana kanmayacak kadar büyüdüm,
Yorgun yüzümüz sırçalarda tozlanmış,
Vuslata ererken tahtada yürüdüm,
Meğer ruhumuz derinlerde saklıymış.

Yaş elli beş;

Günden güne gözlerde günler solarmış,
Kararan akşamlardan yoktur farkımız,
Ahımız gitmişte vahımız kalmış,
Ruhsuz bir bedende saklıymış canımız,
Şu ölüm kuşu her kapiya konarmış.

Yaşar Cerit

Emekli

Ne babasından gördü / ne de anasından
Kışta çöktü dumanı / tütmez sobasından
Maaş zammı çok gülünç / Devlet babasından
Kederiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Satıldı sendikalar / hep oyunlar kurdu
Bir lokmacık ekmeği / boğazında durdu
Gelenlerde vurdu hep / gidenlerde vurdu
Kefeniyle baş başa / kaldı şu emekli.

Hergün günlük giydiği / ellik oldu giyecek
Konudan, komşusundan / hep gelir yiyecek
Mert biri çıkmıyor ki / hop durun diyecek
Kendisiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Garip emekçilerin / bitmiyor çilesi
Pazara gitse bile / dolmuyor filesi
Vallahi tükenmiyor / meclisin hilesi,
Kaderiyle baş başa / kaldı şu emekli.

Yaşar Cerit

Emilyano

Aladağ' da krizantemi aldılar,
Gömbe' de Akdağı,
Akçay' da hasanı,
Fatsa' da terzi Fikriyi,
Penşir' de Şah Mesudu,
Cerenimoyu, Zabatayı
aldılar aldılar;
Ama hiçbirini unutturamadılar.

Yaşar Cerit

Emmioğlu

Bülbül konar gonca güle,
Gülde diken vardır kele,
Battığını bile bile,
Emmioğlu sevdiniz mi

Ekin dolu o yurtları,
Su içtiğim bu arkları,
Sırt verdiğim şu dutları,
Emmioğlu kestiniz mi.

Irmağımız ço bulanmış,
Karşımızdan bak dolanmış,
Tarla takım hep sulanmış,
Emmioğlu gezdiniz mi.

Ebem tırşık pişirmiş,
Kaba kaşık düşürürmüş,
Döğmeyi çok şişirmiş,
Emmioğlu içtiniz mi.

Gece nara atardınız,
Hep yerlere yatardınız,
Irmak yakın batardınız,
Emmioğlu çimdiniz mi.

Köylüm içer dalaşmış,
Bizimkiler kollaşmış,
Sarhoş olup dolaşmış
Emmioğlu sızdınız mı.

Buğday olmuş başak vermiş,
Biçerciler gelivermiş,
Muhtar gile doluvermiş,
Emmioğlu biçtiniz mi.

Size dedim gördünüz mü,
Köyü dedim bildiniz mi,
Okurken de güldünüz mü,
Şu Cerit'i sevdiniz mi,
Emmioğlu sevdiniz mi.

Yaşar Cerit

Emrediyorum

Ben artık buğulu göllerin,
Ilık suları gibi,
Gönlüme kuğu misali,
Akıvermesini istiyorum.
Gözlerinin gözlerimden içeri,
Bir bulut emsali,
Dalı vermesini istiyorum.
Ben seni işte öyle,
Zor günümde, can verirken
Canım giderken,
Canıma can katmanı,
Kanıma kan vermeni;
Senden bunu diliyorum.
Beceremiyorsan sanada?
Bu son nefesimde,
Emrediyorum,
Onu da almanı istiyorum.

Yaşar Cerit

Enerji

Ölüler geçiyor önümden,
Ölüler geçiyor,
Canları çıkmış,
Çanları bir yere gitmiş.
Ölüler,
Konuşmayan cansızlar,
Bir yeremi gitmişler?
Nere kimbilir,
Ölüler geçiyor,
Konuşmayan,
Konuşamayan ölüler,
Geri gelmeyecek;
Gelemeyecek enerjiler.

Yaşar Cerit

Ergenekon

Dağları taşları aşarak,
Derya denizleri geçerek,
Yedi kıtaya nam saldılar.
Doğuda kingan dağlarına,
Batıda hazar denizlerine,
Gelirken el salladılar;
El salladılarda geldiler.
Güneyde himalayaya,
Kuzeyde sibiryaya,
Gelirken selam yolladılar;
Selam yolladılarda geldiler.
Aştılar stepleri,
Aştılar bozkırları,
Demirdağın eteklerinden,
Bir hırsla yola çıktılar,
Ergenekondan at koşular;
At koşularda geldiler.
Hazar kıyılarından türkler,
Yola düştüler altı boydan,
Dörtnalâ yanyana göktürkler,
Hepsi metehandandan aynı soydan,
Kolkola takıldılar;
Takıldılarda geldiler.
Üçü doğuya,
Üçü batıya,
İki sancaklardı, iki koldan
Bozoklarda,
Gün, ay, yıldızlar
Uçoklarda,
Gök,dağ, denizler
Ergenekondan at koşular;
At koşularda geldiler.
Altı oğlan aralların koyundan,
Yirmidört boya ulaştılar;
Ulaştılarda geldiler.
Dağları, taşları
Deryaları, denizleri
Aştılarda geldiler.
Atilla'nın kırbacıyla,
Yedi kıtaya nam saldılar,
Nam saldılarda,
Anadoluyu yurt tuttular;
Yurt tuttular da geldiler.

Yaşar Cerit

Erguvan Rengine Bürünür

Gün batarken,
Erguvan rengine bürünür,kör akşamlar
Yıldızlar gülümser açık pencerelerinden;
Rüzgarlar kulağıma şarkılar fısıldar.
Eflatunsuya döner,
İçimdeki tüm aşklar.
Hüzün doludur tren garları,
Bir veda mendilinde,
Sallanır eller.
İyi bilirim ahhh ahhh,
Dönmez geriye,gidenler
Acı siren düdüklerinde,
Çöreklenir gönüller...
Şevdalı gözlerde,
Buruk bir bakış,
Acı bir gülüş,
Kara kışa kalır şu ömrüm.
Gönül birliğim,düğüm düğüm
Hasret yumağında sitemdir dertlerim.
Solar gider İçimdeki tüm renklerim.
Gün batarken!
Erguvan rengine bürünür akşamlar,
Hazanla birlikte,birer birer
Yüreğimden yıldızlar kayar,
Dudağımda ismin,gözlerimde giz
Acı gülüşlerime aldırmayın siz,
Yüreğimde bir volkan kaynar.
Alev rengidir,kan rengidir
Tüm aşklar.

Yaşar Cerit

Esir Gemi

Bilmedik bir hüzün var şu içimde,
Yine yorgun düştü yüreğim,
Duygularım karma karışık,
Sensiz geçen günlerimde.
Her an seni düşlerken,
İmkansızlıkları yaşamak sende,
ulaşamamak sana,
Canımı acıtıyor işte.
Yollar uzuyor gittikçe,
Uzadıkça büyüyor,
İçimdeki sevda büyüdüğü,
Ben sevdami yüklüyorum,
Esir düşmüş bir gemiye...
Şu yalnızlık tunelinde,
Umuda yolculukta yok!
kalkmaz limandaki gemiler.
Biliyorum,
Biliyorum ki;
Hiç özgür olmayacak.
Sen senleyken,
Ben yollarını beklerken,
Ne gemiler kalkacak bu limandan,
ne de esareti.

Yaşar Cerit

Esir Kalaydım

Hüzünde ve ümitlerde
O çaresiz bakan
Kahve gözlerin
Damar, damar beyazlarda
Sürgün olaydım tel, tel çizgilerde
Mahpushanem olaydı ne olur
Gülerken ağlamayı
Ağlarken gözyaşların olaydım
Tıpkı bir çocuk gibi
Saf ve bakir
Gözlerinde esir kalaydım.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Eşşek Sıpası

Hep gülümsemişimdir,
Bizim köyün sözlerine,
Bazende kahkahalar atmışımıdır,
Merakla gözlerine.
Her defasında bakmışımıdır,
Bizim köyde eşşolueşşeğe,
Yediden yetmişe ne hikmetse,
Çokta tuhaftır kızarlar,
Diyen çocukta olsa,
Hemen tepkiye hazırlar.
Eee büyükten öğreniyorlar,
Çocuktan al haberi diye,
Boşunada dememişler,
Dememişler bu sözleri.
Her evde gün aşırı,
Bir defada olsa,
İşleri rast gitmez yoksa,
Eşşek sıpası derler,
Kızarkende söylerler,
Çelişkiye bak çelişkiye,
Severkende söylerler.
Bari öyle olsun,
Olsunda eşşek sıpası olsun,
İtin doğurduğu hiç olmasın.
Biri etçil, diğeri otçul
Öyle ya;
Şu kapılarda ulumasın.

Yaşar Cerit

Evrım

Bir zamanlar,
Siyah,beyazdı televizyonlar,
Haftada üç gün açılırdı;
Sabırsızlıkla beklerdik!
Mister spakı izlemek için.
Her açılış ve kapanışında;
Milli marşımız söylenirdi...
Ne güzeldi o kış geceleri,
Misafir hiç eksik olmazdı,
Harıl harıl sobalar yanardı!
Üstünde kestaneler pişerdi,
Sobanın etrafında bir samimiyet vardı,
Büyükler muhabbete dalarken,
Bizler nesi var oynardık.
Çok oyuncağımız yoktu ama,
Mutluyduk yine biz çocuklarla.
Köşe kapmacaları,
İp atlamaları,
Ne de çok oynardık
Beş taşı, yakan topları.
Unutamadığım,
Birde komşu bakkalımız vardı,
Bilal amcamız.
En büyük zevkimiz,
Leblebi tozu, gazoz almaktı...
Hele kardeşimin birgün,
Amca, şiş makarna var mı dediğiydi?
Bana yağı istediğiydi,
Daha dün gibi geliyor aklıma,
Ne çok gülmüştük,
Çocukluk işte!
şimdi ne o samimi bakkallarımız kaldı
ne de çocukluğumuz
her şey evrime uğradı,
tıpkı çocukluğumuz gibi.....

Yaşar Cerit

Ey Gafil

Yurdun,namusun için savaşan Atanı
Tanımazsın riyakar,kefensiz yatanı.

Ne mutlu Türkiyem diye,dememiş mi Atan!
Bundan gocunma gafil,şehitin var yatan.

İngilize,yunana Vahdet kuçak açmış
Vatanın paylaşılmış,padişahın kaçmış.

Atatürk olmasaydı,göreydin halini
Bir Fransız dölüydün,düşün ahvalini.

Dil uzattığın kansız,hepsi vatansever
Sevr'i imzalayanlar oldumu yurtsever.

Görmedi puşt görmedi,Atam sizden vefa
Hayatında sürmedi,hiç bir zaman sefa.

Bu şehitler diyarı,güzel ülkeme mi!
Hizmet ettiğin yoksa,emperyalizme mi!

Cesur Türk Milleti'nin,asla olmaz korkusu
Kimsenin ahı kalmaz,olmasın kuşkusunu.

Bre ey soysuzun dölü,beni sorarsan sen!
Kefensiz yatanların,duy torunuyum ben.

Yaşar Cerit

Ey Sevgili

Bizleri kandırdılar,
Bir varmış bir yokmuşlarla;
Hep oyaladılar.
Ne zaman ey sevgili ne zaman ki,
Ağalık diyasporasına karşı çıktık,
Egemen sınıflara ve onların uşaklarına
Ne zaman dur dedik...
Biz dik duruşumuzu sergiledik,
O zaman ki arkamızdan vurdular.
Foseptik kokan adına da şehir konan,
Dört tarafı Beton yığını olan,
Tel örgülü bu esir kamplarında,
Haykırdık özgürlüğümüzü,
Ellerimiz hava'da,doğan güneşe haykırdık,
Ne yazık ki rahat bırakmadılar.
Kan içici vampir gibiydiler,
Çünkü onlar;
Emperyalizmin işbirlikçileriydiler.
Terimizi dahi kurutmamıştık,
Sarı sığın altında,
Susamıştık ey sevgili susamıştık.
Soğuk pınarlara kavuşturmadan,
Göğsümüzden vurdular.
Ölümün soğuk ışığında,
Bizlere kan kusturdular.
Unutma ki biz de inandık,
Hemde yaradandan ötürü inandık;
İnanmıştık ey sevgili.
Hiçbir şeyi, ayırt etmeden
Sınıflandırmadan, ötekileştirmeden.
Gökyüzünde yıldızları,
Yeryüzünde dağları,taşları
Denizleri ve toprakları...
Topraktan yetişen ağaçları,
Kırık dalına konan, yusuftuk kuşlarını
Düz uçamayan kelebeği;
Tüm alemini bizde sevdik.
Bizler ne yazık...!
Ne yazık ki ey sevgili,
Hiç sevilmedik sevilmedik,
Özgürlük adına, bağımsızlık adına
Şevda türküleri hep söyledik.
Özümüzden canlar verdik,
Yarınlarımızı hiç düşünmedik.

Yaşar Cerit

Ey Yar

Sana karlı dağlar ah karlı dağlar,
Bana denizler, bana okyanuslar
Sen, titredin úşüdüñ durdun,
Ben de yandım kavruğum durdum.
Senin karların hiç erimedi,
Benim yangınlarım ise sönmedi,
Söñdüremedik patlayan şu volkanları,
Lavdan örülü hayat yolunda...
Yüreğimiz bir yönlerimiz tersti,
Tersti hep umutlarımız kaf dağında.

Yaşar Cerit

Felek

Zalim Felek ah sana, nettimde neyledim
Dünya denen Şu yere, indirdin vah beni
Güneş verdin, Ay verdin, hanı seyreyledim
Elden ele sunupta, sevdirdin sen beni.

Aklımda yoktu ölüm, Azrail çıkınca
Doğum ölüm arası, son gong çalınca
O gelipte sualsiz, canımı alınca
Şu bağıma konupta, kandırdın sen beni.

Ah Dünya yalan Dünya, Őımarır insanlar
Altı su üstü toprak, dolanır yılanlar
İnanmam gelen var mı? yalanır çıyanlar
Boşa konuŐturupta, yandırdın sen beni.

Yaşar Cerit

Flaying Grill

Kelebegin kanadında ki,
Tozu bilmeyen kız,
Hangi serçe senin,
Dişi hemcinsin ki,
Detayları gereksiz,
Bu geçen günlerin,
Bir gün sende,
Bir boşluk, birde yokluk
Anlamadan gidilen bir yolculuk,
Olacağını sen benden de,
Çok iyi bildiğini,
Düşüne bilmendir...
Düştüğün uçakta,
O hava boşluğunda,
Yitip giden beden,
Birde olmayan düşüncendir.

Yaşar Cerit

Gardiyan

İncir ağacında kerkenez,
Ya kalabalıkta öten karga,
Alabalık avcısı gelse,
Kahroluyor ağaçdelen.
Bir bakarım yamaçlara,
Kimsesi olmayan çalığışu,
Nesimiye göre;
Ağlayasım geliyor.
Devran devran içinde,
Yanımda bi haber.
Hey gardiyan gelsene,
Gelsene öbür yana,
Köleleşen tavrınla,
Bataklık yutacak seni,
Senin safkalan ağırlığınla,
Hadi bana eyvallah.

Yaşar Cerit

Gardiyanların Gölgesinde

Tel örgülü duvarlara,
Açılan mazgal deliklerinden,
Dışarıya bakılıyorsa koçum,
Umuttan bir eserde yoksa,
Ütoptik gözlerde bir gülümseme,
Yaşama açılan bu pencere de.
Soluktan başka seste çıkmıyorsa,
Gardiyanların gölgesinde,
Hayallerin bile esir düşüyorsa,
Şu dört duvar arası;
Yalnızlık çemberinde...
Voltanı da atıyorsan.bıkmadan,usanmadan
Dönüyorsan kendi ekseninde,
Gecenin zifiri siyahında.
Korku nedir bilmeden ilerliyorsan;
Asma uçları da...
Sarı saman sarısı dişlerde,
Yoksa bir parıltı.
Gözlerinde,dalıp dalıp gidiyorsa
Çok uzak diyarlara,
Tel tel,anıların dökülüyorsa
Avuçlarından ayaklarının dibine,
Yine haykırmak istiyorsan,
Ama sesinde kısılıyorsa...
Genzine su kaçmış bir çocuk gibi,
Hıçkırıklara boğuluyorsan gözyaşlarında.
Gecenin bir yarısı,baykuşlar tünüyorsa
Mahpus damlarına,
Pır pır,kanat seslerinde.
Bir ürperme de geliyorsa,
Soğuk terlerle içine,
Esir düşmüş şu bedenine.
En iyisi düşlerin usansın,
Üzülme koçum sen üzülme,
Sana müebbet verenler utansın.

Yaşar Cerit

Gel Diye Diye

Bir gün Şu kapı'dan,çıkarsam eğer
Sakin ha çağırma,gel diye diye
Gittiğim eller'den,salmazsam haber
Ağlayıp sızlanma,yaz diye diye.

Sinsice girdin ah,içime aktın
Bana daıma sen,hor gözle baktın
Gece gündüz benim,canımı yaktın
Bağırıp ağırma,ah diye diye.

Bana kan kusturdun,artık doluyum
Sen istedin böyle,ben de mutluyum
Gelecek günler'den,çok umutluyum
Ağlayıp uğunma,vah diye diye.

Durmam bu eller de,kalkarım Őaha
Gidenler dönmez ki,dönmez bir daha
İstediğin kadar,yalvar Allaha
Yalvarıp ağlama,gel diye diye.

Yaşar Cerit

Gel Yarim

Deli divaneyim sensiz öyleyim,
Aylar geçti,yıllar geçti böyleyim
Derdim azdı ben kimlere söyleyim,
Gurbet acı çekilmiyor gel yarim.

Canım yarim ciğerimden çekerim,
Yüreğime kan gülleri dikerim,
Hazan vurur diktiğimi sökerim,
Gurbet acı çekilmiyor gel yarim.

Ümüdüm yok bugün ile yarına,
Hasta düştüm senin ahı zarına,
Ölürse şu garibin mezarına,
Gurbet acı çekilmiyor gel yarim.

Ümüdimin bittiği gün dön yarim,
Seher vakti şu kapıyı çal yarim,
Yar yüzünü kefenime sür yarim,
Gurbet acı hasret kaldım gel yarim.

Yaşar Cerit

Gelecek Cuma

Salı umutlu,
Çarşamba umutlu,
Umutluyum mutluyum;
Perşembeden.
Umutsuzum,
Cuma gününden,
Namazına gitmedimden,
Ama umutluyum,
Gelecek cumadan,
Namazına,
Gideceğimden.
Çünkü imam hamdiye,
Önbeş günlük borcumu,
Vereceğimden.

Yaşar Cerit

Gelirse Ölüm

Bu handan kalkar,
Meçhule giden yolcular,
Sessizce yol alır;
Yol alır giderler.
Sallanmaz bu vedalarda,
Beyaz mendiller,
Bir zaman gelirse ölüm.
Elemlidir geride kalanlar,
Donuk bir noktadan,
Hüzünlüdür bakışlar...
Gidenler dönmez,
Bu uzun seferden,
Bir zaman gelirse ölüm.
Konan beyaz bir kuştur,
Çok geniş kanatlı...
Sen yolcu, burası handır
Bakma öyle meraklı meraklı...!
Götüreceğin birşeyde yoktur,
Han içinde koşup dursanda;
Sonun haktır.
Kalsın buda aklında,
Gideceğin yer karatopraktır,
Bir zaman gelirse ölüm.
Seni ellere yıkatırlar,
Tabutun yosuni yeşilidir,
Ölümün kendi rengidir;
Çok sevdiğin tonlarda...
Doğduğun köye doğru,
Uğurlarlar seni omuzlarda,
Önce huğları dolandırırılar,
Sonra nergizlere bulandırırılar,
Mis gibi kokasın diye;
Bir zaman gelirse ölüm.
Mezardakiler ayaklanır,
Seni beklesirler,
Kimin nesi kimsin diye,
Birbirleriyle dertleşirler,
Çok geçmeden anırlar,
Onlardan biri olduğunu hatırlarlar,
Tüh bizdenmiş derler;
Deyipte ağlaşırlar....
Bir zaman gelirse ölüm.
Derince bir çukur kazarlar,
İnceden meşe tahtaya,
Baba adını da yazarlar,
Seni kucaklara alırlar,
Elden ele nazikçe indirirler,
Kazdıkları o çukura...
İşte son görüşündür,
Son duyuşundur,
Oradan yeryüzünü ve gökyüzünü....
Adres değişikliği, nede olsa

Toprak köylüsün sonunda,
Geriye hikayen kalır,
Bir varmış bir yokmuşlarda;
Bir zaman gelirse ölüm.
Onlar seni sen onları,
Nafile göremezsin,
Toprak dolu üstün zira....
İstesende dönemezsin,
Çabalama yolcu ey yolcu,
Şen artık toprak köylüsün,
İkametin önden gitmiş,
Geriye de alamazsın,
Çünkü muhtar tatilde;
Bir zaman gelirse ölüm.
Sakın sakın ha!
Boş hayallere kapılma,
Öyle toz pembe,
Kapılma sen öyle....
Üçbeş duadan sonra,
Çok sessizce İzleri üstüne,
Geldikleri gibi giderler,
Kimseler kalmaz başucunda,
Bekle ki beklede,
Bayramlar gelsin diye,
Bir zaman gelirse ölüm.
Yedisi, elli ikisi,
Şeker, kurban derken
Üçüncü bayramda,
Unuturlar seni oracıklarda,
Unuturlar canım unuturlar....
Ektikleri nergizleri,
Onları bile sulamazlar,
Sulamazda kuruturlar;
Bir zaman gelirse ölüm.

Yaşar Cerit

Gelmedin Yar

Aylar oldu gelmedin, hep yolunu gözledim
Gözyaşlarımı sildim, ben herkesten gizledim
Burcu burcu, teninde, o kokunu özledim
Bir türlü gelmedin yar, beklerim durrum seni.

Bahar geldi gelmedin, ağaçlar çiçek açtı
Renga renk cümbüşlerde, hep kokunu saçtı
Nergizler senin için, saçlarında bir taçtı
Bir türlü gelmedin yar, beklerim durrum seni.

Yaz geldi bak gelmedin, buğdaylar harman oldu
Bizim ele göç çöktü, göçmen kuşlarda doldu
Bir çifti bize kondu, noldu sana noldu
Bir türlü gelmedin yar, beklerim durrum seni.

Kış geldi sen gelmedin, yokluğunda üşürüm
Geceler sensiz geçer, öylece büzüşürüm
Sessiz çığlıklar atar, hep seni düşünürüm
Bir türlü gelmedin yar, beklerim durrum seni.

Yaşar Cerit

Gençliğimi Arıyorum

Lisedeki sıralarda
Bahçesinde yoncalarda
Papatyalar arasında
Gençliğimi arıyorum.

Gün batımı kızılında
Sahildeki kumsalında
Denizlerin dalgasında
Gençliğimi arıyorum

Gonca gonca gül dalında
Bahçelerden lalezarda
Mevsimlerden ilkbaharda
Gençliğimi arıyorum

Saçlarımın beyazında
Çizgilerin arasında
Her baktığım aynalarda
Gençliğimi arıyorum.

Yaşar Cerit

Gidenler

Kimileri giderken,
Uzak çok uzak diyarlara,
Bomboş gözlerle baka kaldı.
Kimileride tren garlarında,
Ah çekerek,
Hem ağladı,hemde el salladı.
Onlar birer birer giderken,
Gönlüm hiçte hoş değildi,
Ama onlar istedi hep gitmek istediler;
Dönmemek üzerede çekip gittiler.
Büyük sancılarda burkuldu yüreğim,
Gönlüm yinede onları,
Teker teker yolcu etti.
Heyhat gittiler gittiler işte,
Bir varmış bir yokmuş gibi,
Yoksa hayal mı,rüya mı gördüğüm
Kocaman bir boşluk,
Boşluğun ardından baktıkça yanan,
Bendim yine boynu bükük kalan,
Gidenleri tek tek uğurladım
Gitme diyemedim diyemedim işte,
Yaşlı gözlerle hep el salladım.

Yaşar Cerit

Gidiyorum

İşte gidiyorum yarını meçhul yollarda,
Kaybolan hayallerim ve sigaramla,
Gelecekte umudunu kesmiş bir hasta gibi,
Kanserli yürek taşıyan,bedenimle gidiyorum.
Hayat zorluyor,
Hayat sınıyor,deniyor bazen
Dayanacak güçte kalmıyor ki,
Ne yapsam nafile gönlüm bu yerden,
Bir ben,birde sigaram gidiyorum.
Efkar sarmasın benliğini yokluğumda,
Herkes gibi sende gideceksin bunu unutma,
Kalan yok ki kazık çakmaya şu yalan dünyada,
Bir ben,birde sigaram gidiyorum.

Yaşar Cerit

Gladyonun Gölgesinde Türkiye(makale)

Natonun askere yaptırdığı 1980 darbesinin, bir ürünü olarak ortaya çıkarılan, Amerikan yanlısı gladyonun bir ayağı olarak, Turgut Özalı darbenin arkasından, Türkiye'nin en tepesine getirilmiştir. Özal ilk önce peşmergeleri başımıza bela etmiştir. Amerikanın istediği de budur zaten, emperyalizmin kök verici tohumları bu topraklara ekilmiştir gayri. İlk ürünlerini ise çok yakın bir zamanda almaya başlamışlardır bile. Eşref bitlis paşanın, çekiç güç raporunun ardından 17 şubat 1983 tarihinde Ankara, güvercinlik havaalanından, Diyarbakıra gitmek üzere havalanan uçağı, kalkışından 5 dakika geçmeden Ankara yenimahalle postanesinin yakınlarına bir kaza süsü verilerek karanlık güçler tarafından düşürülmüştür. Artık ekilen tohumlar birer birer çıkmaya başlamıştır. Cinayetler zinciri 31 ocak 1990 yılında profesör muammer Aksoy ve 7 mart 1990 da gazeteci Çetin Emeçle devam etmiştir. Çekiç güç temmuz 1991 tarihinde kurulan, birinci körfez savaşı sırasında kuzey Irak'tan, Türkiye'ye iltica etmek isteyen mültecilere koruma kalkanı oluşturmayı amaçlayan, Amerikan, İngiliz ve Fransız birliklerinden oluşan kuvvetin adıdır. Tansu Çiller dönemi ise 1991-1997 yılları arasındadır. 24 ocak 1993 yılında da katledilen Ugur Mumcunun ardından, ilk soruşturmayı yürüten savcı Ülkü Coşkun'un, bu işi Devlet yapmıştır istenirse çözülür açıklaması dikkate değerdir.

Devletin güvenliğini korumakla yükümlü bir savcının Devleti suçlaması, ülkenin nasıl bir kuşatma altında olduğunu göstermektedir.

Tarih 2 temmuz 1993 Sivas, madımak oteli ateşe verilmiş, sevgiler yanıyordu, yürekler yanıyordu, hayaller yanıyordu, dahası 37 aydın insanlarımız cayır cayır, diri diri yanıyordu. Yine Çillerin döneminde susurluk kazasıyla, mit, devlet, mafya üçgeninde yaşayan bir ülke olduğumuzu gazete manşetlerine düşerken, Tansu Çillerin Amerika da oteller zincirinin sahibi olmasına ve bu otellerin tüm odalarında İncillerin gazetelerde yayınlanması

bir raslantı değildi. Bu dönemde Devlet hazinesinin tam takır olması, Başbakan Tansu Çillerin emrinde olan, örtülü ödeneğin pay pay edilip, yandaşlarına ve gladyonun maşalarına dağıtılması, özellikle de Selçuk Parsadana hamuduyla yedirilmesidir. Yine bu dönemde Erbakan ve Çillerin birbirlerini aklaması da işte bu dönemin Ülkemiz açısından bir yüz karası olarak tarihe geçmesidir. Bankaların içi tam takır boşaltıktan sonra, Tansu Çillerin iktidardan düşmesi ile Bülent Ecevit, Devlet Bahçeli ve Mesut Yılmazın üçlü koalisyona hükümeti kurması zor günlerin başlaması demektir. Türkiye'nin bom boş kalan hazinesi ve talihsiz bir şekilde gelen depremler sinsilesi ve de hazin ölümlerle sonuçlanması hükümeti çok zor durumda bırakmıştır. Türkiye'ye afet ve ekonomik açıdan bu buhranları yaşarken, Gladyo yine iş başındaydı. Bu dönemin bir umudu olarak, Amerikadan empoze edilen ve ithal edilen, bir Amerikan menşei ve Türk montajlı Kemal Derviş ekonominin başına oturtulmuştur. Bu zat ülkeyi dahada kötü günlere ve borç batağına sürüklemiştir. Türkiye'nin borçları arttıkça İMF'ye elleri kolları bağlanan Türkiye'nin üçlü koalisyona yıkılmasında bir zemin hazırlanmıştır. Böylelikle Amerikada yaşayan Fetullah Gülen cemaatinin yıllardır Cumhuriyet ve laiklik karşıtı olarak çok derinlerde gezerken, gün ışığına, bir polis Devletin temellerinin atılmasına bu dönemde hız verilerek göz yumulmuştur. Artık polis güçlerinin ele geçirilmesi ile düğmeye basılmıştır. Türkiye'yi, Amerikanın ve emperyalist güçlerin isteği doğrultusunda ayırıştırmaya başlaması da bu AKP dönemine aittir. Türk, Kürt, Alevi, Ermeni ve mezheplerin birbirleri ile çatışma yollarının açılmasıdır. Bu hükümetin polisi ele geçirdiği gibi uyuyan bir Türkiye'nin gözleri önünde referandumdan güç alarak çıkması, yargıyı ve orduyu ele geçirmesinin yazılmış senaryoların önceliği olan basın susturulmasıdır. Aynı keza TV de evlenme ve yemekyiz programları ile tıpkı bir zamanlar Arjantin'in Devlet Başkanının uyguladığı gibi, yıllarca halkını futbolla uyutupta yönettiği gibi, işte bunlarda uyu Türkiye diyerek uyku senaryolarını sermaye patronlarına talimatlar yoluyla, dikte ederek uygulattırmasıdır. Kendilerine karşı gelen medyaları da yargı yolu ve yandaş medyasıyla deşifre ederek Ergenekoncu olarak ilan etmesidir. Ama bu dönemde

duyarlı, cesur ve aydın vatandaşlarımızın buluşması ile Cumhuriyet mitingleri düzenlenmiştir. Bu mitinglerde kesinlikle hiç bir vatandaşın ne canına ne de malına bir zarar gelmiştir. Bu mitingleri düzenleyen Cumhuriyet gazetesi yazarı, Mustafa Balbay, Eski haber türk TV sahibi Tuncay Özkan, Prf, Dr. Türkan Saylan, işçi partisi genel başkanı Dogu Perinçek ve bunun yanı sıra bir çok aydınlarımızın düzenlediği mitinglerden dolayı ve de namuslu subaylar daha önceden senaryoları yazılarak Ergenekoncu ilan edilerek, bunların hepsinin silivriye kapatılmasıdır. Almanyanın, Türkiye de ki kanal 7 nin deniz feneri adı altında toplanan paralarla, Avrupa kanal 7 tv sinin kurulması, insanların dini duygularının sömürülerek biriken paralarını Almanya da bir çok şirketlerinin kurulmasıdır. Fakat bunlarda yine günümüzde gün ışığına çıkmıştır. Almanya da yargılanıp davanın sonuçlandığı halde akp tarafından aklanmıştır. Zait Akman denen zat, deniz fenerinin bir numaralı adamıyken, üstüne üstlük Erdoganın sahip çıkıp Türkiye, Radyo, Televizyon üst kurul başkanlığına getirilmiştir. Deniz feneri hakkında hiç bir görsel ve basın yoluyla eleştiri dahi yapılamadığına bu ülke şahit olmuştur. Maden ocakları akp yandaşlarına peşkeş çekilmiş. ATV ve Sabah gazetelerini bu milletin paraları çar çur edilerek, kendi dünürlerine peşkeş çekilmiştir. Toki aynı keza yine Bayraktarların elinde oyuncak, ye kürküm ye olmuştur. Gladyonun emrinde ordu komutanlarını bu yargı sürecinde, canlarına dahi kıyan namuslu komutanların olduğu, onlarca komutanın tutuklandığı, fakat ne hikmettir ki! hiç bir Genel Kurmay Başkanının bu şerefli Subaylara ve Komutanlara sahip dahi çıkamadığı yine bu devirde görülmüştür. En son bir polis müdürünün daha evvelden internette yazılarak bu balyoz davasını hazırladığı, Türkiyenin gündemine bir bomba gibi düşmüştür. Ne hukuk kalmıştır ne de hukukun üstünlüğü kalmıştır, çünkü silivride hukuktan bir eserde yoktur. Bunun akabinde 163 Cumhuriyetçi Subayın tutuklanması seçime 4 ay kala öne çıkmıştır. Gladyonun gölgesinde yaşayan Türkiye işte böyle devam etmektedir. Devam ederkende Türkiyenin yüzde yetmişbeşi uyumaktadır, uyusun Türkiyem uyusun.

13-02-2011

Yaşar Cerit

Göçerdik Yurdumuza

Dert derde ağlıyorsa,
Kırılmış parmakta nasır,
Can yanıp candan kopuyorsa,
Yürek sızlayıpta,
Ciğerlerde boğuluyorsa,
Sen çek git yurduna oğul.
Şu bozkırda kişneme sesi,
Kangalların ürmesi,
Kızanı geçmiş, Kenesinde düşmüşse
Sesi de kısılıyorsa.
Hepsinden öte.
Bir iç var içten öte;
Benim içimde oğul.
Dert derde ağlıyorsa...!
Yağız atın nalsız izleri,
Bu ovada siliniyorsa...!
Su içilmez artık bu yalaktan.
Ala kısrağada binilmez artık.
Sen çek git yurduna oğul.
Hepsinden öte iç var;
Bir iç var bende.
Oğul hemde senden öte...
Çaldığım maya da,
Şüt kesiliyorsa..!
Sütten kesilen çökelekte;
Karaca otta aranıyorsa...!
Şu kıl çadırda dert derde ağlıyorsa...!
Kırılmış parmakta nasır,
Nasırlı eller oğul.

Yaşar Cerit

Gömdüm Seni

Benim masmavi düşlerimi,
*Yok ettin sen.
*Toz pembe hayallerimi,
*Beyazlarımı çaldı senin siyahların,
*Birer birer, uçurdun umutlarımı
*Bütün umutlarımı.
*Arı gibi saktun,
*Yavaş yavaş zehirledin,
*Yerle bir ettin dünyamı.
*Ne varsa kırıp döktün,
*Boş bir mezarmıydı benim gönlüm?
*Yetmezmiş gibi,
*Birde çukur açtın.
*Bense gözyaşlarımla ıslattım,
*O çukuru bende kazdım derince,
*Bir taş gibi gömdüm seni,
*Gömdüm işte;
*Şu sol yanımın en dibine.

Yaşar Cerit

Gönlümün Sarayında

Benim yüreğim yanar,
Lav örtülü volkan dağlarında,
Kaynadıkça kaynar,
Sabahsız yarınlarımda.
Bıraktı alın yazımı,
Susuz çöllerin akşamlarında,
Boğulurum allar basar,
Allar basar gece yarılarında.
Cebelleşir umuda düşlerim,
Yarınlarımı elimden alır,
Yüreğim yangınlarda kalır,
Alev alev yanar,
Bu gönlümün saraylarında.
Boynuma vurulur bir kement,
Hem'deilmekilmek.
Boğazımda kördüğüm,
İçimde hüküm sürer,
Şu kara sevdamda,
Benim düşlerim,
Aklıma gelir,birer birer.

Yaşar Cerit

Gördün mü Kirvem

Kaşları keman keman,gözleri karaydı
Taşmış memeler taşmış,o biçim foraydı
Son sitildi eteği,bacakta kısaydı
Bir fıstık geçti kirvem,geçti ah gördün mü.

Vay kırıtişi vay vay,her akla durgundu
Genci de yaşlısı da,vallahi vurgundu
Sanırım son günlerde,birazcık yorgundu
Bir fıstık geçti kirvem,geçti ah gördün mü.

Elinde beyaz çanta,jartiyer çoraplı
Kırpikleri rimelli,yanaklar allıklı
Çiti piti esmerdi,masmavi esvaplı
Bir fıstık geçti kirvem,geçti ah gördün mü.

Sana diyen oldu mu,mahalleden geçti
Geçerken esti of of,saçları da meçti
Oy oy kirvem duydun mu,duy kimleri seçti
Bir fıstık geçti kirvem,geçti ah gördün mü.

Yaşar Cerit

Görülmeyi Görülmeyi

Mahpus damı is bağlamış,
Ellenmeyi ellenmeyi,
Ranzaları toz bağlanmış,
Silinmeyi silinmeyi.

Gardaş gelmez görüşüme,
Görülmeyi görülmeyi,
Hasret kalır gülüşüme,
Öpülmeyi öpülmeyi.

Ağlarsa oyy anam ağlar,
Karaları yine bağlar,
Yanar yanar,yürek dağlar
Görülmeyi görülmeyi.

Hergün benim gözyaşım var,
Ne talihsiz bir başım var,
Bir lokmacık ah aşım var,
Sevinmeyi sevinmeyi.

Yaşar Cerit

Görünü Görünü

Oturduğum yerimden, anam kalkamadım
Soymuşlar soykasını, daha yıkamadım
Kör oldum dört yanıma, hiçte bakamadım
Babam varsında yatsın, görünü görünü.

Şu anamdan helallik, alını alını
Hadi yüksek kaldırın, babamın salını
Kimseye anlatmayın, derdini halını
Babam varsın salınsın, görünü görünü.

Doğduğu huğlarıda, son kez dolandırın
Ektiği mis güllere, onu bulandırın
Üstüne nergizleri, atın sulandırın
Babam varsın mis koksun, görünü görünü.

Babamı aldı gitti, talihin oyunu
Anam bilirdi anam, en iyi huyunu
Başucuna koyardı, taşıyla suyunu
Babam varsında kansın, görünü görünü.

Özlerim ben özlerim, simsiyah kaşını
Samana koyun onun, o güzel başını
Başucuna döşeyin, yazılı taşını
Babam varsın uyusun, görünü görünü.

6 Nisan 2009.
Günlerden: pazartesi.

Yaşar Cerit

Gözde Anotomi

Küçük kız bak dinle;
Yaşadığımız işte bu,
Bu sosyal realitede,
Birileri,birilerini görmez.....
Görse de, gözde gülümsemez!
Gülümsemek, gülmek....
Var olmanın, zekasıyla ilgilidir...
Canlı dediğimiz yaşamsal;
Aktivite gösteren zincir....
Ve bu halkanın içerisinde
Bilinç,
Zeka,
Gülmek,üçlemi....
Yalnız insan dediğimiz,
Bünyenin anatomisinde
<<insan neden güler>>
Dersek bu yaşamsal,
Kaos içerisinde,
İnsan,
Yalnızca ve salt,
Kendi zekasına....
Ne yazıkkı!
Güler.....
Gördüğü gözde! ! !
Kıyasladığı,zekasına.

Yaşar Cerit

Güdüler

Sinip gelen sessizlik,
Katran esanslı gecede,
Korkuyu katmış önüne,
Güden çoban mı!
Güdülen güdüler mi.
Oynayın zavallılar,
Oynayın bi haberler,
Bu rolleri ben yazdım,
Siz uyurken,
Hemde ben;
Yaşadım.

Yaşar Cerit

Gül Ve Gün

Güneşin kiraz kırmızısı,
Güzelliğiydi,
İnsanlık tarihine;
Adını veren.
Önceleri gündü,
İlkel dogmalarda,
Sonraları güle döndü,
Aşkı yakalayan baharlarda.
Yolu gül ve günden geçen,
Her canlı,
Dialekliğin kanunu,
Kanunu bu hepsi,
Birgün gül ve gün;
Gülgünleşecektir.

Yaşar Cerit

Gülüm

Kandırdılar be gülüm,
Bizi hep kandırdılar.
Bizleri bir varmış,
Bir yokmuşlara inandırdılar.
Hayat dedikleri gibi,
Öyle lay lay lom değilmiş,
Değilmiş işte be gülüm.
Şu üç kurusluk dünyada,
Hayaller bile gasp edilmiş,
Tekelci sermaye boyanmış sevesin diye,
Keskin bir koku gibi genzini yakar.
Duyduğumuz her fısıltı,
Ölümün hazin sessizliğinde,
Şu ölümün soğuk ıslığında,
Hep içimize akar.
Ağlayan çocuğun avuçlarından,
Kan içer gülüşlerimiz,
Asık çehremizde,
Bir gülümseme dahi belirivermez.
Başımızı ne zaman göğe kaldırsak,
Gökten düşen yağmurlar,
Akarak gözyaşlarımıza karışır.
Gökkuşağının bir rengini gördüğümüz an,
Bu son öykümüzün,
aslıymış meğer deriz.
En sonunda bir başlangıcımız,
Olmasa dahi isteriz,
İsteriz ama nafile,
Bir başlangıcımız dahi yokmuş deriz.

Yaşar Cerit

Gülüşlerimde Sabahlar

Bir eylöl esintisinde,
Tüller savrulur açık pencerelerden.
Göç mevsimi başlar,diyar diyar
Katar katar,turnalar uçar.
Gönlüm hoş olur bir an,
Bir şeyler kıpırdar içimde yanan,
Gözümde göç eder,bütün hüzünler
Bir eylöl esintisinde.
Zamanı koyarım avuçlarıma,
Sımsıkı tutarım gitmesin diye,
Bağlarım ucu ucuna tüm umutlarımı,
Bir eylöl esintisinde.
Yedi veren güller açar bahçemde,
Erguvan rengine bürünür akşamlar,
Rüzgarlar kulağıma şarkılar fısıldar,
Yıldızlar süzölür gökyüzünde,
Mahmur ışıklar altında,
Serpilir gülüşlerimde sabahlar,
Bir eylöl esintisinde.

Yaşar Cerit

Gün Batarken

Issız gecelerin sessizliğinde,
Mühürlenir benim deli gönlüm,
Yetersiz kalır;
Yetersiz kalırsın sevdiğim,
Saramazsın kanayan yaralarımı,
Gün ta uzaktan batarken,
Alır götürür tüm umutlarımı.
Hayallerim küsüp, benden kaçarken,
Matemimde saklarım ben aşklarımı,
Çalar gider benden yarınlarımı.

Yaşar Cerit

Gün Batımında

Sevdamı yüklerim katar olurum kervanlara
Korlar düşen yüreğimi oralara közlerim
Dizboyu çimenlerin vadisinde sevdalara
Çözülür gün batımında seni arar gözlerim

Yosun tutan koyaklar içindeki kayalara
Sırtımı dayarım oracıkta seni özlerim
Gök mavisine dalarım yüceli bulutlara
Süzülür gün batımında seni arar gözlerim

Güneş ufuktan buğusuyla kucaklar açarken
Gelincik tarlalarına ben sevgimi gizlerim
Andız otları sarı çiçeklerini saçarken
Üzülür gün batımında seni arar gözlerim

Yaşar Cerit

Gün Isı

Apartmanların çatısına,
Baka kaldım bir an,
Bir kırlangıcı izlerken,
Yavru yeni öğreniyordu,
Çok iyi uçacağı uçmayı..
Çatılara kaydı gözüm birden,
Bu şehirde,
Kaç firma var acaba?
Diye düşünürken,
Benim göz açımda,
Elliden fazla idi;
Gün ısı markası.
Ne sektör dedim,
Say ki say,
Kaç kişi ekmek yiyor,
Ama hiç biri,
Bir Allahın kulu'da,
Vay ki vay,
Şu Güneşe teşekkür etmiyor.

Yaşar Cerit

Günler Günden

Ayrılıklar geliyor,
Hiç farketirmeden,
Ha bire, yaşamlar bitiyor
Bir anlam verdirtmeden.
Günler dünden,
Önceki günden,
Gün dönüyor;
Bir akşam üstünden.
Ilık bir nefesten,
Son nabızda,
Yaşamlar düşüyor.....
Arda kalan,
Hazin öykülerden,
Canlar üşüyor.
Can dizeler küsüyor.....
Günler günlerden,
Hayatlar düşüyor,
Hiç farketirmeden.

Yaşar Cerit

Güzel

Şu sol yanımın,kuytusunda gezersin
Sen çok özelsin,gözlerini süzersin
Körpe cerene,bir cerene benzersin
Gönlünün sarayına aldın mı güzel.

Sen bu alemde,herşeyden farklısın
Suretin belli,yüreğimin aslısın
Vallahi benim,sol yanımda saklısın
Gönlünün sarayına aldın mı güzel.

Baharım kışta,acımaz vurur hazan
Alır götürür,beni rüzgarlar bazan
Unutur belki,bahtımı çizen yazan
Gönlünün sarayına aldın mı güzel.

Yaşar Cerit

Güzel Gündü

Yoğun nem yoğun sıcak,
Kumrular uçuyor,
Kanatlarıyla ısıık çalarak.
Aklıma mehmet abi geldi,
Yazı işleri müdürü
Burdur'lu ağır cezada,
Güvercin hastasıdır,
Yüzelliye yakın vardı,
Çatıda baktığı kuşları.
Bira alıp uçurmak,
Zevk olurdu bizim için,
Birgün yine içerken,
İkimiz beşinci katın çatısında,
Bir şahin dadandı havada,
Onun için kaliteli kuşlarına,
Bana diyordu yavhu kışlesene,
Nereye kışleyeceğimi bende anlayamadım,
Şahin belki üçyüz metre yüksekte,
Güneşmi çarptı onuda hatırlayamadım.

Yaşar Cerit

Haberin Varmı

Sana kim söyledi?
Sen Aycısın diye,
Ay kim sen kim
Ay su dökmüşmüş eline.
Ayda ne zamandan beri su var?
Marsta da yok.
Vay be suymuş,
Dün dolunaydı,
Haberin var mı?
Dolan Aydan,
Dolunaydan...
Boşalmış beyninle,
Sana kim şiir yazar.
Yazsa yazsa,
Anasına, yavuklusuna yazar.
Ne zamandan beri,
Ayda su var.

Yaşar Cerit

Halka

Yaşam çarşafında,
Yaşam yataklarda,
Sen ne yaşarsan yaşa.
Yaşam tuvalette,
Yemekte.
Yaşamın iç güdüsel halkası,
Yaşam zincirinin ortasında bir yerde.
Hiç birinin yok gerçekte,
Gerçekleşmeyecek,
Gelecekte.

Yaşar Cerit

Hamak

Dört çarpı dört,
Onaltı.
Zengin apartmanda,
Göz altı.
Jipin adı,
Kozmopolit demiyorum,
Kozmetik, mine etek
Yapışan tırnak...
Birde postişmidir nedir!
Düşermi dünkü fırtınada,
Ben günümü kurtardım
Yattığım hamakta.

Yaşar Cerit

Hani

Şu mevsimler dönse birden,
Şimşeklerde çakmasa gökyüzünde.
Ruhlarımız üşümeden,
O toz pembe düşlerde,
Al yanaklı,tatlı gülüşlerde
Bahar yeniden gelse hani.
Oralarda bir yerlerde,
Durdursak zamanıda işte.
Siyah beyaz uzun metrajlı,
Bir film gibi...
Yıllarıda geriye sarsak hani.
Şu deli gönülde,
Onaltıncı yaşın kırmızılığında,
Mışıl mışıl uyuyan,
O güzelide kaldırsak hani.
Tan yeri ağarıp,
Alaca karanlık sabaha salkarken,
El ele tutuşsak,
Denizlere gitsek,gökyüzü maviliğinde
Dalgalar eşliğinde yakamozlara baksak...
Karanlıktan süzülüp gelen,
O silik düşünceleride,
Bir tarafa atsak hani.
Özgürce bulutların üstünde,
Bir kuşun kanadında uçsak,
Ülkemin dağlarına vurulmadan konsak...
Kardeşlik tohumlarını eksek hani.
Ağrıtlarımızı yok etsek gülüşlerimizle,
Lirik türküler söylesek sevgiliye,
Yusufçuk kuşları eşliğinde...
Birbirimize doyasıya sarılsak,
Alaca karanlık şu gözlerimizde;
Aydınlığa dönüşse hani.

Yaşar Cerit

Hani Yoksa

Güzel dostum bu yaşamın gayesi,
Sevmek ve sevilme mi?
Sen ne dersin?
Hadi bugün yine iyisin,
Eyvallah öyle mi?
Dostum o yıllar mazide kaldı,
Kaykaya bindi de çok uzaklara kaydı.
O yıllara dönmek mi?
Yeniden sevinmek mi?
Sen ne dersin?
Nostajiye devam Yoksa tamam mı?
Hani hani yoksa,
Yaşanmışlık yüzümde ki çizgiler mi?
Yorgun düşen dizler,
Bön bön bakan gözler mi?
Hadi yanıma yaklaş,
Ellerine al şu kalbimi,
Kimseyede gösterme emi,
Derin çizgilere iyi bak ama,
Sonra geriye dön bana,
Yaşımı fısılda şu kulağıma,
Sakın bir çizgide sen atma;
Sakın sende atma.

Yaşar Cerit

Hasret

Seni unutmak,
Zamanın akışında değil,
İmkansız günlerde,
İmkansızlıkta başlarmış.
Yüreğimi yok sayarak,
Mahküm etmişim kendimi sana...
Her geçen gün içimde,
Bir şeyler eksilsede,
Unutamadığım tüm anılarımda,
Soluduğum her nefesimde,
Sen içimi yakarsın.
Yüreğimin en dibinde,
Her an içimde bir yerlerde,
Bir köşe'de yatarsın.
İşte sen öylesine değil,
Ölesiye saklımdasın yar saklımda.
Gün görmemiş acıları,
Geceye dönük saatlerde yar ey yar,
Saklarım ben bağrımda.
Süzülür pencereyden yıldız ve ay,
Sevgin yüreğimde bir har,
Kördüğüm olur boğazımda,
Yüreğimde hasret var.

Yaşar Cerit

Hatce Bacım

Akşam düştün / şu yatağa
Ne uyuyon / Hatçe bacım
Gün ışıdı / kalk ayağa
Kalksan artık / Hatce bacım.

Yaram azmış / kan akıyor
Yılankale / yan bakıyor
Deli yürek / can yakıyor
Kalksan artık / Hatce bacım.

Şu mayısta / ben kavruldum
Elden ele / ben savruldum
Yoruldum ah / ben yoruldum
Kalksan artık / Hatce bacım.

25 mayıs 2011
çarşamba

Yaşar Cerit

Hayal

Gözlerin torosları andırıyor,
Dumanlı,asi ve sisli,
Bakışlarının soğukluğu yüreğimi donduruyor.
Söylemesi zor,
Anlatması imkansız,
Hayat bana sitem eder gibi,
Geldi de geçti yıllar,
Bu sevdayı taşımaktan kahroluyorum...
Yine de keşke demiyorum,
Keşke seni sevmeseydim diyemiyorum.
Seni sevmek,
Mavi bir yolculuğa çıkmak gibiymiş,
O rengin içinde kaybolmakmış,
Herkes mavidayken,
Bense yosun tutmuş kayalara tutunmaktayım...
En diplerdeyim vesselam.
Hayal mayal,
Dili geçmiş zamanda deli gülüşlerinle,
Bir başıma avunuyorum anlamsız sözlerinle,
Yıllar su gibi akıp gitti avuçlarımdan.
Ama ölümsüz bir eser bıraktın bana,
Hala içimden eksiltemedim seni,
Kıpır kıpır bir şeyler var içimde,
Bugün bile uzatsan elini,
Düşünmeden koşacak kadar,
Sevdalıyım ben sana.

Yaşar Cerit

Hayat

Çocukluğumu bana geri ver,
Versene geriye, benim ağıtlarımı,
Darmadağınım kör akşamlarda,
Başı boş serserice dolaşıyorum,
Şu şehrin sokaklarında.
Bir türlü örtülmüyor,
Örtülmüyor işte zifiri karanlıklar,
Bütün umutlarım kilitlenmiş,
Sanki zindanlara hapsedilmiş,
Ah hayat ah, yüreğim yanıyor.
Oysa sokaklar soğuk sokaklar ayaz,
Ellerim buz tutuyor,
Bir türlü çözülüyor,
Çözemiyorum yüreğimde ki yumakları,
Hiç söndüremiyorum söndüremiyorum,
Avuç dolusu yangınları.
Çocukluğumu ne olursun geri ver,
Başka birşeyde istemiyorum,
İstemiyorum senden be hayat,
Sunduğun sunacağın yarınları.

Yaşar Cerit

Hayatım

Hiç geçmeyecek sandım, hayat kısaymış meğer
Yaşamadım gönlümce, yaşamak buysa eğer
Heba oldu gençliğim, ne kıymet var ne değer
Geçip gitti hayatım, pişmanlıklar içinde.

Bak yüzüme çizgiler, saçlara aklar düştü
Realdi gördüklerim, ne hayaldi ne düştü
Yıllar benim üstüme, hep üstüme üşüştü
Geçip gitti hayatım, pişmanlıklar içinde.

Tam hayatın başında, toz pembedir umutlar
Sanarsın ki hiç gitmez, gitmez olur bulutlar
Artı,eksi beraber, hep itişir kutuplar
Geçip gitti hayatım, pişmanlıklar içinde

Hayat gerçek yüzünü, gösterince şaşırma
Dikenlidir yolları, boş ver dostum aldırma
Dolaplar döner durur, hiç kendini kandırma
geçip gitti hayatım, pişmanlıklar içinde

Yaşar Cerit

Haydi Cerit

Yollar uzun yollar tozlu,
Tozlu olsun gel gayri,
Gayri bu hasretin bitsin;
Seni göresim bak geldi.
Haydi Cerit gel haydi...
Köyümüzde nergizler açtı,
Bahçemizde papatyalar,diz boyu
Bozkırımız kurumaya yüz tuttu.
Ağılımız bak çöktü,
Yollar uzun,yollar tozlu
Tozlu olsun gel gayri.
Gayri bu hasretin bitsin,
Burnumda tüter oldun,
Senide göresim geldi.
Yoksa sende elmi oldun...!
Hele Cerit, Cerit hele.
Erik ağacı, eriklerini döktü.
Ballandı böğürtlenler öreninde,
Nar ağacımız, temmuza yüklendi
Muhtar emmi, bostanını söktü...
Kitapta yazmıyormu sanki!
Ölüm var, ölüm var deyi
Bak kitabın dediği oluyor,
Dost düşmanım la bir duruyor.
Yollar uzun, yollar tozlu
Tozlu olsun gel gayri,
Gayri bu hasretin bitsin...
Burnumda tüter oldun,
Senide göresim geldi,
Yoksa sende elmi oldun...!
Hele Cerit, Cerit hele.
Dermanım kalmadı, dert anlatacak
Ölüyorum Cerit haberin varmı...!
Yaz geçiyor,sonbahar düşüyor
Ölüm pusuda kol geziyor,
Seni ölmeden görsem bari...
Seher yeli, ilgin ilgin esiyor
Hele Cerit,Cerit hele.
Kitapta yazmıyormu sanki!
Ölüm var, ölüm var deyi
Bak kitabın dediği oluyor,
Dost düşmanım la bir duruyor.
Yollar uzun,yollar tozlu
Tozlu olsun gel bari.
Cenazeme yetişmezsen,
Dosta düşmana karşı,
El gördülük gel gayri...!
Mezarıma gel haydi.

Yaşar Cerit

Hayırsız

Gittiğin gün'den beri,göz yaşım durmadı
Eller bile bak bana,tuzaklar kurmadı
Sırtım'dan kimse beni,sen gibi vurmadı
Gelme gayrı istemem,görme mezar taşımı.

Ben her gece her gece,yüz üstü apandım
Bir zamanlar sana ben,kanıpta tapandım
Varıp gittin gideli,içime kapandım
Gelme gayrı istemem,görme mezar taşımı.

Hekimler'den çare yok,ilacım'dan derman
Felek kırmış kalemi,çıkış bana ferman
Çaresiz derde düştüm,aman anam aman
Gelme gayrı istemem,görme mezar taşımı.

Garip garip yel eser,garipce bir mezar
Üstün de kuru toprak,yel estikçe tozar
Yeşermez toprağım ah,börtü böcek bozar
Gelme gayrı istemem,görme mezar taşımı.

Senin derdin etti,demesinler nazar
Garibin toprağını,hep garipler kazar
Yar baş ucumda yar,benim künyem yazar
Gelme gayrı istemem,görme mezar taşımı.

Yaşar Cerit

Haykırış

yosun tutmuş,
kalem tutan elleri.
deli dolu yürekleri,
acıtsada kalpleri...
gerçeklerin ta... kendisi
ne elini uzatacak bir dost,
ne de güven kaldı.
her yüzde bir maske,
insanlık derseni!
Oda şimdilerde kara borsada,
sessizleri oynuyor.
çığlıklar sessiz,
düşünceler derinlerde,
kör düğüm olmuş.
fırtınalar arasında,
kaygılardayım,
kaygılarım artmakta,
artık çözümlenin yeridir,
haykırmanın tam vaktidir.

Yaşar Cerit

Hayret Bize Düştü

Feleğin sillesini yiyen bilir
Pembe size karası bize düştü
Açılan kapılar kapanır kimbilir
Sirat köprüsü hayret bize düştü

Kurulmaz düzen yazgısı ezelden
Soru size cevabı bize düştü
Apansız gitsem kaygısı tezelden
Ayrılık vakti hayret bize düştü

Ucu yanık mektup aldım sıladan
Şoru size kuru da bize düştü
Bahtımızı böyle yazmış yaradan
Şafak vakti de hayret bize düştü

Yaşar Cerit

Hazan Vurdu Yarım

Ah gönül bir zamanlar,sözleşmiştik güzelce
Kader ayırdı bizi,doyamadım ömrümce
Baharım geldi geçti,yaşamadım gönlümce
Hazan vurdu derdinden,yaprak olup savruldu.

Kara toprak aldı ah,kömür gözlü yarimi
Yarime sebep oldu,bir Allahın zalimi
Çok özledim ben onu,çıkıp görse halimi
Hazan vurdu derdinden,yaprak olup savruldu.

Toprak senide aldı,şu feleğe kahroldum
Yazılmış kara yazgı,yandım bende kavruldu
Herşey yalanmış yarım,ardın sıra vuruldu
Hazan vurdu derdinden,yaprak olup savruldu.

Dağlara hey dağlara,savurdu felek beni
Baharım geldi geçti,kışa çevirdi beni
Beni beni ah beni,yerde beledi beni
Hazan vurdu derdinden,yaprak olup savruldu.

Yaşar Cerit

Hemşerim

Çaresiz bir yolcuym,
Ben şü hayat yolunda,
Kimi zaman çakıla,
Kimi zamanda taşlara,
Değer benim ayaklarım.
Yaralanır kanar geleceğim,
Ne aşkı, nede karasevdası,
Bu yarayı sarar mı ki!
Gittiği gibi hiç yakmadı ki.
Yorulduğ artık be hemşerim,
Kendimi sorgulamaktan yorulduğ,
Dertle kederle yoğrulduğ.
Kimi sevdimse,
Günah mı işledim ki!
Hazan vurmuş yaprak gibi,
Ordan oraya savrulduğ.
Kime güvendimse,
Sevap mı işledim ki!
Hem sırtımdan,
Hemde can evimden vurulduğ;
Vurulduğda be hemşerim vurulduğ.

Yaşar Cerit

Hep Acı

Feodal toplumdaki bu yana,
Emek sömürsü,
Şekil ve beden değiştirerek,
Bu günümüze,
İşçi, işveren,
Emek, sermaye bağlamında
Önümüze gelmekte,
Ne yazık ki gelmekte bu sancı.
Bu acımasız sömürünün,
Adı değişse,
Tadı hep acı.

Yaşar Cerit

Hercai Sabahlar

Bir başka sevdim seni,
Gözlerime bir lokma uyku girmiyor.
Hazin gecelerden ben vazgeçtim.
Seni en nadide güllerden seçtim,
Ben seni gündüzlerde sevdim seni.
Gün ışıdığında,
Zamanı beklemelerde seviyorum,
Nakış nakış şu sevgimi yüreğime işliyorum.
Yüreğim atılsada gecelere,diyar diyar
Özlüyorum ben seni,
Bir canıma özlüyorum,yar yar le yar.
Bir yanım acısada sevmelerimde,
Koynumda besliyorum hasretlerimi,
Her gecenin ardından,
Hercai sabahları bekliyorum,
Bekliyorumda eteklerime topluyorum,
Yüreğimden sökülen kan güllerini.
Ferhat oluyor gözlerimde dağlar deviriyorum,
Seherin bir vaktinde,
Gözlerin gözlerime akıyor,
Gözlerim kan çanağı,
Acıtıyor her çiğ damlasında.
Hercai sabahları bekliyorum,
Bekliyorum ben her defasında.

Yaşar Cerit

Hırlı

Bu toplumda yaşamak,
Hırlı olmakta kabahat,
Hırsız olmakta.
Hırlısı var,
Hırsızı var.
Sende hırlı değilsin,
Derler densiz birileri...
Hırsızsan çaresiz,
Belli zaten akıbetin.
En iyisi,
Isırmayan köpek gibi,
Hırlamak,
Yapılacak tek bir yol var,
Amaçsızca havlamak.

Yaşar Cerit

Hırsız

Hırsızım hırsız geldim,
Gelirken hırslandım,
Çalmayı öğrendim,
Yaşımı çaldım zamandan,
Genimi aldım anamdan;
Hırsızım hırsız.
Saçımı çaldım babamdan,
Ağaçtan çaldım,
Bakkaldan aldım,
Ayşeden çaldım,
Sonradan verdim,
Verdim gerisin geriye,
Ömrümü çaldım yaşamdan;
Verdim Ayşeye.

Yaşar Cerit

Hızar

Marangozun desı defterinden,
Kutura verilmiş yaşamlar,
Açlığa bakan,
Hızardan çıkmış,
Kafalar Boşaltılmış,
Öylesine yalnız kaldılar,
Uzağa bakan,
Tomruk benzeri,
Arka bahçedeki;
Çalılar çirpılar...
Ağaçlarda göz varmı ki?
Göresi gelse olanları,
Ağaçlarda kulakta yok ki,
Duyabilse yakından gelen,
Kesici motor seslerini,
Heybedeki eyeleri,
Güneşsiz geçen geceleri.

Yaşar Cerit

His

Ayrılık diye birşey,
Birşeyler yok içimde,
Ben seni buldum,
Ben ben diye içimde.
Seninle ölümlere varım,
Sana ölürüm diyen biri,
Biri var bak içimde.
Kaldırsana başını,
Dön bak şu hayatına,
Soyutlanarak kendi dışında,
Güvendim tek bir bakışında,
Sürgünlerden geldim,
Senin için ah, senin için
Muhtaç olduğun bir anında.
Yaklaşan gölgen kaldı,
Bir tek yanı başımda,
Oy benim başımda.
Ulaşamadı bedenim,
Bana daha dokunmadı,
Dokunamadı elin elime,
Yada ben hissedemedim;
Değdiğini tenime.
Alışık olduğum,
Bu bedenine.

Yaşar Cerit

Hoş

Sana senden başka,
Kimse demez,
Desede gerçekleşmez;
Platin beyazında boyutlar.
Kan kusuyorsa etrafında,
Sana yakın yarasalar.
Kontrol edilen zayıflık,
Beyninin en uç,
En uç derinliğinde.
Sakladığın ve kaçtığın,
Arada uykuda seviştiğin!
Real sanal karışımı,
Hiç bilmediğin,
Bir ten gibi;
Tadını arıyorsan.
Gizlediğin tırnak uçlarında,
Anksiyete bozukluğu,
Konuyorsa sanada,
Öğretilen psikiyatride.
Bunlar komik geliyor,
Ağlayamıyorsan...!
En gelişmiş acıda,
Bize hoş geldin;
Burayada geç geldin.

Yaşar Cerit

Hoş Gelir Ölüm

Sebebi onurlu ise bana
Her çeşidi ve acısı
Korkunun adı olmadan
Gülerek hatta sadistçe
Önemli değil sonrası
Hoşgelir ölüm hoşgelir

Yaşar Cerit

Hoşgeldiniz

İyi akşamlar canlar,Güneş arkasın'dan
Ufuklar ötesin'den,selam getirdiniz
Güzel Anadolunun,doğu yakasın'dan
Dostların kervanına,dostlar hoşgeldiniz.

Duygu yüklü yürekler,yürek arasın'dan
Hoş selamlar gönderip,sefa getirdiniz
Güzel Anadolunun,batı yakasın'dan
Şiirimin diline,canlar hoşgeldiniz.

Şahmeran ülkesin'den,Tarsus ovasın'dan
Çukurova'dan pamuk,koza getirdiniz
Güzel Anadolunun,güney yakasın'dan
Şiirimin diline,dostlar hoşgeldiniz.

Kar topları oynayıp,karlar arasın'dan
Kardelen diyarın'dan sevgi gönderdiniz
Güzel Anadolunun,kuzey yakasın'dan
Şiirimin diline,canlar hoşgeldiniz.

Yaşar Cerit

Hüküm Sürmektesin

Tüm benliğinle şu içimde,
Mavi masmavi denizlerime,
Lodos vursa ne yazar.
Ben sen sen diye,
Yufkacık yüreğimin;
Ah şu yüreğimin,
En kuytu köşesinde,
Of of..! hüküm sürmektesin.
Bazen kaf dağımın,
Sarp kayalı ormanlarında,
Bazen de zalim avcıların yaraladığı,
Bir kınalı keklik gibi,
Şu yüreğimin bozkırların da,
Puslu puslu gözlerime süzülen,
Baharın ilk çiğ damlalarında,
Nevruz ateşi gibi,
Of of..! hüküm sürmektesin.

Balıkesir / Altınoluk
5 Eylül 2010
Saat:16:00

Yaşar Cerit

Hümanistçe

Masallar ülkesinden
Bir türlü getiremedim,
Peri padişahının o güzel kızını.
Yüreğim esir düştü gecelere,
Umutlarımsa hep sürgünlerde.
Keremin aslıya aşkının öyküsünü,
Ellerim başımda,dalgın gözlerle düşünürüm...
Düşündükçe aşk imkansızlık mı derim,
Hani yoksa imkansızlıkta,
Bir sevdanın alevlenmesi mi derim,
Yoksa derim ki,
Gerçekten aşk kavuşmamak mı,
Sevgiliye şiirler yazmak mı derim.
Boş avuntularda geçer işte zamanım,
Hep düşlerde kavuşmak,
Düşlerde engelleri aşmak,
Aşkların en güzeli buna derim.
Yeni aşermelerde umutlarım,
Umuda umut kattıklarım,
Sesim kısılır,
Kaşlarım çatılır,
Dökülür avuçlarıma gözyaşlarım,
Sırlı sıklam olurum nehirlerimde,
Bir titreme tutar yüreğim,
İmkansızlıkta yaşamak ben buna derim.
Düşlerine yatmak,
Düşlerimde yaşatmak,
Hep rüyalarda görmek sevgiliyi,
Bazende elele başkasıyla görmek,
Kıskanmak onu ölesiye kıskanmak,
Kendi gözlerine bile küsmek,
Aşkların en güzeli,
Derim ki yüreği bende derim;
Hümanistçe sevmek ben buna derim.

Yaşar Cerit

Hütdühüt

Sen ne güzel nişanıydın / ilkbahar ile yazın
Bazen fireze girer / bazende sulak sazın
Çukurovanın sesi / süsüydün tarlamızın
Hendeklerde şakırdın / ötüşürdün sen turaç.

Sahillerin kuşuydun / Adananın süsüydün
Geceleri evlerde / bir çoban öyküsüydün
Hütdühüt öterek / o köyün türküsüydün
Kezzeklerde şakırdın / ötüşürdün sen turaç.

Ansızın kalkar dikine / hep inerdin ekine
Yavrular palazlanmış / kıyamazdık tekine
Ürkek ürkek gezerdin / bakardın ötekine
Tezzeklerde şakırdın / ötüşürdün sen turaç.

Yaşar Cerit

İskalanan Hayatlar

Özündendir, içindedir
Yaşamın yaşanmışlığıdır
Olasılıklar bizden yana
Yaralanma endişesi olmadan
Yarını, yarından sonrasını
İçimizdeki güzel dertlerimizi
Ölmamalıdır ki bugünün zehir zemberek
Anlardan gocunmalıyız
Anı iyi yaşayanlardan
Dünüde
Yarınıda
Bu kısa hayatta
Değerlendirmeliyiz
Humanistçe.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Islak Kaldırımlar

İki gecenin arasından,
Umutlara doğan güneş,
Usuldan usula akarda gider,
Yüce dağların yamaçlarından.
Ansızın gökten bir yağmur iner,
Yerle gök arasında,ıslak kaldırımlar
Kimi oturur şarap içen sarhoşlar,
Kimileri umutla yürümeye başlar,
Salına salına,bu şehrin sokaklarından
Kimileride bir simitle yaşar.
Yarınları çoktan unutmuş,
Karın tokluğuna tüm çabalar.
Kucak açmışlığın kaldırımından,
Yuvarlanıp düşen ayyaşlar.
Yol dediğin yaşamdan yaşama,
Açılan bir kapıymış,
Yürünen kaldırımlar,
Sonsuzluğun diğer adıymış.

Yaşar Cerit

İçimde ki Çocuk

Pınardan akan su gibi,
Akıp gitti avuçlarımdan,
Zaman tunelinden,
Nasıl da geldi geçti,
Ahhh şu yıllar.
Saçlarıma aklar göçtü,
Çiğ misali nasıldâ düştü.
Hep birşeyler var içimde,
Ukte kaldı öylece,
Kıpır kıpır, bir çocuk var
Her an ağlamaklı, ninniler eşliğinde
Çizgi çizgi, şu yıllar düşse de yüzüme
Bu hali hep içimi yakar...
Birşeyler kaldı şu yüreğimde,
İçten öte, hemde candan öte
Saklı tuttuğum,
Bir çocuk kaldı içimde.

Yaşar Cerit

İğde Ağacı

Yaşını tahmin edeyim dur,
Menepoza beş yıl kalmış,
Kalsiyum eksikliğinden,
Kemik erimesinden belin kamburlaşmış.
Hani zeytin ağacının seceresini,
Bilebilen ihtiyar gibi...
Neler yaşamışsın sen kadın?
Kadınlıktan ne anladın?
Gözlerinin önü çökmüş,
Eski gırgır dergisi gibi sarısın,
Sarısından da sapsarısın.
Hayat senden neler çalmış,
Nelerini elinden almış.
Düşlerin otobüsü gibi,
Bir mendil yolculuğunda el sallamış.
Bir yalnızlık çemberinde,
Hep unuttuğun düşlerinde.
İğde ağacının kokularını,
Zehmeride nasılda koktuklarını,
Sana hiçkimse bahsetmemiş,
Hiçkimse de hissettirememiş.
Yazık olmuş kadın sana,
Hayatın deryalarda boşa geçmiş,
Boşada kürek çekmiş.

Yaşar Cerit

İkinci Koşuş

Kör akşam çöktü,hava karardı
İkinci koşuşun tam üstüne,
Zifiri gam yükü sardı...
Akşam oldu yeniden.
Beş sene,sekiz ay,iki günden
Bu kaçınıcı dertli akşamım,
Onu bilemem.
Şu feleğin işine bak,
Bilmekte zaten istemem.
Yine olta da bitirimler,
Bizim oralı hepsi de Adanalı.
Morris hürriyetten...
Suç ortakları da oralı.
Bombaları patlıyor birer,ikişer
Her mahkeme dönüşlerinde.
Ama hep keyifliler kimin umurunda ki,
Kimileri de yok kimseleri de.
Ne bilsinler! Morris tahliye olduğunda,
Testinin nerde kırılacağını,
Nerden bilebilirler.
Sorgun ormanlığında,vurulupda öldürüleceğini;
Nasıl da kestirebilirler.
Bugün pazartesi Doktoru sıkıştırmışlar.
Uyuşmak için Kafaları bi milyon,
Epeyce de zula yapmışlar.
Ceyhanlım deyip deyip,El sallıyorlar
Rajona ters oltayı da bırakmıyorlar.
Başım gözüm üstüne selamlarını alıyorum,
Hem onlara Hemde çocukluğuma,
Oracıktan el sallıyorum.
Bugün 29 ekim,Babamın deyişineydi
Benim doğum günümmüş,
Ha içerde,ha dışarda
Ne farkeder kim kutlar ki!
Ha toplu,ha bireysel
Beni kim hatırlar ki!
Dertlendiğim şeye de bak.
Çokta hırslıyım sanki,
Hep dik duruş dedik hiç eğilmedik,
Öyle eğitildik,böyle öğretildik.
Manavgatın karanlık çocuğu,
Ali Sarıkaya,
Orta sınıf delikanlısı benim yanı başımda,
Yine koptu yine öfkelendi,
Yatağımız yanyana.
Feryat çöktü üçüncü koşuşa,
Nası diğer Allahın oğlu,
Herifin birini doğramış,
Ali öfkelenmez mi!
Kudurmaz mı bu olaya.
Aynı senaryo yine yollarda,
Arama olacak zulalar patlayacak...

Olan oldu yine sonunda.
Gardiyanlar kapıyı açtı,
Jandarmalar koğuşu bastı.
Don,gömlek yerlerde
Elbiseler yeni yıkanmıştı,
Şimdi çizmelerin altında.
Ama benim doğum günüm,
Dün gibi aklımda;
Manavgatta ikinci koğuşta.

Antalya / Manavgat
29 Ekim 2004
2.koğuş

Yaşar Cerit

İllede Beyaz

Kırmızılar içinde yaşıyorum,
Kızılıklar var yeryüzünde,
Gördüklerim kırmızı,
Yediklerim kan kırmızı,
Seviştiklerim;
Kan kandanda kırmızı.
Tükürsem yere,
Tükürdüğüm yerde kırmızı,
Tükürüğümde kıp kırmızı.
Ağaçlar ağaçların kökleri,
Meyveleri kırmızı.
Böyle bir dünya çok hoşmuş,
Parmakta nasırlarda kırmızı,
Ekmek, bulut, deniz
Ölümden kırmızı.
Bence Yaradan,
Yarattığındanda kırmızı.

Yaşar Cerit

İnan ki

Gittiğin gün,
O kapıyı çarpıpta,
İşte çıktığın o gün,
İki yağmur damlası gibi;
Gözlerin kaldı gözlerimde.
Karanlıkta atılan çığlık misali,
Yüreğin kaldı yüreğimde.
Anladın mı beni?
Sana şiirler yazdım,
Okuduğunda anlarsın belki.
Şimdilerde çok uzaklardasın,
Nasıl da kokun sinmiş,
Gezinmiş buralarda sanki,
Uzandığım yatağa,
Başımı koyduğum,
Şu ince yastığa;
Kokun sinmiş inan ki.

Yaşar Cerit

İnan ki İnan

Seni ilk gördüğümde,
Bir kaşlarına baktım,
Bir de gözlerine.
İrkilip yerimden kalktım,
Ne söylesem bilmem ki.
İkisinin arasında,
Sıra dağlar gibi dizili,
Sıra sıra dağlar vardı sanki.
Dönüp giderken geriye,
Ben o hırçın yürüyüşüne,
Ardından baka kaldım.
Yaz gününde gökyüzünden,
Dolu yağıyor sandım inan ki.

Yaşar Cerit

İpekçi Parkında

İşçi tulumları,tiz bir sest
Haykıran sesler,bir nefesti
Başkentimizde,sıhhiyede
Rüzğar yerine polis esti.

Güneş doğudan,doğdu bakın
Tutun güneşi,salman sakın
Başkentimizde,sıhhiyede
Aydınlık günler çokta yakın.

Ay yıldızımı,yüce takın
İndirmen yere,gökten sakın
Başkentimizde,sıhhiyede
Güzel yarınlar çokta yakın.

İşçi tulumu / tiz bir sest
Rüzgar yerine / polis esti.

16-01-2010

Yaşar Cerit

İslam makale

İslam hiç bir kimsenin, hiç bir mezhebin, cemaatların, ve tarikatların tekelinde değildir. Cenabı Allah tarafından gönderilen, Kur'anı Kerim ey insanoğlu dinde ayrıcalığa asla düşmeyiniz diye uyarmıştır. Zira Müslümanların aydınlanması, birleşmesi onları güzel huylara sevk etmesi, İslam kardeşliğini pekiştirmesi için son Peygamberimiz Hz Muhammet efendimiz aracılığı ile tüm Müslümanlığa bir rehber olması için, orta çağın zifiri karanlığından çıkması için gönderilmiştir. Günümüzde dini İslam olan devletler, Kur'an-ı Kerimin ön gördüğü yoldan çok uzaklaşarak sapkınlığa düşmüştür.

İslam eşitliktir, kardeşliktir, son dindir. İslam sosyal ve mantık dinidir birlik beraberliktir. Son Peygamberimizden sonra uydurulup ortaya çıkarılan şıhlar, dedeler emperyalizmin bir tuzağı olan tarikatlar yolu ile hoca efendiler, din misyonerleri ve tüccarları vasıtasıyla emperyalizme uşaklık etmektedirler. Özellikle şunu vurgulamak istiyorum bu uşaklara akıl almaz bir şekilde maddi destekler sağlanmaktadır. İşte bu uşaklar İslama ve yaşadıkları ülkelerine ihanet etmektedirler, bunlar gizli zenginlerdir. Dinimiz bir mantık dinidir. Kardeş kanı üzerine inşa edilmemiştir Nurlarla bezenmiştir.

Ama ne yazık ki İslamın beşiği olan Peygamber efendimizin doğduğu, büyüdüğü İslamı yaydığı ve öldüğü o kutsal topraklar şimdilerde başta Arabistan şeyhleri tarafından ve diğer Müslüman ülkelerin liderleri

emperyalizme uşaklık etmektedirler. Geriye dönüp şöyle bir baktığımızda Müslüman ülkelerin diğer batılı ülkelerinden ne kadar gerisinde kaldığını anlarız. Günümüzde ortadoğunun hali belli içler acısı, Müslümanların birbirlerini öldürdüğüne hep şahit oluyoruz, ille de bunları anlamak içinde müneccim olmamıza gerek yoktur. Aşağı Mezopotamyada oynanan tüm oyunların bu vahşetlerin baş sorumlusu conilerin ülkesi ve bizim yakın müttefikimiz olan sam amca ve işbirlikçileridir. Malesef dini İslam olan Müslüman ülkelerin faşist, baskıcı rejimleri destekleyen bu feodal yapı içerisinde bulunan aşiret reislerinin diasporasıdır. Emperyalizmin parçala, küçült, böl ilkesinin en önemli unsurunda maddi ve silah desteğidir.

Bu destekleri alan emperyalizmin satılmış, ülkelerine ihanet içerisinde olan işbirlikçiler tarafından bu vahşetler yapılmaktadır.

Son Peygamberimiz Hz Muhammet efendimiz!

Ey Müslümanlar sizler bir vücudun uzuvlarısınız, sizler din kardeşisiniz birbirinizi öldürmeyiniz diye buyurmamış mı.

03-08-2012

Yaşar Cerit

İstemem

Acılar sarsada,dört bir yanımı
Yılan çıyan emse,hergün kanımı
Azraile versem,birgün canımı
İstemem yar seni,sevmek istemem.

Sızlasa her yerim,kapanmaz yaram
Bir zaman açılrsa,Felekle aram
Son günümde gelse,elvada sıram
Son nefeste seni,görmek istemem.

Kalbime bir jarjör,sıkrsa gidişin
Kahratsede beni,veda edişin
Olmasada senin,benzerin eşin
Dönüpte yüzüne,bakmak istemem.

İşgencede olsa,aciz bedene
Sarsalarda beni,kanlı kefene
Haram olsun dünya,senle gidene
Seninle Cennete,girmek istemem.

İstemem istemem,bir şey istemem
İki cihanda da,seni istemem
Cenneti verseler,yine istemem
Seninle Cennete,girmek istemem.

Yaşar Cerit

İstiyorum

Dostları özlüyorum dostu,
Nasırlı elleri,
Güneşten yanmış yüzleri,
Höşmeriyi,pekmez şerbetini
Ağustosda yeli,
Anamın çöreğini;
Seni istiyorum seni.
Beni benden alanı,
Yaşamadan yargılayanı,
Emeğimi sömüreni,
Kanımı emeni;
Seni istiyorum seni.

Yaşar Cerit

İşportacıda

Müdevimi ise geçmiş yaşamlar,
Sen ne sanırsın yeşili?
Ne sanırsın ki klorofili?
Yaşadığın şu döngüde.
Doğumun öteki adıdır,
Karaborsada felsefeler,
Ölümün ölümlerin başı,
Alınamayacak işportacıda,
Şatılamayacak kendi rengidir.
Ötekilerde fondaki,
Sadece çalan müziktir.

Yaşar Cerit

Kaçınızda Para Var

Rüzgarda uçuşan çocuklar,
Kavganız salınçak mı?
Yoksa küçük ağacın şeftalisi mi?
Kaçınızda para var,
Para var bu akşam,
Hanginiz geliyor,
Yalancısınız hepiniz,
Uçuşan elleriniz,
Ayaklarınızı ele veriyor.

Yaşar Cerit

Kaf Dağında Gezinmek

Ben saymadım, sayamadım;
Kaç yangının yeridir, şu yüreğim
Bu acıları kolayına büyütmedim,
Kaç harman kaldırdım bilmiyorum.
Yine gece bastı her yer karanlık,
Ay geceye, çoktan küsmüş,
Yıldızlar, birer birer kayıyor;
Gökyüzünden kaydıkça tükeniyor.
Yeryüzünde az ötemde,
Deniz köpürüyor,
Bir deniz kuduruyor.
Umuda umudumu katık ederek,
Her gece onu arıyorum,
Bir nefes olurmu diye,
O katıklarda düşlemek,
Düşleyipte, kaf Dağında gezinmek,
Nurizeri oralarda,
Oralarda, bir yerlerde bulmak yani.
Önünde diz çökmek sevgiliye,
İnadına Tanrıları kıskandırmak,
Kıskandırmayı çok isterdim hani.
Kafdağının yücesinde beyazlara bürünmesini,
Tül entarisinin deli rüzgarda,
Bana kol kanat germesini!
İzlemek tatlı gülüşlerini izlemek,
Yanağında, çiçekler açsın diye beklemek,
Koklamak, doyasıya tomurcuklarını,
Gül pembesi dudaklarını,
Zirvede öpmek isterdim hani.

Yaşar Cerit

Kahve Gözlüm

Şu deli gönülde yanan,
Bu kaçınıcı ateşsin,
Gözlerim ayan olur,
Dalar gözlerim gözlerine.
Bu vedalar Her defasında yıkıyor.
Perişandır yürek ugrunda
Yarım dönmüş son defa bakıyor.
Bir el salınır bulutlara doğru,
Bu yaralı yürek,
İçine çekiyor ayrılığın soğukluğunu.
Sıra dağlar gibi,
Seriliyor hasretim önüme,
Yalnızlığımda yaşıyorum;
Bu aşkın burukluğunu.
Gözyaşlarım dinmiyor,
Bir hıçkırıktaki boğuluyorum,
Sönüyor ateşim;
Sönüyor işte kahve gözlüm.
Volkanlar kudurmuş,
Şu deli yüreğimde,
Ben kavruluyorum...
Ben kan ağlıyorum.
Irmaklarım hüznün akıyor hepten kederli,
Gözlerin gözlerime ayan oluyor,
Hasretin çoğalıyor bağrımın ayrılık var
Dört nala koşuyorda koşuyor.
İşte bu deli gönül,
Zamanı tutup kolundan,
Geriye de dönderemiyor,
Dönderemiyor be kahve gözlüm.
Aynalara yansıyor hayalin,
İçimdeki tüm renklerin,
Hepten soluyor soluyor.
Bir kez daha,
Çok iyi anlıyorum,
Gidenler dönmüyor,
Bir mendil yolculuğunda.
Bu aşklar hiç sönüyor,
Umutlar rehlin kalsa da,
Gözlerim bir resme,
Yırtık bir resme takılıp kalıyor.
Kahve gözlerine öylece dalıyor...
Şu yalan dünya,
Bir kelime oyununda buluşuyor,
Adına aşk derler!
Heveslenirim nafile oyy oyy,
Yüreğim kıpraşmalar arar,
Solmuştur bir defa,
İçimdeki tüm renkler.
Ahhh ahhh be kahve gözlüm,
Eyvah eyvah ki eyvah,
Gidenler dönmüyor,

Bu aşklar hiç sönmüyor.

Yaşar Cerit

Kaldırım

Kaldırım kenarında foseptikte,
İnsanlar doğuyor bu semtte.
Varsa gök!
Eğer birleşebiliyorsa,
Eğer sen bana,
Yaradandan yana,
Dışkı dolu şu ağzınla,
Kanlı damarlarının,
Sebepsizliğinin ikilemini sorma ki,
Yaşadığın önemsizliklerin içinde boğulma.
İstemiyorsan sebepsiz yere boğulmak,
Yaşadığın dışkılar içerisinde,
Bence mutluysan,
Sesini sakın ola ki hiç çıkarma.
Kaldırım yürüdüğü şu kaldırım,
Göğün ve denizin,
İkisinin kesiştiği yer...
İşte sen bana,
Bir dahada adres sorma.

Yaşar Cerit

Kalem

Sen yazma,
Sevimli düşleri,
O tatlı gülüşleri,
Sen yazma.
Kıyılmayası bakireleri,
Bıyığı yeni terlemiş yigitleri,
Kızıla çalan güneşi,
Gök,dağ,denizleri
Sen yazma.
Üç günlük ömürlerinde,
Düz uçamayan kelebekleri,
Bozkır düzlüğün de,
Koşan yağız atları,
Sen yazma.
Kınalı elleri,
Sürmeli gözleri,
Sen yazma kalem,
Zaten yalan bu alem,
Aslı sureti belli mi?
Yazma yazama emi.....

Yaşar Cerit

Kalp

Mevsimler sırtından vuruyor,
Kalleşçe hançerliyor seneler.
Gün çoktan dönmüş,
Ay geceye küsmüş,
Gece desen yıldızlara.
Bense eskiyen kaybolan yıllara,
Offf offf bir zamanlar,
Bir zamanlar,bölünmezdi benim uykularım
Ama şimdi perme perişan,
Gönlümde kalp kırıklıklarım.

Yaşar Cerit

Kan Kırmızı

Kırmızıyı hiç sevmedim,
Sevemedim oldum olası,
Köyümden biraz uzakta,
Başka bir köyde Yassıca da,
Anamın doğum yolculuğu,
Kırmızı bir kamyonunda.
Tren yoluyla karşı karşıya,
Kerpiçten iki odalı evde,
Kanlı gelmişim bu dünya'ya,
Kanlı bir yılda,
29 ekim 1961 de,
Bir akşam üstünde.
Gökyüzü kudurmuş,
Şimşekler alev kırmızı,
Yağmurlu sonbaharda,
Perşembe günü ihtilal yıllarıymış,
Tanıştığım günler, Babamın deyişine.
Ülkem kan ağlıyormuş,
Gerisi malüm ya,
Çopur yüzlü bir hayat,
Bir filtreli sigara da,
Yolculuklar öyle bitmiş,
Ölüm sehpalılarında.
Yine kan, yine kırmızı
Hem de kan kırmızı.
Ardından Bir ihtilal daha,
Tarih 12 eylül 1980,
Dipçikler altında tanklar yürüdü,
Yürüdü de gençliğimizi aldı sürüdü.

Yaşar Cerit

Kangal

Koyunların içinde yatar birisi,
Yüz metre ileri de,
Uzakta ötekisi,
Dağda yüksekte,
Ola ki kurt sürüye dalarsa.
Biri aşağıdan,
Diğeri yukarıdan,
Kurdu ikiye bölerler,
Gözüne gelirler,
Kurtlar eğer sürüyse,
Taktikleri teker teker,
Şiddetli omuz indirirler,
Şürünün belini orda kırarlar.
İyi olmaz iyi de olamaz
Kangalın vurduğu dösler,
İkiye,yüz alan genişler
Kaçanlar kuyruğunu kıstırır,
Tırısın kaçanlar,
Zor da olsa canlarını kurtarırlar.
Er meydanında kalanlar,
Yerde debelenip yatarlar.
Bunlar benim gördüklerim,
Daha çok var söylemediklerim.
Kurt dumanlı havayı severmiş,
Zaten gerekte görmedim...
Arslanı bile çakal yapanlar,
Bunlar aygırdan sonra,
En asil hayvanlar...
Hindistan kökenli kangallar.
Raca Hint Prensleri,
Fi tarihinde,
Arslan avına çıkarlar,
Fil üstünde Anadoluya gelirler,
Sivas Kangal yöresinde,
Arslan ardından giderler,
Bir daha da geriye dönmezler.
Unutulur rivayete göre,
O unutilanlar,
Biri gancık,diğeri erkek
Bir çift asil köpek.
Bu asillerin nesilleri,
Yüzyıllarca bu dağlarda,
Avlanarak yaşarlar,
Çoğaldıkça çoğalırlar,
Adını Sivas kangaldan alırlar.
Hindistanın asilleri,
Anadoluda kalırlar,
Yedidüvele nam salarlar,
Asillerin dös enikleri,
Döste büyüttükleri;
Türkistanın kangal köpekleri.

Yaşar Cerit

Kanguru

Beyaz İngiliz kırması,
Adi hırsız,
Tecavüzcü pis katil.
Sapık çocuklarına,
Elizabethin kızlarına,
Yol vermişler,
Şu yeni dünyaya;
Kurtulunsun diye.
Kardeşim benim,
Candan kandan,
Can aborjinime,
Sormuş dna sı bozuk,
Beyaz çocuk.
Bunun adı ne diye!
Benim dost aborjinim,
Bilmiyorum adını demiş.
Kanguru oysa kanguru,
Aborjinlerin yerli dilinde,
Kanguru bilmiyorum,
İşte bilmiyorum demekmiş,
Bizim bildiğimiz o kanguru

Yaşar Cerit

Kanlı Bir Bıçak

Yokluğun gecelerime kan kusturuyor,
İçimde, acılar bi haber
Acı bir öykü;
Sanki benim yaşamım.
Acılı bir türkü.
Bitirdi beni tüketti,
Tüm umutlarım.
Nem varsa hepsi Uçupta gitti,
Benim güzel yarınlarım.
Senden bana kalan,
Yıkılmış bir kent gibi,
Külçeleşmiş arta kalan,
Bilki bu kara sevdan.
Çöreklenmiş bütün bedenime,
Ben kendi hayalime,
Var git işte,
Var git bile diyemiyorum.
Bu da böyle gitmeyecek,
Kim bilir onu da bilemiyorum.
Beklediğim sabahların,
O kör şafakların,
Hiç biri de gelmeyecek.
Bu benim alın yazım,
Benim kadere isyanım.
Geceler uzun bana,
Saplanan kanlı bir bıçak,
Sanki ölümüm olacak.
Dönecek benden yana,
Kestiremiyorum ben onu da,
Zifiri siyahın içinde,
İçime bir hoyrat çöküyor.
Şu alaca karanlıkta,
Bu yaralı yüreğimde şafak söküyor.

Yaşar Cerit

Kapitalizm

Her vatandaşın ağızında,
Devir değişti gardaşım,
Devir ekonomi devriymiş,
Ekonomi nedir biri anlatsın.
Anlatsında öğrenelim be arkadaşım.
Ekonominin adı batsın,
Koyunmu otlattıklarını zannederler,
Ekonomi,kapitalizm
Kapitalizm,kar paylı üretim
Üretim işçinin emeğini,alın terini
Sömürerek köleleştirmek,
Tüketmek için üretirmek,
Tüketiciyi koyun etmek.
Kahrolsun demiyorum kahroluyorlar
Yavaş yavaş kayboluyorlar.

Yaşar Cerit

Kapkara

İllede ilerlerse gece!
Kapkara!
Bilmeden korkuyu yarasalar.
Yarasalar da vampirleşiyorsa!
Yine de siyah olan,
Bir ay karanlığında,
Siyahın saltanatı da sürüyorsa!
Yalnızlığın, ıssızlığın
Yerdeki ve gökteki kara delikte.
Yoldan geçen kedi de,
İç ve içten öte,
Bilincin bittiği her yerde.
Duyulan depolanan tüm seslerde;
Yarasalarda kanatlarındaki ağıtlarda,
Şu gamsız baykuşlarda,
Baktığım, göremediğim her yerde
Herşeyde simsiyah...
Gecelerin esas sahipleri,
Karanlığın devleri,
Ölümün ölümlerinde,
Tek hakimleri,
Karamda kapkara.

Yaşar Cerit

Kar Taneleri

Bir bir düşüyor,
Dışarda kar taneleri.
Bir türlü Anlayamadığım;
Bir his var içimde.
Anlam veremediğim korkular,
İçimde patlayan volkanlar,
Gecenin bir yarısında,
Benim korkularım azıyor.
Ay ile güneş arasında,
Bir bir düşüyor,
Dışarda kartaneleri.
Anlayamadığım bir his var içimde,
Zamanı gösteren,
Eski bir saate;
Öylece gözlerim takılıyor.
Sabaha karşı uykularım kaçıyor,
Kaçtıkça uykularım ah uykularım,
Benim içim acıyor.

Yaşar Cerit

Karanlığın Ardın'dan

Bir nokta ışık..
Görünüyor taa uzaklardan.
Yıldızlar bir çıkıp;
Bir kayboluyor,
Ay dersen, bulutlar gölge olmuş.
Yüzünü göstermiyor.
Kararmış her taraf,
Zifiri karanlık.
Yarasalar iz peşinde,
Hangi canı yakacaklar kim bilir.
Sabahta olmak bilmiyor
Bilmiyor ki bir türlü.
Bilmez misin?
Her akşam, sabahı
Her karanlıkta, aydınlığı doğurur.
Bak tanyeri ağardı işte,
Güneş doğdu doğacak,
Her taraf aydınlanacak.
Birazdan cıvıldaşacak kuşlar,
Kanatlarını çırparak,
Özgürlüğün şarkısını söyleyecekler.

Yaşar Cerit

Kardelenler

Çiçeklerin en masumu,
En çilelisi çiçeklerin,
Soğuk ayaz dinlemeden,
Delerdi kara torağı,
Baharı müjdelercesine,
Çıkardı yer yüzüne,
Şüzülürdü bir gelin gibi,
Karların altından,
Kırlarda, dağlarda
Özgürlüğünü sergiler gibi;
Açılırdı kardelenler.
Karlar eridi,
Buzlar çözüldü;
Mevsimler mi değişti?
Baharlar mı bitti;
Açmaz oldu kardelenler!
Açmaz oldu...
Meğerse öksüz kalmışlar,
Öksüz kalmışlar karda
Öksüz kalmışlar kardelenler.
Öksüz kalmışlar.

Yaşar Cerit

Katran Karası

Çırpıları andıran ellerinden,
Şiyah uzun bakan gözlerin,
Titrek sesle soruyor kime,
Unlu avuçlarından.
İçinde yittiğim bu küçük ine,
Vahşi kapital yaban sex,
Birde ciğerlerimde isli nefes.
Seni çok arayamadım kız,
Gel gör ki yakınımdayım şimdi,
Soluksuz biçareyim,
Esrarlı bu güne,
Bu güneşe,
Ben doğarken hazırdım.
Topukların çatlak,
Çatın akıyor topuklarından,
Bu ovada toprak,
Çoktan kızıl toprak,
Katran karası, uzun uzun bakarken
Çırpı çırpı ellerine,
Ölmüştüm ben görünce,
Vurulmuştum zaten,
Yazılmışım kara gözlerine.

Yaşar Cerit

Kay Kay

Arabanın şanzıman bilyasından,
Tarih varsa bilir,
Dünyanın ilk sokak kaykayını,
Biz yaptık biz yaptık,
Yaptıkta,
Bindik,
Bindik duvara,
Duvarda göçtü başımıza.
Dikiş atacaklar kafamıza,
Herkes avara,
Sağlıkçı osman sarhoşmuş;
Bilyalıda aman ne hoşmuş.

Yaşar Cerit

Kaybolma

Kaç gündür,yok oldun
sen bu yerden...
Bağlamıştım sana umutlarımı,
Gençliğimle geçip giden,
Yirmi hızlı yılımı.
Hiç üşenmeden,
Hiçte esirgemedem,
Fazla birşey istemiyorum,
Ben senden...
Yeterki kaybolma,
Seni son bıraktığım,
İlk gördüğüm yerden.

Yaşar Cerit

Kayınlar Arasında

İlkbaharda duygularım,
Uçuşur kayınlar arasında,
Bana ayan olur,
Şu benliğim hayat bulur.
Dağların eteğinde,
Koyakların dibinde,
Menekşeler açar,
Her nefes alışımında,
Benliğime rayihalar saçar...
Burcu burcu kayınlar arasında.
Cömerttir tabiat ana,
Ana gibi kol kanat,
Her tarafta bir saltanat.
Arslanlar kükrer,
Cerenler seker,
Kuşlar cıvılda,
Börtü böcekler öter.
Şu üç günlük ömürlerinde,
Yeşil çimenler üstünde,
Rengâ renk kelebekler uçar,
Uçar gider kayınlar arasında.

Yaşar Cerit

Kaz Dağının Eteklerinde

Ağustosun Eylülle yüklendiği günler,
Altınolukta günlerden perşembe,
Uyandım işte seherin bir vaktinde,
Şafak söktü sökecek.
Penceremi açtım ohh ohh...
Burcu burcu kokular,
Güneş doğdu doğacak,
Yeryüzünü ihya, ruhumu şad edecek.
Hava bugün güzel olacak,
Güneş yüzünü sapsarı yüzünü,
Kaz Dağlarına gösterecek.
Bahçelerde renga renk çiçekler,
Az ötede aman Tanrım,
Ayva.nar,zeytinlikler,
Güneşe selam verecekler.
Zeytinlikte cıvıldaşan,oynaşan kuşlar,
Kaz Dağının eteklerinde,
Aşka davet çıkarmışlar.

02-09-2010

Yaşar Cerit

Kefen Biçilir

Hangi hüznü şarkıda hapsolür ki yokluğun,
Hangi ayrılık kitabı anlatır ki seni.
Damarlarımda ayrılığın acı kırıntıları,
Feryat olur,
Çığlık olur.
Hükmeder şu benliğime,
Ölesiye bir ızdırıp gibi.
İsmi ni her andığımda,
Kör kurşun olup saplanır yüreğime,
Yüreğimde bir cenaze olur.
Hala yası sürer kaybedişlerimin,
Hala damarlarımda dolandır zehri acıların,
Ve ben hala aynı kurşun yarasından kanamakta olurum.
Bir karartıya kapılıp gider umutlarım.
İnce bir hastalıkla süzülür hüznler,
Sayılıdır be güzelim sayılıdır bu günler.
Bir damar çekilir canımdan,
Şu kara sevdama kefen biçilir,
Boylu boyunca üstüme toprağım serpilir.

Yaşar Cerit

Kele Bayram

Œu lokmaları yutamadım,
Hiç bir işimi tutamadım,
Ah yatağıma yatamadım,
Oy kele bayram sabah bayram.

Özüm yanıyor benim özüm,
Ağlaşır durur iki gözüm,
Tükendi artık benim sözüm,
Oy kele bayram sabah bayram.

Yaşar Cerit

Kelepçedir Düşlerim

Anahtarı yitik bir dünyada,
Gezinir dururum.
Mevsimsiz yağmurlar yağar,
Şu siyah gözlerimden.
Huysuz gecelerde kederim,
Güneşli günlere ben küskünüm.
Bir mahkûmun kolunda,
Kelepçedir düşlerim.
Demir parmaklıklar arkasında,
Öylece kaldı günlerde gönlüm.
Bir haykırış azgınlığında tutkularım,
Damarlarımda çekilmiş kanım,canım
Zehir zemberek oldu tüm umutlarım.

Yaşar Cerit

Kendimi Ararım

Yitirmekten korkar oldum.
Seni tanıdığım günden bu yana,
Bu dünyada benden uzak olsanda,
İstedğim yerden,
Buluşmak istediğim kesişmeden,
Korkar oldum işte.
Bana varlığın yeter,
Yeterki kaybolma sen bulunduğun yerden,
Yitirmeyeyim ben seni,
Eğer bir gün yitirirsem,
Ben sende kendimi ararım,
Aradığımda bulamazsam,
Buhar olurda uçarım.

Yaşar Cerit

Kenevir

Meksikada Rodrigo, Amigo
Kaya gölgesinde, ögle uykusunda
Adı çapraz ağaç çapraz
Siastasında, hamağında
Kendi yetiştirdiği keneviri içiyor

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Kerpiç Ev

Kerpiç evine bak / güneş vuruyor
Şu ölüm kuşu da / size konuyor
Emmi uşakların / şahit oluyor
Zehir kattı tatlı aşıma felek.

Adana geliyor / of dar geliyor
Ankara soğumuş / üşür dönüyor
Bir çukur açılmış / onu bekliyor
Zehir kattı tatlı aşıma felek.

Fotoğrafı bende / ben ağlarım
Gölgesi serindi / koca çınarım
Vakitsiz gitdi de / ona yanarım
Zehir kattı tatlı aşıma felek.

Karakaş altında / sırma bıyığı
Sallanmıyor artık / canın beşiği
Hu evin yanmıyor / Ali ışığı
Zehir kattı tatlı aşıma felek.

Yaşar Cerit

Kesişmiyor Yollarımız

Üzgünüm bu gece yine üzgünüm,
Dokunsalar ağlarım ben bugün,
Aş ermelerde yine umutlarım,
Anılarım bir türlü küllenmiyor ki.
Kaderimde sığınmak varmış gecelere,
Gecelerin kahır da hiç çekilmiyor ki.
Geceler ayaz,
Geceler soğuk,
Gecelerde gözlerim yağmur damlası,
Gözlerimde dikendir kapıların arkası.
Düşlerimde bile yürüdüğüm yollar,
Bir türlü sana çıkmıyor,
Yollarımız,yönlerimiz kesişmiyor ki.
Ufuk uzak,
Sabah uzak,
Takvimden bir sayfa daha kopacak.

Yaşar Cerit

Kırağı alar

Yaşamak buysa güzelim,
Yaşarda gideriz,
Hemde düşe kalka.
Bir çift nasırlı ayaklar,
Gövdeye yabanda olsa,
Yavaş yavaş,sürüklerde götürür
Atar bizi kör kuytulara.
Savurur dururlar ordan oralara.
Yanılsak sevsekte günün birinde,
Sonumuz acıdır acılı bir kıştır,
Kızılca kıyametler koparan,
İnce bir hastalıktır yüreğimizde.
Umutsuzluk kokar,
Tütün kokar usumuz.
Arkası gelir sisli gecelerde,
Barut kokar,
Ölüm kokar.
Bir at koşar,
Koşarda koşar,
Koşar gider gönlümüzde,
Dörtnala şahlanırdada şahlanır
Ellerimiz üşür, büzüşür
Bu ata gemde vurulmaz,
Kırağı çalar uykularımız,
Hayallerimiz tüm umutlarımız,
Haçerdir gözlerimizde,
Batarda batar.
Bir damar çekilir oysa,
Ölümden öte yüzümüzde,
Yaşamak buysa güzelim,
Eğer yaşamak buysa,
Yaşarda gideriz;
Hemde düşe kalka.

Yaşar Cerit

Kırıldı Gönül

Dışarda deli fırtına,
Dertlerin biner sırtına,
Gelir vurur suratına,
Kırıldı gönül kırıldı.

Hergün gözlerim ıslanır,
Dertler bağrıma yaslanır,
Gardiyan bile kıskanır,
Kırıldı gönül kırıldı.

Sabah akşam sayım olur,
Baştan sona sıra olur,
Hastalar revirde olur,
Kırıldı gönül kırıldı.

Görüş günü yalnız kaldım,
Ben şimdi sılaya daldım,
Bir de kötü haber aldım,
Kırıldı gönül kırıldı.

Bayram gelir hüzün dolar,
Gül benzim de burda solar,
Ranzalara gözler dalar,
Kırıldı gönül kırıldı.

Antalya / Manavgat
18 haziran 2004
2.koşuş

Yaşar Cerit

Kışlak Düzlüğüne Off

Hele de bakın hele / şu ceyhanın seline
Bir sualım de kaldı / bekirlinin eline
Şimdiler çıkan varmı / anavarza beline
Kışlak düzlüğüne off / bir yorgunluk çöktümü.

Ovada kısrak gayri / dört nala da sürülmez
Koçyiğidim aslanım / çıkan yoldan dönülmez
Havada yağmur dolu / kozan eli görülmez
Kışlak düzlüğüne off / bir yorgunluk çöktümü.

Anam çöktümü anam / yağmur ile sel,duman
Elim aşiretim de / koşturur durur aman
Cerit eli çırpınır / bu eller de çok yaman
Kışlak düzlüğüne off / bir yorgunluk çöktümü.

Yaşar Cerit

Ki

Platin zengini,
Siyahlı beyaz kız,
Senin ruhunda,dimağında
Bir bedendende,
Birde senin gibilerde,
Çalinsada bu sıcaklıklar,
Bu dünyanın özündeki,
Mağmatik;
Kutsal hazineyi bitiremeyecek.
Ki bu gelincikler,
Sensiz bile gülemeyecek.

Yaşar Cerit

Kimi Bulursun

Bir sevda yelisin aşkın dağında
Deli yüreğimde eser durursun
Dörtnala koşarsın gönül bağında
Yel estikçe tozar kimi bulursun.

Bu yüce dağlar oy şu karlı dağlar
İçimde bir çocuk oturmuş ağlar
Ağ kırağı çalmış yeşilim bağlar
Çürüttün vefasız kimi bulursun.

Kızgın lavlar kaynar karlar altında
Şu yüreğim yanar senin katında
Mecnuna dönmüşüm Aşkın narına
Bitirdin vefasız kimi bulursun.

Ufukta yükselen ay da değilsin
Kar'a güneş vurmuş bırak erisin
Eğilsin dağlar oy kime eğilsin
Erittin vefasız kimi bulursun.

Acılarım katmer bir yığın olmuş
Yüreğimde yara kan revan dolmuş
Gül benzim ahından sararmış solmuş
Yitirdin vefasız kimi bulursun.

Yaşar Cerit

Komandolar

Yuvalandıkları yer beka vadisiydi,
Asi nehrinin doğduğu yerde.
Kuluçkaya orda yattılar,
Gerilla savaşının gancık ismi,
Bu bir vur kaç taktiğiymiş,
Dünya literatöründe adı işte böyleydi.
Keleşlerin namlularını kestiler,
Hedef şaşırtmak için...
Gerisi ortada pratiği Güneydoğuda,
Şemillide,çukurcada
Mücadelede kardelenler,
Boyu aşan kar yığınlarında,
Komandolar ülkemin dağlarında,
Vee pusu,
Vee pusuda nedir?
Öncüdür tektir ilerde,
Herşeyi hissetmektir.
Bu dağlarda histe hissetmekte,
Bazen çok geçtir.
Tim kalır ortada,
MG üçcü düşer bir çukura,
O zalim bubi tuzasına.
Zirvenin tepesi zordur,
Zor olduğu kadarda çok soğuktur,
Matarası bile buz tutar,
Çıplak elle dokunamaz namluya;
Dokunsada soğuktan eli yapışır.
Kurşun hattında,
Sarı sarı,alevler saçılır
İşte o sıralar,
Keleş eti delerde geçer.
Eruhda, Dağlıcada
Aşağı Mezopotamyada,
Oralarda biryerlerde,
Baskın yer komandolar...
Taşta yok,
Siperden sipere kayılacak,
Zamanda yok,
Mevzi değiştirecek,
Kaçarıda yok işte,
Ölümün soğuk ıslığında,
Yapacak birşeyde yok,
Allah aşkına, vatan aşkına
Ölüpte dönmekten başka.

Yaşar Cerit

Komşu Soluğuyla Yaşayanlar

Kaldırımında oynuyorlar,
Bizim mahallenin çocukları,
Yağmura da aldırıyorlar,
Neden bir yerlere neden!
Bir duldaya sokulmuyorlar.
Alışkanlık mı ne,
Komşu soluğuyla yaşayan çocuklar;
Korkarım ki zatürre olacaklar.
Şemsiyeli Sebahat nine,
Beliriyor birden bire,
Dulda oluyor her birine,
Şemsiyeyi bilmediklerinden mi?
Siyahı sevmediklerinden mi?
Kimbilir onu da Allah bilir.
Şaşkın şaşkın bakışılar,
Korkarım ki zatürre olacaklar.
Hepsi birden hepsi birden,
Çıkarken evlerinden,
Kimbilir belki de;
Papuğlarını unutmuşlar...
Yalın ayak öylece kaçışılar,
Komşu soluğuyla yaşayan çocuklar,
Korkarım ki zatürre olacaklar.

Yaşar Cerit

Korku

Geldikmi sence en uca,
Uca denilen son noktaya.
Buradan daha ilerisi yok,
Fani denilirmiş ya!
Ben hiç inanmadım,
Faninin var olduğuna..
Uçtan ötesi,
Her bitimin bir başlangıç,
Olduğu olacağıdır.
İnanasım öyle geliyor,
Gelmesede ölesim hevesleniyor.

Yaşar Cerit

Korkulu Düş

Seni ne çok sevmişim be gülüm,
Seni her gece bu yürek özlüyor.
Bu beden kaç ayrılık,
Kaç ölüm anlatır ki!
Gözlerimdeki sensizliği.
Her iki gözde gözlerini aradığımı,
Arayıp arayıpta bulamadığımı,
Hangi ayrılık kitabı anlatır ki!
Hangi hüzünlü şarkıda hapsolür ki yokluğun!
Sigaramda bile seni buluyor,
Seni soluyorum içime,
Sigaramın dumanında,
Seni resmediyorum hayallerime.
Yoksun !
Yoksun işte be gülüm,
Ruhumda tüm benliğimde,
Hakimsin her nefesime,
Lakin yoksun gözlerimde.
Ellerimde yokluğunun soğukluğu,
Damarlarımda ayrılığın acı kırıntıları,
Feryat oluyor,
Çığlık oluyor hükmediyor yüreğime.
Ölesiye bir ızdırıp gibi,
İsmi her andığımda,
Kurşun oluyor saplanıyor kalbime.
Ey sevgili öyle güzelsinki,
Yokluğun bile başka güzel.
Vatanım gibi buram buram hasret tüter...
Hasret türkülerini sılaya söyler.
Korkum yok,
Bilirimki vuslatımız yakındır,
Beklerim ben seni,
Mahşerin tam orta yerinde,
Ellerim açık beklerim,
Sana bir kez daha,
Hoşgeldin gülüm diyebilmek için,
O zaman çözülür şu dilim.
Delilikse zır delilik,
Sevdaysa kara sevda,
Var mı böylesi!
Var mı ha böyle bir kavga..!

Yaşar Cerit

Koynuma Sarıcım

Babacığım,uyan uyan
Kabullenmez bunu duyan,
Bak Gaziğil hep toplanmış,
İboydu kuran okuyan.

Ulan Musa bi gelsene,
Benim babam bu desene,
Başından da kan damlamış,
Su veripde eletsene.

Hele sülo söyle hele,
Bitmez yollar gelmez ele,
Benim babam bak uyumuş,
Ah ağlattın beni kele.

Toprağını örter ayşe,
Su çıkmışta saman döse,
Selvi boylum bak uzanmış,
Baş ucunda tahta meşe.

Oy saçları oy aklamış,
Yanında ben düşücüm,
Derdini bizden saklamış,
Çatlayıpda ben ölücüm.

Aşiretim,hele hele
Yanına da ben varıcım,
Ağlar yanar Hatçe kele,
Hatçemi de ben sarıcım.

Yaşar Cerit

Koza

Güneş doğarken ilerler,
Martta ekilen kozalar,
Beş parmakta çapaya gelir
Nisanda ikilenirler.
Bir zaman sonra,
Gübresi dökülür,
Suyuna başlanır,
Beşinci seferinde;
Suyu da boşlanır.
Ağustos eylüle devrilip,
Çoktan yüklenmiştir.
Kara toprağa,
İlk yağmurlar düşmeden,
Kulakları tozlu çıkıverip,
Tomurcukları açivermiştir.
Yeryüzünden,gökyüzüne
Beyaz beyaz gülümser,
Açılır serpilirler...
Çukurova gelinliğini giyer,
O sıralar,
Kardan beyaz,
Tarlada takımında kozalar.
Artık görücüye çıkıvermiş,
Irgatlar tarlaya girip,
Harallara toplayı vermiştir.
Doğduğu köyden,
Kah römorklarda,
Kah kamyonlarda,
Yol alıp giderler.
Bir zaman köylerin,
Karanlık ambarlarında,
Bir zaman şehirlerin,
Tüccar depolarında;
Misafir olurlar.
Gün gelir çırçırılarda,
O dişlilerin arasında,
Kendilerini bulurlar,
Canlarından can çıkar,
Çiğitleri soyulur,
Çilekeştir kozalar.
Yaz olur,
Uzandığın yataklarda kirleni verir.
Kış olur,
Isındığın yorganlarda terleti verir.
Nasırlı ellerden çıkan,
Beyazdan gelen,
Daha da beyaz kozalar.

Yaşar Cerit

Kömür Gözlüm

Bu gece yüreğini bana,
Gel emanete bırak,
Bana ninniler söylesin,
Yüreğimde yangınlarım,
Gözlerimde seller dinsin.
Yangınlarımda görkemli dağlar,
Karlı dağlar erisin yar erisin.
Gecelerden eletek çekildiğinde,
Bırak yüreğini usulca,
Usulca bırak ne olur,
İçimde yosunlar tutsun,
Gün aydınlığında çekip;
Çekipte varsın gitsin.
Yangınlarım başlasın yeniden,
Sıra dağlar gibi dizilsin,
Ben sevdam da boğulayım,
Gözden irak düşmelerde.
Gecelerim yine çoğalır,
Artar gider gündüzlerimde,
Kemet vurulur yollarıma,
Kör düğüm olur benim yarınlarım...
Burnumda ölümün kokusu havar,
Kefen biçer sevdama yarınlar,
Seni arar yar seni,
Seni arar gözlerim...
Kapı aralığından sana bakarım,
Gözler ayan olurda,
Gözlerin batar gözlerime,
Yüreğime saplanan tüm oklarda,
Benim yine uykularım kaçır,
Bir yolcu beklemesinde,
Sana özlemlerim yatar,
Yokluğunda yar senin yokluğunda,
Ahhh ahhh benim kömür gözlüm.
İğne iğne hüznlerde,
Dertlerim durmadan batar...
Mahmur umutlar koynunda,
Gittiğin sabahlara sığınırım,
Sığınırım umutlarımin ardına yar.
Uyuyamadığım gecelerimde,
Ugramadın düşlerimdesin işte.
Gecelerden eletek çekildiğinde,
Bırak yüreğini bana,
Bana emanete bırakta,
Gün aydınlığında,
Çekipte varsın gitsin,
Gitsin be kömür gözlüm,
Mahmur ışıklar altında varsında gitsin.

Yaşar Cerit

Köylü Güzeli

Dağların eteğın de, pembe pembe yanaklar
Kırların eşığın de, al kırmızı dudaklar sın
Koyakların için de, mis kokulu yarpuzlar
Yeşillerın emrın de, mühürlü budaklar sın
En güzeli de sensın, be köylü güzeli

Yüceli sarplı kayalar da, seker keklik ler
Şafak sökerken de, yamaçların şenliğı sin
Bayırların da burcu burcu, kokar çiçek ler
Kara geceler de, ay ışığının benliğı sin
En güzeli de sensın, be köylü güzeli

Allı da yanakların, düşmanları çatlatır
Kıpkırmızı dudakların, ballı kirazlar sın
Belik belik saçların, gönülleri hoplatır
Dudaklarım da yanık, ağıtlı avazlar sın
En güzeli de sensın, be köylü güzeli.

Yaşar Cerit

Kriz

Ağır cezada yargılanıyor bugün gönlüm,
İdam sehpasında ipin ucu ümitlerim.
Şu benim sevdam aslan ağzında paysa eğer,
Düşlerim gece yarılarında ahh düşlerim.
Usul usul akan ırmakda girdapmış meğer,
Yaşamak ölmek arası benim krizlerim.

Yaşar Cerit

Kurşun

Hedefinde ölüm,
Hedefinde zulüm,
Senin hedefinde,
Ağıt var,gözyaşı var.
Şarjör'den namluya sürülen,
Adres sormadan giden,
Ey katil kurşun.
Bilirmisin namlu'dan çıktığın anı?
Şu aşağı mezopotamya'da,
Aldığın binlerce can'ı...
Kanlı gömleğe beler,
Kara toprağa gömersin.
Gözleri kan çanağına dönmüş,
Yaslı anaları ağlatır,
Yaralı yürekleri dağıtarsın.
Alev saçtığın gölgende,
Korku dağları bürümüş.
Korku Afkanistan'da,
Korku Filistin'de,
Bir ucu Suriye'ye yürümüş.
Dehşete düşmüş,maralı gözleri
Büzüşmüş o kınalı elleri,
Sen görmez misin,
Duymaz mısın şu ezan sesini!
Can verenlerin son nefesini.

Yaşar Cerit

Kuzguni Hüzünlerim

Suya şafkı vururken,
Akşam güneşinin,
Düşlerimde durur kuzguni hüzünlerim.
Bir yalnızlık çemberinde,
Dudağımda yanık türküler,
Uykularıma kabustur düşlerim,
Bulutlara dökülürde,
Dalar dalar giderim.
Çiğlar düşer kızgın gönlüme,
Göz yaşlarım özlem olur,
Özleminle dolar taşar,
Benim sevdam buza keser,
Duygularımı acılarla bezerim,
Bağrıma taş basarım;
Taş basarımda yüreğimi ezerim...
Sesim ağıtlara katılır,
Ağıtlarıma katılırdı ağlar giderim.
Dünler bir sayfa da silinir gider,
Gelişlerin var ya o gelişlerin!
Bir hayal gibi,
Tıpkı gidişlerine benzer,
Volkanlara dökülürde yanar giderim.
Batan güneş selamını verir,
Karlı dağın ardından,
Yükünü de indiriverir,
Yosun yeşili eteklerine.
Bakışlarım hüzün dolu,
Umutlarda tükeniş,
Koynumda bekler benim hayallerim,
Suya şafkı vururken,
Şu akşam güneşinin,
Düşlerimde durur kuzguni hüzünlerim,
Dağlara dökülürde salar giderim.

Yaşar Cerit

Kübalı Kız

Onaltı yaşında,
Kübalı kızın,
Çıplak ayaklarıyla,
Çıgnediğı puro tütününe,
Şinen bacak terlerini,
İçine çekerek,
Antropoz sendromlarını;
Tatmin eden domuz.
Sen sanal zevkinde,
O kız ise emeğiyle,
Yaşamın çelişkisinde.
Domuzsun sen,
Hemde yaşamı ıskalayan,
Domuzsun işte.
O ise dibine kadar;
Zevk alarak yaşayan.

Yaşar Cerit

Küçük Hanım

Acıların mayada şimdilerde,
Bir avuç çalınmış,
Bakır bir tencereye,
Hayatın başındasın vesselam.
Körpe yüreğin hiç yara almamış,
İlk heyecanların eşigindesin,
Henüz seni bir züppede aldatmamış,
Pembedir henüz düşlerin,
Toz pembedir umutların,
Engibeli bir yoldur;
Bir yoldur senin yarınların.

Yaşar Cerit

Küvez Çocukları

Steril yaşamları,
A sosyal mutlulukları,
Hiç kesere vurulmamış;
İnce parmakları.
Soğukta çatlamamış,
Nazik topukları.
Kurtlu kuyudan;
Hiç su içmemişlerse!
Anaları ellerinde pamukla,
O kurtları ayıklamamışsa!
Bir yerlerinden...
Ve kardeşlerini,
Doğuramıyorsa yine anaları,
Çay içi taşlarıyla,
Göbek bağlarını kesememişse;
O kardeşlerinin...
İşte bu noktada,
Ve var olan,
Tüm noktalarda;
Küvez çocukları...
Steril yaşamları.

Yaşar Cerit

Leylim Gecede

Gözbebeklerimde büyüttüm seni,
O senin simsiyah gözlerinde,
Sürgüne gittiğim gün,
Kaldırdım gözlerimdeki sır perdesini.
Çilekeş, berduş halimle
Şanki çırılçıplaktım ben,
Şu leylim gecede.
Keskin bir bıçak yarası gibi!
Öylece yüreğime oturdun sen.

Yaşar Cerit

Liğme Liğme Düşlerde

Şimdi çok uzaklara,
Uzaklarda bir şehire gidiyorsun,
Ardına bile bakmadan,
Son sözler mırıldandı,
Artık ağzımızı bıçak bile açmadı.
İsyanlardayım kömür gözlüm isyanlarda,
Yumak yumak pişmanlıklarda,
Sıra dağlar gibi hoyratlardayım.
Tüm sevgimi yükledim,
Yükledim bindiğin sarı taksiye,
Sular serptim ardından,
Yüreğimi bağladım dönen lastiklerine,
Ezilsin çignensin diye.
Çünkü seni uğurlarken gördüm,
Ümutlarımın ağladığını,
Liğme liğme düşlerde,
Yüreğimin dağlandığını.

Yaşar Cerit

Mahluk

Ölüm kuşu konar,görürsün bir gün
Salından tutarlar,sallanın o gün
Şu yalan dünyadan,göç ettiğin gün
Doğduğun huğlarda,yıkarlar seni.

Güvenme malına,mülküne sakın
İmana sarılma,Kur'ana bakın
İnsan gibi yaşa,insafı takın
Büyüdüğün köyde,koyarlar seni.

Azrail gelirse,nazı dinlemez
Gözlerin bakarda,dilin söylemez
Alın yazın odur,kimse silemez
Kefen giydirirde,soyarlar seni.

Hemi ağlaşırlar,hem sızlanırlar
Ederler duayı,bil hızlanırlar
Katarlar toprağı,duy nazlanırlar
Derince çukura,atarlar seni.

Mazlumun ahını,alma ha derler
Komşun açken mahluk,tok yatma derler
Rızkına haramı,katma ha derler
Cehennemde seni,yakarlar seni.

Yaşar Cerit

Mahpushane İçinde

Başıma karlar yağdı,ağardı saçlarım
Dört duvar arasında,ben hergün ağlarım
Görüş günümü bekler,bekler de dalarım
Kadere boyun eğdik,çilem dolmaz anam.

Günlerim çile dolu,ben hergün solarım
Haberim yok sıla'dan,mektuplar salarım
İçin için yanarım,of çeker dalarım
Kadere boyun eğdik,çilem dolmaz anam.

Karanlık geceler de,ranzalar sırdaşım
Mahpushane içinde,hiç yoktur yoldaşım
Bir elim de sigaram,odur arkadaşım
Kadere boyun eğdik,çilem dolmaz anam.

Yeni bir haber geldi,anam ölmüş aman
Duvarlar soğuk soğuk,duvarlar da yaman
Üşürüm koğuşum da,geçmiyor hiç zaman
Kadere boyun eğdik,çilem dolmaz anam.

Antalya / Manavgat
10 aralık 2004
2.koğuş

Yaşar Cerit

Marmaradan Akdenize

Sahilde,
Güneş batarken,bir akşam üstü;
Hayallerim alır götürür beni
Marmaradan,Akdenize.
Duygu seli kaplar içimi,
Sevdam büyür,
Sevdam kabarır,
Yüregimde dalgaları.
Başlarım kağıtlara yazmaya,
Hece hece,
Mısra mısra,
Sıralarım alt alta,
Sevdam şiir olur;
Dökülür gider Marmaradan,Akdenize.
Güneş batarken akşam üstü;
Bir özlem başlar,
O özlem yakar içimi,
Büyüdükçe büyür içimde;
Ben dalgalara anlatırım derdimi,
Martılar dinler beni,
Uçup gider martılar,
Marmaradan, Akdenize.
Güneş batarken akşam üstü;
Bir hüzün kaplar içimi,
Dalar gider gözlerim,
Önce ıslanır,
Sonra damla olur,
Dökülür,yavaş yavaş
Marmaradan Akdenize,
Güneş batarken bir akşam üstü;

Yaşar Cerit

Martılar Uçuşurken

Ben kolayına büyütmedim,
Koynumda sızlayan acıları,
Yüreğimi yabanda bulmadım,
Kızılca kıyametlerde yandım.
Benim dağlarım volkan,
Denizlerim al kandı,
Tüm dertlerimi kundağa beledim,
Kabuslar çöktü,allar bastı kaçamadım
Kaçamadan gece yarılardan,
Bir çingı bile sıçratmadım,
Sıçratmadım yerlere tutuşan yangınlarımdan.
Hasretten yana söyledim,
Ben hep hüzünlü şarkılarımı,
Göçük altında kaldı bütün umutlarım,
Toz pembeydi oysa hayallerim,
Fırtınalar koptu derin sularımda.
Martılar uçuşurken benim yanımda,
Kanat seslerinde battı gitti gün,
Gönlüme düştü bir hüzün,düştü o gün.

Yaşar Cerit

Matemimde Gizlerim

Dönmez uğurladığım hiç bir yolcu,
Bir mendil yolculuğunda giderler.
Çok iyi bilirim,
Bu sona gidiştir,
Bu bir bitıştır.
Günler solar gider gözlerimden,
Kararır geceler gibi,
Acılar dolar taşar yüreğimden,
Çıldırılmış nehirler gibi...
Matemimde gizlerim ben sevgiliyi,
Rüzgarın vurduğu yelinde ayrılık.
Perme perişan olurum,
Darma dağın kalırım gecelerde,
Zifiri karanlık siyahında ilerler,
Uykularım hep sürgünlerde.
Talan olur hayallerim,
Dönüşsüz yolculuklarda,
Çalkalanır durur gönlüm,
Gönlümde başı boş bir at şahlanır,
Gem vuramam ona hiç durduramam,
Dolu dizgin koşar ay ışığında,
Sahahlara dek yarış tutar şu yüreğimde.
Geceler elini eteğini çeker,
Şu tan yeri ağardığında,
Öda yorgun düşer,
Mahmur ışıklar altında.

Yaşar Cerit

Mavi

Hiç birimiz dürüst olamadık,
Nereden geldik?
Nasıl da oynadık,
Kendimize bile yalan söyledik.
İnanmadık birbirimize,
Evdeki kediyi bile inandıramadık.
Öğrendiğimiz bir şeyi,
Öğretemedik birilerine.
Soramadık maviye,
Mavi olduğundan mı mavi,
Hani yoksa hani;
Mavi denildiğinden mi mavi diye.

Yaşar Cerit

Maydan 6z

Oldum olası maydanozları severim,
Sağlığa faydasınıda,
Ama çıkışını hiç sevmem.
Yaşama sahte tutunmasınıda;
Yaşama tutunmak adına,
Hergün yeni yaprak verirler,
Ve sabittirler değişmezler.
Salt yaşamak adına;
Kendilerini feda ederler.
Ya kökleneceksin!
Yada sömürölmeyeceksin!
Onurlu duruş budur.
Seni biçmelerine,
Sonu ölüm de olsa,
Asla izin vermeyeceksin.

Yaşar Cerit

Maydanoz

Oldum olası maydanozu severim.
Sağlığa faydası bir yana,
Kendini köklettirmeden çıkışını severim.
Kendi kendini yeniler,
Yeniden verir.
O güzel yaprakları herşeye inat,
Gün ve gün yenilenir.
Öylede olmak lazım!
Her güne yeniden,
Biçilerek yeniden başlamak.
Köklenmemek ve yenilenmek,
O güneşin altında,
Bu düzene karşı,
İnadına inadına fıskırmak.

Yaşar Cerit

Mecburiyet Caddesinde

Bir sevda yeli var başımda,
Şu başımda eser durur.
Bölünür yataklarda uykularım,
Bölünür yar bölünür.
Kendi eksenimde döner dururum,
Başım döner,
İnerim caddeye,
Cadde döner yorulurum.
Umutlarım terketmiş,diyar diyar
Kilise çanlarında yankılar.
Bu alışkanlığım yer bitirir,
Bitirir beni bu yıllar...
Şu mecburiyet caddesinde.
Başım avuçlarımda,
Saatler hüzünlerimde durmuş,
Zaman ilerlemez bir türlü,
Gökkubbe kudurmuş,
Bardaktan boşanırcasına bir yağmur,
Zifiri karanlıklarda çıkmazlardayım,
Hiç bir yol çıkmaz sana,
Ben bende değilim ki,
Ne oldu böyle bana..!
Şu mecburiyet caddesinde.
Eğersiz bir at gibi,
Salmışım kendimi yağmurun altına,
Fütursuzca kaptırmışım gönlümü anılara,
Yüreğimde bir sızı,
İçim dışım ıslanır,
Sızım sızım,özlemlerim yatar
Şu mecburiyet caddesinde.
Esiri olmuşum sevdanın,
Sevdanın kelepçeleride elimde,
Kahrıda çekilmiyor be güzelim,
Şu kahpe dünyanın.
İyi bilirim çok iyi bilirim,
Zamanın ardında kalmayı,
İç çekerek bu cadde de ağlamayı.
Umutsuzlukta beklemek,
Beklemek öylece sevgiliyi.
Ölmekle ölmemek arası yaşamak,
Avazın çıktığı kadar karanlığa bağırarak,
Bağırıda sesini kimseye duyuramamak,
Boğulmak her iç çekişlerde boğulmak,
Bir türlü çözememek,
Çözememek içindeki düğümünü,
Şu mecburiyet caddesinde.
Yağmura aldirmeden,
Karanlıkta yürümek,
Mazgal deliklerinden,
Her fare çıkışlarında,
Urpermek,
Titremek,

Üşümemek eldemi!
Eldemi haa güzelim!
Şu mecburiyet caddesinde.
Caddeye uzanan sokaklar ıssız,
Tüm kapılar kilitlenmiş,
Yıldızlar çekilmiş,
Gece yarısı nilüferde,
Kalmamış artık umuttan bir eserde...
Zaman avuçlarımdan kayıp gider,
Şu mecburiyet caddesinde.
Gözlerim mahmur mahmur bakar,
Bir melodi eşliğinde,
Kulağıma rüzgarlar şarkımızı fısıldar,
Bir bedende tek kurşunla vurulduk,
Vurulduk ya güzelim,
Şu mecburiyet caddesinde.
Solmuş gözlerimde artık gece,
Acılar taşar yüreğimden,
Sırlanacak bir yeride kalmaz,
Bir yanımda alevler,
Diğer yanımda hasretler,
Hasretlerde ruhsuz bir beden saklanır,
Şaklanırdaki kaybolurum kendi içimde...
İçimde bir boşluk,
Rehin kalırım buralarda,
İdam sehpası ipin ucu ümitlerim,
Gönlüm ağır cezada bugün,
Gözyaşlarım bana yeter,
Yeter şu mecburiyet caddesinde.

Yaşar Cerit

Med Cezir

Ey sevgili gönlüme törpüledim,
Törpüledimde şu yüreğime,
Kazıdım ben seni.
Alacakaranlık sabaha salkarken,
Güneşin battığı,
Karanlığın doğduğu yerde,
Aradım ben seni.
Hayallerimi geceye saklarken,
Matemimde gizledim yokluğunu,
Geceyarılarında aradım ben seni.
Gecenin en derin sessizliğinde,
Kalbimin ritmi susmak bilmedi,
Dinmedi de bir türlü,
Bir alçaldı, bir yükseldi
Med, cezir gibi,
Hayellerim tavan yaparken,
Ritm seslerinde aradım ben seni.
Gecenin bir yarısı,
Mısra mısra, dökülen nanelerde
Gönlüm hüzzam çalarken,
Notalarda aradım ben seni.

Yaşar Cerit

Mehmetçik

Daha dün kundaklarda,ninnilerin sesiydi
Ergenlik çağı gelmiş,sülüs almış Mehmetçik
Şu okul yollarının,bir garip öğrencisiydi
Okulunu bitirmiş,asker olmuş Mehmetçik.

Annesinin sürmeli,kınalı kuzusuydu
Şimdi halaya durmuş,oynar terler Mehmetçik
Düdük çalan kara trenin,emanet yolcusuydu
Sılaya mendil sallar,trende ağlar Mehmetçik.

Kuzum da çavuş olmuş,emirleri iletir
Taburda marş söyletir,yeri göğü inletir
Kışlada dört köşeyi,inletirde dinletir
Hasret türkülerini,söyler koşar Mehmetçik.

Vatan sağolsun dedik,yürekten yüzbin kere
Alkışlarla gönderdik,Mehmeti biz askere
Aklımıza gelmedi,şimdi boş bir teskere
Şehit düşmüş cudide,karda yatmış Mehmetçik.

Kaşları o kaşları,gözleri de karaydı
Kemerinde buz tutmuş,su dolu mataraydı
Delik deşik etmişler,eli yüzü yaraydı
Şehit düşmüş Cudide,dönmüş gelmiş Mehmetçik.

Botuna kan damlamış,görenin derdi azar
Komutanı hem ağlar,hem de zayıyat yazar
Emmileri köyünde,mezar yerini kazar
Kan gölünün içinde,yatmış kalmış Mehmetçik.

Yaşar Cerit

Meliha

Aslan gibi yiğidi vurdular,
Dokuz yerin'den,
Üç kişiydiler,
Kurşuna tuttular.
Hiç acıma'dan
Yiğit elini,
Beline bile atamadı,
Kancık pusu'dan,
Kaldırıma öylece düştü
Boylu,boyunca
Hatırlamaya başladı
Çocuk ca
Çocukluk yılların'dan
İlkokulda ki sarı kızı
Garip ce
Ve sadece
O Melihayı hatırladı
İnledi de inledi
Halbuki evliydi
Üçte kızı vardı
O sadece ve sadece
Melihayı hatırladı
Film şeridi gibi
Düş gibi
Nede olsa ilk aşkıydı
İlk göz ağrısıydı
Çocukluk aşkıydı
Söylendi durdu
Yaraları kanıyordu
Çocukluğuna öylece gitti
Gözleri kaldırıma dikildi
Toz pembe
Gül pembe
Sadece Melihayı anımsadı
Annesinin iğneliğini
Ugrun,ugrun aldığı
Kendine elbiseler diksin diye
Çocukluk işte
Düşler bakirdi
Hatırladı Annesinin iğneliğini
Düşler özgürdü
Kanlar içinde bile
Gülümsedi
İğnelik ve gazete
Çocukluğumu verin diye
İnledi
Geri verin diye
Çok geçti
Çünkü büyümeyi hiç istememişti
Kimsecikler duymadı
Duysa da anlayamazdı
Mırıldanıyor du

Önce prova yapardın
Gazete sayfalarını
Sonra kesip biçerdin
Her parçasını
Bir tenefüste de dikerdin
Meliha diye inledi
Şiyah beyaz
Üstüm de haberler olurdu
Babamın gazetesiydi
Birgün evvel ki
O Cumhuriyet okurdu
Şonra benim olurdu
Öylece gezerdim okul bahçesinde
Ama kimse gülmezdi
Tuaf da bakmaz dı
Ögrenciler cıvıl,cıvıl dı
Okul bahçesi
O tenefüsler Meliha
Öyle bi kalabalık var şimdi
Vurulduğum bu sokak da
Siyah önlüklü,beyaz yakalı
Alabulus traşlı
Tuaf bakmayan arkadaşlar
Yok ama
Hiç arkadaşım yok Meliha
Niye ki
Hep tuaf bakıyorlar
Niye ki
Hep uzağımda duruyorlar
Hem de
Beni yargılıyorlar
Kimbilir ne yaptı da
Vurdular diyorlar
Duyuyorum Meliha
Duyduğumu onlar bilmiyorlar
Çocukluk arkadaşım
Yanıma dahi yaklaşmıyorlar
İşte veda ederken
Diktiğin gazeteden
Elbiselerim aklıma geldi
Şu sıra
Şadece okuyan değil
Okuyup ta düşünenler anlar
Bu şiirimi
Ne tuaf şimdi de
Benim üstüm de
Bu gazete
Çocukluk arkadaşım
Şevgili Meliha
Duyarsan sen üzülme
Es geç bu haberi
Ben sokaklar da dolaştım

Tetik te yaşadım
Su testisiydim
Su yolunda kırıldım
Sen elbiseleri iyi dik
Sıcacık evlere girsin
Ordan sabahçı kahvesine
Uğrasın
Münübüse binsin
Köyler de konaklasın
Her yere girsin
Eğri kapıyı da,doğru kapıyı da
Açıversin
Mühürleri kırsın
Cinayet haberleriyle değil
Fikirlerle girsin
Aydınlık için girsin
Sokak ortasın da
Vurulanların üstüne
Bir daha örtülmesin
Örtülmesin emi
Sevgili Meliha.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Memleket Havam

Senin o gül cemalinde,
Cıvıl cıvıl,ötüşen kuşlar gibi
Benim memleketim çizili.
Senin var ya o senin gözlerin,
Şu benim gönlümde yüreğimin en dibinde,
Her soluk alışında ılık nefesinde,
O simsiyah gözlerin dizili.
Ceyhan nehri çağlar çağlar akar,
Seher yeli gelir şu sinemi yakar...
Senin lüle saçların omuzlarından savrulur.
Şu ova da yanık sesin,
Her soluk alışında ılık nefesin,
Bana ayan olur canan,
Yüreğim kıpır kıpır olur.
Ağıtlar eşliğinde içim burkular...
Benim memleket havam,
Başımda deli deli eser durur.
Sana her bakışımda,
Seni her anışımda,
Aklıma düşer anam,babam.
Senden gayri gülüm senden gayri
Hepsi yalan.

Yaşar Cerit

Memleketim

Avuçlarıma düşen,
İlk çığ damlalarında,
Nevruz ateşinin kıvılcımlarını düşlerim,
Kor ateşin yandıkça bağrında.
Ben hayatın ateşinde yanan,
İlk başkaldırışı düşlerim.
Kendini hiç unutmayan,
Unutmayıp yüreğinde yaşatan,
O yürekli insanları severim.
Aşağı mezopotamya ya bu aşkım bitmez,
Memleketime sevdam hiç tükenmez.
Memleketimde, Nevruz kızla ağıtlar yükselirken
İşçi tulumlarıyla marşlar söylenir.
Emekçinin ayak seslerinde,
Bereketli toprağında filizler yeşerir,
Toprağıma bir aşk düşer,
Toprağıma o aşkın kokusu siner.
Anamın kucağı,
Babamın ocağında,
Helede tezek kokan bacalarından,
Boram buram, kokular yükselirken,
Tandırdada pişen yufka ekmeğinin,
Ateşe düşen bir parçasının,
Yanık yanık kokusunu özlerim...
Öyle özlerim ki,
Rüyalarıma bile gelmeyen,
Bir türlü gelemeyen,
Hasretimın sevdasını gizlerim.

Yaşar Cerit

Metafizik

Uykunun rem evresinde,
Görürsün rüyanı,
En derin boyutunun;
En derin kuytularında.
Titrer göz kapakların,
Sen onu bilemezsin!
Göremezsin,çözemezsin
Hayal bile edemezsin.
Zaman kavramında olmaz,
Çok derinlerdesin çünkü,
Hemde çok derinlerde...
Gördüğün bu filmin aslı,
Siyah beyazdır,
Ama sende renklidir.
İki üç dakikayı geçmez,
Kısacık reklam gibidir,
İstesende geçemez.
Sen bir rejide değilsin ki...
Bu arada uyanır ve heyecanlanırsın.
Heyecanlandıkça anlatırsın,
Anlattıkça dostlarına,
Hem yorumlar hemde yorumlatırsın;
Alabildiğince günlerce.
Ama gördüğün saniyelerdir,
Azami hızında birdir,
Bir kaç dakikadır...
Pirinç misali gibidir,
Bir çay kaşığına pirincin,
Yüzelliden fazla olması gibidir;
Zatende öyledir.
Baktığınla gördüğün arası,
Gördüğün pirinci,
Bir bir,ellerinde sayıpta,
İnanasının gelmediği gibidir;
Aslında gerçeğin ta kendisidir,
Pirincin bu öyküsü.
Ama bu serüvenden,
Sana arta kalan,
Anlayacağın hayal ötesidir.
Anlayacağın..!
Bu bir bilimdir,
Bilimin bir dalıdır,
Yani metafiziktir.

Yaşar Cerit

Mezarıcı

Hey gidi mezarıcı hey goca ismet,
Bu sefer sıra bende,
Kime niyet kime kısmet,
Omuzlardayım ele güne karşı,
Ellerin omuzlarında görüyormusun?
Salına salına mezarlığa geliyorum.
Uğultular ninni gibi ninni,
Her yer karanlık daracık şu içeri,
Sallanıyor tabut boş beşik gibi.
Mezarıcı hey gidi mezarıcı,
Son durağa şimdi indirdiler,
İndirdilerde toprak köye getirdiler.
Şurda taşlar var görüyormusun,
Ağlama modlarına sakın girme,
Ruhum konuşuyor duyuyormusun?
Artık kumar borcumuda düşünme,
Kazma ücretinide ekle,
Ekle sen veresiye defterine,
Beni kandırma,kendinide kandırma
Şu taşları tek tek sen ayıkla.
Batar taşlar bana biliyormusun?
Şapsarı güneşe bak senin tepende,
Elin mecbur köylüm,
Kazacaksın istesende istemesende.
Toprak sıcak,
Toprak sert mi bu yaz?
Sertse toprak sulada kaz.
Kırvem kefenimde cepte yoktur,
Gelen ahaliyi süzme öyle,
Sanma ki ceplerinde metelik çoktur.

Yaşar Cerit

Mezarıcı Sula Kaz

Omuzlarda gelen yolcu, kim biliyormusun?
Derin kaz mezarıcı, sertse toprak sulada kaz
Taşlarını ayıkla, şurda var görüyormusun?
Toprak sıcak, toprak sert bu yaz
Mezarıcı sertse toprak, sulada kaz
Biriketleri aralık koy, güçlü bileğinle
O çukurda, benim yarım yatacak
Toprağını usulca ört küreğinle,
Başına yastık koy, nazlım uyuyacak
Toprak sıcak, toprak sert bu yaz
Mezarıcı sertse toprak, sulada kaz.
Gitme banada çukur aç, darılmasın
Yoruldu mu mezarıcı, nefeslenerek kaz
Gelen yolcu, benim yarım sıkılmasın
Toprak sıcak, toprak sert bu yaz
Mezarıcı sertse toprak, sulada kaz.

Yaşar Cerit

Mı

Sen hiç çocuk olmadın mı,
Çitalardan uçurtma uçurtmadın mı,
Üzerin batar,
Ellerin kirlenir;
Annenden korkmadın mı.
Sen hiç mi çocuk olmadın,
Erik ağacından düşmedin mi.
Düş kurup bulutlarada binmedin mi,
Kıyarsın bakmazsın gözlerine,
Acımazsın yarınlarına,
Yarınlarını alırsın,
Çocukluğunu alırsın elinden;
Sen hiç çocuk olmadın mı.

Yaşar Cerit

Milliyetçilik makale

Milletsek biz buralarda,
Dünyanın en zor coğrafyasında,
Unutmamalıdır ki,bu millet olgusu,
Bizim tarihimizin varoluş savaşımızın,
Her saniyesinde perçinlenerek,
Bir ulus,bir millet olma yapısına erişmiştir ki,
Bu erişilmiş milli zekanın,
Farkında olmayan,farkında olan zavallılar
Türklüğünü yitirmiş,özünü bilmez,yarınlardan bi haberdir.
Ner yazık ki öyle çok insanlarımız var.
Ben iddia ediyorum etmeye de devam edeceğim.
İnsanoğlu Anasını ve Babasını unutmaz ise,
Neslini,Milletini varoluşunu da unutmaması mümkün değildir.
İşte onun içindir ki,
Babamızdan,onlarda babasından
Anamızdan,onlarda anasından
Velhasıl geçmiş tarihimizi,tüm Atalarımızdan
Can kulağıyla dinleyerek,
Ulu bayramlarımızın maneviyatını hissederek yaşayıp,yaşatarak
Ata sözlerimizden hisseler çıkartarak,
Onların yakılmış ağıtlarını dinleyerek,
Yanık bir türkü gibi İçimize çekerek,
Destanlarımızdan o destanlarımızı,
Tarihimize damgasını vuran,
Çifte yürekli aslanlarımızdan,
Şaz ve sözleriyle günümüze aktaran,
Bugünlere kadar getiren duygusal ozanlarımızdan,
Kuva-i Milliyecilerin onurlu ve inançlı zaferlerinden,
İçimize soluklanarak,
Bu Türklüğün şuurumuza kazınarak ve de süzülerek,
Ufkumuza girmesiyle büyük ülküsüyle öğrenilir.
Mustafa Kemalın dediği gibi,
Ufuk ne demek,Güneş ne demek?
İşte ilk temel bilgi bunları öğrenmek,
Bunları öğrenebilmek bunları da öğretebilmek.

04-12-2009

Yaşar Cerit

Monoton Olmuyor

Vay gidi vay ne standart
Neler olabiliyor yaşanan anlarda
Ev dersin,aile dersin
Çoluk,turun
Bu garip yaşamda
Alyuvarlarında egon.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Mor Dağlar

Şimdi o mor dağlarda olmak vardı,
Sormadan bahane bulmadan,
Sevmek ve sevilme vardı.
Sirtını dönünce dosta,
Sapasağlam durmak vardı.
Yalansız,
Çıkarsız,
Yaşamak yaşatmak vardı.
Ya da senin gibi değil,
Bir başka gitmek vardı,
Kırmadan kırılmadan.

Yaşar Cerit

Mutluluk Makale

Öğrendiğimiz herşey gibi,
Günümüz vahşi kapitalizmi,
Yeni dünya halklarına,
Üzölmeyi,sevilmeyi,ağlamayı ve seks yapmayı,
Dahası istenilen yaşam biçimlerini,empoze ederek
Kendi tüketici toplumlarını oluşturmaktadır.
Bu toplumlar,tüketmek için üretilen
Temel yaşamsal ihtiyaçlarını giderebilmek içinde,
Yaşamın sonuna kadar çalışmak çalışmak
Ve ne yazık ki,sömürölmek durumundadırlar.
Bu sömüröye dayalı yaşam biçimleride
Bir hamburger,bir dal sigara ya da içilen bir kola,
Günümüzde öğretilen mutluluklar olabiliyor,
Kaybolan insanlık onuru adına,
Haksız mıyım ne dersiniz.?

08-12-2009

Yaşar Cerit

Mutluluk Ve Ölüm

Şairin sihirli kaleminde,
Hünerli ellerinde mutluluk.
Dağlarda, taşlarda
Yüksek yüksek tepelerde mutluluk.
Bir şahinin pençesinde ölüm,
Keskin gözlerinde mutluluk.
Bir kuşun çırpınışında ölüm,
Avcının namlusunda mutluluk.
Mutluluk her yerde her yerde,
Şairin dediği gibi,
Kısacık hayatta yaşamaktır mutluluk.

Yaşar Cerit

Nazımdan Şiir Okudum

Dünün tozlu yollarında,
Koşuşan bir çocuktum,
Yalancı salıncaklarında,
Ne de düşler kurmuştum.
Şu Ceyhanın sokaklarında,
Hürriyetinde,Aydemir mahallesinde
Osmaniye caddesinde,
Ne güzel,
Ah ne de güzel,
Çelik çomak oynamış,
Çamurlarına bulanmıştım.
Behicenin parkında,
Sekerek çizgi atlamış,
Çökerek misket yuvarlamıştım.
Çelimsiz dizlerimi güçsüz dirseklerimi,
Düşerek kanatmış,
Güllü mendilimle bağlamıştım.
Beş ocak ilkokulunda,
Ak yakalı,sert kolalı
Siyah önlüğümün iliklerini yırtmış,
Düğmelerini kopartmıştım.
Dünün tozlu yollarında,
Afacan bir çocuktum işte,
Şiirler yazdım bu şehre,
Bir hayalin içinde,
Ne çok terlemişim,
Ne de çok susamışım,
Düşlerdeyim toz pembe düşlerde.
Pamukeli Ortaokulunda,
Duvarlarından atlamış,
Ellerimi kanatmıştım.
Yorgun düştüğüm uzun günlerin,
Kısacık akşamlarında,
Gözlerim yenik düştüğünde,
Ben Annemin kollarında.
Mışıl mışıl da uyumuştum.
Ahh ahh şimdilerde,
Düşlerin otobüsü gibiyim,
Yıllar kartopu gibi saçlarıma düşmüş,
Omuzuma yükler çökmüş,
Mevsimler dönmüş bu ömürden,
Kanat açmış gökyüzüne,
Gökyüzü küsmüş,
Çocukluğum bana küsmüş.
Ucu bucağı görünmeyen,
Önümde ki ince dehlizden,
Bir sis yumağı çökmüş,
Belli belirsiz karaltılar içinden,
Sanki hayat yeni düşmüş.
Ahh ahh annem,babam
Bir varmış bir yokmuş gibi
Çoktan göçmüş bu mahalleden,

Doğduğum bu şehirde,
Çocukluğum fırlıyor şimdi içimden,
Umarsızca kaybolup gidiyor,
Gidiyor sislerin içinden.
Anlam veremediğim his var,
Bir his var içimde,
Hem de içten öte.
Ayaklarım geri geri atıyor,
Yönümü buluyor güneye dönüyorum,
Yürüyor yürüyor yürüyorum,
Hastane yoluna sapıyor saga dönüyorum.
Gözlerim dalıyor, kirpiklerim ıslanıyor
Ağır ağır yaklaşıyorum,
Ayaklarım titriyor, nefesim daralıyor
Başımı göge kaldırıyor,
Bahçe kapısından bakıyorum.
Eyvah geç kalmışım,
Yine geç kaldım diyorum,
Yine İstiklal Marşını,
Ceyhan Ticaret Lisesinde,
Dış kapıda okuyorum.
Gözlerim en uzak noktaya,
En son sınıfa,
İkinci kata öylece takılıyor,
Sanki dün gibi kulaklarım çınlıyor,
9 C den sanki sesler duyuyorum,
535 nerde hani nerde?
Bu çocuk hangi cehennemde,
Öfkeli bir ses,
Kırk kişi bir nefes.
Aman Tanrım Yüksel Kutlu
Ama bana ne mutlu,
İlk ders edebiyat,
En çok sevdiğim ders.
Lacivert kravatımı düzeltiyor,
Kara tahtaya geçiyorum,
535 Yaşar Cerit burda,
Burda hocam diyorum.
Doğru ya ben bugün,
Nazımdan bir şiir okuyacaktım,
O büyük ustadan,
Ben şeref duyacaktım.
Ön sıraya gözlerim takılıyor
Hazala bakıyorum,
Saçları Afrika ormanları,
Şenay dinlemeye hazır.
Keşke diyorum keşke,
9 A dan 491 Ayşe,
Bunların yanında da o sarı kız olsaydı!
Gönlüme saçsaydı bir neşe,
Her neyse,
Görürüm ben onu bu tenevüste.

Bir iç çekiyorum,
Ve şiirimi okuyorum.

Düşman

Onlar ümidin düşmanıdır,sevgilim
Akar suyun,
Meyve çağında ağacın,
Serpilip gelişen hayatın düşmanı.
Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına,
Çürüyen diş,dökülen et
Bir daha geri dönmemek üzere yıkılıp gidecekler.
Ve elbette ki,sevgilim elbet
Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,
Dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle:işçi tulumuyla
Bu güzelim Memlekette hürriyet....

Nazım Hikmet Ran.

Yaşar Cerit.

Yaşar Cerit

Nazlı Döne

Mukulun sırtında, ala habası
Mukul derler,o Velinin babası
Nazlı Döne, gelin olmuş gidiyor
Viran olur, bekirlinin ovası..

Hele bakın, yoldan giden deliye
Biz tutulduk, yağmur ile doluya
Nazlı döne, gelin olmuş gidiyor
Layık değil, mukul gibi Veliye.

Döne bizim işleri,sende mi duydun?
Bu kadar soğukta, üşüdün durdun.
Babalığın seni, mukula veriyor,
Hayırlı olsun, denginimi buldun.

Yaşar Cerit

Nazlıcan

Bizim mahallede o varoşlarda,
Eğer bir gün çıkarsan karşıma,
Tozlu,topraklı şu yollarda
Gözlerini gözlerime sakın akıtma.
Yaşadığımız ihtiraslı geceleri,
Sevişirken fısıldadığımız tüm heceleri,
Aklıma dahi getirmeden,
Bir kağıt gibi yırtarım ben dünleri...
Unuturum Nazlıcan seni de unuturum.
Bir cami havlusunda,
Belki de bir tren garında!
Mendil açar da dilenirim.
Senden artık ne aşk isterim,
Ne de sana mutluluk dilerim.
Demek ki seni bulamamışım;
Ben ben diye şu içimde.
Bir zamanlar uğruna ölüme koşardım,
Koşturacak biride kalmamış içimde...
Unuturum Nazlıcan seni de unuturum.
Ulaşmadı bir türlü ulaşamadı bedenini,
Sanki yabancı gibiydi tenime o tenin.
Alışık olduğum o bedenini,
Islak tenime teninin değdiğini
Ya da ben hiç hissedemedim.
Avuttum gönlümü düşlerde avuttum...
Unuttum Nazlıcan seni de unuttum.

Yaşar Cerit

Ne Yazar

Biz delikanlılar,
Her ne kadar,
Büyülü gecelerin,
Loş ışıkları altında,
O ısıltılı diskolarda!
Çıstık çıstık,
Dans etmesini bilmesekte,
Bilmesekte ne yazar.
Biz delikanlılar şu varoşların,
Arka sokaklarında,
O çamurlu yollarında,
Kendi izimize başarız,
Davul zurna eşliğinde,
Mendilimiz elimizde,
Kolkola gireriz,
Biz girerizde;
Sevda türküleri dinleriz.
Gümbür gümbür,
Halayımızı çekeriz.
Papuçlarımız su alsa da,
Çoraplarımız ıslansa da,
İslansada ne yazar.
Yazmalımız karşı damlarda,
Mutluyuz biz mutluyuz varoşlarda.

Yaşar Cerit

Nerdesin

Kırağı çalan bu ovanın,
Şafağı sökerken,
Karanlıktan, şı karanlıktan;
El yordamıyla geçtim.
Buz tutmuş yalaktan,
Bu öküzerle;
Bulanık sular içtim.
Sen nerdesin?
Ben biliyorum....
Bu yerleri hiç sevmedin,
Karnı aç,
Gözü tok,
Beni hiç görmedin.

Yaşar Cerit

Nevruz

Acı kırağı çalar,
Kaybolurum kalabalığın arasında,
Yüreğim buz tutar,
Benliğimde kahrolurum.
Ne sana anlatabilirim,
Ne de bir dosta,
Ancak beni denizler dinler,
Hasretimin sevda türküsünü,
Ağlar martılar eşliğinde.
Dağlar anlar dost dağlar,
Uğur böcekleri, güzel yusufcuklar
Sarp kayada öten keklük,
Nevruz kızın bahar ateşinde,
Acı kırağı çalar,
Ayrılığın cephesinde Őenlik.

Yaşar Cerit

Neyin Var

Seni üzenmi oldu,
Gözlerin buğulanmış,
Kokunda aşk yar.
Rüzgarlar kulağıma,
Hüzzamdan şarkılar fısıldar.
Aşkın karşılıksız mı çıktı?
Neyin var?
Ne oldu sevdasını yitirmiş kardelen!
Buz tutmuşsun,
Başucunda bu karlar,
Bedeninde kırgınlıklar,
Yaprağında hazan var.
Sevdiğin bu toprak,
Söyle boynunu aşarmı!
Onsuz ölüm bile yar,
Söyle sana kaçarmı...?
Hep boynunu bükmüşsün,
Karlar üstünde,
Kokunda aşk havar.

Yaşar Cerit

Neyleyim Dünyayı

Neyleyim hanları / şu hamamları
İçinde ölümler / olduktan gayrı
Ağlarım,gülerim / boş zamanları
Dünyada ölümler olduktan gayrı.

Ben zevki sefayı / neyerim dünü
Yaşarım gönlümce / ben de bu günü
Ne seni takarım / ne eli günü
Dünyada ölümler olduktan gayrı.

Ah çektikçe anam / seni anarım
Senden gayrı yalan / sana yanarım
Dolar oy gözlerim / ağlar kanarım
Dünyada ölümler olduktan gayrı.

Ağlarım ağlarım / ağlar bakarım
Nehir gibi çağlar / sele akarım
Ben kendi kendimi / böyle yakarım
Dünyada ölümler olduktan gayrı.

Yaşar Cerit

Ninni

Bebek niye ağlarsın,
Nehir gibi çağlarsın,
Yüreğimi dağlarsın,
Ninnide yavrum ninni

Nin eylerim ben sana,
Ah yavrum uyusana,
Yorulduğ anlasana,
Ninnide yavrum ninni.

Eşikte oy allarım,
Beşikte ben sallarım,
Babanada ballarım,
Ninnide yavrum ninni.

Uyu benim güzelim,
Bağde fındık ezelim,
Kalkarsanda gezelim,
Ninnide yavrum ninni.

Yaşar Cerit

Niye Gelmedin

Zalim gurbette önüme,dağlar gibi düzüldü
Garip kaldı öksüz kaldı,bugün bayram üzüldü
Hasretinle kanlı yaşlar,gözlerimden süzüldü
Hazan oldu güller soldu,daha niye gelmedin.

Gittiğin günden bu yana,yüzüm daha gülmedi
Derdim çoktur anam çoktur,bunu kimse bilmedi
Ağladığım mendillerde,göz yaşımı silmedi
Günler geçti aylar oldu,daha niye gelmedin.

Gelmedin ah yar gelmedin,derdimi hiç bilmedin
Derdim de dünyadan büyük,bir selam göndermedin
Başın beleda mı yoksa,hiçte haber vermedin
Yıllar geçti sıra doldu,daha niye gelmedin.

Yaşar Cerit

Nur Cemaatinde Evlilik

Öğrenci ve çalışan kesimi barındıran, Nur cemaatı altında kurulan, Fethullah hocanın kız yurtlarındaki yaşamları şöyledir.

Bu evlerin seçilmiş ablaları tarafından,düzenli olarak sabah namazları kıldırılır.

Daha sonra namaz tespihati yapılır.Bu evlerde kalan öğrenciler okullarına, Çalışanlar ise işlerine giderler.Haftada bir gün yetiştirme adı altında,hem dini eğitim verirler hemde evde kalanlar hakkında ablalar tarafından

ne yaptıkları rapor edilir.Akşam yemeğini yedikten sonrada,

Akşam namazı ve arkasından akşam tespihati yapılır,daha sonra ise çay saati vardır.Buraya kadar olanı bir müslüman olarak taktirle karşılıyor ve saygı

duyuyorum.Bu çay sohbetlerinde işe Saidi Nursi ve Fethullah hocanın kitapları

okunur,örnekler verilerek anlatılır.Özellikle Türkan Saylanın kendi öğrencilerini,fuhuşa yönlendirdiğini,MHP ve CHP nin dinsiz partiler olduğu,biri faşist,diğerininde kominist zihniyetli olduğu anlatılır.

Askeriye yi hiç sevmediklerini,ama polis teşkilatını çok sevdiklerini vurgularlar.CHP li belediye başkanlarının,öğrenciler ile halka yönelik içki festivalleri düzenlediklerini,yine bu dini bütün ablalar dahada ileri giderek,bu festivallerde koruma

hapları,pezerratif,esrar gibi de uyuşturucu içeceklerin ücretsiz dağıtıldığını öne

sürerek,bu taze beyinleri,babaocağından ilk defa çıkmış bu pırıl pırıl üniversiteli

gençlerin beyinlerini yıkayarak kendilerine de mürit yapmaktadırlar.Bu yurtların

evliliklerine gelince,yine bu ev ablaları ev de ki kızların cv ve resimlerini,bir üst ablalara

iletirler.Bu cv lerde kızların özellikleri ve karşı cinsten ne aradıkları bulunmaktadır.Bu

öğrenci ve çalışanların yurtları,özellikle Polis Akademisinde ki erkek öğrencilere erkek

öğrencilerinki de kızlara cv ve resimler gönderillerek en yakın özelliğe sahip çiftler

tespit edilir,uygun bir tarihte ve ortamda abla ve ağbeyler aracılığı ile

buluşturulup,tanıştırılır.

İşte bu tanıştırmaların çoğunluğu ise evlilikle sonuçlandırılır.

22-10-2012

Yaşar Cerit

Nurizer

Tel tel siyah saçların / dökülüyor yüzüne
Beni çekik kaşların / öldürüyor Nurizer.
Edalı yürüyüşün / gözlerimin önüne
Sabah,akşam her zaman / süzülüyor Nurizer.

Sen benim umudumsun / ben de sana sorarım
Vuslata ereceksem / günlerimi sayarım
Bu dertten öleceksem / yoluna baş koyarım
Bu yürek dayanmıyor / üzülüyor Nurizer.

Kömür gözlüm hiç bir şey / inan ki avutmuyor
Ben seni düşündükçe / elim,ayagım tutmuyor
Kara kışta cemalin / beni hiç uyutmuyor
Yürekteki şu buzlar / çözülüyor Nurizer.

Dudağımda son beste / benim gonca gülümsün
Gönlümdeki bahçenin / şakiyan bülbülüsün.

Yaşar Cerit

Oğul Bizim Elimiz

Oğuzların Gŭnhanođlu, bayat bizim boyumuz.
Sancakların bozokundan, Tŭrkmendendir soyumuz
Ceddim Altaylardan geldi, Arallardı koyumuz
Orta asya bozkırlardı, oğul bizim elimiz.

Himalayalardan gelen, atlıların oğluyduk
Turan ovasından inen, kahırların yoluyduk
Bize Tŭrkmanent demişler, biz yirmidört boyluyduk
Orta asya Hazarlardı, oğul bizim elimiz.

Le Havle Vela Kuvvete, biz ki inanç doluyuz
Allah Kerim, rehber Kur'an, Őŭkŭr iman doluyuz
Bayrağımız ay yıldızlı, bizler Anadoluyuz
Orta asya Tŭrkistandı, oğul bizim elimiz.

Yaşar Cerit

Oidipus

Seni senden istemek,
Yaşamın olduğunu kabullenmek,
Kabul etmek,
Yaşayanların zaman karşısında;
Zamanının olduğunu görmek.
Durağan bir enerji ise beyin,
Zaman hareket halinde,
Oksiput pozisyonunda.
İstesemde istemesemde seni,
Seni verecek,
Haberin olmadan zaman.

Yaşar Cerit

Okşadın Anne

Merhaba demeden / yalan dünya ya
Beni zorsunmadan / taşıdın anne
Yüzümü görmeden / yattın rüya ya
Dokuz ay karnında / okşadın anne.

Ağıtlarla geldim / ninni söyledin
Kundaklara sarıp / beni beledin
Süt verdin doyurdun / helal eyledin
Uykuyu gözünde / bitirdin anne.

Sen sevgiden öte / içten ötesin
Şu benim içimde / sen bir meleksin
Karşılıksız sevdin / çokta cömertsin
Varını yoğunu / getirdin anne.

Yaşar Cerit

Okyanus Maviliğinde

Dilek ağacına,nice umutlar bağladım
Dalgın beklemelerde,
Geldi de geçti gençliğim...
Geleceği büyük umutlarla beklemek vardı,
Umuda umut katarak.
Ağır bir zamandı,
Göz kapaklarımda yorgunluğum.
Bir yürek sızlamasında bugün,
Engin denizlerden öte,
Duru bir okyanus maviliğinde,
Uçuşur gözlerimde anılar,
Usulca iskeleye konarlar;
Martıların süzülüşünde batar gün.

Yaşar Cerit

Olabilirlik

Güneş keskinleşen yüzüyle
Simasız hedefliyor,
El deymemiş yerleri.
Çellat gelmiş sanki!
Öyle diyor
Karanlığın, yaraları
Devleşiyorlar;
Hiç korkmadan,
Aydınlığa
Meydan okuyorlar.
Var olandan,
Olacaklara
Bu savaş,
Hep sürecekmış.....
Küçük gözlerle,
Kemikleşen dillerle
İnandıkları bu
İnanacaklarıda.

Yaşar Cerit

Olsa da Söylemem

Şize birşey söyleyemem ki,
Öyle eğitilmişim,
Kalbim sıkışıyor,
Ölmek geliyor içimden.
Böyle birşey de yok,
Olsa da söylemem.
Kaçamaz,
Dalamazsan derin sulara,
Demogoji saltanatı,
Sürüyorsa her çatıda,
Söylenecek birşey de yok,
Güneşe bakmaktan başka.

Yaşar Cerit

Opurtimist

Sıradan bir şiir kitabı aldım
Elime yakıştırmaya,yakıştırmaya
İlk defa esinlenmek istedim
Ustaların birinden
Sinmedi sindiremedim
Ne olursa olsun yazacakları
Size farklı tanı koyma şansı
Vermekse anlattıklarım
Hayatımda kimsedende davacı olmadım
Dik duruşun adı bende böyle
Onurlumu salaklığımı bilemedim
Ama kendimide hiç değiştiremedim
Değişmekte istemedim.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Oy Emmim

Kurban olaydım oy selvi boyuna,
Yattın teneşire yürek dağlıyor,
Sarılaydım kele senin boynuna
Elin aşiretin sana ağlıyor.

Oktay diye yazın mezar taşına,
Cerit aşiretin geldi başına,
Gurban olurum şu güzel kaşına,
Elin aşiretin sana ağlıyor.

Elim ayağıma hepten dolaştı,
Ak gömleğine bak al kan bulaştı,
Acı haberin tez elden ulaştı,
Elin aşiretin sana ağlıyor.

Yaşar Cerit

Oy Gelin

Yaz dūşerde sıcak çöker, sanma güller filizlenir
Börtü böcekler gezinir, hepsi temmuza yüklenir
Ne gelen olur ne geçen, söğüt başında yellenir
Ölüp yatma orda gelin, dayanamam yokluğuna
Gelin gelin nazlı gelin, can dayanmaz yokluğuna.

Karanlığı baykuş sever, oracıktan seni izler
Eserde yel ılık ılık, sığağını sana üfler
Kara çalılar bürürde, mezar taşınıda gizler
Ölüp yatma orda gelin, dayanamam yokluğuna
Gelin gelin nazlı gelin, can dayanmaz yokluğuna.

Azrail size gelipte, senin havluya dalmasın
Felek bana bağışlasın, kötü haberde salmasın
Şen yaşa daha gençsin, ah ü zarımda kalmasın
Ölüp yatma orda gelin, dayanamam yokluğuna
Gelin gelin nazlı gelin, can dayanmaz yokluğuna.

Yaşar Cerit

Oy Oy Hatcem

Ŗu gurbetel / bana eldi
Ceyhandan bir / haber geldi
KurŖun olup / beni deldi
Deldi geçti / oy oy Hatcem.

Dedilerki / Hatce ölmüş
Son nefeste / bile gülmüş
Adanadan / köye dönmüş
Ben ağlarım / oy oy Hatcem.

Kara kaŖlım / gurban olam
Hem bacımdın / hemde halam
Bırak gardaş / onla kalam
Ben yanarım / oy oy Hatcem.

25 mayıs 2011
çarŖamba

YaŖar Cerit

Oy Türküler

Türkülerin özünde,
İnsanlık onuru vardır,
Onurlu yaşamaktır.
Var olmak,
Var olmanın,
Varlığını hatırlamaktır;
Türküler oy türküler.
Doğanın dengesinde,
Her çelişkide,
Kapitalizme,Emparyalizme
Tüm egemen sınıfa,
Bir direniştir,
Türküler oy türküler.
Tarih yazanlara,
Tarihi yazdıranlara,
Görünmeyene,görünmek istenmeyenlere
Sestir,nefestir
Dik duruştur,
Türküler oy türküler.
Kardelenlerin,ceviz ağaçlarının
Gölgesinde kavalını çalan;
Çobanlarıdır türküler.
Çukurovada Dadaloğlunun,
Bolu dağında Köroğlunun,
Kozan dağında Karacaoğlanındır,
Türküler oy türküler.
Sadece Türklerin,
Sadece müslümanların,
Değildir türküler.
Hak olan dört kitabındır,
Dünya halklarının ortak dilidir;
Türküler oy türküler.
Mezopotamya ovasının,
Nil nehrinin,Amazonların
Diclenindir,Fıratındır türküler.
Bir zencinindir,
Siyah bir kölenindir,
Kamboçyalıdır,Bolivyalıdır türküler.
Kızılderililerde Siyuların,Komançilerin
Apaçilerden Cerenimonundur,
Türküler oy türküler.
Kübalıdır,Afkanlıdır
Orta asyalıdır,
Deniz ötesi okyanuslarıdır,
Yedi kıtanındır Türküler.
Mecnunun,Leylaya
Keremin,Aslıya
Ölümsüz aşkıdır türküler;
Türküler oy türküler.

Yaşar Cerit

Oymapınar

Kızılıcık topladı, bu yolda
İnce parmakların, deve dikenini
Sen ağlasanda teyze
Verecekler Züleyhayı
Yunanın döküldüğü yere
Bu en ufak kızımı
Onun büyüğü daha güzel
En büyüğüne lafım yok
Bizde böyle; o evli
Oymapınarda
Barajda.....

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Öldü Derler

Yeni bir haber aldım,uzaklardan sıladan
Fettahlı kızı ölmüş,öldü derler öldümü.
Azraile emri vermiş,seni beni yaradan
Ceritlerin gelini,öldü derler öldümü.

Ah ulan kahpe felek,sana akıl ermiyor
Kalem kırılmış artık,hiçte aman vermiyor
Şu sofrayı da anam,benim anam sermiyor
Ceritlerin gelini,öldü derler öldümü.

Bakin bu ağıtları,bu geline yakarız
Başı karlı yaylaya,yürek yanar çıkarız
İki çukur açın kele,ana oğul yatarız
Ceritlerin gelini,öldü derler öldümü.

Yaşar Cerit

Ölemiyorum

Hislerimin engin denizlerinde,
Acılarım birikmiş,katmer katmer
Uykularım desen bölünmüş,
Hiçkırıyorum.
Issız gecenin karanlığı,üzerime yıkılmış
Kaçmak istiyorum,
Hep kaçmak istiyorum karabasanlardan,
Boğuk boğuk,seslerle
Haykırıyorum.
Senin yokluğunda,
Yokluğun acı veriyor bana,
Her gece ben her gece,
Birde beni anlasana,
Ağlıyorum.
Göz yaşlarım,oluk oluk
Derya olupta taşıyor,
Hislerimin engin denizlerine,
Sığmıyorum.
Gecenin bir yarısında,
Deli fırtına çıkıyor deryalar da,
Umutlarımın hepsini,birer birer
Önüne katıpta götürüyor,
Uyuyamıyorum.
Gözlerim haçer,
Gözlerim dalıyor ay ışığında,
Yüreğimden bir damar çekiliyor,
Sabahta olmuyor bir türlü,
Yarasalar uçarken,
Pır pır,kanat seslerinde,
Gecenin yarısında ah bir yarısında,
Ölemiyorum,bir türlü ölemiyorum.

Yaşar Cerit

Ölen Umutlardır

İnsan bir defa ölür,
Hergün ölen umutlardır.
Ne ihanetler görür,
Kısacık yaşamda şu ömür.
En kötü yalan ah şu yalanda,
Gözyaşı şeklinde olandır.
Saftır,bakirdir gönülde
En güzel düşler,
Hüküm sürerken bile,
Tüm aşklar anılarındanadır.
Dışarda seni oyalayan;
Yalancı bir bahardır.
Geceler el etek çekerken,
Yürek sabır, gözler isyandadır.
Düşlerde yıldızlar,
Birer birer,kayarken
Hasret yumağında sitemdir dertler.
Doludizgin bir küheylan şahlanır;
Şu deli gönülde,
Bilesin özlemler bir vadi de derinleşir.
Sabaha dek yarış tutar,
Dolu dizgin yüreğinde.
Yalnızlığında anlarsın işte,
O an aşkın burukluğunu,
Sonbaharıda görürsün,
İlkbahar,yaz demeden
Hem de dört mevsim.
Hissedersin ayrılığın soğukluğunu,
Buza keser karasevdan,yanık yüreğinde
Yalnızlığında anlarsın işte,
Sessiz gecelerin burukluğunu.
Hissedersin ayrılığın suskunluğunu,
Ağıtlarına kendini sarar sararda,
Bir mendil yolculuğunda baka kalırsın.

Yaşar Cerit

Ölesim Gelir

Kömür gözlerini,gördüğüm her an
Bir şeyler oluyor,içimde yanan
Yüreğim çarpıyor,titriyor canan
Göğsüne baş koyup,yatasım gelir.

Ah yanımda dursan,yeterli bana
Gözlerim konuşur,anlatır sana
Şu dilim lal olur,yar anlasana
Göğsüne baş koyup,öpesim gelir.

Seni gördüğüm an,titrer yüreğim
Mesafemiz dil ucu,olsun dileğim
Nefesim nefeste,tütsün meleğim
Göğsüne baş koyup,uçasım gelir.

İsmi ni şu dilim,tarifsiz anar
Sana sevdalıyım,yüreğim yanar
Yanar anam yanar,durmadan kanar
Göğsüne baş koyup,yanasım gelir.

Kanasın canan,hergün kanasın
Şenden gayrı da,yalan kanasın
Ölmeye değersin,sana kanasın
Göğsüne baş koyup,kanasım gelir.

Elini elime,alasım gelir
Gözümle gözüne,dalasım gelir
Ömrüm boyunca,kalasım gelir
Göğsüne baş koyup,ölesim gelir.
Gelir anam gelir,ölesim gelir.

Yaşar Cerit

Ölmeyen Ölüler

Sürülüp giden beyinler,
Sürdürülen batıl fikirler,
Beyin fırtınasında;
Koskoca çınarları devirdiler.
Yılmaza çirkin dediler,
Yeşilçamda,
Beyaz perde de,
Krallığını ilan ettiler.
Nazımın infazını verip,
Kalemını kırdılar,
Vatan haini deyip;
El aleme ilan ettiler.
Vatana hasret dizelerini,
Moskovadan yazarken,
Nazımıda ne yazık ki...!
Zindanlardan dinlediler.
Olmadı büyük pişkinlikle,
El gördülük işte,
İçlerine sindirmeden,
Affettiler sindiremeden,
Oda olmadı...!
Büyük usta diyerek,
Elbirliğiylede,
Vatandaşlığa kabul ettiler.
Tarih notu böyle düşmüş,
Adı Dersim isyanıymış,
Cemal Süreyyanın,
İlk sürgünü Erzincanda,
Anasının karnında...!
Çilekeş doğumgünü,
Bir yük vagonunda,
Sürgünlerde tanışmış.
Kendi altı yaşında,
Tekrar tekrar,
Sürgünlerle buluşmuş.
Sürgünlere sürülmüş....
El kadar sabinin,
Anasıda, Babasıda
O sürgünlerde ölüvermiş....
Ölmeyen ölüler,
Ölmeyen ölüler,
Tarihten benim halkıma;
Bu notları düşmüş.

Yaşar Cerit

Ölüm

Sen önümdesin,arkamda
Doğacak çocuğun
Nohut büyüklüğündeki
Küçük kalbinde
Dogmalarda,
Felsefede,
Sen var ya sen!
Gördüğüm
Her şeyle
Aramda.

Yaşar Cerit

Ölümsüz Aşk

Aşkı yaşamak için,
Yaşamalıydık,
Hissetmek;
hissettirmek için değil.
Sevgimizi bir şarap gibi,
Kadeh kadeh yudumlamalıydık.
Düş beyazı karlı dağlarda
Leyla mecnun misali
Tarih yazmalıydık.
Biz sevdamızın türküsünü,
Karlı boranlı dağlara,
Ağıt gibi Yüklemeliydik.
Gündüzümüz de güneş yürürken,
Gecemiz de ay solarken,
Üstümüze güz topraklarını,
O yaprakları örtünmeliydik.

Yaşar Cerit

Ölümün Ayak Sesleri

Yüreğimde bir cenaze var,
Hala yası sürmekte kaybedişlerin,
Hala damarlarımda dolanır,zehri acıların
Ve ben hala aynı kurşun yarasında kanamaktayım.
Bitti dediğim yerde,
Yeniden başlıyor deli hoyrat,
Yıkıp dağıtıyor ne varsa yürekte,
Söküp alıyor tüm umutlarımı,
Mahşer yerinin en kalabalık,
En korkulu yerinde.
Yeniden diyorsun yolunda bir aydınlık,
Yine kader örüyor ağlarını,
Kırıyor adımlarımı,
Kesiyor yollarımı,
Tokatını vuruyor acının tam orta yerine...
Gam bir kez daha çöküyor,
Filizlenen umutlarımın üstüne.
Çek git diyorsun,kendi kendine
Ama nereye!
Bırakırmı bırakırmı seni!
Yine senin peşinde.
Boş ver diyorsun,
Zaten kırılmış canlanmaz o duygular,
Ah dinlermi deli gönül dinlermi...
Her bakışta,
Her hecede bir bahar arıyor,
Şu deli gönül.
Sonbahara,karakışta,zemheriye inat,
Bilinir ki beyazın olduğu yerde,
Siyah barınmıyor.

Yaşar Cerit

Ölümün Gözlerine Baktım

Dün akşam,
Ölümün gözlerine baktım,
Mehtapta sonsuzluk vardı;
Uçsuz bucaksız...
Bulutlara sarıldım,
Arşı gördüm mehtapta,
Burak atın terkine bindim;
Derin sular da çimdim...
Ben öyle onurlar gördüm,
Bedensiz,
Öyle bir bedenler gördüm,
Onursuz.
Or da, korkudan ağlıyorlardı,
Ben işte mahşerden,
Ölümün gözlerine baktım.....
Hiç ürpermeden,
Mehtapta huzur vardı.
Uçsuz bucaksız,
Bulutlara sarıldım

Yaşar Cerit

Ölürüm Dilber

Vaz geçme yeşilden / allı, karadan
Sallana sallana / geçme buradan
Ne güzel yaratmış / seni yaradan
Senin uğruna da ölürüm dilber.

Ay bakışım benim / beli aynalı
Yürüyüşün yeter / eli kınalı
Ben seni görüpte / yandım yanalı
Senin uğruna da ölürüm dilber.

Sen bir ateş koydun / benim bağrıma
Sana dokunmamak / gider ağrıma
Düştü zülfün düştü / ah şu narıma
Senin uğruna da ölürüm dilber.

Yaşar Cerit

Ömür Dediğin

Yaşın olduğunda, on beş on sekiz
Akıl baştan gider, serden habersiz
Sokaklar senindir, her taraf sessiz
Duymaz kulakları, gençlik dediğin.

Gelmeden otuza, başlar sorunlar
Düşünmez bir şeyi, olur olanlar
Nasihat dinlemez, akıl almazlar
Kanları kaynar durur, gençlik dediğin.

Yaş kırka gelince, olgunluk çağın
Mantiğinla sağlam, basar ayağın
Emirler sendedir, olmaz yasağın
Sanma sana kalır, alem dediğin.

Hayatımı yazsam, kağıda sığmaz
Yüreğim acıya, artık dayanmaz
Şu yol yarı oldu, hüzünsüz olmaz
Gider yavaş yavaş, ömür dediğin.

Dertlerini unut, boş ver dünyaya
Hayatını yaşa, güle oynaya
Yıllar nasıl geçmiş, bir bak aynaya
Su gibi akıyor, ömür dediğin.

Yaşar Cerit

Öteki Ölüm

Salsa bu derinlikler,
Salsa ya beni,
Hiç korkmadan giderim.
Uzunca bir özlemdi seninle,
Tanışma çabası çok hevesli.
Kimler gömülüp,
Kimileri gitti gideli,
Tarih denmiş adına,
Gülünüp burdan geçti geçeli.
Sen bir özsün inadına,
Sen herşeyden özsün,
Zamandan içte içten ileri
İç geçiripte, içten ötesi
Bir iç var içimde,
İçimde benden ileri,
Salsa bu derinlikler,
Salsa ya beni,
Korkmadan giderim;
Korkmadan giderim ileri.

Yaşar Cerit

Ötenazi

Siyahında ilerler gecenin,
Korku bilmeden asma uçları.
Büyüme kör dövüşüdür,
Seni de beni de kandırır.
Yarım yamalak çarpan kalp,
Kırık daldan ötekine atlamak,
Kıyasıya kısır döngüdür bu;
Yaşamı ille de yakalamak.
Ne umutlar var içinde,
Umudu doğrudur,
Ama kendi zincirinde.
Sınırlı zekasının iç güdüsünde;
Mutlak yeni nesili istemek.
Antalyada Agustos'ta,
Medikal park'ta,
Ötenazinin diğer adı;
Geliştirilmiş bu uyarlanmış.
Böbreği elimde;
Bir et parçası.
Arada iki çocuk,
Bir de eş kaldı.

Yaşar Cerit

Öyküler

Hiç farketirmeden,
Ayrılıklar geliyor.
Bir anlam veremedim!
Hazindir bu öyküler.....
Günler dönüyor,
Önceki günden,
Geceler geliyor;
Bir akşam üstünden.
Ilık bir nefeste,
Yaşamlar düşüyor....
Şu ömürden.
Yaşadığım günden,
Ayrılığın türküsü gibi,
Hazindir bu öyküler.

Yaşar Cerit

Öyle Sevdim

Ben sendeki sevgiyi sevdim,
Sendeki yaşamı,
Yılların suskunluğunu,
Yaşanmamışlığını,
Aklıma katıp;
Ben seni öyle sevdim.
Ayrılığı,
Hüznü,
Acıyı görerek,
Umut ve umutsuzlukla,
Hem var olan,
Hemde yok olan,
Sevgini gördüm,
Ben sendeki çaresizliği sevdim;
Tutkuyu sevdim....
Gülerken ağlamayı,
Tıpkı bir çocuk gibi,
Ağlarken istemeyi,
Terkederken sarılan,
Ayrılırken çaresiz ağlayan;
Ben sendeki seni sevdim.
Yılların suskunluğunu,
Yaşanmamış aşkıma katıp,
Ben seni öyle sevdim.

Yaşar Cerit

Öz Geçmişim

29.10.1961 tarihinde Adana /Ceyhan'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ceyhan'da tamamladı.

Askerlik görevini 1982 tarihinde Lüleburgaz'da tamamladıktan sonra cafe işletmeciliği yaptı. 1995 yılında Antalyaya yerleşti, 10 yıl otelde özel güvenlik müdürlüğü yaptı ve emekli oldu. Emekli olduktan sonra 7 yıl restaurant işletmeciliği yaptı.

Çocukluğun'dan bu yana şiire tutkusu vardır. Şarkı sözleri yazmakta olup yöresine ait ağıtlar, hece ölçülü ve serbest dilde şiirlerin yanı sıra yaşadığı toplumun kanayan yaralarını araştırarak şiirlerini yazmaktadır. Beşyüzü geçkin eserleri bulunmaktadır. Bir çok şehrin yerel gazetelerinde şiirleri yayınlanmış ve halen yayınlanmaktadır.

Orta derecede İngilizce bilmektedir. Kitap okumaktan ve spor yapmaktan hoşlanmaktadır.

(imza)

Yaşar CERİT

Yaşar Cerit

Özgürce

Bir güvercin gibi,
Uç uçabildiğince.....
Arkadaş ol rüzgarla,
Git gidebildiğince,
Özgürce.....
Akşam çökünce,
Sırdaş ol yıldızlarla,
Arkana dönüpte bakma;
Es geç.
Bırak kendini,
Vaz geç.
Yoldaş ol bulutlarla,
Bir güvercin gibi,
Uç uçabildiğince;
Ve özgürce.

Yaşar Cerit

Özgürlük

Bir sevda ülkesinde,
Özgürlük yürek ister.
İşçi tulumlarında,
Özgürlük yürümek ister.
Bir sevda ülkesinde,
Özgürlük ses ister,
Güçlü bir nefes ister,
Özgürlük çığlık ister,
Bir sevda ülkesinde.
Özgürlük kavga ister,
Özgürlük ölmek ister.

Yaşar Cerit

Özledim Seni

Gittiğın yolları,yakın mı sandın
Bırakıp gittin,sen ona kandın
Hasretin içimde,öylece kaldın
Dön gel ey vefasız,özledim seni.

Suçum sevmekti yar,kanıma aktın
Ne günahım vardı,sen beni yaktın
Bir vedayla of of,öylece baktın
Dön gel ey vefasız,özledim seni.

Dönüpte maziyi,hatırlasana
Bir değerim yokmu,ne oldu sana
Ben kendimden geçtim,yar anlasana
Dön gel ey vefasız,özledim seni.

Yaşar Cerit

Özlem

Şu şehrin heybetinde,
Parçalanır parçalanır,ufalırım
Terk eder umutlarım,diyar diyar.
Koca şehir,
Geceleri ışıktan bir küme,
Yıldızları karışır girer birbirine.
Sızlatır içimi özlemlerim,
Asidir benim her of çekişlerim...
Sitemlerim inletir şu gökyüzünü,
Sabaha dek nöbet tutar gözlerim.
Kahrederim yaşadığım günlere,
Bir köz düşer yüreğime,
Gözbebeklerimde büyür korkularım,
Nasırlaşır içimde özlemlerim.

Yaşar Cerit

Özlüyorum

Yolu tozlu topraklı,yol üstü çamlık olsun
Uzak çok uzaklarda, bir köyü düşünüyorum
Bağları bahçeleri, elvan çiçekler dolsun
Peygamber kokusunda,çiçekleri özlüyorum.

Narin tavuz kuşları,uçsun damlara konsun
Çobanı nahırı hep,bir yolda istiyorum
Pınarı soğuk olsun,içenler suya kansın
Ben güzel yarenleri,dostları özlüyorum.

Küçük bahçelerinde,rengarenk reyhanları
Papatyalar içinde,turaçlar düşünüyorum
Ormanında sekişip,oynaşan ceylanları
Kışlak düzünde ben,ağıtları özlüyorum.

Gelini kıızı olsun,pembe pembe yanaklı
Hilal kaş,sürmeli göz,yazmalı istiyorum
Dili de şeker olsun,kıpkırmızı dudaklı
Dolunayın altında,yarimi özlüyorum.

Yaşar Cerit

Pablo

Matildayı ben bilirim,
Nerudanın sevgilisini,
Esperanzayı da;
Umut olduğunu da.
Gelecek umutlarını da...
Neruda Neruda olalı,
Adı başkaymış...
Babasından korktuğundan,
Neruda Nerudalaşmış....
Ama büyük usta olmayı;
Çoktan başarmış.

Yaşar Cerit

Papatya

Çamların,başlarında,
Şert kozalaklarız.
Bakarız semaya,
Dalarız çaresiz.
Şanki anlarmışız gibi
Özümüzde ateş tohumları
Yanarsak yine,
Yeniden doğacağız.
Tek korku,
Tek korkularımız var.
Düşersek ve görürsek
Dayanılmaz güzel papatyaları.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Paralı Ev

Aralıktan ötüyor metalik siren'ler
Yara almak çok zor
Balkon da naneler
Paralı evler
Kalabalığın ortasın da
Yalnızlaşan beden'ler
Yarının adı yazılmıyor
Gülümsenecek başka şey de
Bulunamıyor.

Adana / Ceyhan

Yaşar Cerit

Pembe mi Sence

Beni tanıma güzelim,
Ben çok zorum,
Acı verir giderim;
Hep kırılırsın.
Göremezsin tekelci sermayeyi,
Boyanmıştır sevesin diye,
Düşemezsin kancık pusuya,
Çalamazsın sen çalamazsın,
Ölümün soğuk ısığını...
Yaşantına bak,
Niye neden diye,
Geleceğine bir sor,
Pembe mi sence...?
Mahirleri,Denizleri
Yusuflarıda tanımazsın!
Biliyormusun çünkü sen,
Onlarıda anlayamazsın.
Bolivyaı bilirmisin?
O sığır çobanlarını,
Yirmi yaşında ki;
Şu papuçsuz,
Onlarında güzel dostlarını.

Yaşar Cerit

Piskopat

Bize alaylı alaylı bakmayın,
Meraklıda olmayın öyle,
Bize arkadaşlığı hiç sormayın,
Biz arkadaş uğruna ölenlerdeniz.
Şu çilekeş hayatı, yalan dünyayı
Bize sakın sormayın,
Sosyetenin balkon çocuklarından,
Biz daha iyi çözenlerdeniz.
Göbeğini kaşıyan tuzu kuruları,
Tekelci sermayeli kulları,
Onları bize sormayın,
Parayla pulla işimiz olmaz.
Başımız dik, alnımız açıktır
Biz hayatı veresiye yiyenlerdeniz.
Sam amcanın kolasından,
İskoçların viskisinden,
Bizene bize sormayın,
Bir köşeye kıvrılır, zulamızı patlatırız
Biz ciğaranın kralını içenlerdeniz.
Yürürken voltamızı sakın kesmeyin,
Başınız fena ağrır sonra,
Deli rüzgar gibi, kafamızda esmeyin
Söyledik ya be güzelim,
Havada ki yeli bile kesenlerdeniz.

Yaşar Cerit

Polis Amca

Ankara sıhhiye/orada kalıyorlar
Bazen oynuyorlar/ bazen ağlıyorlar
Hava çok soğuk çok/hepsi donuyorlar
Anama coplarla/vurmayın vurmayın.

Varoşlar islidir/kömürlü soluyor
Ne yer ne içeriz/akşam da oluyor
Gözlerimiz yaşlı/içimiz doluyor
Babama coplarla/vurmayın vurmayın.

Haburdan giripte/taşlar atmadılar
Şehir yağmalayıp/bayrak yakmadılar
Hiç çocuklarına/gemi almadılar
Amcama coplarla/vurmayın vurmayın.

Hadi polis amca/hadi git işine
Sen düş katillerin/izine peşine
Evine gidince/ne dersin eşine
Halkıma coplarla/vurmayın vurmayın.

17-01-2010

Yaşar Cerit

Poseidon

Deniz anası Őeffaflıđın,
Boğulup gittđi,
Mavi ve katil gözlerinde,
Acısız ölüm.
Yüzgeçsizlik derinlerde,
Bir Romalı gibi,
Güneşsiz günün,
Arenada ise sevişmelerin,
Poseidondan kaçacak;
Senin ölümlerin.

Yaşar Cerit

Prangalar

İçime çektiğim nefesimde yanarım,
Yanarım da kaçırırım gözlerimi,
Her şeyden irak sönmeyen yangınlarımı,
Sevdalar diyarında ben eksiltirim.
Her gün şafak sökerken,
Birer birer, o maizi silerim
Unuturum dünleri gün batarken,
Kızgınlığım kendi kendime,
Hayıflanırım, şu deli yüreğime.
Ben aşkımı volkan dağıma koyarım,
Prangalar vururum yorgun ayaklarıma,
Şu geceyi yar,
Mühürlerim ey yar,
Ben, seni yok yok sayarım.

Yaşar Cerit

Reanimasyon

İnsanlar yaralı yaralanmış,
İnsanlar yaşam adına,
İç güdüsel bağlanmış.
Doğumu unutup,
Ölümü anımsamış.
Kanı,
Kara taşı,
Kara ciğeri,
Kara toprağı arayanlar.
Burda meydan güreşi,
Tutuyorlar.
Minderden kaçanlar,
Ölü sayılıyorlar....
Uykuya yenik düşmüş,
Yenik insanlar.
Çocuksu anılarını,
Geriye bırakıyorlar,
Uyumak uyumak,
Hep bitkisel hayatta;
Yataklarda uyuyorlar.

Yaşar Cerit

Referandum Makale

Türkiyem dolu dizgin müthiş bir hızla,
Faşist ve baskıcı rejime doğru koşmaktadır.
Çünkü demokratik kanallar, bir bir tıkanmakta
Düşünce ve basın özgürlüğü günden güne, baskıcı bir rejimle
ortadan kaldırılmaktadır. 2010 yılı itibarı ile bu yapılacak referandum,
Hoş görü ve uzlaşma ortamında baltayı vuracaktır,
Sandıktan evet oylarının çoğunluğu bulması ile de,
Yargının siyasete tamamen bağlanacağını bir resmidir.
Bu ve bundan sonraki hükümetlerinde emrine amade olmasıdır, zaten kör total yürüyen
bu yargının siyasallaşması,
Laikliğin tamamen ortadan kaldırılması demektir.
Son demokratik kanal olan, yargımızın bağımlı hale getirilme planının son parçasıdır.
Sonuçta yaşadığımız bu zor coğrafyanın, asırlar boyu ipotek altında
alınmasıdır. Halkımız yedi yıldır, bir sadaka zihniyeti ve siyasetiyle
yönetilmiş, susturulmuş ve sindirilmiştir.
Fabrikalar kapanmış, üretimler durmuş, işçi, köylü sefil olmuş,
Emekli, dul ve yetimler konu komşusundan dilenir hale gelmiş,
Bu güzel Ülkem, büyük bir borç batağına işte bu AKP hükümeti tarafından
sürüklenmiştir.
Dış bağımlılık artmış, ülke çapında yeni yeni suçlular çoğalmış,
İcra dosyaları mısır patlar gibi, icra dairelerinde patlamıştır.
İşte bunlar için, one minute one minute
Referandumda da oyum hayır hayır diyorum.

03-06-2010

Yaşar Cerit

Riyakar

Haydi onu bitirmeden kalkın.
Yeni doğmuş,
Şu yeşil bebeğe bi bakın.
Kriminal bakışlarınızla,
Hanginiz göreceksiniz acaba!
Kadınlardan kalles,
Erkeklerden riyakar Adem oğluysanız.
Habili öldüren,
Kabilin yolundaysanız!
Dini bütün,Allahı tek.
Zekata gelince ürpererek,
Fikriniz ümmet,
Zikriniz sünnet,
Haği yine iyisiniz...
Sığınacak yerlerinizi hazırladınız,
Yönlerinizi de buldunuz,
Hemde ara yönleri unutmadan.
Acaba doğru yoldamısınız!
Yoksa bana yine kızacakmısınız!
Sizin kalbiniz zencidende kara.
Ama elleriniz hep havada,
Yinede onu bitiripte mi kalkacaksınız.

Yaşar Cerit

Ruhumdaki Fırtına

İçimdeki duyguları,
Dile getiremem,
Söyleyemem diye,
Söyle kim demiş?
Gördüğüm güzelliği,
Sözlerimi dizelere,
Ben dökemem diye,
Kim demiş?
Terkederken beni,
Söylemeden çekip gideni,
O Allahsız,
O Kitapsız,
Affederim diye,
Söyle kim demiş?
Buğulu göllerin,
Soğuk sularında,
Bir kuğu misali,
Ilık bir nefes gibi,
Gönlüne akamam diye,
Kim demiş?
Gözlerimin gözlerinden
Bir bulut emsali,
Öyle giremez diye,
Güvendiğim bir bakışında,
Sürgünlerden dönemem,
Muhtaç olduğun anlarda,
Yanında olamam diye,
Söyle kim demiş?
Asma uçları,
Siyahında ilerlerken,
Korku nedir bilmeden,
Yarasalar uçarken,
Karanlık gecelerden,
Ben geçemem diye,
Kim demiş?
Ben ben diye içimde,
Seninle birlikte elim tetikte,
Ölümün soğuk ıslığını,
Ben çalamam diye,
Söyle kim demiş?
Söylesene kim demiş.....?

Yaşar Cerit

Sabır

Yediveren güllerde,
Açar bizim sevdamız.
Fırtınalar hiç dinmez gönlümüzde,
Ciğerlerimiz bir duman yalnızlığındadır.
Külümüzde bitmişliğimiz olur.
Bir özleyiştir,
Bir bekleyiştir bizim sabrımız.
Korlar düşer yüreğimize,
Biz yine de yangınlarımıza sarılırız.

Yaşar Cerit

Sakın İstemem

Eğer birgün duyarsan,
Perme perişan hayat içinde,
İğne iğne,hüzünlerde yaşadığımı
Ne olursun selam yollama,
Bir mektupta yazma bana,
İçin burkulmasın sakın istemem.
Eğer birgün yine duyarsan,
Acılarımın tümünden bittiğini,
Adres değiştirip şu hanı terkettiğimi,
Görme yeşil tabutta öyle görme,
Şalina salına,omuzlarda gittiğimi
İçin acımasın sakın istemem.
Eğer birgün yine merak eder,
Mezarıma uğramak istersen,
Yaklaşma başucuma sakın yaklaşma,
Börtü böcekler sarar sana,
İstemem kara gözlerin ağlamasını
Ağlamasında keman kaşların çatılmasını,
Kivirik kipriklerin oy oy ıslanmasını,
Islanmasını ey sevgili sakın istemem.

Yaşar Cerit

Saklımdasın

Şu esir gecelerde,
Şanadır bu sana,
Yangınım ey yar.
Gel sev desem,
En içten sen beni,
Yar del geç,
Geçsen şu geceleri,
Sabaha ulaştırırsan ya sen beni,
Ugruna dökülecek,
Bir o kadar gözyaşı,
Sana yazılacak,
Bir o kadarda,
Mısralar var desem,
Yada desem ki,
Desem ki senin uğruna,
Uğruna da yoluna,
Yokluğunda ölecek,
Bir yarin var desem,
İşitirmisin taaa uzaklardan,
İşitirmisin yar sen beni.
Sen bende saklısın,
Senli gecelerde,
Ne sen duydun beni,
Nede ben sendeki beni.
İşte ölesiye,
Aklımdasın yar aklımda,
Öylesine hiç değilsin.
Sen bende benim içimde,
Şu sol yanımdın en dibinde;
Saklımdasın yar saklımda.

Yaşar Cerit

Saksı

Kıştayım güzel kışta,
Sense baharında,
Çorak topraklarda geçti hayatım.
Yaşamadım ben aşkı,
Bilincim kayıptı,
Ruhum hiç olmadı,
Selvilerin gölgesinden,
Meşelerin sesinden,
Durgun derelerde,
Alabalıktan korktum.
Kızdı bana bahar,
Doğacak çocuğum gibi,
Kızımı, kızanımı büyüttüğüm
İlgın ve yıldığın avuçlarımda,
şu zemheri ayazında,
Toprak saksı da,
Kıştayım güzel.

Yaşar Cerit

Sallanı Sallanı

Yüreğimde yara var,ötede donuk mezar
Somsoğuk şu tabutta,garipce bir yatan var
Hancı birazdan yolcu,kalkıp gidecek havar
Ellerin omuzunda,sallanı da sallanı.

Mışıl mışıl uyumuş,benzi de sararmış solmuş
Şu garipin başına,konu komşusu dolmuş
Çiğ düşer gözlerimden,bir ölüm kuşu konmuş
Bak gider omuzlarda,sallanı da sallanı.

Ëcel kapıyı çalmış,artık her şey bahane
Ötesi yok ki bunun,ölüm gelmiş daha ne
Ağlayıp sızlasan da,onsuz kalır bu hane
Bak gider omuzlarda,sallanı da sallanı.

Yaşar Cerit

Sancılı Geldik

Büyük sancuların ardın'dan,
Ağıtlarla geldik şu dünya'ya.
Emeklerken hayat'a,
Ara sıra ağladık,ara sıra da güldük.
Zor da olsa,
Bu şehrin arka sokaklarında,
Düşe kalka büyüdük.
Bir gün arkamıza baktığımızda,
Dün'den kalan ne varsa,
Hayat denen şu yolda,
Her şeyimiz yalan oldu.
Birer birer,kirlendik,
Hayallerimiz bile talan oldu.
Şimdi ki gördüğümüz aydınlık,
O aydınlıkta değil ki,
Düşlerimiz dahi satın alındı,
Okyanuslar ötesin'den el konuldu...
Ölüm tacirleri kol geziyor şimdi,
Kolkola girmiş kan içici vampirler.
Burası meydan güreşi,
Yenik düşenler gider,
Hayat burda yenice düşer.
Mey'danlar boş kalır,
Boşboş gözlerde,
Ölüm silvet değiştirmiş,
Cellatların gölgesin'den,
Pembe bir hapın gülümsetmesinde,
Artık düşlerimiz düş bile değil,
Bir şırınganın iğnesinde.

Yaşar Cerit

Sapan Taşında

Çiğlık olur sesim,
Çok uzaklarda,
İşitirmisin bilemem!
Geceler siyahını giyer,
İlk akşamlarda,
Akşamlarda sönük olur yıldızlar...
Gözlerim yenik düşer,
Mahmur umutlar ışığında,
Hayalin yansır;
Bir postacı beklemesinde.
İbibik kuşları ötüşür,
Sabaha yakın,
Düş beyazı hayallerde,
Yenik düşer yüreğim,
Yaralanmış serçe misali,
Bir sapan taşında...
Kanadı kırık, boynu bükük
Beklerim ben ecelimi;
Ölümün soğuk ısığında.

Yaşar Cerit

Sarhoşmuyum Ne

Gökyüzünde süzülen yıldızlar,
Ne var şu deli gönlüme,
Sızsanız ya bu gece,
Bir gecelikte olsa ha.
Almasanız umutlarımı,
Size bakmaktan kendimi alamıyorum,
Hiç seste vermiyorsunuz hani.
Önümde şarap şişeleri,
Az ötemde baykuş sesleri,
Sizler birer birer,
Ta yükseklerden kayarken,
Düşler aleminden irkiliyorum,
Sarhoş mu oldum ne,
Gökyüzünü taşlamak geçiyor içimden,
Bak dilim dilime dolaşıyor yine.

Yaşar Cerit

Sarı Murat

Sensizlik bu şehirde
Kimsenin umurundamı!
Gittin, terkettin
Çöplükteki çocukları
Balici arkadaşları
Bir ispirto ocağında,
Ceyhan sofrasını,
Acımadan;
Yakıp gittin.
Bilirmisin ben
Bunları neden yazarım.
Sen ulan çocuk
Beş yıl aldın
Bu kundaklamada
Yaşama daha yeni
Başladın,
Acıdım sana
Büyüyecek olan,
Delikanlı
Yapına.

Yaşar Cerit

Sarıçamın Deresinde

Vurmuşlar oğlancığı, bir gece yarısı
Ne ölüsü bulundu, ne de ah dirisi
Vah vah mezarı olmuş, sarıçam deresi
Tetik çeken eller, kırılısın bağlansın.

Yaşıtları evlenip, oyy damat olunca
Şirince kızda onun, haberin duyunca
Anası kiraz hatun, saçların yolunca
Umutsuz yollara, baksında ağlasın.

Biz tatlısını yedik, nişanını yaptık
Nişan yüzüğünü de, parmağına taktık
Birgün gelecek diye, yollarına baktık
Vuranında ciğeri, yansında dağlansın.

Geceleyin kesmişler, yiğidin yolunu
Bağrından koparmışlar, kirazın oğlunu
Sarıçamda bulmuşlar, sonradan kolunu
Toprağına anası, yatsında ağlasın.

Yaşar Cerit

Seçilipte Gittiler

Daha dün gibiydi eyvah!
Yalın ayak,baldırı çıplak koşuyorduk.
Aşağı mahallede,yukarı mahallede
Orta bir yerlerde buluşuyorduk,
Bizim köyün aşağı mahallesinden;
Birer,ikişer seçilipte gittiler.
Yalan dünyanın tadına varamadılar,
Hiç gülmediler gülemediler.
Hülyalar,Sultanlar,Esinler
Beyaz gelinlik dahi giyemediler.
Oktayı,Türkeri,Tameri,
Muhtar Mehmetin Hasanı,
Bizim köyün orta mahallesinden
Birer ikişer seçilipte gittiler.
İsmail dayının Fevzisi,
Goca nurunun Mehmet Ağası,
Demirlerin Ahmeti,Polatların İmamı,
Celalı,Eceviti,Ceritlerin İsmeti
Ali paşanın Gürseli
Bizim köyün yukarı mahallesinden
Birer ikişer seçilipte gittiler.

Yaşar Cerit

Seher Yelleri

Durma sevgili sende durma,
Durma benim yanımda,
Ne sağımda,
Nede solumda.
Günden güne kahrolursun,
Ölümün soğuk ısığında.
Birgün olur sende anlarsın,
Korkunun ürperterek geldiğini,
Sinsice yüreğine çöreklediğini,
Korkarsın sevgili apansız korkarsın,
Hangimiz bilebildik!
Yolun sonunun geldiğini,
Hangimiz çözebildik!
Gökyüzünün derinliğini.
Kader deyip geçiştirdik,
Sakın bunlara sen inanma,
Hayır bereket Tanrıdandır,
Şer ve şirret İnsandandır,
Şehvetide, vahşetide
Hurefalarla biz gerçekleştirdik.
Güneş sıcak sımsıcakken,
Yine bizler üşüdük,
Esrarlı bir günde,
Dişler saman sarısı,
Boynumuzu hep büktük,
Çünkü biz yine yalnızdık,
Hep ardımıza baktık,
Korkarak ordan uzaklaştık,
Dönüp dönüp,ta uzaklardan
Uzak noktalara baktık;
Dalıp dalıp,bakakaldık.
Çünkü,bu hayatı biz ucuz yaşadık
Önümüzü görmedik göremedik,
Yerle göğün arasında ki,
Islak kaldırımları çözemedik,
Ensemizde ölümün soğuk ısığı,
Elimizde kan gülleri,
Önümüzü son anlarda gördük,
Düşüğümüzde eyvah dedik,
Eyvahı kader eyledik,
Çaresizdik donuk gözlerde,
O çaresizliğin içinde,
Sen yalnızlığı bilirmisin?
Yalnızken umut'a o umut'a,
Sımsıkı sarılmayı bilirmisin?
Baktık bizde öylece bakakaldık,
Baktık ama hiç göremedik..
Her bir başlangıç,
Her bir sonla berabermiş.
İyiler ve kötüler,
Güzellikler ve çirkinlikler,
Ortasıda inan yokmuş.

Elimizden kan gülleri,
Düşmedi bir türlü düşemedi,
Düş kimdi,biz kimdik
Sanki tanıdık bir bildik.
Ucuz yaşadığımız bundandır,
Bundandır sevgili işte,
Uzak dur dememiz ondandır,
Çünkü,duvarlara kazarız sevgimizi
Ranzalara yazarız günlerimizi,
Yarınların geldiği geleceğide yoktur,
Gelecekten bir umutta yoktur.
Bundandır ucuz yaşadığımız,
Bundandır yavukluya yaklaşmadığımız,
Okşamayız biz sevgilinin saçlarını,
Ellemeyiz biz sevgilinin ellerini.
Çünkü kan düşer,
Kan düşer bu sevdanın üstüne,
Tel örgülü yüksek duvarların,
Taş örülü soğuk binaların,
Mazgal deliklerinden,
Sabah erkenden,şafak sökerken
Bekleriz biz hep bekleriz,
Seher yellerini,
Herkesten çok özleriz;
Eseceği günlerini.

Antalya / Manavgat
22 haziran / 2004
2.koşuş

Yaşar Cerit

Sen Gelmedin

Œu gözümde / yollar uzar
Dertlendikce / yaram azar
Tabip bana / ilaç yazar
Günler oldu / sen gelmedin.

Fani dünya / çabuk biter
Deli gönül / neler ister
Bana zulmün / artık yeter
Aylar oldu / sen gelmedin.

Œu evimiz / kerpiç evden
Œular akar / pencereden
Yardım gelmez / kimselerden
Yıllar oldu / sen gelmedin.

Gelmedin ah / gelemedin
Œu derdimi / bilemedin.

Yaşar Cerit

Sen Gidince

Öyle birini sevki,
Sevki sen ölünce,
O hiç yaşamasin,
Şeytana keyif gerek ya,
Yaşayamasın işte,
Sen gidince ne yapacak ha?
Yasını dahi tutamasın..
Ecel kapını birgün çalınca,
Oda gelsin ardından,
Gözünü kırpmadan ve korkmadan,
Öyle birini sevki...
Tutunacak dallar aramasın,
Sığınacak limanlar da bulamasın,
Denize düşüp yılanlara da sarılamasın,
Sarılamasın işte sen gidince...
Ağlamaya vakti bile olmasın,
Olmasın işte...
O hiç yaşamasin;
Tek başına yaşamayasın işte.

Yaşar Cerit

Sen Gittin Gideli

Onbeş yaşın,
Yüzüme vurduğu kırmızılığında,
İçimi, çeke çeke
Durup durup, ağladım
Sen gittin gideli.
Heycanlarım gitti,
Geceye dönük saatlerde,
Umutlarım bitti.
Susunluğa mihladım gözbebeklerimi,
Felaket kokan yalnızlığımda,
Gözlerimde büyüttüm korkularımı,
Sen gittin gideli.
Umutlarım vuruldu,
Kan revan vücudum,
Can pazarında yüreğim.
Avuntusu yok gecelerin,
Öç almış çocuk sevincinde,
Gecelerim delik deşik,
Sen gittin gideli.
Sanki şu ağustosta,
Kar yağmış geceye,
Düşlerim somsoğuk,
Titrer avuçlarımda,
Buza keser yüreğim,
Sen gittin gideli.

Yaşar Cerit

Sen Jozefte

Kartaldı dağlarda,
O semtin adı,
Soğuktu yüksekler inadına,
Oysa hiç aldırmağı,
Yatağına uzandığı,
Titreyen Őehirli serĥeye,
Birşeyde sormadı.
Pembesi vardı yürede,
Umutları vardı kendince,
Pembe panjurlu odada,
Altıyolda modada.
Kuşluk vakti gelmiŐti,
Heryer foseptik kokuyordu,
Asfalta dahi sinmiŐti,
Salı pazarında,
Bir bir değerler kayboluyordu,
Sahte mutluluklarda
Sen jozefte;
Okuyan burjuvalarda.

Yaşar Cerit

Sen Var Ya Sen

Benim nehirlerim,denizlerim kurudu
Artık su serpmiyorlar,
Deli yüreğimin yangınlarına.
Çalar saatler bozuldu,
İnadına sevgili inadına,
Bütün zamanlar durdu,
Sen var ya sen gittin gideli.
Yolunda ölecek biri var desem,
Yar gel,yar del geç desem
Şu kör geceleri,
Şabaha ulaştırırsan beni.
Akortları bozulmuş çünkü hüzünlerin,
Bildiğim gibi söylerim,
Söylenirim kopuk türküleri,
Sen var ya sen gittin gideli.
Unutulmaya yüz tutmuş,
Mahküm olmuş anılarım,
Prangalara esir düşmüş,
Artık umutsuz benim yarınlarım;
Sen var ya sen gittin gideli.

Yaşar Cerit

Sende Bizdensin Koçum

Olmayan şeyleri görüyor,
Duyulmayan sesleri duyuyorsan...
Siyah duvarlara,bakıp bakıp
Aynalardan kaçuyorsan!
Düşünme öyle,dalıp dalıp
Sende bizdensin koçum.
Ömür boyu zipraksa içiyor,
Akineton iğneyi de vuruluyorsan,
Şoka verecekler,deyip deyip
Bakırköyden kaçuyorsan!
Dolaşma öyle,seyip seyip
Sende bizdensin koçum.
Aç karnına sabahın yedisinde,
Şok odasına giriyor,
Girdiğin kapının tam üstünde,
Elektro konvülsüfü görüyorsan!
Bazen bahçede dolaşıyor,
Bazen de mahrum kaluyorsan,
Düşünme öyle,derin derin
Sende bizdensin koçum.
Ara sıra İsa Peygamber,
Ara sıra da mehdi oluyorsan!
Mezarlığa,gidip gidip
Yatanları da kaldırmaya çalışuyorsan!
Bil ki bir şizofrensın,
Bil ki sende bizdensin koçum.

Yaşar Cerit

Sende Unutma Beni

Şimdi çok uzaklardasın,
Ölsün ne farkeder ki,
Sen üzülme yeter ki,
İçimde bir yerlerde,
Yaşatırım ben seni.
Her an aklımdasın yar aklımda,
Yüreğimin bir kuytusunda,
Anlasana yar anlasana,
Saklımdasın yar saklımda.
Benden cismin uzakta olsa,
Senin varlığın yeter bana,
Ayan olur gözlerin gözlerime,
Ben seninle var olur,
Seninle de yok olurum.
Dertlendiğin günlerde,
Dertlerin sızar içime,
Liğme liğme,düşlerde
Bölünür yar uykularım,
Senin için ben kahrolurum.
Sen üzülme yaban ellerde,
Tüketme yüreğini,
Düşlerimde dahi istemem,
Gülsün o yüzün,
Nur yüzüne degmesin bir hüzün;
İstemem yar üzülmeni istemem...
Soluklandığın her an,
Bende seni solurum inan,
Çekerim iliklerime kadar,
Ölümüne çekerim seni;
Bir ciğaranın dumanı gibi çekerim.
Unutma ne olur,
Sende unutma beni.

Yaşar Cerit

Sendeki Tutkuyu Sevdim

Hüzünlerde kaybolan,
Sevinçlerde varolan,
Sendeki çaresizliği,
Çaresizliğinin içinde;
Umudu gördüm öyle geldim...
Ben sendeki tutkuyu sevdim.
Evlerin önünde, varoşlarda
Tozlu topraklı yollarda,
Uç taş oynayan,
Ağlarken emziğine sarılan,
Tıkkı bir çocuk gibi!
Ninniyle beşikte uyuyan,
Masum yüzünü gördüm,
Ben öyle geldim;
Ben sendeki tutkuyu sevdim.
Mahallenin üst tarafında,
O Çamlık ormanda,
İhtirasla öpüşen,
Tıpkı bir sevgili gibi!
Öpüşürken titreyen,
Kendinden gelip geçen,
İhtirasını gördüm,
Ben öyle geldim;
Ben sendeki tutkuyu sevdim.
Terk ederken sarılan,
Bir adım uzaklaşan,
Uç adım yaklaşan;
Tıpkı hazin öykülerdeki!
Ayrılığın türküsü gibi!
Hıçkırarak ağlayan,
Ağdını gördüm,
Ben öyle geldim;
Ben sendeki tutkuyu sevdim.
Alev alev yanarken,
Gönlümün sarayları,
Geceler eletmek çekerken
Sendeki denizleri,
Siyahlar beyazımı çalarken!
Sendeki yıldızları
Kirlenmemiş aşkıma katıp,
Sendeki tutkuyu gördüm,
Ben öyle geldim;
Ben seni öyle sevdim.

Yaşar Cerit

Seni

Varabileceksen en uçtaki,
Son noktaya,
Kabul etmiyorsan;
Var olanları...
Sürükleye biliyorsan..!
Yanıdaki zavallıları,
Anlata biliyorsan,
İknada edebiliyorsan!
Anarşist yapında.....
Kimseler göremiyorsa!
Hiç olmayan korkularını..
Nirvanaya, çıkıp çıkıp
İnedebiliyorsan;
Sosyal realiteye.
Ve bütün hormanlarına,
İyi geliyor,
Egonuda seviyorsan!
Karnında doyuyorsa,
Pis bağırsaklarından,
Çıkanla mutlu ediyorsan...!
Başkalarını,
Larvalaşan umutlarında.
Yoksa benim gibi...!
Hadi gel öyleyse,
Tutarsızca,
Beklemekte;
Olacağım ben seni.

Yaşar Cerit

Seni Kiskandı

Sevda ateşin var,Canan yüreğimde
Sana dayanamam,sensiz günlerimde
Neler hayal ettim,ela gözlerimde
Denizde martılar,ah seni kiskandı.

Gelirim demiştin,son gün batımında
Bekleyipte durdum,ellerim koynumda
Hülyalara daldım,bak yoksun yanımda
Dallarda güller,ah seni kiskandı.

Salına salına,gelmeni görseydim
Kalbimi çıkarıp,elimle verseydim
Gam yemezdim yarım,koynunda ölseydim
Güllerde bülbüller,ah seni kiskandı.

Denizde martılar,tek seni kiskandı
Dallarında güller,bak seni kiskandı
Güllerde bülbüller,duy seni kiskandı
Kiskandı kiskandı,hep seni kiskandı.

Yaşar Cerit

Seni Sevmek İstemiyorum

Seni hatırlamak istemiyorum,
İhanetlerin sıralanıyor aklıma,
Asker süngüsüdür sanki,
İndikçe inen şu beynime,
Düşüncelerse mezar,
Kahrolmak istemiyorum,
Seninle bir daha anlasana,
Seni sevemiyorum bir türlü,
Mecbur olsamda ben sana,
En güzel düşlerimi,
Benim yarınlarımı,
Yıktın geçtin tüm ümitlerimi,
Çünkü elimden aldın kimliğimi,
Hayatın rolünde,
Sahte bir pasaportum şimdi,
Meçhule giden bir sürgün gibi.
Yak bir sigara,boş ver dünyaya diyemiyorum
Bak izmaritim gönlümde söndü,
Elimde değil işte sevemiyorum,
Ne zaman sevmek istesem,
Kaçışın geliyor hep aklıma.
Uzayan yollarda mahvoluyorum,
Kararan dağlar ardında,
Seni sevdiğim yerde bıraktım,
Ardıma bakmadan mıhladım ben kalbimi,
Bir yangın başlıyor şimdi yüreğimde,
Korlarında kahroluyorum,
Seni hatırlamak,
Seni yeniden sevmek,
Sana inanmak istemiyorum,
Son yanlışım olur sana aldanmak.
Geride kaldı artık gençliğim,
Kanımda kaynamıyor,
Sil baştan yaşayamam şu kaderi,
Yalanlarına karşı çok doluyum,
Hiç bu kadar kin duymamıştım ki;
Kin duymamıştım sana inan ki.

Yaşar Cerit

Serçe

Ve serçe gider
Düşlerinin otobüsü gibi
Kayıp nedir bilirmisin
Gidenler dönermi
Sen güzelliğinin
Aptallığıyla kal
Belki gelecek
Bir gün serçe

Yaşar Cerit

Serçe misali

Bilmek güzel,
Bilinmek daha güzel,
Sevmek süper,
Sevilmek başka süper.
Düşünmek onu düşünmek,
Beraber şarkı dinlemek,
Güzel bir duygu,
Özlem ile özlenilmek,
Güvenin ötesinde bir bulgu.
Seçmek ego ego ise!
Bastırılmış bir olgu,
Seçilirken seçene hissettirmek.
Bilinmeyen bir yolculuğa,
Yelken açmak.
Seçen Aristokrat dul bir bürokratsa,
Seçilen deli dolu bir manyaksa,
Seçen seçildiğinin farkına dahi varmazmış;
Çünkü kadın budalaymış.
Onun adını anması,
Duygu selinde heyecanlanması,
Serçenin birgün geleceğini beklemeşiymiş.
Serçe ise..
O güdüler yaşandıkça,
Daima uçacakmış;
Seçene doğru,
Seçenini bulana dek
Ve bu serçe!
Düşlerin otobüsü gibi
Bir dala, konana dek
Uçacakmış.

Yaşar Cerit

Sevdalar yiter

Hep umuttur güne başlamak,
Umuttur gönüllerde bahar,
Baharda aşk ile yaşamak,
Güzeldir böyle başlamak.
Bahar yaz'ı besler,
Bahar çabukca geçer,
Ugrun ugrun,usulca
Sonbahar ardından iner,
Baharı yavaşça,
Bir kenara iter.
Hüzündür ah hüzündür,
Hüzünlü bir şarkıdır hazan,
Doğumla ölümün kesişmesidir bazen.
Nöbet tutar rüzgar,
Kuruyan yaprakları,dökülen tohumları
Ordan oraya savurur savururlarda dururlar.
Kışın ayak sesleri duyulur,
Ölümdür gönüllerde kış,
Bir hışımla iner ilerler karakış,
Gök boşalır,gök delinir
Sicim sicim,yağarda gelir
Yaprakları ıslatır,tohumları ıslatır
Hayata inadına tutunurlar,
Onlar çalı çırpıya sığınır,
Umut yolculuğuna çıkarlar,
Bahara kadar umutlanırlar,
Gün gelir filiz atar,
Işkın verir tohumlar.
Sevda da öyledir böyledir işte,
Bitmediği kadar baharda yaşarlar,
Baharla başlayanlar,
Baharla tanışan hayatlar,
Gün olur hazanla biterler,
Ama bitmeyen baharlarda,
Yiterde giderler,
Hep sevdalarda yiterler.

Yaşar Cerit

Sevdalarda

Bu kaçınıcı bahar,
Kaçınıcı sonbahar,
Umut güvercinlerim umuda,
Uçmaz oldu hava da.
Kivranır durur sancılarım,
Umutsuzluğun acısında,
Seni düşünmek,
Geceyarılarında seni düşünmek,
Düşlerin en güzeli.
Hapsolmak sana çaresizce,
Bölük börçük uykularımda,
Diken olur yatağım,
Olsun varsın ne çıkar,
Mahmur umutlar ışığında,
Aşkların en güzeli.
Hayallerimi süsleyen,
Ne varsa senden kalan,
Şu kalbimi yaralayan,
Damarımda senden benden,
Damla damla, kan akıtır
Akıtırda alır beni götürür,
Sevdaların en güzeli.

Yaşar Cerit

Sevdiğim

Anlamaz derdimden,şu taş duvarlar
Resmini ranzama,astım sevdiğim
Mahkûmun çilesi,bitmez diyorlar
Dünyayla selamı,kestim sevdiğim.

Geçmiyor mahkûmun,sözü duası
Gerçeğe dönüşmez,çıkamaz rüyası
El açıp göklere,gece yarısı
Tanrıya yalvarıp,sustum sevdiğim.

Bu alem hep beni,deli sanacak
Beynimde kıyamet,koptu kopacak
Sabrım bitti artık,koğuş yanacak
Sonunda bu hale,düştüm sevdiğim.

İçime kapandım,yalnız kalınca
Bir hüznün çöküyor,gece olunca
İsyanım artıyor,gözler dolunca
Hücre de kendime,küstüm sevdiğim.

Yaşar Cerit

Sevdim Seni

Ne deliyim ne divane
Gönül bahçem bir virane
Gülistanlardan banane
Görmez gözüm, sevdim seni.

Göz yaşlarım hiç dinmiyor
Yorulduğum gücüm yetmiyor
Aşk sözümü dinlemiyor
Neyleyim ki sevdim seni.

Uzaktan bakma öyle
Yaşayamam sensiz böyle
Gel yanıma mutlu eyle
Ölesiye sevdim seni.

Yaşar Cerit

Sevemedim

Hazan vurmuş dal dal olmuş, bu nedir söyler misin
Yaprakları hep kurumuş, bahçeye girer misin
Mevsim geldi yine geçti, sen hüznü bilir misin
Sevemedim kara gözlüm, kimseyi sevemedim.

Sararmış yapraklar gibi, döküldüm hep yerlere
Savrulur uçarda gider, umudum şu ellere
Bir dala tutunamadım, akıp gittim sellere
Sevemedim kara gözlüm, kimseyi sevemedim.

İsterdim yar içten öte, ömür boyu sevmeye
Bir ukte kaldı gönlümde, el varmıyor dermeye
Şimdilerde çok geç artık, sana güller vermeye
Sevemedim kara gözlüm, kimseyi sevemedim.

Yaşar Cerit

Sevgili

Ölüm dediğin neki
Onu hiç bilmem
Sen de aklından geçirme
İstesen de çözenen
Yazılmış bi roman
Roman da aktörler var
Biri ben
Sense baş kahraman
Reji yazmış
Biz oynarız
Oynadıkça batarız
Battıkça
Ağlanacak halimize
Güleriz
Filmin sonun da
Reji karlı
O oskar da
Biz oynadığımızla
Kalırız
Aktörüz
Sonun da ölürüz
Filmi de bitiriz
Ey sevgili
Ölüm dediğin neki
Bir kalemin ucun da.

Yaşar Cerit

Sevgili Hayat

Bir gün ayrılacağız, bu Şehirde,
Hayatın savurduğu yerlere gideceğiz,
Rzđarın savurduğu yapraklar gibi,
DeđiŐik ellerde hayat süreceğiz.
KarŐılaŐırsak eğer bir gün seninle,
Belki bu Şehirde,
Belkide başka alemde.
Unutma ki ey sevgili,
Hayat senle ve sensiz,
Her yerde hayat her yerde.

Yaşar Cerit

Seyirler Sende

Ey sevgili!
Bir özlem gizledim gözyaşlarımda,
başakları tutarken,
Sapsarı ekin tarlasında,
Sevdan filizlendi yüreğimde,
Sergen oldu, harman oldu
Şu deli gönülde...
Köpük beyazı umutlar bende.
Sakın ha sakın,
Sakın sana kavuşmadan gelmesin ölüm.
Yürek özlemine hasret,
Aldırma sen mehtaba gülüm,
Seyirler sende.
Yosun tutar sevdan yüreğimde,
Ela gözlerine, mühür vurdum,
Gönlüme yanık şu yanık gönlüme,
Deryalarda tahtlar kurdum.
Akşam güneşi çekildiğinde
Umuda göz kırpmıyor yıldızlar,
Deniz mavisi umutlar bende.
Mendil göndermişsin sen bana!
Gözyaşlarımı onla silerim,
Özlerim seni kız canım çeker,
Yıldızların eşliğinde yar anlasana,
Sana besteler yaptım hüzzam makamında,
Hüzünlü şarkılar bende,
Yine seyirler sende.
Duy artık sesimi,
Yazan kalemim değildi,
Kağıt üzerine düşen benim yüreğimdi.
Umuda bu şarkım,ucu yanık gitsin
Hasretim akdenizde güney rüzgarında,
Vurgun yiyen sevdalar bende,
Seyirler sende.

Yaşar Cerit

Sıfırlaşan

Anasının,avradınında
Suçu olmayan suçsuzlar
Pasif kaldık yaşayanlarla
Asosyallar
Nerden,ne zaman
Nasıl hatalar yaptık
Bilmiyorum.
Bilipde problemi
Çözümün bir parçası
Ölcek yanımızda yok
Matematikteki sıfırız.
Ne önümüz var nede
Ardımız.

Yaşar Cerit

Silivride Pardon makale

Ergenekon ve balyoz davası resmen çökmüştür.

Türkiye Cumhuriyetinin gözleri önünde bir sürümcemeye dönüşmüştür, inandırıcılığında artık kalmamıştır.Zaten bu davalar bir hukuk davası değildi, siyasal davaydı.Bu davaları bilinçli yurttaşlar zaten biliyordu.

2012 nin temmuz ayında tuz kokmuş bilinçsiz yurttaşlar ve tuzu kurular da böylelikle öğrenmiş oldu.Conilerin yol haritası ile Okyanus ötesindeki villasında oturan,göbeğini kaşıyan sahte din tüccarlığı yapan

Fetullah efendinin işbirliğiyle,Abdullah Gül ve Tayip beyin kurduğu özel siyasi mahkemelerinin resmen çöküşe geçtiğinin,duvara tosladığının resmidir artık.Malüm hizbullahçılar ve Madımak otelinde hunharca yakılan 37 aydınımızın katillerini zaman aşımına uğratarak hapisten çıkartmışlardır.

Ardından 7 tipli gençlerin katillerini yine bu AKP hükümeti birden fazla müebbet hapis olmalarına rağmen 14 yıl yatırıp çıkartmışlardır.

5 mayıs 2012 cumartesi günü silivride vardiya bizde platformu çadırı önünde Hıdırellez günü,Komutan eşleri bir saksının içinde ki getirdikleri gül ağacına, büyük umutlarını yazıp kurdaleler asarak dileklerini ifade etmişlerdir.

Hal böyleyken temmuz ayının ortalarında 68 Genaral ve Amiral 400 Subayımızın Hastal ve Silivri zindanlarında esir tutulurken eşlerinininde sadece dileklerinden dolayı 3 yıla kadar hapis istemiyle yargılanacaklarıdır.

1 Nisan şakaşı gibi değil mi?

Ama şaka değil ki!

Bu tür yargılamalar Demokrasi ile yönetilen hiçbir Ülkede görülmemiştir.

Hele hele MUSTAFA KEMALİN ve silah arkadaşlarının kurduğu bu Cumhuriyette,Şehitlerimizin kanıyla sulanmış bu topraklarda,Misak-i Milliye sınırlarımızın hudutları içerisinde kurulan bu özel mahkemeleri ve bu mahkemelerin Hakimlerini ve Savcılarını kınıyor bu mahkemelerin Adalet değil zulüm dağıttığına inanıyorum.Ayrıca yüzlerce gazeteci,yazar,çizer, aydın

ve seçilmiş Millet Vekilleri Silivri ve Hastal zindanlarında esir tutulurken

bu Ülkemin Vatan severleri Türklüğün doğuş destanını simgeleyen Ergenekonla suçlanmışlardır.Bu davaya Ergenekon ismini takanlar Okyanus ötesindeki

Amerikadır.Nedeni bu komutanların Vatansever olmasıdır,emparyalizme dik duruşlarıdır,tıpkı Dijital verilerle

tutukladıkları ve bu verilerin bilir kişi raporlarıyla sahte olduğu belgelendiği halde bu insanlar siyasi bir yargının süreci içerisinde yargılanmaktadırlar.

Geçmişte Nazım Hikmetleri,Sabahattin Alileri zindanlara atan,

Cemal Süreyyaları sürgüne gönderenlerle aynı zihniyettir.Tıpkı Özalın ve Çillerin kirli oyunları gibidir.

Günümüzde bu zihniyeti devam ettirilen Abdullah ve Tayip beyi bu halk asla

affetmeyecektir.Ağustos ve Eylül'e kadar zindanların boşalacağına yürekten

inanıyorum.Çünkü kaçacak yerleri kalmamıştır.MUSTAFA KEMALİN kurduğu gençliğe emanet ettiği bu Cumhuriyet ilelebet baki kalacaktır.

Emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri kahrolacaklardır.

Kahrolsun emperyalizim,

Kahrolsun kapitalist düzen,

Kahrolsun iş birlikçileri,

YAŞASIN CUMHURİYET VE İLKELERİ.

Bir şiirimle de yazıma son veriyorum.

27-07-2012

Alkış Çal Türkiyem

Kölelik düzenini,yıkmaya geldik biz
Halkımızın Hakkını,almaya geldik biz
Esaret zincirini,kırmaya geldik biz
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

İşçi sınıfı haydi,bak ufuk göründü
Aydınlar silivride,yıllarca süründü
Laiklik düşmanları,etrafa büründü
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

Kula kulluk etmeyin,Allah birdir Allah
Dört kitabın temeli,inanmaktır vallah
Halkım uyandı artık,hadi gidin yallah
Kol kola yürüyelim,alkış çal Türkiyem.

Yaşar Cerit

Yaşar Cerit

Sinekler

Etrafta kanat çırpıyor,
Foseptik bok sinekleri.
Yaşam da bunların tek dertleri,
Kriminalleşen minarelleri.
Hızlı ve Özgürlük.
çabuk tüketmek!
Tüketirken, üretmek.
Mikro organizmalarında,
Kabahatsız!
Taşdıkları ölümleri,
Kısada olsa bu serüvenleri,
Geleceğe iz bırakmak,
Yaşattığı ölümleri.

Yaşar Cerit

Siyah Beyaz

Kaçan tüm kumtaneleri,
Gibi denize,
Kaçamayanlarda sahilde,
Yaşam adına..
Yapılan geyikler gibi,
Yarısı kumda,
Ötekiler şezlongta.
Üstadın dediği gibi,
Şahin serçe peşinde,
Tırnağı kan içinde,
Felek çarkın kırılınsın;
Hak bunun neresinde.

Yaşar Cerit

Siyahın Efendileri

Karanlık bir geceden,
Siyahında ilerler,
İlerler siyahın efendileri;
Korku nedir bilmeden.
Ugursuz gecenin çirkinleşen yüzünde,
Pır pır,kanat seslerinden,
Bir bir çıkar;
Kara kara yarasalar.
Göz gözü görmeden hiçte göremeden,
Az ötemde baykuş ötüşlerinden,
Urperir korkar oldum;
Ben korkar oldum bu geceden.
Aya küsmüş yıldızlar,
Yoksa yıldızlar sarhoşmu!
Daha ayıkmadı mı ne....?
Gökyüzü siyah hemde simsiyah.
Her iz bir sonda,
Şu karanlıklar diyarında,
Gecenin cellatları Patika bir yolda,
Siyahın efendileri vampirler dönüyor,
Dış izlerinden,bir bir geliyor
Ölümün soğuk ısığında,
Hemde siyahında ilerliyor,
Korku nedir bilmeden,
Gecenin bir yarısında.

Yaşar Cerit

Sokak çocukları

Kiminin elleri,
Kiminin gözleri,
Bomboş.
Ne düşünür hepsi....!
Kaç akıl eder?
Hepsinin.....
Toplam düşleri.
Gün dogar,gün döner
Günün içinden,
Batar gider.
Yalnızlığında yaşamın,
Zaman sel olur,
Taşar gider.
Kiminin elleri,
Kiminin gözleri,
Bomboş.
Yalın ayaklı,
Sokak çocukları,
İnsanlar karışık;
Yaşamlar sarmaşık.
Ki bu dünyada,
Varoşlarda,
Herşeye alışık.

Yaşar Cerit

Son Beste

Kaldır başını güzelim,
Bak şu gök kubbeye,
Bu alemde zerre kadarsın,
Ben seni beyaz sayfalara ekledim.
Yıldızlar yanmaya başlarken,
Ayrılığın siyah gecesinde,
Ben gökkubbenin altında,
Sana bir şarkı besteledim.
Hemde bembeyaz güllerden,
Yalnız senin için derledim...
Duyarsın belki?
Bu şarkıyı gittiğin yerlerde;
Son bestem olsun istedim.
Rüyaydı bu sevdam artık direnmiyeceğim,
Her mevsim içimde hüznler bıraktın,
Giderken sana ahhh ahhh,
Bir şansta dilemiyeceğim.
Sevdam kefen biçti bu vefasızlığına,
Sonbaharı gördüm dört mevsim,
Buz keser içimde karasevdalar,
Hüküm sürer içimde sonbahar.
Kalem kağıda düştü dedik ya güzelim,
Seni yazdı işte bu ayrılıkta,
Sende olmayanları da.
Ben gökkubbenin şu altında,
Sana bir şarkı besteledim.
Mühür vurdum ben bu geceye,
Bembeyaz güllerdeN,ahhh ahhh
Yalnız senin için derledim,
Hüzzam makamında geçti,
Ayrılık son heceye,
Duyarsın belki,
Bu şarkıyı gittiğin yerlerde,
Son bestem olsun istedim.

Yaşar Cerit

Son Din Makale

Mekkenin üç mil kuzeydoğusuna düşen,Hira dağının mağarasında, Kendisini Allah'a vererek,onun varlığını,birliğini,kudret ve azametini, İnsanların ise isyankarlığını,ahlaksızlığını ve sapkınılığını tefekkür ederken, Cenab-ı Hak'ka yalvardığı o gün 610 yılının Ramazan ayı ve Kadir gecesinde, Cenab-ı Hak tarafından,Cebrail a.s vasıtasıyla ilk Vahiy indirilerek ona Peygamberlik verilmiştir.Bu süreç tam 22 yıl 2 ay ve 22 günde tamamlanmıştır.İndirilen din İlahi bir kanundur.Dinin amacı ise, İnsanlara iyi ile kötüyü,doğru ile yanlış,güzel ile çirkini bildirmektir. Hz Muhammet a.s,sapkınlık ve cahiliye devrini aydınlatmaya başladıkca, Çıkar çevreleri de boş durmamıştır.Fakat tüm zorluklara rağmen, Allah'ın emirlerini,akıl yolunun bir olduğu ve mantığıyla hiç zorlamadan, Bu son dini sevdirek İslamiyeti yaymağa çalışmış ve bunu da başarmıştır. Aradan yüzyıllar geçmesine rağmen,Arapça inen Kur'an'ıKerim'i, Gerçek manada Türkçe tefsirini yapan müfessirler(Alimler) bir elin parmağı kadar azınlıktadır.Bu azınlık zatlardan birisi de Elmalı'lı Muhammet Hamdi Yazırdır.1878 yılında Antalya'nın Elmalı kazasında doğmuş, 27 mayıs 1942 de ölmüş,milliyeti hem Osmanlı hem de Türk olan bu din Alimi tercuman ve Hattattır.Türkçenin yanısıra,Arapça ve Farsça ile şiir yazacak kadar üst seviyede bir bilgiye sahiptir.Ayrıca Fransızca'da bilmektedir.El -Metalip Ve'l Mezaip adında felsefe tarihi kitabı bulunmaktadır. Diğer katagorilere girenler ise; bir kısmı bilinçsiz ve donanımsız, Bir kısmı kara cahil,bir kısmı ise hurafelerle yaşadığı toplumu gericiliğe ve yobazlığa yitenlerdir.Kuran-ı Kerim'de ki Allah'ın emirlerini öğrenmenin iki yolu vardır.Birincisi ya Arapçayı tam öğrenip hiç kimseyi aracı kılmadan,İslam dinini okuyup öğrenerek,öğrendiklerini hiç saptırmadan ulaşabildiğin yere kadar aktarabilmektir.Ya da Kur'an-ı Kerim'i yukarda anlattığımız gibi,güvenilir gerçek Din müfessirlerinin(Alimlerinin) Türkçe meallerini okuyup,anlayıp uygulamaya çalışmaktır. Hal böyleyken,sevgili okurlarıma anlatacağım bir kaç soru başlığını düşüncelerini istiyorum.Bilindiği üzere Dinimizde faizcilik,tefecilik zinhar haramdır.Allah'ın men ettiklerinden kılınmıştır.Fakat bunların açılımını Kaç Alim yaşadığı topluma tüm çıplaklığı ile anlatmıştır anlatabilmiştir. Kuran şunu emreder; ey insanoğlu eğer sizler Allah'ın men ettiği bu günahkar kullardansanız! biliniz ki kız kardeşinizle zina yapmış gibi günahkar olacaksınız diye uyarmıştır.Bir başka emirde de, Ey devleti Aliyeyi yöneten insanoğlu,üst mevki deki zatlar... Devletinize hizmet ettiğiniz süre içerisinde bilinizki sadece ve sadece sığınabileceğiniz,başınızı sokabileceğiniz bir evi devletinizin parası ile alabilirsiniz fazlası külliyyen haramdır diye de buyurmuştur. Hangi hocanın,hangi vaazında duyduk biz bunları yorumu sizlere bırakıyorum. Yukardaki bu iki örnekten İslam dini'ni daha iyi anlamış oluyoruz.Fakat din üzerindende bizlere dindar olduklarını empoze ederek nasıl dolaplar çevrildiğini de kavramış oluyoruz.Tabiki bu sözüm anlayana anlamak isteyenlere.Yaşadığımız bu coğrafyada din istismarlığı almış başını gitmiştir. Kıyametin kopmasına gerek bile kalmamıştır.Zaten kıyametin alametlerini, Figuran olarakta seyretmekteyiz.Din istismarcıları ve tüccarları dinin en kolay yönetim biçimi,göz boyama şekli olduğunu büyük safsatalarla tarihler boyu saf insanların yumşak karnını keşfetmişlerdir. Okuduğunu anlamayan,analiz yeteneğine sahip olmayan beyinlere yanlış aşı yapılarak Her yeni icadı bir öcü gibi göstermişler,kalkınmayı ve aydınlanmayı hep engellemişlerdir.Din üzerinden önce itiati aşlamışlar, Sonra da ardı arkası gelmiştir daha da geleceğe benzemektedir.

Baş eğmeyi, manevi korkular salınarak sindirilen topluma uyumlu yaşamayı, Eleştiriyi ve direnmeyi önlemişlerdir. Müslümanların zihinlerini sınıflandırarak, Ümmetçiliği kazımışlar, etnik kökenliğe yol açmışlardır. Zaman içerisinde de maddi desteklerle bu emellerine ulaşmışlardır. İşte müslüman aleminin kanını donduracak çok vahim bir örneği sizlerle üzülerək ve yüzüm kızararak paylaşıyorum. Son din'in düşürüldüğü duruma bir bakın. İslamın beşiği olan Suudi Arabistan'ı yöneten Kral Faht'ın (Diktatörün) ülkesinin Deniz Akademisi Camii İmamı, onun şeyhliği batsın. Şeyh El Arifi bir vaazında aynen şunları söylüyor. Diyorki ey Suriyeli kadınlar (hanımlar) Esatla çarpışan Mücahitler (kendi devletiyle kiralık katillerle bir olup çarpışan itler) 2 aydır cinsel ilişkiye giremiyorlar. (yani onların stres atmaya çok ihtiyacı var) İçinizde gelinler, dullar ve boşta olanlarınız bir gecelik'te olsa Muta nikahı kıyarak o Milislerle (o haydutlarla) birleşiniz. Hanımlara da müjdesi şu; Ey Suriyeli kadınlar (hanımlar) biliniz ki Cennetlik olursunuz. Allah aşkına Hıristiyanlar tarafından vaftiz edilmiş din düşmanının Fetvasına bakın. Suriyeli hanımlara resmen orospuluk yapın diyor.

Faşeliği din üzerinden mübah sayıyor. Yazık çok yazık. Malesef bu zihniyetlerle yönetilen bir Arabistan. Bilindiği üzere müslümanlar, HZ Muhammet'in Ümmetidir. Hal böyleyken HZ Ali'de Peygamberimizin hem yiğeni hem de damadıdır. Bunu bilmiyen mi var?

Yoksa aksini söyleyen mi var? haşaa oda yok...

Şimdi konu açılmışken Aleviliği başka bir yazımda açıklamaya çalışacağım.

Fakat Aleviliğin ilk doğuşuna da değinmeden geçemeyeceğim.

Aleviliğin kelime anlamı şöyle doğmuştur Alinin evi, işte bu Alinin evinden yola çıkmış Müslümanlara namı diğer Allah'ın Arslanı HZ Aliyi baş tacı yapanlara, torunları Hasan ve Hüseyinin yasını tutanlara acımasızca bu saldırılar niye? Bunların tamamı HZ Muhammetin ümmeti değil mi?

İşte tek sebebi müslümanların birliğini, dirliğini bozmak içindir, Müslüman alemini birbirine kışkırtıp, birbirine düşürerek köleleştirmek içindir.

Senaryolar aynıdır. Tıpkı 1980 öncesi bizim ülkemizde sağ ve sol idoolojilerin birbirlerini katletmeleri gibidir. Din üzerinden çeşitli bahanelerle Müslüman alemlerinin aydınlanmaması içindir. Bu kapitalist düzenin kurucuları, Hıristiyan ve Yahudi alemlerinin sinsice çizdiği bir yol haritasıdır.

Yaşadığımız bu coğrafya da yaşamakta olduğumuz şu yüzyılın bir analizini yapacak olursak daha iyi anlamış olacağız. Bizim ülkemizde ki katledilen

Aydınların, toplumu aydınlatan en önemli gazetecilerin, tüm akıllı insanların öldürülmesinde bir kaç maşa haricinde faillerinin asla açıklanmaması Dünyaca en ünlü CIA, KGB, MOSAD ajanlarının izine rastlandığı içindir.

Ülkemizde bu kurumların ajanları cirit atmaktadır. 1 Mayıs 1977 taksim meydanı katliamı. Eşref Bitlis Paşanın uçağının esrarengiz bir şekilde düşürülüp şehit edilmesi. Maraş ve Çorum katliamları. Sivas'ta Madımak otelde aydınların cayır cayır yakılmaları. Isparta da 2007 yılında 6 bilim adamının bindiği uçağın esrarengiz bir şekilde dağa çarpmasıyla sonuçlanan 57 kişinin ölümü.

Özellikle terörle mücadele etmiş onurlu Komutanların, Aydınların, Yazarların, Çizerlerin, Gazetecilerin ve seçilmiş Vekillerin kodeslerde esir tutulması kesinlikle bir rastlantı değildir. Bu bir komplodur.

Sözün özü şudur; Bir an önce elimizi çenemize koyup, vicdanımızın sesine kulak vermemizdir. Çünkü aklın yolu birdir bunlar kapitalizmin bir oyunudur.

Şu Ortadoğuya bir bakın! Bir tarafta dünyaca ünlü silah tüccarları, Diğer tarafta da din tüccarları vasıtasıyla, Ortadoğu alev alev yanmaktadır.

Ateş düştüğü yeri yakarmış. Ya çingıllarının düştüğü yerlere ne diyeceksiniz.

Çok geç olmadan bu coğrafya da yanan ateşin çingılları, birgün kucağımıza düşmeden uyanma zamanı gelmedi mi dersiniz.

05-01-2013

Yaşar Cerit

Sonsuzluğun Diğer Adı

Aşka susadığımız, toz pembe günlerde,
Güneşin doğuşunda benim dualarım,
Yarına bakabilmek içindir, tüm çabalarım,
Kucak amışlığın kaldırımında yürürken,
Koşarak kavuşuyorum sevdamıza.
Kokun okşarken bedenimi,
Kalbimle tırmanıyorum,
Aşkın huzur veren yamaçlarına.
Senli olan her şey için,
İşte kadınığ seni seviyorum,
Ölüm yaşamdan yaşama bir kapı,
Sevdam sa sonsuzluğun diğer adı.

Yaşar Cerit

Sormayın

Bana, beni sormayın
Beni tarihte bulun.
Ben Türküm şuurum imanım,
Evliya`lardan geldim.
Yedi kıta kat edip,
Fetih`lerden geldim.
Neslime kim derlerse,
Hakan Şu'dan, Metehan'dan
Orta asyanın steplerin'den
Demirdağının eteklerin'den
Ergenekondan geldim.
Giyasettin Keykubat`tan,
Haçlı seferlerin'den,
Saymakla hiç biter mi,
Mesut Kılıç Aslan`dan,
Daha nicelerden geldim.
Çeçenistan`dan, Türkistan`dan
Kırımlar`dan, Kafkaslar`dan
Tarih tarih yaşayan,
Şeyh Şamil`den geldim.
Selçuklu`dan uzanan,
Malazgirt`e dayanan,
Romen diyojeni esir alan,
Misafir edip savan,
Alparslan`dan geldim.
Bursa`nın söğütünden,
Bir çınar ağacından,
Dal salıp budaklanan,
Ertuğrul oğlu Osman,
Osman oğlu Orhan'dan
Osmanlının yurdundan,
Anadoludan geldim.
Viyana`yı kuşatan,
Kanuni Sultan Süleyman`dan,
Belgrat`tan geldim.
Devirlerden devire,
Durmaksızın akıp geldim.
Çağ açıp çağlar kapatan,
Fatih Sultan Mehmet`ten geldim.
Tarihte beylikleri yıkan,
Şah İsmail`i İran`a kaçıran,
Yavuz Sultan Selim'den geldim.
Gaziler ünvanından,
Ulu batlı Hasan`dan,
Yıldırım Beyazıt`tan,
Ankara`dan geldim.
Vatana can, Vatana baş koyan,
Yeni yetme yüzüne,
Demirden tarak vuran,
Genç Osman'dan geldim.
Çağ atlatan bu günüme,
Marş yazdıran tarihime,

Kızıl sakal adından,
Barbaros`tan geldim.
Çelebi`den, Murat`a
Köprülü sadrazam`a,
Dünden kalan ne varsa,
Bizans`ın o surlarına,
Al Sancağı diken,
Mübarek elden geldim.
Bu günleri yaşatan,
Laik demokrasiden,
Türk Anayasamızdan,
Ne Mutlu Türküm Diyen
Mustafa Kemal Atatürk'ten
Ben Cumhuriyetten geldim.

,

Yaşar Cerit

Sosyo Mat

Sana kaç kişi,
Kaç şiir yazdı,
Bu beyaz gecede.
Sen kelebeksin,
Kemirilmemiş elma gibi,
Dokunulmamışsın.
Yuvadaki kuşa tükürürsen,
Ve bu güvenle de yaşarsan
Yaşamının yaşadıklarını
Korku da yoksa,
Hiç şu gözlerinde,
şen benden de öte;
Ölüme geç kalmışsın.

Yaşar Cerit

Söyle Söyle Türkiyem

Bizler Anadoluyuz,hakkı görüyoruz
İşçiyiz,emekçiyiz,bunu söylüyoruz
Halkın bağrından çıktık,halkla yürüyoruz
Özgürlük türküleri,söyle söyle Türkiyem.

Duysun Türkiyem duysun,halkının sesini
Bak varoşlar soluyor,islî nefesini
Devletimi soyanlar,görsün ensesini
Özgürlük türküleri,söyle söyle Türkiyem.

Maden dağı islidir,kömürlü soluruz
Ufkumuz geniş bizim,güneşî buluruz
Ayrı gayrımız yoktur,biz yoldaş oluruz
Özgürlük türküleri,söyle söyle Türkiyem.

Güneş doğudan doğdu,bakın hele bakın
Sıkıca tutun onu,salmayın ha sakın
Aydınlık günlerimiz,korkmayın çok yakın
Özgürlük türküleri,söyle söyle Türkiyem.

Söyle türkülerini,uşaklar inlesin
Ayak seslerini de,herkesler dinlesin.

Yaşar Cerit

Söyleyemedim

Bir zamanlar yar bir zamanlar,
Benim düşlerini kurduğum,
Düzinelerce umutlarım vardı,
Dolu dolu,sözcüklerim vardı dilimde.
Şu yaralı yüreğimde,
Yüreğimin en dibinde,
Öylece yar ukte kaldı,
Ukte kaldı da,
Bir türlü sana söyleyemedim.
Gecelerdi yalnız şahidim gecelerdi,
Sihirli sözcükleri şu dilimde,
Birer birer,dizerdim
Ah dizerdimde,
A'dan ze ye ezberlerdim...
Bir zamanlar yar bir zamanlar,
Benim sevdam körpeydi şu gönlümde,
Lal olurdu dilim lal olurdu,
Kıvranırdı sancılarda benim özüm;
Özümden öz giderdi.
Bir at şahlanırdı içimde,
Şahlanır da şahlanırdı,off off
Sabahlara dek yarış tutardı,
Dört nala koşardı yüreğimde.
Dolu dolu,sözcüklerim vardı
Mahmur ışıklar altında,
Vardı işte iki gözüm;
Bir türlü sana söyleyemedim.
Gece yarılarında benim umutlarım,
Kör geceleri,zifiri karanlıkları
Deler de geçerdi,off off.
Gönlüm sen'den yanaydı,
Ah sen'den yanaydı,
Senin hayalinle konuşurdum,
Gece yarılarında yar gece yarılarında,
Rüyalarda hep buluşurdum.
Umutlarım kaldı şimdi içimde,
Lal oldu dilim lal,
Dilim lal oldu da;
Bir türlü sana söyleyemedim...

Yaşar Cerit

Stepler Anlatsın

Benim sevdam,asyada stepler
Benim sevdam,masmavi denizler
Benim sevdam,güneşli gökyüzü
Gökyüzünde uçan güvercinler.

Sevdamın çığlıklarını,
Stepler anlatsın,
Sevdamın türküsünü,
Denizler söylesin,
Sevdamın hasretini,
Gökyüzü haykırınsın,
Yeryüzünde yanan ateşler,
Beni küle döndersin,
Çıksın lodos rüzğarı,
Şavursun beni her seferinde,
Gazele çevirsin,
Benim bu sevdamın;
Mevsimsiz mevsimlerinde.

Yaşar Cerit

Sual Et Hallarımı

Ağlayarak dualar ettim,
Gel bi grsende hallarımı,
Ben gençliğimi kaybettim,
Gelde sual et hallarımı.

Ceyhan nehri beri bakıyor,
Nazlı nazlı nere akıyor?
Şu sinemi hasret yakıyor,
Gelde sual et hallarımı.

Bizim ellerde biter gonca,
Uzayıp gider yolmayınca,
Gitmeye derman olmayınca,
Gelde sual et hallarımı.

El oğlu düğün dernek kurdu,
Terkettin sen eli yurdu,
Gelen vurdu,gidende vurdu
Gelde sual et hallarımı.

Buğün yine gözlerim doldu,
Ektiğin güller kökten soldu,
Bak buğn ulu bayram oldu,
Gelde sual et hallarımı.

Yaşar Cerit

Suça Eğilimli

Orta ikiye giderken,
Bir bisikletim vardı,
Ön teker ve jantı,
Çok eski, çokta küflüydü.
Cami avlusunda, Yeni bir bisandı
Kimindi onu bilmiyorum!
Çocukluk işte.
Ön tekerini hemen çaldım,
Taktım kendi külüstürüme,
Oldumu bisiklet benim.
Kelaynak gibi tek,
Ön teker parlıyor.
Okul dönüşüydü,
Şükrü Cerit,
Eve geldi arkam'dan,
Sorma'dan başladı,
Anlamadığım ilk dayaktı.
Ben çalmadım diyorum,
Anam kurtarırmı diye,
Gözlerine bakıyorum,
Anamda dahil oldu.
Hiç anlam veremediğim,
Bu linç girişimine.
Bizim evin merdiveni,
Çok dikti,
Ama çok dikti o merdiven,
Nasıl atladım, tek hamle de
Yaşım kaç oldu,
Halen inanamıyorum.
Dört gün bilmiyorum,
Belki de beş!
Eve giremedim korkum'dan,
Domates bahçesinde,
Domateslerle hep uyudum.
En ufağımız Musa,
Ekmek arası işte,
Çocukluk haliyle,
Evden yemek getirdi de;
Domates yemekten kurtulurdum.
Şimdi anladım ki,
Çalmamam gerektiğini,
Çok iyi anladım.
Tövbeler olsun, çalmam artık
Gasp ederim ben de,
Cezası onaltı yıl, sekiz ay olsa da.
Bence sanki,
Bu daha delikanlısı.

Yaşar Cerit

Sürümüzün İti

Beş sürümüz vardı
Sürüden ayrıldı bizim ki
Sürümüz dört kaldı
Sürüyü de talan etti
Çakal oldu
Kuzu olup kurt kapsaydı
Nede semiz et olurdu
Bizimkisi akıllı ya
Dikildi de oy dikildi
Ne yazık ki
İt oldu.

Adana / C ceyhan

Yaşar Cerit

Şafak Vakti

Gün ışıyacak oldu yine,
Birazdan sabah olur,
Perde perde,gözlerimden
Yar çekilir yar,
Uykularım yok olur...
Senin yokluğunda kaybolur.
Doğsada kapımda gün,
Dün gibi dolmaz bugün,
İlaç bile olmaz zaman.
Şu sevda yelinde,
Bir damar çekilir yüreğimden,
Yorgun düşer yüreğim.
Her gecenin ardından,
Bir parçanı çalarım,
Sabaha dek nöbet tutar gözlerim.
Sabahlarım ben seninle,
Diken olup batsada bedenime,
Hercai sabahlarda,
Ben seni hep özlerim.

Yaşar Cerit

Şair

Bana edebiyat parçalama şair
Noktayı virgölü sorma
Eski köyede yeni adet getirme
Sakın ola sakın ola şair
Aşktan meşktende bahsetme
Duygularım dizelere durgun akmaz
Nehirlerim çağlar dertlerimle coşar
Kederlerimi nehirler bile tutmaz
Doğadan bi haber
Güneşten bi haber
Ufuktan yoksun Asosyaller
Bugün denizler dondu
Martılar ağladı
Ne haber şairler
Serçeler küstü aç kaldı
Uçarak barınak aradılar
Könacak bir dal bile bulamadılar

Yaşar Cerit

Şarapçı

Çıkamaz ara sokakta,
Gezen sarhoş şarapçı.
Aradığı bulamadığı..!
Yatacağı yatak.
Karanlıkta,
Ayılacağı,
Aydınlık,
Bu aydınlık;
Ayılmak.
Ayılmak ise şarapla!
Yine güneşi,
Selamlamak.

Yaşar Cerit

Şeritın Otel

Yalanım varsa ne olayım.
Baktığım yerde,
Babadağ görünüyor.
Şeritın otelde,
Yaşar Kemalde,
Türk edebiyatının
Köy kültüründe.....
Baktığım yerde
Herkes var.
Kana susamış
Pitbullarda.....
Önüne ot atılmayacak
Eşşeklerde.

Yaşar Cerit

Şeyda

Elinde solmuş,
Kırmızı bir karanfil,
Gözünde hapsetmiş,
Geceyi Şeyda.
Çiçekleri mor renkli,
Entarisi rüzgarda,
Dört namlu,
Dört bir yanında,
Tutsak olmuş,
Güverte de Şeyda.
Cılız titreme içinde,
Korku yüreğinde,
Çok uzaklara açılmış;
Bir gemi de Şeyda.
Başını alıp gitmekte,
Uzayıp giden mavi de,
Yol almışda gidiyor Şeyda.
Karanlığı içmekte,
Korkarak iç geçirmekte,
Kanı çekilmiş,
Soluk yüzünde,
Bir külçe gibi,
Vücudu sanki,
Ağırlaşmış Şeyda.
Bir nefeslikte,
Güzelliği erişilmez,
Erişilmez bir tutku,
Küme küme,gökyüzünde
Gezgin bulutların altında,
Oracıklarda Şeyda.
Bir sızı yüreğinde,
Acıların en korkuncu,
Sarılmış umuda,
Gözleri,nemli nemli
Kirpikleri ıslanmış,
Kederli bir yolcu,
Genzi acımış,sesi kısılmış
Bir garip;
Bir garip şeyda.

Yaşar Cerit

Şiddet

kırgın bir serçe miydi aşk, neydi
ömrün dumanlı mevsimlerinde;
yaprak kıpırdamıyor,
dolu yağın şu yağmurda!
gurur, acı ve gözyaşı,
yalanmış bu aşklar,
yalanmış meğer.
nerede verilen sözler,
edilen o yeminler,
niye bu hiddet?
Niye bu şiddet?
anladım anladım ki!
bozuk temeller üzerinde bir aşk,
sallandıkça,
ağlıyor gülen gözler,
sallandıkça,
kopuyor azar azar,
yok oluyor toz pembe umutlar.
sallandıkça sallanıyor,
dokuz şiddetinde!
en sonunda,
yerle bir oluyor hayatlar,
kaç yerde bu şiddet!
kaç yürekte kanıyor,
kaç yuvayı yıkıyor...
kim bilir?
kanayan bu yaralar,
kaç canları yakıyor,
çaresizlik içinde
teselli de kar etmiyor artık onlara.
Yıkılmasın umutlar,
Lale yaprağı kadar narinde olsa,
Mor çatılar altında,
Ezilmesin, silinmesin yaşamlar
Karanlıkta kalmasın,
Kalmasında sızlamasın bu aşklar.

Yaşar Cerit

Ŗiir Ne Demektir

Ŗiirin tanımını yapmak gerçekten çok zordur.
Tıpkı bir aŖk gibidir.
Bu bakımdan Ŗiirin konusunu,
Sınırlamakta çok zordur.
Ŗiirin ortaya çıkması,
İnsanlığın ortaya çıkmasıyla eŖ değerdedir.
Bence Ŗiir: Bir aŖk gibi sihirlidir,
Bence Ŗiir: Baharın ilk çiğ damlalarından,
Yüreğime dökülen,
GözyaŖlarımın hazin selidir.

YaŖar Cerit

Şölen

nefes almak!
bir rüyanın kabusu gibi,
dipsiz bir kuyuda;
örümcek sarmış ağlarını.
her bir tarafa,
kaç zaman geçti,
kaç zamandır,
cebelleşir dururum,
hesaplaşırım kendimce,
bir toplar, bir çıkarır
olmadı, çarparım,
sonra da bölerim...
yok olmuyor,
böyle de olmuyor,
bir ışık görsem,
seyretsem gökyüzünü,
sayabilsem oracıkta yıldızları.
ayın şavkı vursa yüzüme,
uyansam şu rüyanın kabusundan,
bir de güneş doğsa,
el sallasam hani,
coşkuyla günaydın desem,
aydınlatsa artık,
aydınlatsa her bir köşeyi,
kör bir kuyu da,
ışığa susamış,
susamış aç insanlara,
bir şölen verse

Yaşar Cerit

Ŗu Sevda

Ben yandım tutuŖtum,Senin uğruna
Bir ateŖ koydun ki,benim koynuma
Gitmesin sakın ha, senin zoruna
Ŗu sevdayı sardın,benim boynuma.

Daha krpeciktim,yandım narına
DüŖtüm vefasızın,ahu zararına
Belalar saldım da,aŖk pınarına
Ŗu sevdayı sardın,benim boynuma.

Yetim yüzü gülmez,her yerde ağlar
Ağlar anam ağlar,yüreğin dağlar
Gz yaŖlı gelin,karalar bağlar
Ŗu sevdayı sardın,benim boynuma.

YaŖar Cerit

Tahiri Tahirleştiren

Seni uğurlarken gördüm,
Dün akşam umutlarımın ağladığını,
Param parça yüreğimde,
Ardından bakarken gördüm.
Yokluğun ucuzluğu da yokmuş,
Liğme liğme düşlerimde,
Pahalı yaşamadık ki biz.
Kahroluyorum kendi kendime,
Düşünüyorum işte kendimce;
Kendi kendime Söylendikçe.
Şairin mısralarından arta kalan,
Tahiri tahirleştirenin, Zöhre olmadığını
Öylece anlıyorum işte.
O ezgileri dinledikçe,
Sığınıyorum şu kör akşamlara,
Zifiri karanlıklar içindeyim,
Anlıyorum içten içe,
Sonsuzluğu keşfetmekteyim.
Ben Tahiri düşündükçe,
Yine hüznülerdeyim;
Yine kederlerdeyim işte.

Yaşar Cerit

Tanışma

1789 da.Fransız burjuva devriminde,
Taraflardan köylü,işçi ve emekçi temsilcileri
masanın soluna...
Burjuva,aristokrat temsilcilerinde,
Masanın sağına,
Karşılıklı olarak oturduklarını çok iyi biliyoruz.
İyi biliyoruz ki,
Bu oturuş şekli itibari ile,
Sağ ve sol ideoloji safları da,
Böylece dünya literatörüne girmiş oluyordu.
İşte onun içindir ki,
Ben emekten yana,ezilenden yana, bir kuvai-milliyeye ruhuyla
emparyalizme dik duruşumla,katıksız yurtseverliğimle
Şükrü oğlu Yaşar Cerit olarak...
Atatürk ve Atatürkün,
İlke ve inkılaplarına bağlı,
Bağlı olduğum kadar da,
Evrensel, çağdaş yarınları düşünen,
Onurlu bir yaşayışla ve hümanistçe...
İnsanlığın geleceğini düşleyen,
Düşüncelerimi,makalelerimi ve de şiirlerimi
Sizlerle paylaşmaktan gurur duyarım...
Sevgi ve saygılarımla.

Yaşar Cerit

Tanrıdan Tek Dileğim

Dürüstce yaşadım hep,riyakarlık yapmadım
Kimsenin arkasından,asla çamur atmadım
Helal lokma yedim'de,Aşa haram katmadım
Tanrıdan tek dileğim,kötüler beter olsun.

Yarınımdan korkmam ki,gün bulurum gün yerim
Onurunla yaşamak,ben işte buna derim
Şu vicdanım çok rahat,yoktur benim kederim
Tanrıdan tek dileğim,kötüler beter olsun.

Suskunluğum edepten,söz söylemediklerim
Riyakar çıktı yazık,benim dost bildiklerim
Beş parada etmezmiş,şu değer verdiklerim
Tanrıdan tek dileğim,kötüler beter olsun.

Belki okuyan olur,günün birinde bu şiiri
Döner döner dolaşır,hakta yerini bulur
Mazlumun ahı kalmaz,bir gün hesap sorulur
Tanrıdan tek dileğim,kötüler beter olsun.

Benden bir taşlamadır,insan evladı anlar
Namert oğlu namertler,cani gibi olanlar
Kul hakkını yiyenler,kusarlar bir zamanlar
Tanrıdan tek dileğim,kötüler beter olsun.

Yaşar Cerit

Tek Yol

Su sığ ise ılıktır,
Düşünce sığ ise komiktir.
Konuşmak, paylaşmak
Anlatmak ve dinlemek,
Birlikte yaşamaksa ölümdür.
Ölümü yaşamaksa,
Yaşanan anın çelişkisini,
Kaybetmeden üretebilmek,
Bunu başkalarına anlatabilmek,
Derdi ile çabalamak.
Tek yol yazmak,
Sonrasıda Beklemek,
Beklenineni Gelirmi diye umutla.

Yaşar Cerit

Teknoloji

3G ye hazırlan Türkiyem
Keyif senin.
Kanser umurundamı!
Baz istasyonları kurulsun.
Her mahalleye.....
İnternetler yetmedi,
Yetmiyecekte;
Gazeteler okunmasın
Bu gidişle!
İşyerlerinde,
Telepatik sevişmeler.....
Beyin fırtınası,
Var olmanın,
Dayanan dayatılması,
Alana kadar;
Bu sanal zevk sürsün.
Sürede dursun.....
Ben köyüme çekildim
Kahvede,demli çayla
Ajansları dinlerim;
Sandalyemde
Tahta masada.

Yaşar Cerit

Telepatik

Hiç dokunmadık,
Biz birbirimize,
Telepatik seviştik,
Hep seninle.
Gün ve gündü,
Bizim doluşlarımız,
Her sabah usulleşirdik,
Sen dante de;
Ben ise benante de.

Yaşar Cerit

Terketmeyi Terkettim

Sen hiç seni düşündünmü
Bütün bir gece
Bir çare aradınmı sensizliğe
Bir yıldızın parladığında
Akarsuyun parıltısı
Veya bir yakamozda
Hayallerinin arası
Tozpembe rüyalarda
Kalbinin en kuytu köşesi
Oralarda bir yerlerde
Sen hiç seni düşündünmü
Bütün bir gece
Bir çare aradınmı,
Sensizliğe.

Yaşar Cerit

Terminal

Yaz mevsiminin sonbahara,
Ağustosun altı eylüle yüklendiği,
Bir akşam üstünde,
Ayrılık çanları çalmıştı,
Saat yediyi gösterdiğinde...
Seni uğurlarken gördüm,
Anjelik topuzlu saçlarını son kez okşadığımda,
Umutlarımın ağladığını,
Bomboş gözlerde,
Ayaklarıma prangalar bağlandığını.
Bindiğin sarı otobüse,
Daldı gitti gözlerim,
Koşmak istedim,
Adım bile atamadım.
Ayrılık ne acıymış,
Acıdan öte bir sancıymış.
Ayrılığın sancısı tuttu ardından,
Yüreğimi bağladım otobüsün tekerlerine,
Beni buralarda bırakmasın,
Beni de alsın götürsün diye;
Götürmedi sevgili götürmedi...
Koca tekerler altında ezildi yüreğim,
Çiğnendikçe çiğnendi.
Yabancıyım,ilk gelişimdi bu kente.
Sıra dağlar gibi hasretlerde,
Çaresizliği oracıkta anladım.
Bayram üstü şu terminal,
Ana baba günüydü,
Bir anons geldi kulaklarıma,
Kurşun yağmuru gibi,
Taradı kulaklarımı,
Adana yolcusu kalmasın diye...
Kalabalığın içinde kayboldum gittim,
Kalmadı umuttan da bir eser,
Yalnızlığa kesildi biletim,
Biletim yine kesildi iki gözüm.
Hayalimin sürgüsünü çekti yollar,
Ben yine çaresizce,
Hapsettim gözbebeklerime,
Türkümüzü ağlattım kömür gözlüm.

Yaşar Cerit

Tinerici Çocuklar Usta

Gün gelecek,siyahında ilerleyecek
Ondörtlü umman gibi!
Patlayacak korkular şakaklarda...
Anasını satayım,an gelecek
Yaşadığın şu döngüde,
Ölümler kol gezecek bu sokaklarda.
Yırtacak kulakları sağır edecek,
Tinerici çocukların haykırışları,
Şu sokaklara onların gözleri akacak,
Patlamış dudaklarından,
Acılar boşanacak kaldırımlara.
Burası meydan savaşı;
Meydan savaşının danışkası be usta.
Fırınlardan çalınan ekmeğin telaşı,
Onun ardından halkın linç girişimi,
Arka arkaya,hakim beyin kararı
Gaspı beş yıl sekiz ay,
Altı günü de cabası.
Kısa metrajlı flim gibi değilmi,
Kelepçelerle gidecekler,
Kinlenip geri dönecekler.
Yine beyin fırtınasında,
Bilimum Asosyallar,
Yine umutlarını gecelere hapsedecekler.

Yaşar Cerit

Toroslarda

Vay be koçum ne gururmuş,
Şu toroslarda büyümek,
Ayrıcalık ötekilere;
Ne de onurmuş,
Başkalık tanıdığın herkeslere.
Olympustan,kaşa kadar
Gezmediğim tek köşe,
Kalmadı desem,
Kimse de anlamaz,
Hakverenlerde beni tanımaz.
Vay be ne gururmuş,
Buralarda gezinmek,
Ne de çok elim deydi,
Ne de fazladan elledim,
Hiçte yorulmadım,
Vay be ne onurmuş,
Şu toroslarda büyümek.

Yaşar Cerit

Tuarek

Kutuplar da iniutim,
Yeni dünyada,
Aborjin,
Sam amcanın,
İşgal ettiği,
Geniş topraklarda,
Çeyenim,
Apaçiyim,
Kızıldereliyim,
Panamanın aşağısında,
İnkayım,
Mayayım,
Astekim.
İsrailoğullarının,
Köleleştiremediği,
Filistinliyim,
Zabatistayım.
Meksikada,
Tuareklerdenim.
Sahrada,
Tarihin ikinci yarısıyım.
Ezilen halkların,
Kan ve kandan;
Kan kardeşiyim.

Yaşar Cerit

Tuna

Bırakılsın artık bu toprakların,
Yılmaz insanlarını İnsanın özünü doğuranını.
Tüm dünya halklarının,
Öğretmenliğini yaparken sömürmemiş,
Asil Anaların temiz çarşafalarını,
Kirlenme çabalarını.
Yine yine bu topraklarda,
Yufka ekmekle,pekmezle yetişen
Anadolu aslanlarının tuna nehrinde,
Macar kızlarıyla yaşadığı aşklarını...
Unutanlara yine yeniden,
Yaşamak isteyenler varsa,
Bırakılsın artık bırakılsın ki,
Geçmişimiz geleceğimizin teminatıdır.

Yaşar Cerit

Tutku

Bir serçenin kanadında titreyen yüreğimle,
Uçup gelmek istiyorum sana bazı zamanlar,
Bazende senden uzaklara giden bir yol ayrımında,
Korkular sarıyor çoğu zaman damarlarımda.
Ellerim seni arıyor,
Gözlerim hep seni çağırıyor,
Gelmesende gelemesende,
Bir ses,bir söz dileniyor bakışlarda,
Bir adım bile gidemiyorum ben sensiz.
Şanki yokluğun çöküyor dizlerime,
İçinde sen olmayınca,
Bir tek hayal bile kuramıyorum.
Ellerin üşüyormu,
Sıcacık bakışlarını kış sardımı,
Sardımı korkular seni de benim gibi,
Ya da hangi hüznün bağladı ellerini,
Gelmeyesi bir tutkuyla.

Yaşar Cerit

Tüketici

Arka bahçenin küçük,
Bir o kadar da,
Zavallı;
Besiyeye alınmış etçilleri.
Yaşamın,
Bu bahçesinin,
Bir köşesinde,
Yarınlarla cellatlar;
Sizleri seviyor...
Ve sizleri bekliyor.

Yaşar Cerit

Türkiyemin Dağlarında

Bahar geldi,çiçek açtı
Şu nergizler,sana taçtı
Burcu burcu,koku saçtı
Türkiyemin dağlarında.

Sabah olur,çiğler atar
Toprakta yol,izler yapar
Karlar erir,apar topar
Türkiyemin dağlarında.

Mis gibi mis,her bir yerler
Açar büyür,gelincikler
Nöbet tutar,Mehmetçikler
Türkiyemin dağlarında.

Yaşar Cerit

Türkmenlerin Oğlusun

Oğuzların günhan oğlu,bayatların boyundansın
Altayların güzel oğlu,aralların koyundansın
Sancakların bozoku,ceritlerin soyundansın
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

Metehanın bozokundan,kaandandır soyumuz
Ergenekon ününden,mertlikdir huyumuz
Asyanın cent şehriden,hazardır suyumuz
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

Soranlara seslen,ben Anadoluyum
Himalayalardan gelen,atlıların oğluyum
Turan ovasından inen,kahırların yoluyum
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

Oğullar verinde,Ataları gurur duysun
Ceyhanbekirlide emmim,halaylar kurulsun
Oğullar oğul versin,çağlayanlar durulsun
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

Ceridim duygulandı,yolumuzu söyledim
Asırlık aşiret dağıldı,halımızı neyledim
Ağıt yaktım obamada,gönlümüzü eyledim
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

Kelamları yazarız,nice olur halımız
Akrabayı severiz,beş haneden aslımız
Turan emiri Türkistanız,Malazgirtten namımız
Hey Türkmenoğlu Türkmenlerin oğlusun.

15-09-1996

Yaşar Cerit

Türküler

Doğanın dengesine,
Yeryüzündeki her çelişkiye
İnsanlık tarihine,
Yazanlara,yazdıranlara
Eğemen sınıfa,
Bilinene değil,
Görülmeyen görülmek istenmeyene,
Emeğe değil,nasırlı ellere
Güneşten yanmış yüzlere,
Köylüye,bir duruşu yoktur türkülerin...
Türküler muhalifdir.
Aristokratlara,kapitalizme,
Emperyalizme muhalifdir.
Türkülerin özünde,
İnsan onuru vardır,
Onurlu savaşmaktır,
Var olmaktır türküler.
Var olduğunu hatırlamaktır,
Kavuşmaktır umutla,
Güzel yarınlara ulaşmaktır türküler.
Türklerin değildir,
Sadece türküler,
Dünya halklarının
Ortak dilidir türküler.
Kamboçyalıdır,Kübalıdır
Bolivyalıdır,dünyalıdır türküler.
Yüce dağlarındır,
Ceviz ağaçlarındır türküler.
Gezegen ötesi,
İnsan zekasından öndedir
Böyledir türküler.

Yaşar Cerit

Tüter Oldun

Düşün ki bu gece,
Yine yalnızım,yine sarhoşum.
Karanlık sitem etmekte...
Siyahına oturan,
Sanki gözbebeklerimde.
Şarkıların en içlisinde.
Usum senden yana,
Hasretim tüm acılarım,
Benim bütün kaygılarım senden yana.
Bir yalnızlık çemberinde,
Umut ettiklerim...
Düşün ki bu gece yine yalnızım,
Düşün ki bu sarhoşluğum;
Bulut rengi bir hayalde.
Kaldırıma çökmüşüm,
Ellerim çenemde,
Bağdaş kurmuşum,
Oralarda o sokaklarda,
Seni arar gözlerim.
Seni hayal ederim.
Şimdi nerelerdesin!
Hangi ellerdesin!
Sende varıp gittin,
Sensiz olmuyor,
Bir başkasıyla yerinde dolmuyor.
Ahhh ahhh, lanet olsun
Aşkınada sana da
Şu kör geceler,
İsli isli barut kokuyor.
Geleceksen gel gayrı,
Özlemlerim, günden güne
Alev alev,büyüyor.
Yaralar açtın yaralar
Şu deli yüreğimde,
De hadi gel işte gel,
Tüter oldun kız,
Bekleşen gözlerimde.

Yaşar Cerit

Uğur Mumcu Anısına makale

22 ağustos 1942 yılında,kırşehirde doğmuş.
Türk gazetecisi,araştırmacı ve aydın bir yazardı.
Uğur Mumcunun sadece bir gazeteci olmadığı,
Aynı zamanda bir hukukçu,
Bir aydın ve kendisini ülkesine adanmış,
Namuslu bir halk evladıydı.
Uğur Mumcu 24 ocak 1993 te,
Karlı sokaktaki evinin önünde,
18 yıl önce bugün,Emperyalizmin uşakları tarafından,
Araçına bir bombanın konması sonucu katledilmiştir.
Bağımsız ve aydınlık bir Türkiye için,
Gazetelerde köşe yazıları yazmakla,
Kitaplar yayınlamakla kalmayan,
Ülkemizin dört bir yanında,
Konferanslar vererek,
Tehlikeyi herkese anlatan Uğur Mumcunun,
Uyarılarında ne kadar haklı olduğunu,
Bugün net bir biçimde görebiliyoruz.
Mumcu Türkiye ye,cumhuriyete yönelik tehdit ve tuzakların,
Hortumların,yolsuzlukların neler olduğunu bilen,
Bunları belgeleriyle kanıtlayan ve cesaretle yazan,
Karanlığın üzerine fikirlerinin meşalesinin aydınlığıyla giden, Çok korkusuz Yurtsever
bir gazeteci idi.
Onu katleden karanlık güçler ise,bugün hala kendi karanlıklarında gizleniyorlar.
Onun içindir ki,Uğur Mumcu ölümünün yıl dönümünde, Rahmet ve saygıyla
anıyorum.

24-01-2011

Yaşar Cerit

Yaşar Cerit

Umutlara Dogan Güneş

Senin çekipte, gittiğin gün,
Bir yanım göçük altında,
Diğer yanım da yıkık dökük,
Saçlarımsa tarumar kaldı.
Yüreğimde ki tüm heyecanlarım,
Akşama dönük saatlerde,
Zifiri karanlığa aktı yarınlarım,
Benim toz pembe hayallerim,
Ellemen güller dergahında salınsın,
Umutlarım oy, benim umutlarım,
Şevdalar ülkesinde kalsın.
İki gecenin arasından,
Umutlara doğan güneş,
Doğan, güneşte batsın varsın.

Yaşar Cerit

Usta

Kaç sene önce sormuştun,
Abidin dinoya,
Mutluluğun resmini çizermisin diye.
Dar ağacına gidilirken,
İçilen son filtreli bir sigara,
Çizdiğin bu resimde,
Mutluluk bu olsa gerek usta.

Yaşar Cerit

Ustura

Açmış şarabını,gündüz vakti
Düzenliyor çilingir sofrasını,
Önünde sarı leblebisi,
Çekiyor filtresiz ciğarasını.
Filik Ayşe,
Bit bit söyleniyor...!
İçme şu meredi içme diye,
Öksürüyon len,töremiyesice
Geberip gidecen diyede dertleniyor.
Mucuk gözleri yarım kapalı
Devrik bakıyor bir gözü dünya ya,
Baygın bakışlı,
Kafası bi milyon yine,
Bitirim vaziyetli ustura,
Ustura bu sövmezmi!
Sövmez mi ha...
Kefeninide,mezarınıda
Başlatma,otur oturduğun yerde
Filik ayşeye demezmi ha..!
Bu arada olacak ya,
Kapı zili çalmaz mı..!
Bayıcı kekeç hakkı kapıda,
Olacak işmi,
Üç aylık veresiye defteride
Kekecin elinde.
Ustura köpek öldürenini
Çoktan fondiplemiş bile,
Üç kuruşluk veresiye şarabında,
Beş kuruşluk keyif yapacaktı,
Ustura şunun şurasında.
Kapıda kekeç Hakkı,
Elinde karakaplı defter,
Masada sarı leblebiler,
Ve boşalmış şişeler.
Çakallığa vurmaz mı!
Gündüz vaktide olsa
Ustura Duran bu
Boş şişelerle sızmaz mı.

Yaşar Cerit

Uyan Halkım

Türkiyem Türkiyem / ulus devlettir
Tek yumruk,tek yürek / bir tek millettir
Şu emperyalizm / bu ne zillettir
Vatan bölünüyor uyanın halkım.

Dağların başında / eşkiya yürür
Mehmetçikler hergün / vurulur ölür
Anası,babası / tabutta görür
Vatan bölünüyor uyanın halkım.

Şu aydınlık günler / kararır olmuş
Dağ başına oy oy / eşkiya dolmuş
Yatan askerin / gül benzi solmuş
Vatan bölünüyor uyanın halkım.

Yargısız infazda / hakim ve savcı
Okulda,orduda / büyük bir sancı
Bunlara kalmamış / halkın inancı
Vatan bölünüyor uyanın halkım.

Yaşar Cerit

Uyuyormusun

Yüreğim kaldırmaz bırakıp gitme
Gidenler dönmüyor duyormusun
Boş ver karanlığı gel inat etme
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Uzak yoldan geldim yollarım taşlı
Ben'de çok yorgunum gözlerim yaşlı
Yatma orda öyle herkes telaşlı
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Garibim uzanma yakışmaz sana
Aç şu gözlerini beri baksana
Başucuna geldim haydi kalksana
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Yorgunmusun söyle rahatsız etmem
Gücenme bana sen bunu istemem
İstemem vallahi ağlarım gitmem
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Alacakaranlık sabah oluyor
Kalksana üstüne güneş doğuyor
Namazımı kıldım vakit doluyor
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Şu acı haberin boynumu eğdi
Sen asil soylusun ecdadın beğdi
Uykuyu sevmezdin nazarmı değdi
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Daracık çukurdan çık büzüşmen mi
Şimdi yaz,kış gelir.Sen üşümen mi
Ardında kalanı hiç düşünmen mi
Gözlerin kapalı uyuyormusun.

Bir devranmış artık yoksun evinde
Toprağın bol olsun mezar yerinde
Bak sesleniyorum yerin derinde
Üstbaşın örtülü duyuyormusun.

Bir oyunmuş hayat,son tango bitti
Kimseler kalmadı gelenler gitti
Hakkım helal olsun Tanrım şahitti
Üstbaşın örtülü duyuyormusun.

Gülerken ağladım ağlarken güldüm
Feleğin çarkında bunuda gördüm
Ben'de defterimi seninle dürdüm
Üstbaşın örtülü duyuyormusun.

Yaşar Cerit

Üç Beş

Vay anasına!
Dün tütün aldık,
Üç kuruş,beş kuruş
Ülkem kan ağlıyor.
Eski restaurant döneminde,
Müşteriye ikram ederdim,
Tam sekiz paket günlük,
Tekel ikibin,
Ne işler vardı,
Ne paralar kazandık.
Ta.....
Ya.....
Şimdi ne oldu?
Ne oldum demeden,
Ne olacağım demeli,
Bu yaşamda,
Her şeyi beklemeli,
Vay anasına!
Vay.

Yaşar Cerit

Üç Taş

Üç taş oynadık,
Biz seninle,
Onaltılık tüfekte,
Üveyk vurduk mu...?
Şu motordan,
Nasıl da düştük,
Haceri unuttunmu lan!
Neydi o kız....
Liseyi hatırladım,
Bir an,
Ne yazı yazdım,
Siz korkaktınız!
Gözetlerken bile kaçtınız,
Kaçtınız lan.
O Jandarmaya,
Kafa attığım gün.
Ananızın dizinin dibinden,
Ayrılmadınız ayrılamadınız.
Ama ben size,
Hiçte kızmadım,
Hiçte güvenmedim.
Kimseye,
Şimdide,
Kendimden başka;
Hiç kimseyede.

Yaşar Cerit

Üşür Yüreğim

Bu gece bende kal,
Yüreğinde uyuyayım,
Dinleneyim gönlünde,
Yorgunluğum çıksın.
Uzanayım eteğinde savrulmayayım,
İzin verme rüzgara,
Gözlerinde durulayım.
Küllenirde çöklenir,
Oturur şu deli gönlümde,
Yüreğime kızgın lavdan saclar kurulur,
Yırtarım ben dünleri,
Atarım bir kağıt gibi,
Yüreğime kara sevdan,
Zincirlenir vurulur.
Benim en güzel düşlerim,
Saftır bakirdir oy güzelim...
Sevmek mi kan ağlamaktır!
Kan kusmaktır,
Gözler sitemkardır.
Kahırlar dert doğurur,
Yürekler delinir,
Buna yaşamak denirse,
Denirse oy güzelim,
Haramdır günlerim,
Zehirdir gecelerim.
Baykuşlar tüner zifirimsi karanlığa,
Köz düşer ciğerime, bir avuçluğa
Pembeden hayalimi çalandan,
Bir koşu da haber verir rüzgarlar,
Üstüme hoyratça yağın yağmurlar,
Yüreğimde ki tüm sevgilerimle ıslanırlar.
Dibe vurur derttlerimle,
Üşürler tüm bedenimde,
Hazanla birlikte;
Oy güzelim hazanla birlikte,
Üşürler yüreğimde.

Yaşar Cerit

Üzerine Ay Yürümüş

Işıkları sönmüş,
Bir şehri dolaşıyorum,
Damla damla gökyüzünden,
Düşler yağarken.
Ölüm rengi gözlerde,
Yürek sevgiye hasret,
Hıçkırıkla ağlarken,
Ölüme inat ölüme inat işte,
Beyazlara bulanıyorum.
Yıldızlara eş,
Ateş böcekleri bürümüş,
Gökyüzü çok karanlık,
Üzerine ay yürümüş.
Güneş sarıdan kızılına dönerken,
Mavinin koynunda,yakamozları görüyorum...
Her of çekişlerimde off off off,
Hasretimi gömüyorum.
Toz pembe umutlarımda,
Uykusuz gecelerimde,
Geceyarılarında bir gönül ağrım,
İstemem şafak sökmesin,sökmesin artık
Gelerim ahhh gecelerim,
Beni sarsında sarmalasin.
Yıldızlara eş,
Ateş böcekleri bürümüş,
Gökyüzü çok karanlık,
Üzerine ay yürümüş,
Günde doğmasın varsın.

Yaşar Cerit

Vallahi

Sen Őirlerimde baŐlık,
Hayatımda son nokta.
İçimin en kuytusunda,
Bir yerlerde saklısın.
Yüregimin tam ortasında,
Bir virgülsün nokta nokta.
Şu aklımda saklımdasın,
Dudağımda bir türkü,
Sen daima aklımdasın;
Vallahi aklımdasın aklımda.

Yaşar Cerit

Van Minit

Bir tarih kayıyor;
Türk edebiyatı güdüme girmiş
Şeritında,Hiltonda.
Uzak tarih çoktan unutulmuş.
Gençlik sanal alemde,
Elli sentle uyutulmuş.
Müfredatta okutsana yakın tarihini,
Avrupa birliğini,
Nato zirvesini anlatsana.
Amerikasını,İngilteresini
Onların açılımlarını.
Ortadoğuda can pazarını
Öğretsene okul sıralarında.
Demokrasi adına,
Cezaevinden nasıl vekil olunduğunu.
Irak halkını halkımı kaldı ki!
Ak çarşafalarında uzanıyor coniler.
Atılan çığlıklarda Filistin;
Ahh Filistine ne demeli.
Şabi bebelerin üstünde,
İsrailin güdümlü füzeleri.
Türkiyenin hodri meydanı,Davosta
Van minitmiş,
Beş sene daha,
Vay ki vay be!
Bor madenleri geldi aklıma
Güneydoğuda mayınlı tarlalarda.

30-07-2009

Yaşar Cerit

Varsın Uyusun

Ŗu bacımdan / helallik / alını alını
Kimseye anlatmayın / derdini halını
Hadi yüksek kaldırın / halamın salını
Hatcem varsın salınsın / Ŗu bekirlinin yolunda.

Doğduğu huğlarıda / son kez dolandırın
Güllere mis güllere / onu bulandırın
Üstüne çiçekleri / atın sulandırın
Hatcem varsın mis koksun / Ŗu ellerin kolunda.

Başımıza birikti / dostlarla,el,alem
Böyle yazılmış,oy oy / kırılmış o kalem
Felek çarkın kırılınsın / gözlerimde elem
Hatcem varsın uyusun / Bekirlinin koynunda.

25 mayıs 2011
çarşamba

Yaşar Cerit

Veysel Doğruyu Söylemiş

Ah ulan yalan dünya,
Biz ötene gidemedik.
Bir zaman dolandık,
Oyalandıkda durduk,
kah ağladık;
kah güldük.
Dünya hanmış!
Bizse yolcu.....
Veysel doğru söylemiş.
Boşuna hevesler,
Pembeden hayaller...
Kısacık şu ömürde,
Bir zaman dolandık,
Oyalandıkta durduk.
Kah konaklar yaptık,
Koca koca taşlarla,
Kah sürüler çoğalttık;
Tahtadan ağıllarda.
En mutlusu,
Çoban hüseyindi,
Bir tutam saçlarına,
Tarak dahi girmemişti...
Gülümseyen gözleri,
Eselekli aklıyla,
Ağıtlar yakardı;
Türküler söylerdi kavalıyla.
Karabaşı can dostuydu,
Karın tokluğuna,
Bir garip yanaşma...
Hep güldü gülümsedi,
Cenazede düğünde,
Bayram seyran demedi.
Öyle baktı hayata,
Kimbilir haklıydı,
Gam tasada bilmedi,
Eşeğinde heybesi,
Yaz kışta demedi...
Uzun yolmuş,
Kısa yolmuş,
O yol nedir bilmedi;
Ortasını buluverdi..
Kimbilir!
Hayatıda çözüvermişti.
Ahırdan meraya,
Meradan ahıra,
Bayramıda oydu;
Seyranıda.
Sürülerini güttü,
Güttü gitti geldi,
Çalmadı çırpmadı...
Dua nedir bilmeden,
Cumayada giderdi.

Hayatında bir lokma,
Haramda yemedi..
Heybesinde,
Azzığı neyse,
Bir baş kurusoğanı,
Kırdıda;
Tuza bandırdı onu yedi.
Millide olamadı,
Duyuşumuza bakirdi.
Günün birinde,
Yok oluverdi...
Yattığı yerde,
Bir kavalı,
Birde heybesi kalıvermişti.
Hiç birşeyde götürmemiş
Veysel doğruyu söylemiş.
Doğruyu söylemişti.

Yaşar Cerit

Vurgun Yerim

Dağlarda çiğdemler,
Çiçeğe bindi.
Güller elimde,
Bekletme beni.
Elimde güller olsada!
Dikenler batar sevdiğim.
Şevdan yüreğimde,
İsli gecelerde...
Ellerim dayalı,
Gecenin bir yarısında!
Sisli penceremde,
Cemalin eser,
Ilık bir nefes gibi.
Şimşekler çakar dışarda,
Çakan şimşekler arasında,
Nöbet değişiminde yıldızlar.
O yağmurun altında,
Dolunayın ışığında,
Mehtaba bakarım sevdiğim...
Bir duruşunda,
Derinleşir düşlerim.
Bir tren garında,
Bir vapur iskelesinde.
Rüzgarın önünde bulutlar,
Gecenin bir yarısında,
Penceremden uçurlar;
Uçurlar uzaklara.
Bulutlar arasında,
Düş beyazı hayaller,
Sarar beni sevdiğim...
En yakın iskeleden,
Yelken açarım.
Gül pembesi sevdama,
Sızlasada yüreğim,
Savrulurum derin sulara,
Takılırım bir kayıkçının!
Kürek seslerinde,
Sırlı sıklam olurum.
Yakamozların koynunda,
İçim titrer,
Üşütmeler tutar.
Dibe vurur umutlarım,
Açık denizlerde,
Vurgun yerim!
Vurgun yerim sevdiğim.

Yaşar Cerit

Yabanda Yalan Olmak

Aklıma koydum bir kere gideceğim,
Hemde çok uzaklara,
Ardımdan iz bile bırakmayacağım.
Şu hayatı çekemez oldum,
Bu acılarada katlanamıyorum,
Yaban denen ellere,
Bilinmeyen meçhul yerlere,
Bulunmaksızın gideceğim.
Yanıma bir seni alacağım,
Birde mutlu günlerimi,
Gönlüme koyupta gideceğim.
Geride kalan mazilerimi
Tüm umutleri kalbime kilitleyip,
Dertlerin tiryakisi olmayacağım,
Yaban yelleri teneffüs edip,
Yaban sevdalara yabanım diyeceğim,
Yaban ellerde çaresiz kalıp,
Yaban ellerde sürüneceğim.
İşin kötüsü ah be gülüm,
Yaban ellerde can vereceğim,
Yaban yerler saracak bedenimi,
Ama yaban gönülle'de gömülmeyeceğim,
Mezar taşıma yaban sevda yazacaklar,
Yaban diller ruhuma Fatiha okuyacaklar,
Yaban toprağın altından ben duyacağım.
Yaban gönülde yaban yas,
Yaban gözlerde yaban yaş,
Yaban ellerde yabanmış yaban,
Yalan taş olarakta anılacağım.

Yaşar Cerit

Yadellerde

Uzun olsun yollar yarım,can veririm canına
Dayanamam güzelime,içime çok batıyor
Kuş olupta uçup varsam,konsam onun yanına
Benim yarım yadellerde,hasta düşmüş yatıyor.

Nasıl dertmiş Yarabbim,can dayanmaz yatmaya
Üzülürde kahrolurum,ona öyle bakmaya
Gül benzi sararmış solmuş,gücü yok kalkmaya
Benim yarım yadellerde,hasta düşmüş yatıyor.

Acımadı zalim felek,ayırdı ikimizi
Ne istedi bizden kele,sevmedi kimimizi
Sonunda sürdükte aman,bulduk ah izimizi
Benim yarım yadellerde,hasta düşmüş yatıyor.

Yaşar Cerit

Yadıġar Kaldı

Son sözüm yadıġar kaldı,
Sessiz çıġlıklar atan,
Barut kokan gecelerime;
Ferhat oldum haykıramadım.
Gökyüzü şahit oldu,
Söylediğim tüm hecelerime...
Suskunluğum gözyaşımınla doldu,
Anlayamazdı hiç kimse,
Hiç kimse sen olamazdı,
Sensiz kalan şu gönlümde.
Sen bembeyaz hayallerimi çalarken,
Bir koşuda haber verdi rüzgarlar,
Hüzünle yağın yağmurda,
Yüreğimdeki tüm sevgilerimle ıslandılar.
İnce ince nakışlar işledim yüreğime
Ateş renginde,
Kan renginde güller derilmiş,
Gecelerden eletik çekilmiş,
Bense artık yorgunum.
Yorğun düştüm bu sevdada,
Aşkın adına değil;
Ben kahrına vurgunum.
Kaldır başını eğme,
Bak şu gökkubbeye,
Bu alemde zerre kadarsın...
Sevdam kefen biçti vefasızlığına,
Sonbaharı gördüm hep seninle,
Gidişine bir şarkı besteledim,
Duyarsın belki günün birinde,
Bu da son bestem olsun istedim.

Yaşar Cerit

Yağmur Gözlüm(bu şiirim yarım)

Buğün efkarlısın gözlerinden okunuyor,
Güneş saman sarısı parlarken gökyüzünde,
Mavi masmavi deniz bir deniz ağlıyor,
Sanki senin simsiyah göz bebeklerinde.

Yaşar Cerit

Yağmur Öncesi

Hani bulutlanır ya gök yüzü,
Yağmur öncesi
Kararır,
Karartır ya içini;
Umutsuzluğa düşer!
Yapacak şey de bulamazsın.
Sonra!
şimşekler çakar birden,
Uğuldar beynin de!
Saklanacak yer ararsın,
Tutunacak bir dal!
Bulamazsın;
Bir can,
Bir nefes ararsın.
Sonra Dalıp gidersin;
hayal alemindesin artık!
Uyur, uyanık;
Uğuldar beynin,
Yağmur sesi mi ne!
Oh.. ne güzel,
Yağmur yağıyor.
Arkasından,
Güneş çıkacak şimdi;
Sonra,
Gök kuşağı;
Renga renk!
Oh be,
Her şey toz pembe artık.

Yaşar Cerit

Yakışmadı

Yeminler bozuldu,
Unutuldu sevdalar,
Yıkıldı tüm umutlar.
Rüzgarda salını salını,
Savruldu gitti yarınlar.
Ne sana,ne de bana
Yakışmadı be gülüm,
Sarı güneşin altında,
Açmadı gelincikler açamadı,
Bir türlü yetişemedik hayallere,
Kaybolup giden şu günlere,
Yakışmadı gülüm bir türlü yakışamadı.

Yaşar Cerit

Yalan Dünya

Gün olur hüznler, ruhunu okşar
Hayaller peşinde, şu gönül koşar
Bazı zaman küser, bazende coşar
Tanrım senin dünyan, ah yalan dünya.

Her şey yalan dolan, günleri saymaz
Saymaz insanoğlu, gözü aç doymaz
Güzeli, çirkini, bir kaba koymaz
Tanrım senin dünyan, ah yalan dünya.

Şu ömür dediğin, nefes değil mi
Yaşanan hayaller, heves değil mi
Gayıptan gelenler, son ses değil mi
Tanrım senin dünyan, ah yalan dünya.

Yaşar Cerit

Yalanmış Mevlam

Yürü yürü yalan dünya,sana güven kalmadı
Ne verdiysen aldın geri,ettim ettim olmadı
Yalvardım zalim feleğe,bak ecrimiz dolmadı
Yalanmış Mevlam yalanmış,yolu hepten dolanmış.

Burayı bilmezdim Mevlam,yol üstünde bir hanmış
Han içinde hanlar kurduk,hepsi meğer yalanmış
Temelini sağlam kazdık,toprağından talanmış
Yalanmış Mevlam yalanmış,yolu hepten dolanmış.

Yol üstünde bir mezarlık,yel estikçe toz olur
Çalı çırpılarda kurur,gelen basar iz olur
Börtü böcekler sarar of,üstümede yol olur
Yalanmış Mevlam yalanmış,yolu hepten dolanmış.

Yaşar Cerit

Yalnız Beyin Makale

İnsan beyninin sınırlı zekasının,
Gelişme zıplamaları yaşamış olduğu,
Sosyal anın dışına çıkmak.
A sosyal bir noktada,
Kendi kendinin sorguladığı özünle yüzleşmedir.
Yaşanılan sosyal realite noktasında,
Bu beynin yapısal fonksiyonları,
Kabul görmesede,gelecek kuşaklar
Bunu bu yüzleşmenin,
Yaşam piratiğine,geçiş biçimini
Çaripsemeyip anlayacaklardır.
Öğretilen öğretilerin dışında,
Yalnız bir beyin olarak,
Yaşamanın zorluğunun,bu beyne
Hiçbir faydası olmamakla birlikte,
Gelişim sürecinin;
Vazgeçilmez bir,olmazsa olmazdır.

03-12-2009

Yaşar Cerit

Yalnız İkimiz İçin

Güneş yeniden doğsun,
Bizim üstümüze,
Bulutlar gölge olsun,
Sıcacık gündüzler de...
Yıldızlar yeniden parlasın,
Karanlık geceler de....
Alacalı aydınlık olsun,
Yalnız ikimiz için.
Rüzgarlar ılık çalsın,
Esipte geçsin,
Göçmen kuşları gibi
Gurbet türküleri söylesin....
Yalnız ikimiz için,
Deniz de dalgalar,yüksek dalgalar
Birbirine çarpsın da kopsun,
Yosunlar getirsin,küme küme
Gelsin de kıyıya vursun....
Yeryüzün de, herşey herşey
İkimiz için,
Yalnız ikimiz için olsun.

Yaşar Cerit

Yalnızlık

Son ismiyse bu alemde,
Yalnızlığın adı,
Tel örgülü duvarlara,
Açılan mazgal deliklerinden,
Bakılan bozkırlara.
Ve ütoptik gözlerde,
Yoksa bir gülümseme,
Saman sarısı dişlerde,
Olmuyorsa bir tadı...
Afyon sakızsız sevgiliye şiir,
Karanlığın intiharla sevişmesidir,
Yalnızlığın güzel adı.

Yaşar Cerit

Yanılmışım

Bu dert başımdan gitti gideli,
Bir boşluk oluştu sol yanımda,
Bu dert başımda değildi de;
Gittiğim her yerdeydi sanki.
Arar oldum özledim mi ne!
Yoksa yokluğunun sersemliği mi!
Dertte değildi herhalde,
Öyle demek geldi işte içimden.
Hiçte sıkılmazdı oysa beni,
Konuşması yeterdi belki,
Ne de alışmışım;
Ne de sıkılmışım mı ne.

Yaşar Cerit

Yar

Yar gel desem
Gel de beni benden al desem
Del yar del,
Del de geç şu geceleri.
Duy işte şimdilerde,
Toz pembe tatlı düşlerde,
Beklerim ben seni.
Sabaha ulaştır,
Gel de ulaştır beni.
Tan yeri şimdi ağaracak,
Güneş de doğacak,
Yar gel yangınlardayım;
Gör be şu halimi.
Sanki büyü bozulacak,
Del kör geceleri,
Gecenin bir yarısında,
Nehirlere ulaştır beni.
Yanan yıldızlar,
Belki uyku halinde,
Belki de nöbet değişiminde,
Dolunayın bir duruşunda,
Mehtaba takıl takıda gel.
Yar del geç,
Geç sen şu geceleri.

Yaşar Cerit

Yar Ey Yar

Bu gece yine uyuyamadım,
Uyku tutmadı gözlerimi,
Uykularım diken diken oldu da,
Beni yine allar bastı,
Bir kabus gibiydi allar,
Sanki şah damarım çatladı.
Zor bir doğumun sancısı gibi,
Nöbet nöbet başımda bir ağrı
Kulaklarıma çok derinlerden,
Nal sesleriyle uğultular başladı.
Çivi çiviye söker dedim,
Bir sigara daha telledim,
Sigaramın dumanından,
İliklerime kadar çektim seni.
Bir ara tül perdeyi araladım,
Pencerenin önünde dikildim,
İrkildim birden bire irkildim...
Dışarda kızılca kıyametler kopuyordu,
Tanrım dedim aman Tanrım!
Yoksa hani yoksa!
Hayat yenimi düştü dedim,
Hani yoksa sır perdesini mi araladım dedim.
Şiddetli bir fırtınayla,
Alabildiğince yağmur,
Sokak lambaları, loş loş
Göl göl olmuş yollara,
Göz kırpıyordu ıslak kaldırımlara.
Dışarda bir cehennem,
İçerde yar içerde,
Bir at şahlandı şu deli yüreğimde,
Tutamadım dizginlerini tutamadım;
Dört nala koştu da koştu.
Ben bu geceye mühürde vuramadım,
Vuramadım bir türlü yar ey yar,
İlle de seni istememin sancısı tuttu.
Dışarda deli fırtına,
Bardaktan boşanırcasına yağmur,
Aman Tanrım gökkubbe delinmiş,
Kudurmuş sanki mübarek,
Göz gözü de görmez oldu.
Şokakta el etek çoktan çekilmiş,
İn, cin top oynuyordu,
İşte o sıralar,
Mahmur ışıklar altında,
Gözlerin gözlerime ayan oldu.
İstiyorsan al götür,
Al da götür hayallerimi,
Uzak çok uzak diyarlara,
Yağmurla gelmiş,
Bir yağmurla ıslanmış,
Sırılsıklam olmuş vedanı da al götür.
Zifiri karanlıklar yine bana kalsın,

Kalsın da varsın derin karanlıklar.
Acıma öyle bana düşünme sen beni
Sigaramın her dumanında,
Her nefesimde solurum ben seni,
Solurumda bir hançer girer yüreğime,
Yüreğimden ah şu yüreğimden,
Bir de damar çekilir ben kahrolurum.
İliklerime kadar çekerim seni,
İçime çekerim ey yar çekerim ben seni.

Yaşar Cerit

Yar Gelmedin

İçin için / yanıyorum
Şu sözlere / kanıyorum
Hergün seni / arıyorum
Yar gelmedin / gelmedin yar.

Akşam olur / baca tütmez
Kara bahtım / yüzüm gülmez
Kimse bana / hiç üzülmez
Yar gelmedin / gelmedin yar.

Eller düğün / dernek eder
Aman bitmez / bende keder
Şu yakamda / durur kader
Yar gelmedin / gelmedin yar.

Bahar geldi / çiçek açtı
Şu nergizler / sana taçtı
Burcu burcu / koku saçtı
Yar gelmedin / gelmedin yar.

Aşkın beni / deli etti
Şu yokluğun / bana yetti
Bu nasıl bir / adaletti
Yar gelmedin / gelmedin yar.

Yaşar Cerit

Yarabbim

Kalmasın sorguları kalmasın mahşere,
Bana ettiklerini bu dünyada çeksın,
Durmasın arzuları girsın şerden şere,
Bana ettiklerini bu dünyada çeksın.

Birgün güldürmedi ki ah gülmesın yüzü,
Yaş kalsın kirpikleri yaşla dolsun gözü,
Sözler versın herkese tutamasın o sözü,
Bana ettiklerini bu dünyada çeksın.

Yarabbim ben bilirim sual sorulmaz,
Elimi açtım sana ellerim yorulmaz,
Onun ettiklerine gemlerde vurulmaz,
Bana ettiklerini bu dünyada çeksın.

Yaşar Cerit

Yarınlarda

Ömrüm ebedi olmasada,
Yine birgün,
Tekrar sana döneceğim.
Şeni yeniden ömrüm,
Ömrüm yettiğinde,
Yaşamaya yine,
Senin gülüşünle;
Hayat bulacak.
Bu can,
Bu beden,
Kaybetme korkusu,
Sis gibi dağılacak.
Biran olsada,
Seni kollarımda uyutacağım.
Sırf daha derinden,
Dinlemek için,
Nefesini gün doğupta;
Tekrar batana kadar.

Yaşar Cerit

Yarınların

Barut kokan isli gecelerde,
En derin uykuların,
Olur ya kabusa dönerse,
Uykuların bölük bölük bölünürse birgün.
Buz gibi düşler,
Bir çığ gibi inip,
Yalnızlık duvarına çarptığı gün.
İnan korkma,
İnan ki yaşadığın hayat,
Üzülme ne değmez,
Hiç değmez sevgili heyhat.
Düşlediğin umutlarını aliver avuçlarına,
Aç pencereni bak gökyüzüne,
İster yağmur yağsın;
İsterse rüzgar çıksın.
Ne farkeder boş ver,
Salıver varsında gitsin.
Gelecek yarınların,
Unutma dost unutma,
Umudun oluversin.

Yaşar Cerit

Yas Eyle Gelin

Senin bebek ağlıyorsa,
Nen eyle gelin, nen eyle
Ceritoğlu oynuyorsa;
El eyle gelin, el eyle.

Yiğit yazıya yürüdü,
Ugru ceyhanı bürüdü,
Yolu ardına sürüdü;
Göz eyle gelin, göz eyle.

Anam ölmüş bildiniz mi,
Duydunuzda geldiniz mi,
Fincanını dizdiniz mi;
Diz eyle gelin, diz eyle.

Buğün bize, mahşer günü
Mezarını kazdınız mı,
Sabah ulu, bayram günü
Odasını yazdınız mı;
Yaz eyle gelin, yaz eyle.

Herkes geldi, geri gitti
Bir oyunmuş, buda bitti
Yalan dünya, bana yetti
Yas eyle gelin, yas eyle.

Yaşar Cerit

Yaşam mı: Makale

Örgütlüdür yaşamda her canlı,
Yaşam dediğimiz zaman, ilkel veya değil
İnsanın toplum yaşamı.
Etçil mi otçul mu olmasından geçer.
Bu kürede en iyi koloniler karıncalardır,
Yaşamları örgütlüdür kominal yaşarlar.
İnsanın ilkel toplumdaki geçiş sürecinde,
Bu kominal yaşam biçimlerini örnek alarak,
Gelişmekte olan, sınırlı zekasıyla bugünümüze,
Ne yazık ki; bugünlere gelmesidir...
Bu gelişen insan zekasının,
Doğal yaşamdan koptuğu, şu kapitalist süreçte,
Kendi sonunuda hazırlamasıdır.
İnsan hayvansı iç güdüsel yanından,
Ne kadar uzaklaşırsa ve mavi dediğimiz,
Küremize zarar vermeye devam ederse,
Evrimini tamamlayamadan ne yazık ki,
Sınırlı zekasıyla sonunu hazırlayacaktır.

05-08-2009

Yaşar Cerit

Yaşamak İstersin

Şu hayatın,
Senin için olan kısmını,
Sevdiklerinle ve seveceklerinle,
Yaşamak istersin.
Bu dünyada,
Elinde olan ve olabileceklerle,
Daha fazlasını istemeden,
Kimseleri incitmeden tabiki incinmeden,
Yok olurcasına,
Kayıp giden değerleri,
Ve inancını kaybetmeden,
Var olmayı tadarcasına,
Çılgınca ve hümanistçe,
Yaşamak istersin.
Her şeye inat,dik duruşunla
Asi kişiliğinle ve de asil kimliğinle,
Bu anasına yandığımın,
Çarpık düzenine baş kaldırarak,
Ara sıra tökezlesende,
Düşe,kalka
Yinede dimdik ayakta,
Yaşamak istersin.
Kimliğini sorgulamadan,
Soysuzlara sorgulatmadan,
Her sonun bir başlangıç,
Her başlangıcın bir sonu olduğunu,
Bildiğin halde umursamadan,
İstersin can yaşamak istersin.

Yaşar Cerit

Yaşamalı mı

Dışarda kar var,
Hava soğuk çok soğuk,
Zehmeri ayındayız,
Her taraf lapa lapa kar dolu,
Sımsıcak evimde,
Seyretmesi çok güzel o sokakları
Karlar düştükçe cama,
Gözlerim daldı gitti...
Köprü altı çocuklarına,
Sokak çocuklarına,
Bir an içim üşüdü,
Canımın acıdığını hissettim
Sokaklarda papuçosuz,
Aç suzuz gezenleri
Bir bir hayal ettim.
Mağdur kalanları,
Çaresiz olanları,
Yokluğu, yaşamalı mı garipler?
Yaşamalı mı ha!
Ne dersiniz?
Hiç bitmeyecek mi?
Bitmeyecek mi,
Bu insan manzaraları...

Yaşar Cerit

Yatma Anam

Uludan bir ağaç yıkıldı,
Benim canım, çokca sıkıldı,
Bu agıtlar sana yakıldı,
Yatma Anam, kara toprakta.

Kime gider nasıl eylerim,
Ben derdimi, kime söylerim,
Uğrun ağlar yanar gözlerim,
Yatma Anam, kara toprakta.

Bekirli` de bir çift mezar,
Yel estikçe, kumu da tozar,
Mezarcılar çukuru kazar,
Yatma Anam, kara toprakta.

Ceritliler bakman gözüme,
Ateş düştü, bilin özüme,
Darılmayın benim sözüme,
Anam, Babam kara toprakta.

Yaşar Cerit

Yaylaya Gelin

Yasa bürünmüş ah,şu karlı dağlar
Nehiri durmadan,akıpta çağlar
Erimiş yücesi,kalmamış karlar
Derdini derdime katasım gelir.

Beşikte bir çocuk,durmadan ağlar
Seherde anası,altını bağlar
Yüreğim kabarır,dağlar oy dağlar
Yollara kendimi atasım gelir.

Bozkırı geçelim,yaylaya gelin
Dağlara çikalım,bu bahar gelin
Ovayı aşalım,gelin oy gelin
Bu sene sarızda yatasım gelir.

Yaşar Cerit

Yaz Gelince

Ceyhan ırmağı, coşar bulanır
Maraş`tan ağrı, sıkça dolanır
Tarlada darı, çokça sulanır
Oy bekirli`ye, yaz gelince

Göçmen kuşları, tümnden dolacak
Çoban malları, toptan salacak
Bizim konaklar, bomboş kalacak
Oy bekirli`ye, yaz gelince.

Kuşlar tüneyip, yuva yapacak
İtler dalayıp, çerçi kapacak
Atları ürküp, yoldan sapacak
Oy bekirli`ye, yaz gelince.

Yaşar Cerit

Yazma Adına

Kimin eşi yada kızı,
Onu bilmiyorum,
Bir günde düzgün park etse,
Murattan bozma,
Miladı geçmiş şu serçeyi,
Kaldırırma açısı,
Tam baklava dilimi,
Ön tekerle,arka tekerin
İnsan o kadar asimetrik olur;
Olabilir herhalde.
Kimler verir şu ehliyeti,
Bu gibi şöförlere,
Hani onun yaşamını!
Köpeğiyle ev hayatını,
Merak eder oldum doğrusu,
Yazacak inanın yazacak,
Birşeyde bulamadım işin doğrusu.

Yaşar Cerit

Yeşil Işık

Uykusuz gecelerde,
Karamsar düşünceler,
Sarar şu benliğimi,
Hep böyle olurum son zamanlarda;
Gözlerim dolunayda!
Yıldızlar siper gibi etrafında,
İzler dururum,
Bulutlar gölge olmayın ne olur!
Karartmayın gökyüzünü,
Gökyüzü kudurmuş sanki!
Taş yağıyor adeta!
Gök gürlüyor durmadan,
Göremiyorum ayı, yıldızları;
Haykır artık,
Haykır tüm benliğimle
Bir dönemeçteyiz,
Yolun sonu görünüyor,
Bak kavşaktayız,
Yeşil ışık yanıyor.

Yaşar Cerit

Yeşil İşte

Sıradan pet şişeyi yeniden,
Dostluk adına yeşil ovada
Fotosentezin dayanılmaz güzelliği,
Apaçilerin barış çubuğunu,
Delerek yad etmek.
Frekanslardaki boyutları,
Beyninin her hücresinde,
Tnt ile katletmek.
Ama yeniden,
Pet şişeye,
İki delik delmeye,
Boş olsada,
Devam etmek,
Pet şişe ile yeşil işte.

Yaşar Cerit

Yıldızlar Kayar

Bizim yalnızlığımız,
Kilise çanlarında yankıdır.
Ütoptik gözlerde yoktur bir gülümseme,
Deler gecelerin sessizliğini umutlarımız.
Gökyüzündeki yıldızları saymak,
Fallara bakıp,
Dilekler tutmak,
Bize göre değil ki,
Yıldızlar tutulan dileklerde,
Birer birer,kayar çünkü.

Yaşar Cerit

Yıldızlar Küsmüş mü

Caddelere ay ışığı vurmuş,
Bir şehri dolaşıyorum,
İnce ince,
Nisan yağmurları yağarken.
Ay sanki nöbet tutuyor,
İç çekerek yürüyor.
Sırılsıklam ıslanıyorum,
Gölgem sular da yüzüyor,
Bazen de kayboluyor.
Gökyüzüne öylece bakıyorum,
Ay nöbet değişiminde,
Bir anlam da, veremiyorum.
Yıldızlar küsmüş mü ne?
Yeryüzüne bir bir kayıyor.
Bense başıboş,
Caddelerse bomboş.

Yaşar Cerit

Yıllar

Kucak açtım yeni yıla,kutladım hep günlerce
İntikamın neydi yıllar,uğraştın delilerce
Meydanımı okudum sana,yarıştın senelerce
Bu benim bu hallerimin,sebebi sensin yıllar.

Erken indi yüze çizgi,ak düşmüş saçlar ile
Yaş kaçtı somadan bana,ölçtüler yıllar ile
Şu yaş kemale ermeden,hep geçti sırlar ile
Bu benim bu hallerimin,sebebi sensin yıllar.

Ömrümü yıprattı benim,avuçta güller soldu
Derdimi katladı benim,yıllar kaderim oldu
Bir ömür boyu bu yolda,benim kederim doldu
Bu benim bu hallerimin,sebebi sensin yıllar.

Yaşar Cerit

Yitirdik Biz

Öte yüzden beri yüze,
Acı haber geldi bize,
Ne söylesem bende size,
Yitirdik biz anamızı.

Ölüm kuşu gelmiş bize,
Kanadını açmış bize,
Bize konmuş bize bize,
Yitirdik biz babamızı.

Yollar bitmez dert bitmez,
Bitmez oğlum canım çekmez,
Bu elleri gözler görmez,
Yitirdik biz amcamızı.

Dulda olurdu gölgesi,
Anlatırken izlemesi,
Hoş olurdu dinlemesi,
Yitirdik biz nenemizi.

Akıl gitti başta gitti,
Bir oyunmuş buda bitti,
Yalan dünya bana yetti,
Yitirdik biz dedemizi.

Yaşar Cerit

Yorulдум

Bu dertlerim of of / beni kahretti
Neye el attıysam / felek mahvetti
Dünya yalan dünya / bana ahtetti
Yorulдум gardaşım / ah ben yorulдум.

Hep kaderim dedim / sineye çektim
Ben şu yüreğime / bak neler ekdim
Kötü talihimle / yıllarca tektim
Yorulдум gardaşım / ah ben yorulдум.

Ağıt yakar durur / kara gözlerim
Taşımaz oldu bak / artık dizlerim
Boynumu bükerde / seni özlerim
Yorulдум gardaşım / ah ben yorulдум.

Yalanmış yaşamak / dünyadan bezdim
Ben kendi kendimi / dertlerle ezdim
Şu gurbetelerde / yıllarca gezdim
Yorulдум gardaşım / ah ben yorulдум.

Yaşar Cerit

Yörük Çocuğu

Damar damar,zorladığı
Acıyarak bağladığı,
Kanlı göbeğini,
Çok düş görmüş,
Bu bebek,
Herşeyide bilmiş,
Oksipüt pozisyonlarında,
Ağladığı uykularında,
Kimsesiz bir yaylada,
Doğuşunun sesini dinledi
Koyun sürülerinin arasında,
Güzel anasının,
Üst donunda gizlendi.
İnadına yaşamıydu,
İmanına kavgasıydu,
Umutla bu yaşama,
Kanlı avuçlarla;
Çaresizce sarılmasıydu.

Yaşar Cerit

Yumma Yumma Gözlerini

Nazlı seherde sen uyursun,
Ben çok özledim sözlerini,
Hiç cevap vermez bak durursun,
Yumma yumma gözlerini.

Anam gideli epey oldu,
Kaldırdık onun bezlerini,
Haydi kalksana sabah oldu,
Yumma yumma gözlerini.

Nolursun atma kaşlarını,
Tuttum o soğuk ellerini
Ağlar okşarım saçlarını,
Yumma yumma gözlerini.

Coşup coşup'ta ben ağladım,
Vallahi gördüm dizlerini,
Gğsme vurup hep ağladım,
Yumma yumma gözlerini.

Kara kazanlar oy kurulmuş,
Dşemişler ahh közlerini,
Bu sular sana bak vurulmuş,
Yumma yumma gözlerini.

Boylu boyunca ne serilmiş,
Kefen etmeyin bezlerini,
Sana nergizler bak derilmiş,
Yumma yumma gözlerini.

Şu benim aklım hiç'te ermez,
Ah dinleseydim sözlerini,
Bak bana şimdi yüz'de vermez,
Yumma yumma gözlerini.

Şu Bekirlinin ovasında,
Ben seyreylerim ellerini,
Ceridoğlunun obasında;
Yumma yumma gözlerini.

Yaşar Cerit

Zafer Bayramı 30 ağustos

30 Ağustos emperyalistlere baş kaldırırının onurlu mücadelenin kuva-i milliye ruhunun altın harflerle yazılıp taçlandırıldığı bir günün adıdır.Türk Milletinin zafer bayramı kutlu olsun.Kahrolsun emperyalizm ve onun yerli iş birlikçileri

Yaşar Cerit

Zaman

Aklıma geldi birden!
Uzun zamandır hiç bakmamıştım,
Albümdeki resimlere;
Ahhh...ahhh...!
Nasıl geçmiş o yıllar!
Nasıl,
Hele lise yılları,
Bir de arkadaşlıkları;
Dayanmazdı hiç menfaatlara,
Ne de çıkarlara;
Saftı duygular,çokta temizdi
Ne kadar da masumdu
Aşklar, sevgiler
Papatyaları hatırladım birden,
Sarı,beyaz
Koparırdık tek tek yapraklarını,
Seviyor, sevmiyor diye
Ne büyüktü bizim sevgimiz,
Dolu dolu,yaşardık hayatı biz.
İşte şimdi ne varsa,
Dünden kalan kırıntılar;
Umutlarım, hayallerim
Birer birer,
Ağaç kabuğu gibi,
Su dalgalarına kapılıpta gittiler.
Keşke!
Şu zamanı geriye alabilsem,
Alabilsem keşke
Her şeye yeniden,
Yeniden başlayabilsem.

Yaşar Cerit

Zaman Atımın Dizginleri

Gönlümde ukdedir yarının gölgesi,
Bu aşkta deryalar durulmuyor.
Yüregimde sen, dilimde sevda türküsü
Zaman atımın dizginleri tutulmuyor.
Bak yine soluyor,
Ufkun kızılığında gün,
Yüce dağlar bir bir
Zifiriye gömülüyor.
Siyah örtüye bürünmüş,
Gökyüzü bugün,
Elimde sevda yarası,
Karanfiller soluyor.
Düşmüşüm düşmüşüm işte,
Bir hevesin peşi sıra,
Gönlümde hasretin gizli gizli büyüyor.
Belki de suskunluğum ecelim olacak!
İçimde sonbahar hüküm sürüyor.
Dolu dizgin bir at şahlanıyor,
Şahlanıyor şu deli gönülde,
Yarış tutuyor sabaha dek koşuyor
Karanlığı giyiyorum ölüm rengi gözlerde,
Zaman atımın dizginleri kopuyor.

Yaşar Cerit

Zamanıdır

Temmuz,ağustosla yüklenmiş
Böğürtlen zamanıdır.
Erik ağacı çoktan geçmiş
Kızgın güneş altında.
Nar desen vakti gelmiş,
Öreninde,bağında.
Leylekler ötüşür yüksek yuvada,
Yavru zamanıdır.
Şeftali yarılmış köyün önünde,
İncir ballanmış herkesin evinde;
Toplama zamanıdır.
Asma haymada,
Sarmış sarmalamış,
Vakti zamanıdır.

Yaşar Cerit

Zarif

Bu gece esinlendim
Sana bir şiir yazdım
Klasik bir mektup gibi
Düz geçtim.
Noktasından virgülünden vaz geçtim
Başlığında umut vardı
Karaladım umut başlığını
Es geçtim
Şiirimin adına ayrılık dedim
Lükstü umut benim için
Satırlarımı vefasızlığın takip etti
Sahte aşkını da ekledim
Kalemim durmadan yazdı
Noktayı koymasını bekledim
Noktayı bir türlü koymadı
Bu aşkta ihanette vardı
İhtirasta vardı.
Kalemim kurşun kalemdi
Adına kurşun denmişti
Gariplik vardı bunda
Beyaz sayfada
Siyah yazıyordu
Beyazla siyah
Dağdaki meşelerden yontulmuştu
Kibarlaşsın diye
Tornaya sokulmuştu
Şimdi nasırlı ellerimde
Çok zarif duruyordu
Kalemtraşta yontulurken
Ellerimde ağlıyordu
Adı kurşun kendi zarifti
Devamlı yazıyordu
Adını değiştirmeye karar verdim
Adına zarif dedim
Nasırlı elimden beyaz sayfaya
Siyah bir nokta koydu.
Ve zarif kalem de kırıldı
Bu da aşkın raconuydu

Yaşar Cerit

Zemheri Ayındayız

Mevsimlerden kış,
Bir gece yarısı.
Yıldızlar inine çekilmiş,
Şimşekler çakıyor.
Gökkubbe kudurmuş,
Üşümemek,titrememek eldemi,
Zemheri ayındayız,
Hava da yağmur kokusu var.
Yer,gök ııssız
Salınır gider umutlarım zifiri karanlığa,
Şu kış gününde havar.
Bekleşir durur benim gönlümde,
Bir bahar şenliğinde,
Sabah ki doğacak güneşi bekler.
Uçuşur özgürce umuda doğru,
Uç günlük ömürlerinde,
Islansada uçuşur kelebekler.

Yaşar Cerit

Zeyno

Ķeremin aslıya,sevdası gibi
Ölesiye sana,derin duygular
Çandan öte bir can,çırpınır gibi
İşte sana böyle,bende duygular.

İçin için büyür,içten en derin
Duygular bitmesin,bitsin kederin
Kötüyse şu yazgın,batsın kaderin
İşte sana böyle,bende duygular.

Düşlerde saklarım,seni meleğim
Gelmesin şu ölüm,tekdir dileğim
Senin için çarpar,Zeyno yüreğim
İşte sana böyle,bende duygular.

Yaşar Cerit

Zihniyetler

Köpekleşiyorsa beyinler, senin etrafında
Senden başka, kimse de yoksa
Yine senin yanında.
Bu zihniyet bozukluğu olan zavallılarda,
Yaşadığı hayatlarını,
Buna ve bu düşmanlığa bağlamışlarsa,
Hayat onların olumsuzluklarını,
Oluşturan tüm envanterlerde,
Bu üç kişide de birleştirip,
Mutsuzluklarını bu üç kişi bozuyor,
Saplantısı ile de yaşıyorsa,
Ne yazık Ne yazık ki,
Onlara ulaşamamanın,
Onlara zorluğunu anlatmanın,
Boş olduğunu psiko analizde ve çaresizlikte,
Bu zihniyet bozukluğunda,
Dermansızda kalıyorsa...
Yapılacak tek bir şey,
Kendine iyi bakmak...
Hatta kendine iyi bakmakla da alakalı değil.
Ağaçlar için yapraklar,
Yaşamın var olan tüm güzelliği adına,
Çocuklar için,
Kediler için,
Yaradandan var olan herşey için.
Ayakta ve dimdik hiç yıkılmadan,
Gülerek yaşananlara bu yaşamda,
Değerler değerlerin bağlamında,
Bu zihniyetler karşısında,
Ve yarınlara umutla,
Umut ettiklerini inadına hazırlamak,
O geleceği inadına yakalamak.

Yaşar Cerit